

8. funkční období

**Těsnopisecká zpráva
Senátu Parlamentu České republiky
21. schůze**

**PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
SENÁT**

8. funkční období

Těsnopisecká zpráva
21. schůze

Pořad 21. schůze

1. **Senátní tisk č. 323** – Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
2. **Senátní tisk č. 330** – Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
3. **Senátní tisk č. 331** – Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
4. **Senátní tisk č. 320** – Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb., a některé další zákony
5. **Senátní tisk č. 308** – Žádost prezidenta republiky o vyslovení souhlasu Senátu Parlamentu České republiky s jmenováním soudce Ústavního soudu (JUDr. Zdeněk Koudelka, Ph.D.)
6. **Senátní tisk č. 321** – Návrh zákona o evropské občanské iniciativě
7. **Senátní tisk č. 328** – Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
8. **Senátní tisk č. 326** – Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů
9. **Senátní tisk č. 82** – Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rozhodnutí Evropské rady, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro
10. **Senátní tisk č. 301** – Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Belgickým královstvím, Bulharskou republikou, Českou republikou, Dánským královstvím, Spolkovou republikou Německo, Estonskou republikou, Irskem, Řeckou republikou, Španělským královstvím, Francouzskou republikou, Italskou republikou, Kyprskou republikou, Lotyšskou republikou, Litevskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím, Maďarskou republikou, Republikou Malta, Nizozemským královstvím, Rakouskou republikou, Polskou republikou, Portugalskou republikou, Rumunskem, Republikou Slovinsko, Slovenskou republikou, Finskou republikou, Švédským královstvím, Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska (členskými státy Evropské unie) a Chorvatskou republikou o přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii

11. **Senátní tisk č. 329** – Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, ve znění pozdějších předpisů
12. **Senátní tisk č. 228** – Petice "Zachraňme Lázně Kyselka"
13. **Senátní tisk č. 322** – Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, ve znění pozdějších předpisů
14. **Senátní tisk č. 327** – Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů
15. **Senátní tisk č. 281** – Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Republikou San Marino o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Praze dne 25. listopadu 2011
16. **Senátní tisk č. 275** – Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi vládou České republiky a vládou Uzbeké republiky, který upravuje Smlouvu mezi vládou České republiky a vládou Uzbeké republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, podepsaný v Praze dne 8. prosince 2011
17. **Evropský senátní tisk č. N 124/08** – Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2006/43/ES o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek
Evropský senátní tisk č. N 143/08 – Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o specifických požadavcích na povinný audit subjektů veřejného zájmu
18. **Evropský senátní tisk č. N 112/08** – Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1060/2009 o ratingových agenturách
19. **Evropský senátní tisk č. K 119/08** – Zelená kniha o proveditelnosti zavedení dluhopisů stability
20. **Senátní tisk č. 276** – Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Ruskou federací o sociálním zabezpečení, podepsaná v Praze 8. prosince 2011
21. **Senátní tisk č. 305** – Zpráva vlády o přejímání legislativních závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii za rok 2011
22. **Senátní tisk č. 289** – Zpráva o životním prostředí České republiky v roce 2010

23. **Senátní tisk č. 288** – Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna přílohy A Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech
24. **Evropský senátní tisk č. N 088/08** – Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o Evropském sociálním fondu a o zrušení nařízení (ES) č. 1081/2006
Evropský senátní tisk č. N 090/08 – Návrh nařízení EP a Rady o společných ustanoveních ohledně EFRR, ESF, Fondu soudržnosti, EZFRV a ENRF, jichž se týká společný strategický rámec, o obecných ustanoveních ohledně EFRR, ESF a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1083/2006
Evropský senátní tisk č. N 091/08 – Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1084/2006
Evropský senátní tisk č. N 092/08 – Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zvláštních ustanoveních týkajících se Evropského fondu pro regionální rozvoj a cíle Investice pro růst a zaměstnanost a o zrušení nařízení (ES) č. 1080/2006
Evropský senátní tisk č. N 093/08 – Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zvláštních ustanoveních týkajících se podpory z Evropského fondu pro regionální rozvoj pro cíl Evropská územní spolupráce
Evropský senátní tisk č. N 094/08 – Návrh nařízení EP a Rady, kterým se mění nařízení EP a Rady (ES) č. 1082/2006 ze dne 5. července 2006 o evropském seskupení pro územní spolupráci (ESÚS), pokud jde o vyjasnění, zjednodušení a zlepšení zřizování a provádění takovýchto seskupení
25. **Senátní tisk č. 297** – Návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů
26. **Senátní tisk č. 325** – Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
27. **Senátní tisk č. 324** – Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, ve znění pozdějších předpisů
28. **Senátní tisk č. 307** – Výroční zpráva Nejvyššího kontrolního úřadu za rok 2011
29. **Senátní tisk č. 333** – Návrh senátního návrhu zákona senátora Jiřího Oberfalzera a dalších senátorů, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů
30. **Senátní tisk č. 337** – Návrh senátního návrhu zákona senátorů Jiřího Oberfalzera a Tomáše Grulichy, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů

8. funkční období
Obsah 21. schůze Senátu
Parlamentu České republiky

1. den schůze – 25. dubna 2012	1
<u>Jednání zahájil a řídil předseda Senátu Milan Štěch.....</u>	<u>1</u>
Senátor Jiří Dienstbier	1
Senátor Václav Koukal.....	2
Senátor Václav Koukal.....	2
1. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony (senátní tisk č. 323).....	3
Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba	3
Senátor Jiří Lajtoch.....	5
Senátorka Marta Bayerová	6
Senátor Vladimír Dryml	6
Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach.....	8
Senátorka Veronika Vrecionová.....	8
Senátor Petr Gawlas.....	8
Senátor Vladimír Dryml	9
Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba	10
Senátor Jiří Lajtoch.....	11
2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (senátní tisk č. 330)	11
Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba	11
Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba	12
Senátor Adolf Jílek.....	12
Senátorka Dagmar Zvěřinová	13
Senátor Vladimír Dryml	13
Senátor Adolf Jílek.....	14
3. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (senátní tisk č. 331).....	14
Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba	14
Senátor Petr Pakosta	16
<u>Další část schůze řídil místopředseda Senátu Petr Pithart.....</u>	<u>17</u>
Předseda Senátu Milan Štěch	17

Senátor Petr Pakosta	18
Senátorka Veronika Vrecionová	18
Senátor Vladimír Dryml	18
Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba	19
Senátor Petr Pakosta	20
4. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb., a některé další zákony (senátní tisk č. 320).....	20
Poslankyně Ivana Řápková	20
Senátor Miroslav Antl	23
Senátor Petr Gawlas.....	28
Senátor Jaroslav Kubera	29
Senátorka Soňa Paukrtová	32
Senátor Petr Vícha.....	33
Senátor Vladimír Dryml	33
Senátor Vladimír Dryml	34
Senátor Petr Gawlas.....	35
Senátor Karel Šebek	35
Senátor Pavel Lebeda	36
Senátor Jiří Čunek	37
Senátor Jan Horník.....	38
Senátor Miroslav Škaloud.....	39
Senátor Jaroslav Doubrava.....	40
Senátor Jaroslav Sykáček	40
Senátor Pavel Čáslava	41
Senátor Jaroslav Doubrava.....	41
Senátor Luděk Sefzig	41
Poslankyně Ivana Řápková	42
Senátor Miroslav Antl.....	43
<u>Další část schůze řídil místopředseda Senátu Zdeněk Škromach.....</u>	<u>45</u>
5. Žádost prezidenta republiky o vyslovení souhlasu Senátu Parlamentu České republiky s jmenováním soudce Ústavního soudu (JUDr. Zdeněk Koudelka, Ph.D.) (senátní tisk č. 308).....	45
Senátor Miroslav Antl.....	46
Senátor Jaromír Jermář.....	48
Zdeněk Koudelka	48
Senátor Vladimír Dryml	50
Senátorka Soňa Paukrtová	51
Senátor Jaromír Štětina	52
Senátorka Jiřina Rippelová	53
Senátor Vladimír Dryml	54
Místopředseda Senátu Petr Pithart.....	55
Místopředseda Senátu Petr Pithart.....	56
Senátor Jiří Dienstbier	56

Senátor Miroslav Antl.....	57
Zdeněk Koudelka	57
Senátor Miroslav Antl.....	60
Senátor Jiří Pospíšil	60
<u>Další část schůze řídil 1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka.....</u>	<u>61</u>
Senátor Jiří Pospíšil	61
6. Návrh zákona o evropské občanské iniciativě (senátní tisk č. 321).....	61
Ministr vnitra ČR Jan Kubice.....	61
Senátor Luděk Sefzig	62
Senátor Karel Kapoun.....	63
Senátorka Jiřina Rippelová	63
Senátor Jiří Pospíšil	64
7. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (senátní tisk č. 328).....	64
Ministr vnitra ČR Jan Kubice.....	64
Senátorka Marta Bayerová	65
Senátorka Soňa Paukrtová	66
8. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (senátní tisk č. 326)	66
Poslanec Jan Chvojka.....	66
<u>Další část schůze řídil místopředseda Senátu Petr Pithart.....</u>	<u>68</u>
Senátor Miroslav Nenutil	68
<u>Další část schůze řídil 1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka.....</u>	<u>69</u>
Senátor Luděk Sefzig	69
Poslanec Jan Chvojka.....	69
Poslanec Jan Chvojka.....	70
9. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rozhodnutí Evropské rady, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro (senátní tisk č. 82)	70
1. místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg.....	70
Senátorka Jiřina Rippelová	71
Senátor Luděk Sefzig	72
<u>Další část schůze řídila místopředsedkyně Senátu Alena Palečková.</u>	<u>75</u>
Senátor Petr Pakosta	75
Předseda Senátu Milan Štěch	76

Senátorka Soňa Paukrtová	77
Ministr obrany ČR Alexandr Vondra	78
Senátor Jiří Pospíšil	79
Senátor Jiří Čunek	80
Senátor Jiří Pospíšil	80
Senátorka Jiřina Rippelová	81
Senátor Tomáš Töpfer	81
Senátor Luděk Sefzig	81
Senátor Jiří Čunek	82
Senátor Jiří Pospíšil	83
1. místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg.....	83
Senátor Jiří Pospíšil	84
Senátor Richard Svoboda.....	84
10. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Belgickým královstvím, Bulharskou republikou, Českou republikou, Dánským královstvím, Spolkovou republikou Německo, Estonskou republikou, Irskem, Řeckou republikou, Španělským královstvím, Francouzskou republikou, Italskou republikou, Kyperskou republikou, Lotyšskou republikou, Litevskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím, Maďarskou republikou, Republikou Malta, Nizozemským královstvím, Rakouskou republikou, Polskou republikou, Portugalskou republikou, Rumunskem, Republikou Slovinsko, Slovenskou republikou, Finskou republikou, Švédským královstvím, Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska (členskými státy Evropské unie) a Chorvatskou republikou o přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii (senátní tisk č. 301)	85
1. místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg.....	85
Senátor Josef Táborský	86
Senátor Pavel Trpák	87
1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka.....	87
Senátor Stanislav Juránek	88
Předseda Senátu Milan Štěch	88
Senátor Josef Táborský	89
11. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, ve znění pozdějších předpisů (senátní tisk č. 329)	90
Senátor Petr Pakosta	90
Senátor Jiří Lajtoch.....	91
Senátor Josef Táborský	92

29. Návrh senátního návrhu zákona senátora Jiřího Oberfalzera a dalších senátorů, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (senátní tisk č. 333)	92
Senátor Jiří Oberfalzer	92
2. den schůze – 26. dubna 2012	93
<u>Jednání zahájil a řídil předseda Senátu Milan Štěch</u>	<u>93</u>
12. Petice "Zachraňme Lázně Kyselka" (senátní tisk č. 228)	93
Senátor Adolf Jílek	93
Senátor Adolf Jílek	94
Senátor Jaromír Jermář	94
Senátor Václav Homolka	95
Senátor Václav Homolka	95
Senátor Petr Bratský	96
Senátor Petr Bratský	97
Senátor Petr Bratský	97
Martin J. Kadrman	97
Pavel Přemysl Ries	98
Marie Švábová	100
Martin Hanzl	100
Senátor Jan Horník	101
Senátor Jaromír Štětina	103
Senátor Pavel Čáslava	104
Místopředseda Senátu Petr Pithart	104
Senátor Jaromír Jermář	105
Senátor Jiří Oberfalzer	105
Senátor Jan Horník	106
Martin J. Kadrman	106
Marie Švábová	106
Pavel Přemysl Ries	107
Martin Hanzl	107
Senátor Václav Homolka	108
Senátor Václav Homolka	108
Senátor Václav Homolka	109
Senátor Václav Homolka	109
Senátor Václav Homolka	110
Senátor Václav Homolka	110
<u>Další část schůze řídila místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková.</u>	<u>110</u>
13. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu	

soukromém a procesním, ve znění pozdějších předpisů (senátní tisk č. 322)	111
Ministr financí ČR Miroslav Kalousek.....	111
Senátor Josef Řihák.....	111
Senátor Vladimír Dryml	112
Ministr financí ČR Miroslav Kalousek.....	112
14. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů (senátní tisk č. 327)	113
Ministr financí ČR Miroslav Kalousek.....	113
Senátor Jiří Lajtoch.....	114
Senátorka Soňa Paukrtová	115
Senátor Petr Gawlas.....	115
Senátor Vladimír Dryml	116
Senátor Jiří Lajtoch.....	116
15. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Republikou San Marino o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Praze dne 25. listopadu 2011 (senátní tisk č. 281).....	116
Ministr financí ČR Miroslav Kalousek.....	117
Senátorka Veronika Vrecionová.....	117
Senátor Tomáš Kladívko.....	117
Senátor Vladimír Dryml	118
Ministr financí ČR Miroslav Kalousek.....	118
16. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi vládou České republiky a vládou Uzbecké republiky, který upravuje Smlouvu mezi vládou České republiky a vládou Uzbecké republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, podepsaný v Praze dne 8. prosince 2011 (senátní tisk č. 275).....	118
Ministr financí ČR Miroslav Kalousek.....	119
Senátor Jaroslav Sykáček	119
Senátor Vladimír Dryml	120
Ministr financí ČR Miroslav Kalousek.....	120
17. Evropská úprava auditů (evropský senátní tisk č. N 124/08, č. N 143/08).....	120
Ministr financí ČR Miroslav Kalousek.....	120
Senátorka Jana Juřenčáková.....	121

Předseda Senátu Milan Štěch	123
Předseda Senátu Milan Štěch	123
Senátor Luděk Sefzig	124
Senátor Luděk Sefzig	124
Předseda Senátu Milan Štěch	124
Senátorka Jana Juřenčáková.....	125
Senátorka Jana Juřenčáková.....	125
18. Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1060/2009 o ratingových agenturách (evropský senátní tisk č. N 112/08)	126
Ministr financí ČR Miroslav Kalousek.....	126
Senátorka Jana Juřenčáková.....	127
19. Zelená kniha o proveditelnosti zavedení dluhopisů stability (evropský senátní tisk č. K 119/08).....	127
Ministr financí ČR Miroslav Kalousek.....	127
Senátorka Jana Juřenčáková.....	128
20. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Ruskou federací o sociálním zabezpečení, podepsaná v Praze 8. prosince 2011 (senátní tisk č. 276)	129
Ministr financí ČR Miroslav Kalousek.....	129
Senátor Milan Pešák	130
21. Zpráva vlády o přejímání legislativních závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii za rok 2011 (senátní tisk č. 305)	131
Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake	131
Senátor Luděk Sefzig	132
Senátorka Soňa Paukrtová	133
22. Zpráva o životním prostředí České republiky v roce 2010 (senátní tisk č. 289).....	133
Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa	133
<u>Další část schůze řídil místopředseda Senátu Petr Pithart.....</u>	<u>135</u>
Senátor Karel Šebek	135
Senátorka Soňa Paukrtová	136
Senátorka Hana Doupovcová	136
Senátor Luděk Sefzig	137
Senátorka Alena Dernerová.....	137
Senátor Karel Šebek	138
Senátor Petr Gawlas.....	138
Senátor Vladimír Dryml	138

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa	139
Senátor Karel Šebek	142
23. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna přílohy A Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech (senátní tisk č. 288).....	143
Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa	143
Senátor Petr Gawlas.....	143
Senátor Pavel Lebeda	144
Senátor Tomáš Töpfer	145
24. Budoucnost kohezní politiky (evropský senátní tisk č. N 088/08, č. N 090/08, č. N 091/08, č. N 092/08, č. N 093/08, č. N 094/08).....	145
Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský	145
Senátor Václav Koukal.....	147
Senátor Jaromír Strnad	148
Senátor Miloš Vystrčil.....	148
Senátor Miloš Vystrčil.....	149
Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský	149
Senátor Václav Koukal	150
<u>Další část schůze řídil místopředseda Senátu Zdeněk Škromach.....</u>	<u>150</u>
25. Návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů (senátní tisk č. 297).....	150
Poslankyně Kateřina Klasnová	150
Senátor Miroslav Antl.....	151
Senátorka Soňa Paukrtová	152
Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková.....	153
Senátor Jaroslav Kubera	154
Senátor Jiří Čunek	155
Senátor Jiří Čunek	158
Senátor Miroslav Škaloud.....	159
Senátor Jiří Pospíšil	160
Senátor Vladimír Dryml	163
Senátorka Soňa Paukrtová	165
Předseda Senátu Milan Štěch	166
Senátor Tomáš Töpfer	167
Senátor Petr Vícha.....	167
Senátor Tomáš Töpfer	168
Senátor Jan Horník.....	168
Senátor Jan Žaloudík	169
Senátor Jaroslav Kubera	169
Senátor Jaroslav Kubera	169
Poslankyně Kateřina Klasnová	169

Senátor Miroslav Antl	170
<u>Další část schůze řídila místopředsedkyně Senátu Alena Palečková.</u>	<u>171</u>
26. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony (senátní tisk č. 325).....	171
Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil	171
Senátor Miroslav Antl	174
Senátorka Marta Bayerová	176
Senátor Jiří Čunek	177
Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil	177
27. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí, ve znění pozdějších předpisů (senátní tisk č. 324)	178
Poslanec František Dědič.....	178
Senátor Pavel Eybert.....	178
Senátor Miloš Malý	180
Senátor Petr Šilar	181
Ministr obrany ČR Alexandr Vondra	181
Senátor Jiří Pospíšil	182
<u>Další část schůze řídila místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková.</u>	<u>183</u>
Senátor Jaroslav Doubrava.....	183
<u>Další část schůze řídila místopředsedkyně Senátu Alena Palečková.</u>	<u>183</u>
Poslanec František Dědič.....	183
Senátor Pavel Eybert.....	183
<u>Další část schůze řídila místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková.</u>	<u>184</u>
28. Výroční zpráva Nejvyššího kontrolního úřadu za rok 2011 (senátní tisk č. 307)	184
Miloslav Kala	184
<u>Další část schůze řídila místopředsedkyně Senátu Alena Palečková.</u>	<u>186</u>
Senátor Petr Šilar	187
Senátorka Soňa Paukrtová	187
Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková.....	188
Senátor Vladimír Dryml	190
<u>Další část schůze řídila místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková.</u>	<u>191</u>
Senátor Petr Šilar	191
Senátor Miloš Vystrčil.....	191
Senátor Vladimír Dryml	192
Senátor Jan Horník.....	192
Senátorka Alena Dernerová.....	192
Miloslav Kala	193
Senátor Petr Vícha.....	194
Miloslav Kala	195
Senátor Petr Šilar	195

Senátor Petr Šilar	196
29. Návrh senátního návrhu zákona senátora Jiřího Oberfalzera a dalších senátorů, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (senátní tisk č. 333)	197
Senátor Petr Bratský	197
Senátor Richard Svoboda	197
Senátor Petr Bratský	197
Senátor Petr Bratský	198
30. Návrh senátního návrhu zákona senátorů Jiřího Oberfalzera a Tomáše Grulicha, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (senátní tisk č. 337).....	198
Senátor Tomáš Grulich	198
Senátorka Veronika Vrecionová	198
Senátor Jaromír Štětina	199
Senátor Vladimír Dryml	199

Těsnopisecká zpráva
z 21. schůze Senátu
Parlamentu České republiky

1. den schůze – 25. dubna 2012

(Jednání zahájeno v 10.03 hodin.)

Jednání zahájil a řídil předseda Senátu Milan Štěch.

Předseda Senátu Milan Štěch: Vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, milí hosté, vítám vás na 21. schůzi Senátu Parlamentu ČR. Tato schůze byla svolána na návrh Organizačního výboru podle § 49, odst. 1 zákona o jednacím řádu Senátu. Pokud budu zmiňovat jednotlivé paragrafy, jedná se o ustanovení zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu ve znění pozdějších předpisů. Pozvánka na dnešní schůzi vám byla zaslána ve středu 4. dubna t.r.

Z dnešní schůze se omluvili tito senátoři: Antonín Maštalíř, Jan Hajda, Vítězslav Jonáš, Jiří Bis, Karel Korytář, Tomáš Jirsa, Otakar Veřovský, Alena Gajdůšková a Daniela Filipiová.

Prosím, abyste se nyní zaregistrovali svými identifikačními kartami, pokud jste tak neučinili. Připomínám, že náhradní karty jsou k dispozici u prezence v předsálí Jednacího sálu.

Nyní podle § 56, odst. 4, určíme dva ověřovatele této schůze. Navrhuji, aby ověřovateli 21. schůze Senátu byli senátoři Miroslav Škaloud a Jaromír Štětina. Má někdo připomínky k tomuto mému návrhu? Nemá. Přistoupíme k hlasování.

Budeme hlasovat o návrhu tak, aby ověřovateli 22. schůze Senátu byli senátoři Miloslav Škaloud a Jaromír Štětina.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí, zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Kdo je proti tomuto návrhu, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Konstatuji, že při **hlasování číslo 1** bylo registrováno 57 senátorek a senátorů, kvorum pro přijetí 29, pro návrh 55, proti nikdo. Návrh byl schválen. Konstatuji, že ověřovateli této schůze byli určení senátoři Miroslav Škaloud a Jaromír Štětina.

Nyní přistoupíme ke schválení pořadu naší 21. schůze.

Návrh na jeho změnu a doplnění v souladu s usnesením Organizačního výboru byl rozdán na vaše lavice. Má někdo další návrh na změnu či doplnění? Ano, pan Jiří Dienstbier a pan senátor Koukal. Prosím pana senátora Dienstbiera.

Senátor Jiří Dienstbier: Vážený pane předsedo, kolegyně a kolegové, nemám návrh na doplnění ani na vyřazení, ale byl jsem požádán zástupcem předkladatele bodu, který máme zařazen jako číslo 24 – senátní tisk číslo 326, zda by mohl být zařazen napevno na dnešní odpolední jednání. Máme navrženy jako pevné první a druhý bod; tisky, které předkládá pan ministr Kubice.

Navrhuji, aby tisk 326 byl pevně zařazen jako třetí bod našeho dnešního odpoledního jednání.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji. Předpokládám, že pan senátor a předseda klubu Koukal chce vystoupit, i když není přihlášen.

Senátor Václav Koukal: Děkuji za slovo, pane předsedo. Na žádost pana ministra Jankovského navrhuji, abychom bod číslo 11, to jsou senátní tisky N 88, 90, 91, 92, 93 a 94 přesunuli jako pevný bod za tisk číslo 21, tj. senátní tisk číslo 288, na zítřek, tj. čtvrtek.

Předseda Senátu Milan Štěch: To znamená jako třetí bod zítřejšího odpoledního jednání?

Senátor Václav Koukal: Ano.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji. Jsou ještě nějaké návrhy na změnu a doplnění programu schůze? Nejsou.

(V sále v tomto okamžiku začíná znít hudba...). Krásná melodie, senátoři tleskají. (Budeme asi muset vypnout proud...) Prosím organizační odbor s pomocí – prosím vás odpojte to, vynesete ze sálu... (Hudba stále zní sálem...) Zakopejte to někde... (Smích a potlesk ze senátorských lavic.)

Tak, já přesto po této malé kulturní vložce opakuji, jak budeme postupovat. Byly dány dva návrhy na pevné zařazení v našem programu, kolega Dienstbier navrhl, aby bod 24, což je návrh, který se týká občanského zákoníku, byl zařazen jako třetí bod našeho dnešního jednání, tzn. jako nový bod číslo 8.

Dále pan senátor Koukal navrhl na základě žádosti pana ministra Jankovského, aby bod číslo 11, to jsou senátní tisky N 88 až 94 byl zařazen jako pevný bod, a to třetí bod zítřejšího odpoledního jednání, tzn. nové číslo 22.

Přistoupíme k hlasování. Nechám hlasovat o obou návrzích společně, nejsou-li nějaké námitky. Námitky nejsou.

Budeme hlasovat o pevném zařazení bodu č. 11 a bodu č. 24 tak, jak bylo navrženo.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Hlasování č. 2 registrováno 65, kvorum pro přijetí 33, pro návrh 61, proti nikdo. Návrh byl schválen.

Vyčerpali jsme návrhy na doplnění a upřesnění pořadu a můžeme přistoupit k hlasování o návrhu pořadu 21. schůze Senátu jako celku, a to ve znění přijatých návrhů, které jsme před chvílkou odhlasovali.

Konstatuji, že v sále je přítomno 65 senátorek a senátorů, kvorum pro přijetí je 33.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s pořadem jako celek, zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Kdo je proti tomuto návrhu, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Hlasování č. 3 registrováno 64, kvorum pro přijetí 33, pro návrh 62, proti nikdo. Návrh byl schválen, takže budeme se schváleným pořadem 21. schůze Senátu řídit. Děkuji vám.

A nyní přistoupíme k projednání bodu, který zní

1.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony (senátní tisk č. 323)

Tento návrh zákona jste obdrželi jako senátní tisk č. 323. Návrh uvede ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba, kterého mezi námi vítám a uděluji mu slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Vážený pane předsedající, kolegyně senátorky, kolegové senátoři, přeji vám hezký den. Dovolím si vám krátce okomentovat návrh změny zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

Hlavním cílem této novely je v podstatě transpozice směrnice č. 2008/6. Je to tzv. třetí poštovní směrnice, kterou se završuje postupný proces liberalizace evropského poštovního trhu. Tato směrnice má být transponována do českého právního řádu do 31. prosince 2012, přičemž je třeba říct, že my už jsme využili danou odkládací lhůtu a požádali jsme o odklad této transpozice o dva roky, protože ostatní členské státy ji transponovaly už koncem roku 2010.

Tato liberalizace poštovního trhu neznamená nic jiného, než že se doliberalizovává zbytek trhu z nějakých zbývajících zhruba necelých 30 %. Týká se to písemností do 50 gramů nebo s cenou do 18 Kč. Mají být odstraněny další právní a ekonomické bariéry, které brání vstupu na poštovní trh. Současně zůstává zachována povinnost státu zajistit trvale udržitelné základní poštovní služby. Jinými slovy to znamená, že veřejnosti musí být poskytován minimální základní rozsah poštovních služeb ve stanovené kvalitě.

Pro zajištění transpozice upravuje předkládaný návrh novely několik oblastí, a já se tady o několika těch nejdůležitějších zmíním.

První oblastí je upřesnění vymezení trhu poštovních služeb. Cílem je zpřesnit, které služby budou podléhat režimu zákona o poštovních službách a jejich provozovatelé se budou registrovat u Českého telekomunikačního úřadu, budou podléhat jeho dohledové činnosti.

Další oblastí je stanovení rozsahu základních služeb. Ten stávající mechanismus, ve kterém je rozsah základních služeb, který stanoví Český telekomunikační úřad, se ve veřejném zájmu nahrazuje stanovením rozsahu těchto služeb, tedy přímo v zákoně. Rozsah základních služeb se přitom v porovnávání se stávající praxí v podstatě v zásadě nemění, tam žádná změna nebude. Prováděcí předpis pak stanoví podrobnou specifikaci těchto základních služeb.

Třetí oblast, kterou bych chtěl uvést, je udělení poštovní licence České poště s dobou platnosti do roku 2017, to je tedy na pět let. S ohledem na stav poštovního trhu a v podstatě v zájmu zajištění kontinuity poskytování základních poštovních služeb a s praxí, která byla obvyklá v jiných členských zemích, se navrhuje udělit poštovní licenci České poště s dobou platnosti do konce roku 2017. Na další období by pak bylo vyhlášeno výběrové řízení na tohoto držitele poštovní licence. Česká pošta pak bude i nadále zajišťovat další činnosti, které nejsou poštovními službami. Jedná se například o výplatu dávek důchodového pojištění, výběr rozhlasových a televizních poplatků atd.

Za nejdůležitější oblast lze považovat změny v systému financování. Nelze totiž dále aplikovat financování těchto služeb prostřednictvím monopolu, který se tedy

ruší. Jako základní bude proto uplatňován systém úhrady nákladů spojených s poskytováním základních služeb prostřednictvím tzv. nákladově orientovaných cen. Pouze v případě, že by se takto stanovené ceny staly nedostupnými a jejich výše by musela být regulována, byly by takto vzniklé rozdíly, tzn. čisté náklady, do kterých by se navíc musela přestavovat nespravedlivá finanční zátěž, uhrazeny prostřednictvím zvláštního účtu, někdy nazývaného jako fond univerzální služby. Do fondu by přispívali provozovatelé poštovních služeb s výnosy vyššími než 10 mil. Kč ročně. Bude přitom zohledněn jejich podíl na trhu poštovních služeb. Do fondu by se přispívalo zpětně, tj. pouze v případě vzniku čistých nákladů a po ověření jejich výše Českým telekomunikačním úřadem.

Od počátku přípravy novely, ale i při jejím projednávání v Poslanecké sněmovně, tak i v Senátu, si myslím, že jsou základní debaty ve výborech vedeny o systému financování těchto čistých nákladů a o rozsahu poštovních služeb v České republice.

Předkladatel v této souvislosti oceňuje, že na základě těchto diskusí panuje poměrně široká shoda na tom, že za současných ekonomických podmínek a stavu veřejných financí nebylo možné zvolit model financování čistých nákladů z veřejných prostředků, fond v podobě pojistky pro případ vzniku čistých nákladů je v podstatě standardním modelem, který přijaly evropské státy, které liberalizaci prošly. A je třeba říct, že v podstatě nikde nedošlo k jeho využití, protože cena se nikde nedostala tak, že by musela být hrazena z tohoto fondu.

Další velmi často vyslovovanou obavou v rámci projednávání zákona v Poslanecké sněmovně byla i problematika případné redukce počtu poštovních provozoven v důsledku dokončení liberalizace. Jako řešení této skutečnosti bylo navrhováno stanovit minimální počet držitele poštovní licence přímo v zákoně, případně v nařízení vlády. My předpokládáme, že by to dělal Český telekomunikační úřad. Musím tady říct, že v Poslanecké sněmovně dokonce zazněl návrh, aby současný počet pošt, který je 3.400, byl zafixován v zákoně jako stabilizovaný.

Musím říci v této chvíli, že se někteří kolegové odkazovali na rakouský zákon, který to tak má. Je třeba ale říci, že na Rakousko to číslo je zhruba 1650. Je tam vysloveně vyspecifikováno, v jakých oblastech mají být, s jakou dojezdovou vzdáleností, pro jaký počet obyvatel, a do zákona se to dalo zhruba po několika letech, kdy liberalizace běžela a přirozeně se počet pošt někde stabilizoval. My považujeme za velmi nešťastné, pokud by se úvaha měla ubírat tímto směrem. Zaznamenal jsem, že v Senátu je pozměňovací návrh, aby rozsah poštovních služeb stanovila vláda svým nařízením. Myslím, že to, aby to dělal Český telekomunikační úřad na základě parametrů, které budou stanoveny, je varianta velmi čistá a velmi správná. To pouze k diskusi nad těmito návrhy a nad názory, které v Poslanecké sněmovně zaznívaly.

Rád bych poděkoval váženým senátorkám a senátorům za pozornost, kterou tomuto návrhu věnovali. Myslím si, že z diskusí ve VHZD a VUZP ty diskuse byly velmi zajímavé. Myslím, že jsme se na to snažili vyměnit názory věcně, takže za debatu bych chtěl poděkovat. Oba uvedené výbory přijaly totožné pozměňovací návrhy, já si potom dovoluji před hlasováním k nim zaujmout stanovisko za ministerstvo, nicméně lze konstatovat, že v zájmu kompromisu a průchodnosti návrhu zákona, který je předpisem transpozičním, je třeba říci, že jsme nějak zavázáni do české legislativy přenést, by bylo případné vrácení Poslanecké sněmovně s přijatými návrhy, pak musíme najít variantu, která by byla akceptovatelná v Poslanecké sněmovně.

Dámy a pánové, to je asi na úvod k té problematice všechno. Děkuji.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji, pane ministře, a prosím vás, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů. Návrh projednal VUZP. Usnesení vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 323/2. Zpravodajkou výboru byla určena paní senátorka Marta Bayerová. Organizační výbor určil garančním výborem pro projednávání tohoto návrhu zákona VHZD. Výbor přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 323/1. Zpravodajem výboru je pan senátor Jiří Lajtoch, kterého prosím, aby nás nyní seznámil se zpravodajskou zprávou.

Senátor Jiří Lajtoch: Vážený pane předsedo, vážené senátorky, vážení pánové senátoři, primárním cílem novely zákona o poštovních službách je implementace směrnice Evropského parlamentu, kterou se završuje postupný proces liberalizace Evropského poštovního trhu. V této souvislosti musí být zrušena zbývající část dosavadního monopolu a odstraněny další právní a ekonomické bariéry, bránící vstupu na poštovní trh. Současně zůstává zachována povinnost státu, zajistit trvale udržitelnou univerzální službu, tj. zajistit minimální rozsah základních poštovních služeb ve stanovené kvalitě na celém území ČR za dostupné ceny a přiměřenou ochranu uživatelů všech poštovních služeb.

Pro zajištění implementace výše uvedené směrnice zpracovaný návrh novely zákona o poštovních službách obsahuje zejména následující změny: Upřesnění vymezení trhu poštovních služeb, stanovení rozsahu univerzální služby, financování univerzální služby základních služeb, přístup k zvláštním službám a prvkům poštovní infrastruktury. Udělení poštovní licence České poště s dobou platnosti do konce roku 2017, tzn. do pěti let. Zajištění dalších činností, které v současné době vykonává Česká pošta, státní podnik, jako držitel poštovní licence.

V souvislosti s transpozicí třetí poštovní směrnice se předpokládá novelizace následujících právních předpisů: Zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách, zákon č. 265/1991, o působnosti orgánů ČR v oblasti cen, zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, a zákon č. 634/2004, o správních poplatcích.

Dále se předpokládá novela ustanovení § 52 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty. Státní orgán, odpovědný za implementaci regulace sektoru poštovních služeb, je Český telekomunikační úřad.

Vzhledem k obtížné predikci vývoje trhu poštovních služeb po jeho úplné liberalizaci je žádoucí přezkum účinnosti provést za pět let ode dne nabytí účinnosti novely zákona o poštovních službách.

Regulace poštovního trhu po jeho úplné reorganizaci na základě implementace třetí poštovní směrnice bude klást zvýšené nároky na činnost Českého telekomunikačního úřadu jako nezávislého regulačního orgánu, který bude muset sledovat na rozdíl od současného stavu celý poštovní trh.

Návrh zákona je v souladu s ústavním pořádkem ČR. Návrh zákona je v souladu s předpisy EU, judikaturou soudních orgánů EU nebo obecnými právními zásadami práva EU. Problematiky se dotýká rovněž čl. 7 Listiny základních práv EU, který zní: Každý má právo na respektování svého soukromého a rodinného života, obydlí a komunikace.

VHZD na své 25. schůzi, konané dne 17. dubna 2012 k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, doporučuje Senátu Parlamentu ČR vrátit projednávaný návrh zákona, ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR s pozměňovacími návrhy, které tvoří přílohu tohoto usnesení. Vše.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji vám, pane senátore, a prosím vás, abyste se posadil ke stolku zpravodajů a plnil úkoly garančního zpravodaje. Ptám se, zda si přeje vystoupit zpravodajka VUZP paní senátorka Marta Bayerová. Ano.

Senátorka Marta Bayerová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámila se 105. usnesením VUZP z 25. schůze, konané dne 18. dubna 2012, k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, senátní tisk č. 323.

Po úvodním slově zástupce předkladatelů Ing. Jiřího Jirky, náměstka ministra průmyslu a obchodu ČR, Ing. Jiřího Řeholy, ředitele oboru poštovních služeb a služeb informačních společností, JUDr. Petra Solského, ředitele kanceláře náměstka ministra vnitra ČR, a zpravodajské zprávě senátorky Marty Bayerové a po rozpravě výbor

I. Doporučuje Senátu Parlamentu ČR vrátit projednávaný návrh zákona, ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR s pozměňovacími návrhy, které tvoří přílohu tohoto usnesení.

II. Určuje zpravodajem výboru pro jednání na schůzi Senátu Parlamentu ČR senátorku Martu Bayerovou.

III. Pověřuje předsedu výboru senátora Ivo Bárka, aby předložil toto usnesení předsedovi Senátu Parlamentu ČR.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda Senátu Milan Štěch: Já vám také děkuji, paní senátorko. Ptám se, zda někdo navrhuje podle § 107 jednacího řádu, aby Senát vyjádřil vůli návrhem zákona se nezabývat. Není tomu tak.

Otevírá obecnou rozpravu. Jako první se přihlásil pan senátor Vladimír Dryml.

Senátor Vladimír Dryml: Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, neříká se mi to lehce, ale ne všechno z EU, co zde dostáváme, je dobré! Vzpomeňme si na fotovoltaiku, která nás stojí desítky miliard ročně. Vzpomeňme si na poslední případ zdražování vajec. A jiné věci.

Česká pošta je zisková. Proto se samozřejmě stává možným zdrojem dalšího zisku některých lobbistických skupin! Jde jednoznačně – s pomocí EU – o další privatizaci některých služeb státu. Především jde o vytahování dalších peněz a zdražování z kapes občanů!

O tom, že nemluví do prázdna, svědčí jedno. I v původních členských státech hledání optimální úpravy budoucí funkce liberalizovaného trhu je svým způsobem krok do neznáma. O to obtížnější je hledání správného nastavení poměru na českém poštovním trhu. Už tady z tohoto vidíte, že se stáváme opět jakýmsi pokusným králíkem, na kterém se budou zkoušet některé experimenty některých zákonodárců z EU.

Jde jednoznačně o privatizaci. Ostatně se o tom mluví. Otevření trhu poštovních služeb v tzv. rovné soutěži. Samozřejmě se tím umožní vstup zahraničních investorů a zahraničních podnikatelů, což není ve všech státech; a není to ani v jiných oblastech! Nyní to jde do poštovních služeb.

Kdo bude – a to je moje otázka – hlídat rovnou soutěž? Bude to náš ÚOHS, který má velmi kontroverzní výroky v některých věcech? A i když někomu dá pokutu,

tak samozřejmě v následujících soudních procesech, kde česká justice se opět "vyznamenává", hlavně v otázkách obchodního práva, to dopadá, jak to dopadá?

Jako namátkový případ můžu uvést nejdříve pokutu RWE plynárenskému koncernu ve výši několika set miliónů, která pak skončila v neznámu. Domnívám se, že je to jednoznačný příklad toho, jak bezzubý je Úřad pro ochranu hospodářské soutěže v ČR.

Je dokonce také zajímavé, z čeho vychází úvaha toho, k čemu nás nutí EU. Evropská unie vychází z úvahy, že vznik konkurence přinutí poskytovatele univerzální služby k tomu, aby se více než dosud věnovali potřebám zákazníků, zvyšovali kvalitu služeb, a aby v rámci cenové konkurence snižovali náklady. Ano, to je základní ekonomická poučka. Ale na druhé straně tady chybějí některé kontrolní mechanismy v případě, že se nedomluví poskytovatelé služeb, aby zasáhl někdo, regulátor, který je k tomu donutí. O tom, že regulace trhu by měla být, svědčí i krize i americká zkušenost s některými fondy i kolapsy na finančním trhu ve Spojených státech, které jsme také zažili.

Evropská unie, abychom ji zase nekřivdili, upravuje právní rámec služeb pouze v nejnútnejší podobě a stanoví pouze obecná pravidla. Poštovní směrnice zaručuje, že v členských státech musí být zajištěny všeobecně dostupné a přiměřeně kvalitní základní služby. Přitom ale stanovuje pouze minimální rozsah. Je věcí členských států, to znamená i ČR, zda zařadí i další služby, jež do povinného minima nespádají. To je i otázka toho, jak to bude v budoucnosti s dalšími činnostmi, které v současné době vykonává Česká pošta jako držitel poštovní licence; jako jsou výplaty dávek důchodového pojištění. Víme dobře, jak to vypadá se sociálními dávkami. Výběr rozhlasových a televizních poplatků. O věcech se dnes nebo zítra budeme ještě bavit. Provozování datových schránek. Úkony datového místa CzechPointu. A zda to tedy bude dále zajišťováno Českou poštou, nebo možná dokonce někým jiným.

Je tady právní rozpor v tom, jestli Česká pošta nebo její právní nástupce budou považovány za držitele poštovní licence. Jestli to nebude náhodou někdo jiný, a jak dlouho to celé bude trvat.

Dále jsou zde i problémy, a to se týká velkého lobby starostů převážně v malých obcích, jelikož dosavadní systém, v kterém jsou zvýšené náklady spojené s poskytováním poštovních služeb v řídce obydlených oblastech, jsou na základě monopolu hrazeny ze zisku v oblasti s nižšími náklady; jestli to lze dále aplikovat. Podle mého názoru to nejde. A proto bude uplatňován systém úhrady nákladů spojený s univerzální službou nákladově orientovanými cenami. Jednoznačně to znamená další zdražení poštovních služeb!

Pana ministra bych se chtěl zeptat, kdo tedy bude dělat to, co se v tomto zákonu praví, že se umožňuje změnit obsah poštovní licence na základě přezkumu úrovně kvality a způsobu poskytování a zajištění základních služeb na celém území republiky. Kdo bude dělat výzkumy, jestli úroveň kvality a způsob poskytování je anebo není v pořádku? A hlavně – asi to nikdo nebude dělat zadarmo, tzn., že se to opět promítne do nákladů na poštovní služby! Stejně tak jako povinnost provozovatelů poštovních služeb vést oddělené účetnictví v souvislosti s případným přispíváním na účet pro financování základních služeb. "Případné přispívání" – to znamená, že se tady neukládá, že někdo bude přispívat, ale "případně možná bude něco někam dávat". Neví se, za jakých podmínek.

Stanovuje se dokonce ještě výjimka z povinnosti poskytovat základní služby za nákladově orientované ceny v případě, že by tyto ceny nemohly být považovány za všeobecně dostupné.

Chtěl bych se zeptat pana ministra, kdo bude tedy určovat, jestli cena je ještě všeobecně dostupná pro všechny občany ČR, nebo jestli cena dostupná je jenom pro některé poslance a senátory ČR. Zcela jednoznačně se to může stát zdrojem korupce!

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji, pane senátore. Kdo další se hlásí do rozpravy? Pan senátor a místopředseda Zdeněk Škromach. Připraví se Veronika Vrecionová.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, paní senátorky, páni senátoři, myslím, že je potřeba se tímto zákonem zabývat právě v obecné rovině. V tom, kam směřuje a jakým způsobem naplňuje záměr EU.

Osobně jsem přesvědčen, že ministerstvo tomuto zákonu nevěnovalo dostatečnou pozornost, a to z hlediska zájmu občana. Protože občan by měl být vždycky středem pozornosti! Bohužel zákon spíše nahrává různým budoucím privatizátorům těchto služeb, ale už nezajišťuje občanům dostupnost poštovních služeb, obzvláště pokud jde o venkov. To považuji za zásadní změnu, která by tady nastala fakticky od dob Rakouska-Uherska.

Takový zákon je nepřijatelný, obzvláště v situaci, kdy pan ministr Drábek dnes pověřil pošty, aby systémem Domes kontrolovaly, zda lidé nepracují načerno apod. Už tak dnes dostupnost tohoto bodu na poštách, kde se mají lidé hlásit, je mnohdy problematická, lidé musí dojíždět kilometry, a nikdo jim tyto náhrady nehradí.

Dalším zavedením platebních karet v oblasti sociální, ať už se to bude týkat lidí se zdravotním postižením, lidí bez zaměstnání, rodin s dětmi, do budoucna ministerstvo uvažuje o tom, že by se to týkalo i našich seniorů. Pokud tento stále ještě funkční systém, který je jeden z nejrozsáhlejších v ČR, by měl projít návrhy, které jsou obsaženy v zákonu, a jsem přesvědčen, že nejsou napravitelné ani dobře míněnými pozměňovacími návrhy, protože nemění základ. Poštovním službám se podle tohoto zákona vyplatí podnikat ve velkých aglomeracích, venkov bude naprosto mimo.

Z tohoto důvodu navrhuji zamítnout tento návrh jako naprosto nedostatečný a poslat ho zpátky ministerstvu. Myslím si, že tomu musí věnovat větší pozornost právě z hlediska zájmu občana.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji. Nyní vystoupí paní senátorka Veronika Vrecionová, připraví se pan senátor Petr Gawlas.

Senátorka Veronika Vrecionová: Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, nebudu mluvit dlouho, protože bych jinými slovy opakovala to, co tady už říkal pan ministr. Pouze bych chtěla navrhnout schválit tento návrh v podobě, který přišel v PS. Děkuji.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji. Vystoupí pan senátor Petr Gawlas.

Senátor Petr Gawlas: Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, vážené senátorky a senátoři, ačkoli jsem plně srozuměn s tím, že cílem projednávané novely je především zapracování do českého právního řádu, tzv. Třetí evropské poštovní směrnice a zrušení posledního monopolu, který ještě má Česká pošta na doručování zásilek do 50 gramů nebo 18 korun, je nevyhnutelné.

Mám k tomu však několik poznámek. Jde mi také o venkov, jak tady zmínil pan místopředseda Škromach.

Především nemohu souhlasit s rušením poboček České pošty na malých městech a obcích, které s přijetím tohoto zákona v zaslaném znění z PS nepochybně nastane. Liberalizace je krásná věc, ale tržní prostředí bohužel nefunguje všude, a pokud chceme, aby život na malých vesnicích nebyl ochromen a jejich občané znevýhodněni, musíme zvážit, jakým způsobem by bylo možno zachovat dostupnost poboček pošty i v řídkce osídlených částech republiky. Pošta totiž patří vedle školy k základním službám, bez jejich dostupnosti si život na malých obcích nedokáže představit málokterý občan. Občany z velkých a středních měst podobné problémy netrápí, jsou zvyklí na určitý komfort, pošt je v těchto místech více, mají delší otevírací dobu atd. Velká města se rušení poboček nemusejí obávat.

Zcela jinak je tomu na malých vesnicích, těch několik desítek nebo stovek občanů vám obrat – potřebný k vytvoření tržního prostředí – jednoduše nezajistí. Realita bude nejspíš taková, kde tam, kde zatím pobočky jsou a v současnosti fungují se ztrátou, kterou nyní pokrývá Česká pošta ze svého, tam po liberalizaci nastane značný problém s ekonomikou takové provozovny. Zřízení kompenzačního fondu, který by měl České poště pomoci vykrývat ztrátu spojenou s provozováním tzv. univerzálních služeb, tedy poskytování základních poštovních služeb na celém území za přiměřenou cenu, je jistě chvályhodným počinem, ale ani on nedonutí Českou poštu k tomu, aby provozovala ztrátovou pobočku. Co bude pak, až v roce 2017 vyprší České poště smlouva o poskytování těchto služeb a bude na ně vypsáno nové výběrové řízení?

Nadcházející liberalizace poštovního trhu by ve výsledku mohla rapidně zhoršit dostupnost poštovních služeb v méně osídlených oblastech. Je teď na nás, jak se k tomu postavíme. Jelikož jsem z regionu, kde se rušení poboček České pošty stane realitou a dotkne se to nepříjemným způsobem velkého počtu občanů, podporuji pozměňovací návrh výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí, který doplňuje vládní návrh o formulaci o minimálním počtu provozoven, který by stanovila ve svém nařízení na návrh Českého telekomunikačního úřadu.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji. Nyní vystoupí pan senátor Vladimír Dryml.

Senátor Vladimír Dryml: Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, každé předkládání zákona by mělo být spojeno i s určitým finančním rozbohem a s náklady pro rozpočet a český stát.

Chci se zeptat pana ministra:

Jaký je zisk České pošty ročně?

Jaký to bude mít význam, až dojde k finančnímu výpadku po liberalizaci trhu od 1. 1. 2013?

Jak bude tento výpadek České poště hrazen a jestli je s tím počítáno ve státním rozpočtu?

Jaký to bude mít dopad na státní rozpočet v roce 2013?

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji. Vladimír Dryml byl poslední přihlášený senátor do rozpravy, nikdo se zatím nehlásí. Zájem o vystoupení také není, rozpravu končím. Ptám se pana navrhovatele, zda si přeje vystoupit k obecné rozpravě? Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Dámy a pánové, dovolím si zodpovědět několik otázek. Snad se mi to nějak podaří...

Debata se vede velmi podobně, jako se vedla v Poslanecké sněmovně. Je třeba říci, že strašit se tady liberalizací trhu, kterou používá pan senátor Dryml – trh je přece liberalizován! Bavíme se tady o dopisech, které jsou za osmnáct korun a do padesáti gramů. To je poslední, co na trhu ještě liberalizováno není. Tady se neotevřel trh poštovních služeb, ten je dávno otevřen, bavíme se tady o poštovních zásilkách do osmnácti korun a padesáti gramů – o klasických dopisech.

Pro vaši představu: přes dvacet miliard poštovního trhu je toto necelých sedm a každý rok klesá o deset procent, tzn. zhruba o 750 milionů korun. Je to tím, že všichni využíváme elektronické komunikace a počet zaslaných dopisů samozřejmě klesá.

Cena - a co bylo řečeno, že musíme myslet na to, aby služby byly dostupné právě tam, kde není husté osídlení a kde cena není samozřejmě tak výhodná pro provozovatele, tak na to v tomto zákonu myšleno je. Tím, kdo by měl být nositelem hlídání této ceny, je Český telekomunikační úřad, který v momentu když by ceny stouply v méně osídlených oblastech, měl by do toho zasáhnout svou regulací.

Pro vaši představu. Dnes ze společného koše domácností nečiní poštovní služby více než 0,5 procenta. V této chvíli se asi ani není nutné obávat, že by cena narostla.

Zkušenosti z ostatních zemí, kde proces doliberalizace proběhl ukazují, že v tom problému nikde nebyl, nikde se nemuselo z fondu věci dohrazovat. Mechanismus, abychom ochránili občana a dokázali mu poskytnout služby i na nejmenší vesnici, tam samozřejmě je.

Můžeme vést spor o tom, jestli si všichni myslíme, že bychom měli určit, že bude 3400 pošt, ale pak každý rok počítejte s tím, že každý rok ředitel pošty řekne, že ho to stálo tolik, a vy mi to ze státního rozpočtu dohradíte, nebo poštu vystavíme tomu, aby se musela zajistit služby třeba prostřednictvím třetí osoby. Prostřednictvím franchise, prostřednictvím toho, že třeba v prodejně COOP udělá pobočku.

Nemá cenu si lhát, že některé pobočky nemají práci na celý den. Pokud vy zafixujete, nebo vláda zafixuje celý počet pošt, tak pokud bych byl ředitelem pošty, řeknu si, že nemám důvod snažit se, aby bylo hospodaření lepší, vyčísím pouze náklady.

V tomto smyslu považuji za velmi racionální, abychom tento zbytkový proces liberalizace takto spustili, stejně jako to udělali v Rakousku, kde počet poboček je poloviční a dostali se na tuto částku. V Poslanecké sněmovně jsme také diskutovali o tom, jak u nás pošty klesají. Za posledních deset let se počet významně snížil, dokladoval jsem to na číslech. Počet 3400 je už dlouhou dobu stabilní. Myslím si, že v této chvíli tento návrh ošetřuje to, aby byla zajištěna služba i pro občana v méně osídlené části, dává určitý favor tomu, že Česká pošta dostane od nás jako závdavek licenci na pět let, protože jsme přesvědčeni, že to je národní hráč, je to český podnik, který by měl mít tuto výhodu. Do roku 2017 bude držitelem poštovní licence v této oblasti právě Česká pošta a myslím si, že nedojde k žádnému významnému výpadku po liberalizaci trhu. K výpadku bude docházet tím, že se trh přirozeně zmenšuje, že dopisy téměř nikdo neposílá. Trh má za loňský rok výpadek 750 milionů a vůbec se v něm nic neliberalizovalo. Je to tím, že dopisů posíláme málo.

Respektuji všechny návrhy. Jsem přesvědčen, že mechanismus toho, kdy ČTÚ v regulovaných podmínkách – trh potřebuje regulaci, abychom nabídli službu i posledním občanům v odlehlých oblastech, má velký prostor, bude určovat, za jakých podmínek tam musí být usměrněna cena tak, aby ceny nebyly vysoké. Ze zkušeností

z okolních zemí a při znalosti toho, jak jsme analyzovali trh, jsem přesvědčen, že k tomu ani nedojde. Jsem přesvědčen, že návrh, jak prošel PS, je dobrý, a máme představu, že by měl takto fungovat. Děkuji.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji. Přeje si vystoupit zpravodajka výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí, paní senátorka Marta Bayerová? Nepřeje.

Nyní žádám zpravodaje garančního výboru, aby se vyjádřil k proběhlé rozpravě.

Senátor Jiří Lajtoch: V diskusi vystoupili čtyři senátoři, jeden vystoupil dvakrát. Vznesené dotazy byly zodpovězeny panem ministrem. Byly předloženy dva návrhy – schválit tento návrh zákona – a zamítnout. Nejdříve budeme hlasovat o návrhu schválit.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji. Byl podán návrh schválit návrh zákona ve znění postoupeném PS. Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Hlasování číslo 4, registrováno 67, kворum pro přijetí 37, pro neboť návrh 21, proti 39. Návrh byl zamítnut.

Dalším návrhem, který byl v průběhu obecné rozpravy podán, je návrh, aby byl návrh zákona zamítnut. Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

V **hlasování číslo 5** registrováno 67, kворum pro přijetí 34, pro návrh 38, proti 18. Návrh byl schválen. Děkuji.

Nyní přistoupíme k pověření. Byl podán návrh, abychom pověřili senátora Jiřího Lajtocha a senátorku Martu Bayerovou. Místo pana senátora Lajtocha bude senátor Jan Hajda. Návrh je senátor Jan Hajda a senátorka Bayerová – odůvodní naše usnesení na schůzi PS. Jsou nějaké námítky? Nejsou.

Budeme hlasovat. Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu stiskne tlačítko NE a stiskne ruku.

V **hlasování pořadové číslo 6** přítomno 66, kворum pro přijetí 34, pro návrh 54, proti nikdo. Návrh byl schválen. Končím projednávání tohoto bodu.

Děkuji panu ministrovi za předložení návrhu a děkuji zpravodajům.

Dalším bodem je

2.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (senátní tisk č. 330)

Tento návrh zákona jste obdrželi jako senátní tisk číslo 330. Návrh uvede opět ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba, kterého žádám o jeho úvodní vystoupení.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, novela živnostenského zákona, kterou máte před sebou, byla vypracována s cílem pokračovat v plnění vládního plánu snižování administrativní zátěže podnikatelů.

Snižování zátěže spočívá zejména v tom, že se ruší povinnost označovat provozovnu tzv. IČO, dále se rozšiřuje funkce živnostenského úřadu jako centrálního registračního místa tak, že podnikatel může živnostenský úřad využít i v případě, že živnostenskému úřadu neoznamuje; neoznamuje žádnou změnu, oznamuje však změnu jiným úřadům.

Nově se také umožňuje, aby podnikatel kdykoli sdělil živnostenskému úřadu, že adresa jeho místa podnikání už do budoucna bude vždycky totožná s adresou jeho bydliště vzhledem k tomu, že se živnostenský úřad o změně podnikatelova bydliště může dozvědět z jiných registrů veřejné správy, pak už by podnikatel nemusel tuto změnu oznamovat a byla by totožná s místem nového bydliště.

Dalším záměrem této novely je odstranit z úpravy živnostenského zákona neodůvodnitelné odchylky od obecné procesní úpravy dané správním řádem. Návrh rovněž odstraňuje dílčí nepřesnosti právní úpravy zjištěné z aplikační praxe.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Navazující novela zákona o správních poplatcích reaguje na skutečnost, že podnikatel živnostenskému úřadu neoznamuje změny údajů zaznamenané v obchodním rejstříku nebo v jiných registrech veřejné správy.

Změna zákona o nemocenském pojištění zajišťuje věcnou provázanost jmenovaného zákona a zákona o živnostenském podnikání. Garanční výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu a ústavně-právní výbor, které návrh zákona projednali, po proběhlé rozpravě doporučili Senátu schválení, ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR. Tolik informace na úvod. Děkuji za pozornost.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji, pane navrhovateli. Prosím, abyste se opět posadil ke stolku zpravodajů. Návrh projednal ústavně-právní výbor. Usnesení vám bylo rozdáno jako senátní tisk číslo 330/2. Zpravodajkou výboru byla určena paní senátorka Dagmar Zvěřinová.

Organizační výbor určil garančním zpravodajem pro projednávání tohoto návrhu zákona výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu. Výbor přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk číslo 330/1. Zpravodajem výboru je pan senátor Adolf Jílek, kterého prosím, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou.

Senátor Adolf Jílek: Pane předsedo, pane ministře, kolegyně a kolegové, živnostenský zákon je zákon, který platí od roku 1991 a je to zákon, který má nejvíce změn na svém kontě, mění se dvakrát každý rok, takže jsme u jedné z dalších novel.

Tato novela ovšem jako jedna z těch, které jsou potřebné, si dává za cíl snížit administrativní zátěž podnikatelů, řeší otázky, jestliže podnikatel zemře, a následně jeho dědicům, aby mohli pokračovat v podnikání, snižuje zátěž, že člověk nemusí dávat na několik registrů znovu stejné údaje atd. Záležitosti, které projednává, je tam spousta. Zároveň s tím je změna zákona o správních poplatcích, které z toho vyplývají, i o nemocenském pojištění. V legislativním procesu vláda předložila 6. prosince 2011 tento zákon Poslanecké sněmovně a v prvním čtení byl návrh přikázán k projednání hospodářskému výboru, který ho projednal, ve třetím čtení prošel zákon 168 hlasy ze 184 přítomných a s jedním hlasem proti, což je velmi silné kvorum, které nebývá tak často.

Byl tam schválen pouze pozměňovací návrh předložený hospodářským výborem. Pozměňovací návrh spočíval v pevném datu účinnosti zákona, protože potřebujeme, aby zákon platil před 1. červencem, aby živnostenské úřady nemusely vyzývat živnostníky k doplnění údajů, které byly podle původního zákona. Pak došlo

k tomu, že důvodem ke zrušení živnostenského oprávnění bude i skutečnost, že podnikatel neprokáže právní důvod k užívání prostor.

Náš výbor se tímto zákonem zabýval. Po rozpravě, ve které jsme poukazovali na to, že na jedné straně je zákon potřebný, ovšem jak to bývá u většiny zákonů, které probíhají určitým procesem, v názvu zákona nejsou podchyceny dvě poslední změny. Byli jsme ujištěni, že redakční úpravou před tiskem toto lze upravit včetně jedné malé drobnosti.

Po proběhlé rozpravě přijal výbor toto usnesení:

Výbor doporučuje Senátu Parlamentu ČR schválit návrh zákona, ve znění postoupeném PS. Určil mě zpravodajem a pověřil předsedu výboru, senátora Jana Hajdu, aby předložil toto usnesení předsedovi Senátu. Děkuji vám za pozornost.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji, pane senátore. Prosím, abyste se posadil u stolku zpravodajů a plnil úkoly garančního zpravodaje. Táže se, zda si přeje vystoupit paní senátorka a zpravodajka ústavně-právního výboru Dagmar Zvěřinová. Ano.

Senátorka Dagmar Zvěřinová: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji abych i já vystoupila k tomuto tisku. Materie, která byla předložena ministerstvem průmyslu a obchodu přes Poslaneckou sněmovnu, nabrala jeden pozměňovací návrh, který tisku, který přišel k nám do Senátu příliš neprospěl. Správně na to upozorňuje naše legislativa. Vy, kteří jste studovali legislativní stanovisko, asi jste se s tím seznámili. Ústavně-právní výbor rovněž toto projednával a byli jsme ujištěni panem náměstkem ministra průmyslu, že v nejbližší materii toto bude opraveno. I předkladateli jde o termín účinnosti 1. 7., aby nedocházelo k jiným problémům, které by zpožděním v terénu především u živnostenských úřadů nastaly.

Prosím, abyste i vy zvážili své hlasování a podpořili tento návrh. Ústavně-právní výbor na své schůzi 8. dubna svým 193. usnesením doporučuje Senátu Parlamentu ČR projednaný návrh zákona schválit ve znění postoupeném PS Parlamentu ČR. Určuje zpravodajem výboru pro projednání této věci na schůzi Senátu senátorku Dagmar Zvěřinovou a pověřuje předsedu výboru senátora Miroslava Antla, aby předložil toto usnesení předsedovi Senátu Parlamentu ČR.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji, paní senátorko. Navrhuje někdo podle § 107 našeho jednacího řádu, aby Senát vyjádřil vůli návrhem zákona se nezabývat? Není tomu tak. Otevírám obecnou rozpravu. Hlásí se pan senátor Vladimír Dryml.

Senátor Vladimír Dryml: Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych nejen jménem svým, ale možná i jménem více než 800 tisíc osob samostatně výdělečně činných poděkoval tímto způsobem panu ministroví za to, že se rozhodl odbourávat velké administrativní zátěže, které jsou na osoby samostatně výdělečně činné kladeny. Mnohých z vás se to také týká. Zátěže jsou neustále uvalovány. Vyzval bych ho, aby pokračoval ve své činnosti a snižoval dále administrativu.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji. Kdo další se hlásí do rozpravy? Není zájem o vystoupení v rozpravě, rozpravu končím. Táže se pana ministra, zda si přeje vystoupit. Není tomu tak. Prosím pana garančního zpravodaje.

Senátor Adolf Jílek: Kolegyně a kolegové, v rozpravě vystoupil jeden senátor s poděkováním panu ministrovi. Doufám, že pan ministr si to bude brát jako velké plus ze Senátu. Zazněl jediný návrh z výboru, a to schválit.

Předseda Senátu Milan Štěch: Zazněl jediný návrh – schválit. Přistoupíme k hlasování.

Byl podán návrh schválit návrh zákona, ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou. Přítomno 61, kворum pro přijetí 31.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

V okamžiku **hlasování číslo 7** registrováno 63, kворum pro přijetí 32, pro návrh 52, k proti nikdo. Návrh byl schválen.

Děkuji panu ministrovi a zpravodajům. Projednávání tohoto bodu končí.

Nyní projednáme bod

3.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 72/2000 Sb., o investičních pobídkách a o změně některých zákonů (zákon o investičních pobídkách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (senátní tisk č. 331)

Tento návrh zákona jste obdrželi jako senátní tisk č. 331. Návrh opět přednese a odůvodní pan ministr Martin Kuba, prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Ještě jednou naposledy. Vážený pane předsedající, vážené senátorky, vážení senátoři, dovoluji mi, abych jako poslední uvedl novelu zákona o investičních pobídkách a dalších souvisejících zákonů, která byla připravena za účelem nastavení nového směřování systému národní podpory investic se snahou zefektivnit jeho využití.

Tato novela od roku 2007, která byla připravena v podmínkách vrcholu světové hospodářské konjunktury, byl český systém pobídek výrazně omezen, v současné hospodářské situaci však takto nastavený režim přestává být účinným nástrojem podpory investic a ve srovnání s okolními zeměmi v podstatě trochu ztrácí na atraktivitě. Přitom aktivní získávání zahraničních investic, především kvalitních zahraničních investic, tedy těch řekněme s vysokou přidanou hodnotou, je významnou součástí podpory konkurenceschopnosti naší republiky.

Cílem předloženého návrhu zákona je právě posílit účinnost investičních pobídek a upravit systém pro potřeby znalostní ekonomiky tak, aby podporovaly právě oblast průmyslového výzkumu, vývoje, inovací, techniky vyspělých výrobků, technologií a oblast strategických služeb. To jsou právě ty segmenty, které samozřejmě v budoucnu budou generovat největší konkurenceschopnost české ekonomiky.

Další významnou změnou, kterou s sebou nová právní úprava přinese, je prodloužení doby, po kterou mohou firmy uplatňovat slevu na dani z příjmu, a to ze stávajících pěti na deset let. Nejedná se o navýšení podpory, tedy částky, které si mohou investoři z daně odečíst, neboť ta je předurčena mapou regionální podpory a zůstane stejná jako doposud. Tam prostě dojde k rozložení čerpání přislíbené slevy na delší časové období, čímž se ty podmínky stanou přitažlivější pro kapitálově náročné projekty.

V rámci změn se dále navrhuje zavést investiční pobídku ve formě přímé kapitálové podpory pro strategické investice, neboť o tento typ projektů je mezi státy největší konkurenční boj a má největší přínosy pro ekonomiku. Vzhledem k tomu, že se bude jednat o mimořádný výdaj státního rozpočtu, bude její poskytnutí schváleno vždycky vládou. Dílčí změny se navrhují i v podmínkách pro oblast výroby ve zpracovatelském průmyslu, např. snížení předepsaného podílu strojního zařízení na celkové investici či lepší zpřístupnění podpory v regionech se soustředěnou podporou státu.

Novelou se zpřesní i některé požadavky na poskytování regionální investiční podpory, které vyplývají z evropských předpisů a které jsou pro Českou republiku závazné.

Návrh zákona projednal výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu, který doporučil jeho vrácení Poslanecké sněmovně s pozměňovacími návrhy. Pozměňovací návrhy řeší problematiku zvýšení poplatků za vynětí půdy ze zemědělského půdního fondu, která je upravena zákonem o ochraně zemědělského půdního fondu. Současná výše odvodů je nastavena novelou zákona účinnou od ledna loňského roku, totiž ve svém důsledku významně omezuje investiční výstavbu regionálního rozvoje a má negativní dopady na projekty státem podporované.

Musím k tomuto návrhu říct názor ministerstva, dovolím si ho říct hned teď v úvodu při představení návrhu zákona.

Tak, jak návrh byl vlastně představen, tak my už jsme, co se týká průmyslových zón, projednávali tuto situaci s ministerstvem životního prostředí a snažili jsme se najít takový kompromis, aby se dotkl průmyslových zón, které jsou v této chvíli schváleny vládou, jsou tu ty strategické investice, které vláda schválila, a snažili jsme se dojít shody. Je pravdou, že návrh by se měl předkládat do vlády teprve v budoucím čase, čili já jsem pochopil aktivitu hospodářského výboru Senátu v této chvíli jakoby možnost pomoci stávajícím průmyslovým zónám v tom, aby se daly tyto akce realizovat, což je, myslím si, docela racionální.

Přesto si dovolím říct, že tak, jak byl návrh předložen, mi připadá trochu rozsáhlejší, než je nutné. V návrhu je, že by se to týkalo i staveb dopravní infrastruktury, staveb přenosové soustavy a distribuční soustavy v elektroenergetice. Musím tady říct třeba za energetické stavby, že problémem energetických staveb v ČR není to, že bychom museli platit nějaké poplatky za vynětí z půdního fondu, ale to, že nám příprava těchto staveb trvá 10 až 12 let. Ten proces je spíše řekněme ve schvalovacím systému. Tam hledáme v této chvíli řešení, a předložili jsme vládě za ministerstvo analýzu těchto procesů. Říkáme, že potřebujeme zkrátit tento model tak, abychom dokázali je postavit třeba během tří, čtyř let, a myslím si, že není úplně nutné řešit to tímto opatřením při investičních pobídkách nějakými poplatky za přenosové soustavy nebo výkupy při vynětí ze zemědělského půdního fondu, při stavbě elektroenergetických staveb. A stejně tak jsem přesvědčen, že je to u staveb dopravních.

Pokud bychom měli tento návrh řešit, pak by se to mělo týkat průmyslových zón, protože ten s tím skutečně souvisí. Pokud by se tím Senát chtěl zabývat, jsem přesvědčen, že ideální by bylo schválit zákon ve variantě tak, jak byl předložen Poslaneckou sněmovnou. A pokud by se chtěl Senát zabývat pozměňovacím návrhem, tak já si myslím, že od paní senátorky Vrecionové by zazněl pozměňovací návrh, který bychom my jako ministerstvo podporovali. Týkal by se pouze stávajících schválených průmyslových zón. To jsou ty strategické, které jsou schváleny vládou České republiky, jsou to strategické investice. A právě toho by se do roku 2016 týkala možnost změnit a snížit poplatky při vynětí ze zemědělského půdního fondu.

Toť pouze na vysvětlení k návrhu výboru a eventuálně k návrhu, který paní senátorka Vrecionová předloží, a je na vašem zvážení, jak se jím chcete zabývat a v jaké variantě poslat tento zákon zpět do Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji, pane ministře, prosím, abyste se posadil ke stolku zpravodajů.

Organizační výbor určil garančním výborem pro projednávání tohoto zákona výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu. Usnesení vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 331, zpravodajem výboru je pan senátor Petr Pakosta, kterého prosím, aby nás nyní seznámil se zpravodajskou zprávou.

A prosím pana místopředsedu Petra Pitharta, aby mě vystřídal v řízení schůze.

Senátor Petr Pakosta: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové. V úvodu svého zpravodajského vystoupení bych chtěl říci, že principiálně jsem proti investičním pobídkám. Je to opatření nepřilíš systémové a deformuje to hospodářskou soutěž.

Na druhé straně si ale uvědomuji, že se nacházíme v evropském hospodářském prostoru a existence investičních pobídek je v tomto prostoru realitou. Byli bychom tedy sami proti sobě, kdybychom se vzdali možnosti investory do České republiky přilákat a udržet je zde.

Investiční pobídky k tomu mohou být dobrým a účinným nástrojem. Přimlouvám se však za to, abychom přijímali taková řešení, která budou co možná moderní, dynamická a systémová.

Pokud se týká předloženého tisku č. 331, čili novely zákona o investičních pobídkách, tak konstatuji, že tento návrh ony požadavky splňuje.

Bohužel, jak bývá většinou zvykem, ani tomuto tisku se nevyhnuly některé legislativní problémy. Já upozorňuji na to, že na základě pozměňovacích návrhů byla novela zákona o daních z příjmu rozšířena o body 6 až 11, které mění ustanovení o podávání daňových přiznání k dani z příjmu právnických osob v případě přeměn obchodních společností a družstev, a věcně nijak s tématem investičních pobídek nesouvisejí. Čili jedná se opět o nechvalně známý přílepek.

Legislativní odbor Senátu upozornil na další legislativní souvislosti. Ty však byly vysvětleny po komunikaci mne jako zpravodaje a zástupců ministerstva průmyslu a obchodu. Čili pokud tam některé nepřesnosti jsou, tak jsou natolik nevýznamné, že nebudou bránit aplikaci tohoto projednávaného zákona.

Jak už jsem uvedl, zákon se jeví být výrazným zlepšením dosavadního stavu, a proto jako zpravodaj tohoto návrhu jsem toho názoru, že tento návrh by měl být schválen. Ale bohužel výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu se s tímto mým návrhem neztotožnil, a proto návrh na schválení předkládané novely zákona učiním v rozpravě jako senátor, pokud mě samozřejmě někdo z vás nepředběhne.

Výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu byl jiného názoru než já, jak už jsem říkal, a navrhl vrátit zákon do PS s pozměňovacími návrhy, které jsou přílohou usnesení, se kterým vás za chvíli seznámím.

Jak říkal pan ministr, jsou zde avizovány i další pozměňovací návrhy naší kolegyně Veroniky Vrecionové. Tyto pozměňovací návrhy by měly dále stimulovat ochotu podnikatelských subjektů investovat v České republice, zejména v průmyslových zónách stanovených územním plánem. Z mého pohledu to může být dalším zlepšením, ale je nutno upozornit na dvě otázky, které se nabízejí.

Ta první se týká samotného legislativního procesu, čili zda se nejedná o rozšíření původního návrhu o přílepek. Ta druhá se týká samotné Poslanecké

sněmovny, jaká je pravděpodobnost toho, že tento zákon skončí svou legislativní pouť neschválením v PS. Upozorňuji, že když bylo v PS hlasováno o té podobě, kterou právě projednáváme, tak ze 180 přítomných hlasovalo 92 poslanců pro, čili nejtěsnější možná většina. A pominout nelze ani to, že PS se jeví nyní být poměrně nestabilní a může velmi rychle skončit. A v takovémto případě by námi vrácený zákon do PS svou pouť skončil rovněž.

Já už vás teď seznámím s usnesením výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu, resp. s jeho 253. usnesením z 25. schůze konané dne 17. dubna 2012, kdy po úvodním slově zástupce předkladatele Ing. Jiřího Jirky, náměstka ministra průmyslu a obchodu ČR, po zpravodajské zprávě senátora Petra Pakosty a po rozpravě výbor

I. Doporučuje Senátu Parlamentu ČR vrátit návrh zákona Poslanecké sněmovně s pozměňovacími návrhy, které tvoří přílohu tohoto usnesení.

II. Určuje zpravodajem výboru pro jednání na schůzi Senátu senátora Petra Pakostu.

III. Pověřuje předsedu výboru senátora Jana Hajdu, aby předložil toto usnesení předsedovi Senátu.

To je ode mne jako od zpravodaje v této chvíli vše. Děkuji vám za pozornost.

Další část schůze řídil místopředseda Senátu Petr Pithart.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Já vám také děkuji, pane senátore, a poprosím vás, abyste se posadil ke stolku zpravodajů.

A ptám se, zda někdo navrhuje podle § 107 jednacího řádu, aby Senát vyjádřil vůli návrhem zákona se nezabývat. Nikoho takového nevidím, takže otevírám obecnou rozpravu. Do ní se přihlásil jako první předseda Senátu Milan Štěch, prosím.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji. Pane místopředsedo, pane ministře, pokusím se být velmi stručný.

Rozumím tomu, že podnikatelský sektor a investoři by měli zájem, abychom návrh tohoto zákona rozšířili o změnu, která by se týkala zákona o ochraně zemědělského půdního fondu, neboť když jsme v dobré vůli řešili zvýšení cen pozemků, abychom chránili půdní fond, tak jsme asi poněkud nedomysleli v parlamentní proceduře, že přece jenom jsou tady už rozběhlé investice, kde investoři počítali s určitými náklady a že to je do určité míry zaskočení jejich záměrů.

Nic proti tomu. Myslím si, že je to potřeba napravit. Ale jsem přesvědčen, že to je potřeba napravit legislativně čistým způsobem. To znamená, že bych si dovolil vyzvat vládu, pana ministra, jestli k tomu mají v Poslanecké sněmovně skutečně vhodný tisk, aby to, třeba i zrychlenou procedurou, dali do pořádku.

A proto bych navrhoval, abychom neschválili ani jeden pozměňovací návrh, i když návrh paní senátorky Vrecionové je asi pravděpodobně čistější, ale i s ohledem na to, že původní návrh tohoto návrhu zákona v sněmovně prošel velmi těsně, a když my tady provedeme zásahy, o kterých bude pochybnost, zdali jsou v souladu i s našimi pravidly a sliby, které jsme si dali, že nebudeme schvalovat přílepky, tak de facto ohrozíme přijetí toho základního návrhu, který sem byl z PS poslán.

I vzhledem k situaci, která v Poslanecké sněmovně je, bych tedy doporučoval, aby byl raději vrabec v hrsti než holub na střeše a schválit návrh zákona tak, jak nám byl z PS postoupit. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám. Slovo má pan senátor Petr Pakosta.

Senátor Petr Pakosta: Děkuji za slovo. Nejsem si jist, jestli vystoupení pana předsedy Senátu v sobě obsahovalo návrh schválit. (Z pléna: Obsahovalo.) Mně tedy nezbyvá, než konstatovat, že zde byl podán návrh schválit – a já jej tedy nepodám, jak jsem se původně rozhodl. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám. Slovo má paní senátorka Veronika Vrecionová.

Senátorka Veronika Vrecionová: Dobrý den. Vážený pane místopředsedo, pane ministře, vážené paní kolegyně a kolegové. Je to neuvěřitelné, ale já do teď souhlasím úplně se všemi svými předřečníky. Já se přikláním k tomu schválit tento návrh v podobě postoupené nám Poslaneckou sněmovnou, ze všech těch důvodů, které tady kolegové říkali.

Nicméně v případě, pokud by návrh nebyl schválen, tak avizuji svůj pozměňovací návrh, o kterém již tady bylo hovořeno. Proto bych pak žádala o propuštění do podrobné rozpravy. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, paní senátorko. A slovo má pan senátor Vladimír Dryml.

Senátor Vladimír Dryml: Vážený pane předsedající, pane ministře, kolegyně a kolegové. Za prvé tady máme zákon se dvěma přílepkami, protože je tady i změna zákona č. 586, § 38, a potom změnu zákona č. 428/2011 Sb.

V obou případech se mluví o penzijních fondech, důchodovém připojištění a chtěl bych se zeptat pana ministra – doufám, že mi odpoví, ne jako u zákona, který tady byl projednáván první, že jsem na moje otázky nedostal odpovědi nebo jenom částečné – proč se tam dostaly tyto dva přílepkami! A dobře víme, co Ústavní soud řekl.

A za druhé bych se chtěl zeptat, proč se zmírňují sankce v případě, že investor neudrží všechna pracovní místa, na která získal hmotnou podporu? Investiční pobídky přece děláme proto, abychom zajistili nová pracovní místa. Proto dostávají investoři výjimky a jsou určitým způsobem zvýhodňováni. A tady se řeklo, že se deformuje určitým způsobem trh, ale žijeme v realitě Evropské unie. Ale na druhé straně se tady zmírňují sankce. Myslím si, že pokud někdo uzavře smlouvu a smlouvu pak nedodrží a spoléhá na to, že sankce bude mírná nebo že se mu to všechno finančně vyplatí a odejde za ty roky, kdy vyčerpá finanční podporu od státu. A to bylo to, co spouště lidem určitým způsobem nevyhovovalo, a ti lidé najednou opět přijdou o práci, tak si myslím, že to je chybný krok.

O investičních pobídkách, například i se společností koncernu VW a CzechInvestem, by se tady dalo povídat dlouhodobé story. A já tady nechci tímto zdržovat, ale pokud je investiční pobídka státu a přitom 450 lidí přichází o pracovní místo v důsledku investiční pobídky státu, tak si myslím, že někde asi soudruzi z NDR na ministerstvu průmyslu a CzechInvestu udělali chybu.

Jinak pokud nebude nižší cena práce, v České republice sice jsme na 9. místě, jak jsem se dnes dozvěděl, ale vtipně tam nebylo započítáno zdravotní pojištění, to znamená, že cena práce je dražší, a pokud nebude infrastruktura taková, jakou chce investor, tak si myslím, že to budoucí investiční pobídky nám dlouhodobě moc nepomohou.

A ochrana zemědělského půdního fondu? Tak ať se staví někde jinde a ne na zemědělské půdě. Vždyť každý stát si chrání to nejcennější, co má, to znamená zemědělskou půdu. A vynětí zemědělské půdy pro různé developerské společnosti, pro různé sklady, tak jak to vidíme, vždyť celá Česká republika za chvíli nebude mít zemědělskou půdu, ta neustále ubývá. To je ochrana této zemědělské půdy? A myslím si, že jsou i jiné možnosti, než stavět tzv. na zemědělské půdě. Je to nejsnadnější. A když tedy na zemědělské půdě, tak by se to mělo také odlišovat od bonity této zemědělské půdy.

I přes všechny tyto námitky z mojí strany podpořím tento návrh zákona, z jednoho prostého důvodu, aby se snížila nezaměstnanost v České republice.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane senátore, a ptám se, kdo se ještě hlásí do rozpravy? Nikdo, takže rozpravu končím. A táži se pana navrhovatele, zda se chce k obecné rozpravě vyjádřit? Chce. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Martin Kuba: Krátká poznámka. S panem senátorem Drymlem se samozřejmě neshodneme na tom, jestli jsem mu odpověděl nebo ne. Já jsem neodpovídal na obraty pošty, protože na to se musí zeptat pana ministra vnitra, jak to je s poštou. Já jsem vám popsal trh, za který zodpovídáme. Mám pocit, že to bylo poměrně fér. A pokud máte konkrétní dotazy k poště a jak je na to připravena, tak ten dotaz musí směřovat na ministerstvo vnitra.

Jinak samozřejmě debata o ceně práce je asi politickým sporem, který bychom o tom mohli vést. Pokud budou kolegové z vaší strany navrhovat další zvyšování daní, tak jak to avizují, tak s cenou práce to bude v České republice poměrně problematické. To si zase tedy nějak nemalujeme růžově.

Chci říct, že přílepek, který je tam z Poslanecké sněmovny a který se týká toho jiného zákona, to je prostě věc, pro kterou se Poslanecká sněmovna rozhodla, ministerstvo průmyslu a obchodu ne. Sankce za nedodržení pracovních míst se týkají toho, že jsou řešena po dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí a myslím, že jsou legitimní, protože účelem – a myslím, že jste to říkal správně – účelem investičních pobídek je skutečně udržet a vytvořit nová pracovní místa. A pokud nejsou dodržena, tak by ta sankce měla být tak, abychom nevyužívali a nepodporovali projekty, které nakonec nepřinesou to, proč to děláme. A to jsou ta pracovní místa. Na tom si myslím, že se plně shodneme a je to věc, která v zákoně je.

To, že by se měly průmyslové zóny stavět jinde, je asi také otázka k diskusi. My teď řešíme ty, co už vlastně jsou jakoby schválené, které se budují, jsou strategicky schválené vládou, a řešíme tu situaci zpětně. Musím tady souhlasit s panem senátorem Štěchem, že bude optimální, když se podaří ministerstvu životního prostředí předložit návrh zákona samostatně. My dohodu mezi ministerstvy už máme, byla by to dohoda, která by řešila stávající průmyslové zóny, a jde pouze o časovost toho, abychom to dokázali co nejrychleji dostat do legislativního procesu.

A já bych se v téhle chvíli také, pokud mohu požádat, klonil k tomu, aby tento zákon byl schválen bez pozměňovacích návrhů, tak jak přišel z Poslanecké sněmovny, a abychom situaci pokud jde o poplatky za vynětí z pozemkového fondu řešili samostatně. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane ministře, pane navrhovateli. A ptám se zpravodaje garančního výboru Ano, ani nemusím dokončit otázku, pan zpravodaj se již ujímá slova.

Senátor Petr Pakosta: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já se nejprve ještě dopustím drobné poznámky na téma zmírnění sankcí. Bude to, řekněme, postřeh z praxe. Dosavadní systém sankcí se v případě nedodržení pracovních míst jevil jako poměrně tvrdý. U nového systému se jeví proporcionální a podle mého názoru spravedlivý.

Dále se omezím na konstatování, že v diskusi vystoupili čtyři senátoři. Máme avizovány pozměňovací návrhy, které budou předloženy, pokud rozprava přejde do rozpravy podrobné. A máme zde v této chvíli návrh – schválit.

Prosím, pane předsedající, abyste dal hlasovat o návrhu schválit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Ano, děkuji vám, učiním tak vzápětí po znělce.

Konstatuji, že v sále je přítomno 62 senátorek a senátorů, kvorum je tedy 32. Byl podán návrh posuzovaný návrh zákona ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou schválit.

O tomto návrhu zahajují hlasování. Kdo jste pro, zvedněte ruku a stiskněte tlačítko ANO. Děkuji vám. A nyní kdo jste proti, stiskněte tlačítko NE a zvedněte ruku.

Hlasování pořadové č. 8 skončilo schválením zákona. Registrováno 64, kvorum tedy bylo 33. Pro 50, proti nikdo. Návrh zákona byl schválen. Děkuji panu ministrovi jako navrhovateli.

A my můžeme otevřít projednávání dalšího bodu, kterým je

4.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb., a některé další zákony (senátní tisk č. 320)

Tento návrh zákona jste obdrželi jako senátní tisk č. 320. Návrh uvede zástupkyně skupiny poslanců paní poslankyně Ivana Řápková. Paní navrhovatelko, máte slovo, prosím.

Poslankyně Ivana Řápková: Dobrý den. Vážený pane předsedající, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři. Na úvod mi dovoluji vám poděkovat, že jste věnovali svůj čas projednání tohoto návrhu, neboť diskusi nad problémy, které se návrh pokouší řešit, považuji za velice důležitou.

Nejdříve si dovolím shrnout, čeho se předkládaný návrh zákona týká. Přestupkový zákon v současné době stanoví čtyři sankce – napomenutí, pokutu, zákaz činnosti a propadnutí věci. A právě u přestupků, které řeší předkládaná novela a které mají zásadní vliv na úroveň bezpečnosti v jednotlivých městech, jako jsou přestupky proti veřejnému pořádku, občanskému soužití či proti majetku, uplatňujeme jako nejtvrďší sankci pouze pokutu. Pokud však přestupce nemá žádný legální příjem nebo jeho jediným příjmem jsou dávky, je tato sankce zcela neúčinná. Nehovoříme tady o přestupcích, tedy o lidech, kteří pracují, neboť jejich pokuta je vymahatelná vždy, ale hovoříme o těch, u kterých je pokuta zcela neúčinná, tedy de facto jediná sankce za spáchaný přestupek se mívá účinkem, neboť přestupce nemá příjem a pokutu není z čeho vymoci.

Přestupkový zákon na tuto realitu dlouhodobě nereaguje a neodpovídá tudíž skutečným potřebám. Proto předkládaný návrh zavádí novou sankci, a tou je zákaz pobytu.

Tuto sankci lze uložit na území obce, anebo její části. Tzn., na určitém místě nebo v určitém obvodu, kde dochází k páchání přestupků, a navíc, kde pachatel nemá trvalý pobyt. A pokud jde o cizince, tak pobyt, hlášený podle zvláštního předpisu.

Pouze si dovolím uvést, že z analýz městských policíí statutárních měst vyplývá, že počet přestupců, kteří nemají pobyt, trvalý pobyt v místě, kde páchají přestupky, se pohybuje okolo 40 – 50 % všech přestupců, a to pouze u výše zmiňovaných přestupků.

Sankci lze uložit, jak jsem již upozorňovala, za přestupky proti veřejnému pořádku, občanskému soužití, proti majetku a na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomanii. Jiných přestupků se novela netýká. Netýká se tedy ani jízdy na červenou, jak často mylně tvrdí někteří kritici.

Sankci lze uložit pouze, pokud bude přestupek spáchán úmyslným jednáním, významně narušujícím místní záležitosti veřejného pořádku. A musí se jednat již o opakované odsouzení za obdobné jednání na území stejné obce za posledních 12 měsíců. Sankci lze uložit maximálně na dobu 3 měsíců a nelze ji vůbec uložit mladistvým.

Pokud by bylo nezbytné, aby pachatel se mohl dostavit v nutné osobní záležitosti do místa zákazu pobytu, může mu správní orgán, který sankci uložil, vydat povolení. Může se jednat např. o návštěvu lékaře, správního orgánu apod. V případě, že by tato sankce nebyla dodržována, bude takové porušení kvalifikováno jako maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání.

Správní orgán, který sankci uloží, bude povinen informovat Policii ČR a obecní úřad obce, na jejímž území má osoba, které byla sankce uložena, trvalý pobyt. Obecní úřady a policie pak budou povinny údaj o uloženém zákazu pobytu poskytnout příslušné městské policii. Všechna tato opatření významně přispějí ke kontrole.

Vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, k předloženému návrhu bych si ještě dovolila upozornit na několik zásadních a důležitých bodů. Nezavádíme zcela nový instrument. Zákaz pobytu dnes ukládají soudy jako trest podle trestního práva od jednoho roku do 10 let. V přestupkovém zákoně by takovouto sankci bylo možno uložit pouze maximálně na dobu 3 měsíců.

Sankce zákaz pobytu má charakter ochranného opatření a jde především o ochranu občanů, jež jsou dotčeni pácháním přestupků. Jde tedy v podstatě o to, zamezit přestupci, aby se opakovaně vracel na místo, kde se dopustil krádeže, kde někoho fyzicky napadal apod. Jde o ochranu práv občanů a jejich rodin, kteří jsou opakovaně fyzicky napadáni a okrádáni, a žádná účinná sankce je dnes nechrání.

Sankce, resp. každá sankce působí preventivně, ale pouze v případě, že je vymahatelná. Pokud vymahatelná není, žádný preventivní účinek se nedostaví a výsledkem je potom pokračování v přestupkové činnosti, anebo dokonce v trestné činnosti, a praxe to jednoznačně dokazuje. Např. stoupající kriminalita a krádeže na Šluknově, fyzické napadání, např. v poslední době násilný útok v Břeclavi, a tak bych samozřejmě mohla pokračovat dále.

Co je také důležité? O zákazu pobytu bude rozhodovat správní orgán. Ano. Stejný správní orgán, jako již dnes rozhoduje o zákazu činnosti. A někdy se jedná o bagatelní přestupky. Můžu uvést příklad, pokud máte zabahněnou značku na autě nebo vám registrační značka upadne a pokračujete v jízdě, tento správní orgán vám

uloží zákaz činnosti řízení motorových vozidel minimálně na půl roku, a to jste nikomu neublížili a nezasáhli jste do práv druhých osob.

Již dnes stejný správní orgán může omezit pohyb osob, protože může uložit až roční zákaz vstupu do veřejných prostor a prostranství, kde se podává alkohol. Jedná se o § 16 a § 17 přestupkového zákona. A již dnes je to stejný správní orgán, který rozhoduje o správním vyhoštění cizince podle zákona o pobytu cizinců.

Novela přestupkového zákona přináší jasný recept na řešení přestupkové recidivy, která dnes není řešena, ale zároveň nekriminalizuje jednání přestupců ihned na trestné činy. Návrh dává přestupcům šanci, aby se páčání přestupků napříště zdrželi.

Ve druhém čtení jsme vypořádali připomínky vlády. Někteří z vás ale namítají, že návrh odporuje Ústavě, neboť narušuje právo pachatelů svobodně se pohybovat. Dle názoru předkladatelů a dalších podporovatelů tohoto návrhu Ústava chrání práva všech a naše novela tento princip v žádném případě nenarušuje.

Právo pohybu lze podle zákona omezit, pokud se jedná o oprávněnou ochranu. Hovoří o tom Listina základních práv a svobod, a to konkrétně ve svém čl. 14 odst. 3, kdy svobody mohou být omezeny zákonem, jestliže to je nevyhnutelné pro bezpečnost státu, udržení veřejného pořádku, ochranu zdraví nebo ochranu práv a svobod druhých. Navrhovaná sankce je plně v souladu s tímto ustanovením a splňuje ústavní limity omezení svobody pohybu. Vždyť svoboda jednoho by měla končit tam, kde začíná svoboda druhého.

A je tomu tak opravdu dnes? Je opravdu protiústavní, když pachateli zakážeme, aby opakovaně chodil krást do určitého místa a ničit tam majetek a fyzicky napadat své spoluobčany? Je opravdu protiústavní, když správní orgán uložením zákazu pobytu účinně ochrání přestupkem opakovaně obtěžované občany, jejich zdraví a majetek?

Proč bychom měli strpět, aby nám v parku, kolem kterého dennodenně chodí děti do školy, různá opilá, zdrogovaná a polosvlečená individua obtěžovala kolemjdoucí a využívala keřů jako toalety?

Dámy a pánové, toto je skutečná realita. Proč máme neustále přihlížet tomu, jak chuligáni ničí dětská hřiště, ale škoda na majetku nepřesáhne 5 000,- korun? A když jim strážníci uloží pokutu jako jediný a nejpřísnější trest, ještě se jim vysmějí a bloky roztrhají. Protože pokuta je od nich nevymahatelná.

Vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, předložená novela navíc v žádném případě neznamena vysídlování, neboť právě podle analýz vybraných přestupků, těchto vybraných přestupků ve statutárních městech téměř každý druhý pachatel má trvalý pobyt jinde, než kde páčá přestupky. Navíc je možno omezit pobyt i na určitém místě v obci, což rozhodně nemá žádný vliv na stěhování pachatelů.

Návrh nemá ambici vyřešit veškerou kriminalitu a určitě nepostihne všechny pachatele přestupku. To ale žádný zákon. Tento návrh má však být jedním z důležitých právních nástrojů starostů, aby pomohli pro své občany zlepšit bezpečnost v místě, kde žijí, a hlavně je ochránit před recidivním jednáním přestupců.

Snažme se tedy pochopit reálný život těch, jejichž práva jsou bohužel často narušována, a proto mi z tohoto důvodu dovoluňte požádat vás za všechny předkladatele o podporu této novely. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, paní navrhovatelko, a poprosím vás, abyste zaujala místo u stolku zpravodajů. Návrh projednal VUZP.

Záznam z jednání jste obdrželi jako senátní tisk č. 320/2. Zpravodajem byl určen pan senátor Petr Gawlas. Organizační výbor určil garančním výborem pro projednávání tohoto návrhu zákona ÚPV. Jeho usnesení vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 320/1. Zpravodajem výboru je pan senátor Miroslav Antl, a toho nyní prosím, aby nás se zpravodajskou zprávou seznámil. Prosím, pane senátore.

Senátor Miroslav Antl: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené dámy senátorky, vážení páni senátoři, vážená paní poslankyně, nejprve úvodem k legislativní historii, a to jako obvykle v mých zpravodajských zprávách. Skupina poslanců předložila návrh zákona Poslanecké sněmovně dne 15. července 2011. Vláda ve svém stanovisku ze dne 17. srpna 2011 vyjádřila s předloženým návrhem nesouhlas. Prvé čtení návrhu proběhlo na 23. schůzi dolní komory českého parlamentu dne 27. září 2011, kde byl návrh zákona přikázán jednotlivým výborům. Ústavně-právní výbor a výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj nepřijaly k návrhu žádné usnesení. Výbor pro sociální politiku přijal usnesení, kterým návrh bere na vědomí.

Ve druhém čtení, konaném na 33. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR dne 1. února 2012 bylo k návrhu zákona podáno jednotlivými poslanci celkem 15 pozměňovacích návrhů. Ty se týkaly především nápravy věcných i legislativně technických pochybení a zajištění návazností, které navrhovatel opomněl zapracovat v souvislosti s navrhovaným zavedením sankce zákazu pobytu pro přestupce.

Došlo tak k celkové revizi původního znění poslaneckého návrhu. Třetí čtení pak proběhlo na 33. schůzi, kde bylo přerušeno, uskutečnilo se až na 36. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR dne 21. března letošního roku. Návrh zákona byl schválen ve znění přijatých pozměňovacích návrhů, když v hlasování s pořadovým číslem 103 se z přítomných 179 poslanců pro návrh vyslovilo 94 a 77 poslanců bylo proti.

Poslanecká sněmovna postoupila návrh zákona Senátu dne 2. 4. 2012. Lhůta pro jednání v Senátu nám končí dnem 2. 5. 2012. Jak už bylo konstatováno váženým panem místopředsedou Senátu, garančním výborem je náš ÚPV.

Pokud jde o obsahové poznámky, paní poslankyně vás tady seznámila s obsahem předkládaného návrhu zákona, jde zejména o navrhovanou změnu přestupkového zákona a návrh na změnu dalších 4 zákonů. Jde především o to, co ona tady říkala, tzn. o novou sankci v rámci přestupkového řízení, a tou sankcí by měl být zákaz pobytu, který dosud upravuje trestní zákoník, a před tím i "starý trestní zákon".

V části první, kde je přestupkový zákon, tam jsou zejména pravidla pro ukládání a výkon této nové sankce, a jsou upravena zejména v § 15a přestupkového zákona, a ty se v základních rysech shodují s pravidly, stanovenými pro trest zákazu pobytu, znovu zopakují, trestního zákoníku.

Jak tady bylo konstatováno, tento trest by bylo možno uložit pouze za přestupky, u nichž je tento druh sankce výslovně uveden ve zvláštní části zákona o přestupcích, nebo v jiném zákoně, přičemž současně musí být splněny tyto předpoklady. Jednak že přestupek byl spáchán úmyslným jednáním, významně narušujícím místní záležitosti veřejného pořádku, dále že pachatel byl v posledních 12 měsících přede dnem spáchání přestupku uznán vinným z přestupku za obdobné jednání, a do třetice uložení sankce zákazu pobytu je nezbytné k zajištění ochrany místních záležitostí veřejného pořádku na území obce.

Dále je tam stanovena lhůta 3 měsíce, tzn. je to horní hranice 3 měsíců, z čehož nám vyplývá, že vlastně zákaz pobytu by bylo možno ukládat na dobu kratší, třeba i zřejmě na jeden týden.

Výkon sankce zákazu pobytu pak spočívá v tom, že pachatel se nesmí po dobu trvání zákazu pobytu zdržovat na území obce nebo její části, v níž se opakovaně dopustil přestupku. Tady pak je to vymezeno dál, a jak bylo konstatováno, tak vlastně by nemělo jít o místo, kde je on hlášen k trvalému pobytu.

V návrhu najdete i úpravu upuštění od výkonu zbytku sankce zákazu pobytu. To je čl. I. body 3 a 11 návrhu. V daném případě rozhoduje správní orgán, který přestupek projednal v prvním stupni na základě žádosti pachatele, podané po uplynutí poloviny výkonu této sankce.

Správní orgán v průběhu řízení zkoumá, zda pachatel způsobem svého života prokázal, že další výkon sankce zákazu pobytu není potřebný. Pak tady paní poslankyně jmenovala přestupky, na které by se vztahovala sankce zákazu pobytu. Já vám je nebudu opakovat, tak jako obvykle. Jinak nad rámec základního zadání, tj. zavedení přestupkové sankce zákazu pobytu, návrh rovněž v novém ustanovení § 47 odst. 3 přestupkového zákona stanoví dobu nočního klidu, kterou konkrétně vymezuje od 22. hodiny večerní do 6. hodiny ranní. Současně návrh pro jednotlivé obce zakotvuje oprávnění měnit zákonem vymezenou dobu nočního klidu ve výjimečných případech svými obecně závaznými vyhláškami nebo rozhodnutím, vydaným na jejich základě. To je čl. I bod 8 návrhu.

Navrhovaným ustanovením má dojít ke zpřesnění definičního znaku skutkové podstaty přestupku porušení nočního klidu, což je přestupek proti veřejnému pořádku ve smyslu § 47 odst. 1 písm. c) přestupkového zákona. Přestupkový zákon v dosavadním znění, tedy ve stávajícím znění, dobu nočního klidu jednotně nevymezuje, a její úpravu ponechává na obecně závazných vyhláškách obcí.

V části druhé pak najdeme navrhovanou změnu zákona o obecní policii, kterou doplňuje ustanovení, které obecní policii umožní získat o fyzické osobě z informačních systémů údaje, týkající se zákazu pobytu a místa a době jeho trvání.

V části třetí máme pak v návrhu změnu zákona o pobytu cizinců na území ČR a o změně některých zákonů. Tam se doplňují ustanovení, na jejichž základě by mělo být umožněno v informačním systému cizinců vést a současně poskytovat údaje o zákazu pobytu a místě, době jeho trvání, které se týkají cizince.

V části čtvrté je navrhovaná změna zákona o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů. Je to zákon o evidenci obyvatel. Je tam návrh na doplnění ustanovení, na jejichž základě bude umožněno v informačním systému evidence obyvatel vést a poskytovat údaje o zákazu pobytu a místě a době jeho trvání, týkající se občana České republiky.

Tyto údaje budou do informačního systému zapisovat obecní úřady, v jejichž správním obvodu má občan, jehož se uložený zákaz týká, trvalý pobyt.

V části páté návrhu se navrhuje změnit novelu zákoníku trestního, tzn. zákona č. 40/2009 Sb., kde návrh počítá s tím, že pachatele přestupku, který poruší zákaz pobytu, uložený správním orgánem, bude možno trestně stíhat pro trestní čin maření výkonu úředního rozhodnutí, to najdeme v § 337 odst. 1 trestního zákoníku, který skutkovou podstatu trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí blíže definuje.

Trestní sazba za uvedené protiprávní jednání, resp. za tento přečin, činí až tři léta trestu odnětí svobody.

Část šestá obsahuje návrh na stanovení účinnosti zákona, a to ke dni 1. července 2012.

Vzhledem k tomu, že Senát jako horní komora českého Parlamentu se zabývá především legislativními kontrolními mechanismy, případnými úpravami, opravami, ale zejména ÚPV Senátu Parlamentu ČR má za úkol posuzovat souladu či nesoulad navrhovaných změn zákonů či zákonů jako takových s ústavním pořádkem ČR, tedy s Ústavou ČR a v tomto případě s Listinou základních práv a svobod, dovoluji mi několik poznámek právních.

Svoboda pohybu a svoboda pobytu, garantovaná každé fyzické osobě na základě čl. 14, odst. 1 Listiny základních práv a svobod patří mezi základní lidská práva. V souladu s čl. 14 odst. 3 této Listiny základních práv a svobod je možno omezení těchto svobod provést pouze zákonem a za podmínky, že je to nevyhnutelné pro bezpečnost státu, udržení veřejného pořádku, ochranu zdraví nebo ochranu práv a svobod druhých a na vymezených územích též z důvodu ochrany přírody.

Předložený návrh zákona, který zavádí sankci za přestupky, tzn. stále zmiňovaný zákaz pobytu, nespĺňuje stanovené ústavní limity omezení svobody pobytu, především požadovanou nevyhnutelnost takového omezení. Přípustné ústavní omezení svobody pobytu najdeme v trestním zákoníku a patří mezi druhy trestů, ukládaných, a to zdůrazňuji, soudem, tedy trestním soudem, za trestné činy, kde pak najdeme jiné druhy trestu, jako je trest odnětí svobody, trest domácího vězení, trest obecně prospěšných prací a trest zákazu pobytu pak najdeme konkrétně v § 52 odst. 1 písm. h) trestního zákoníku, resp. blíže pak v § 75 trestního zákoníku, kde je trest blíže specifikován.

Zdůrazňuji, že o případném zásahu do Ústavou, tedy v daném případě Listinou základních práv a svobod zaručených práv, může rozhodnout pouze soudce. Soudce přece mj. rozhoduje o vazbě, tedy omezení osobní svobody volného pohybu, nedotknutelnost obydlí příkazem k domovní prohlídce, listovní a telekomunikační tajemství, příkazem k odposlechu telefonního hovoru, atd. Je tedy naprosto nepřípustné, aby o narušení ústavní svobody rozhodovaly správní úřady. Tady se shodují mj. se stanoviskem ombudsmana, tedy veřejného ochránce práv, a všichni víme, že tento byl 10 let soudcem Ústavního soudu ČR, a tedy on má právo posuzovat, resp. vyjadřovat se k tomu, zdali to, co je navrhováno, je podle jeho profesního názoru v souladu s Ústavou. On říká, že jednoznačně není, a mj. namítá to, že by o tak významném průniku do osobních Ústavou zaručených práv měly rozhodovat správní úřady, a nikoli soud.

V § 12 odst. 2 trestního zákoníku najdeme zásadu subsidiarity trestní represe. Tam je řečeno, že trestní odpovědnost pachatele a trestně právní důsledky s ní spojené lze uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. Jde o posouzení tzv. míry společenské škodlivosti, tj. materiální korektiv, o kterém my jsme tady povídali v roce 2009, v lednu, tuším, roku 2009.

Jde tedy o posouzení mezi přečinem a přestupkem, resp. trestným činem a přestupkem, přičemž přestupek ještě nedosahuje míry společenské škodlivosti trestného činu a zavedení sankce zákazu pobytu pro správní delikty je tedy zcela nepochybně nepřiměřené. Navíc o sankci zákazu pobytu by v přestupkovém řízení nerozhodovaly soudy, u nichž je Ústavou a dalšími právními předpisy garantováno nezávislé rozhodování o deliktu, ale jak jsem již zdůraznil, pouze, a nemyslím to nijak hanlivě, ale pouze správní úřady.

Předložený návrh zákona pak podle mého názoru je v rozporu i s dalším článkem Ústavy, tj. čl. 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, který obsahuje obecné interpretační pravidlo, platné pro tvorbu právních předpisů, podle něhož při

používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno z jejich podstaty a smyslu.

Námítky nesouladu navrhované zákonné úpravy s těmito články Listiny základních práv a svobod, tzn. čl. 4 odst. 4, ale i čl. 14, nebo zejména čl. 14 odst. 3 Ústavy, byly již uplatněny ve stanovisku české vlády, ale i při jednání v Poslanecké sněmovně. Podle mého názoru navrhované omezení osobní svobody pobytu v podobě sankce za přestupky do našeho právního řádu skutečně nepatří.

Já bych si dovilil ještě ve stručnosti upozornit na možné aplikační problémy, které by byly spojeny s realizací případně přijatého návrhu zákona. Podle nově navrhovaného § 15 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona, bude možno uložit zákaz pobytu mj. při splnění podmínky, že daný přestupek byl spáchán úmyslným jednáním. Tato podmínka může činit aplikační obtíže zejména u přestupku podle § 30 odst. 1 písm. a), b) a f) přestupkového zákona, tj. umožnění požití alkoholu či návykové látky, u přestupku dle § 46 odst. 2 přestupkového zákona, o přestupku podle § 47 odst. 1 písm. b), c), d), f), g) přestupkového zákona, kde ke vzniku odpovědnosti za přestupek totiž postačuje pouze zavinění z nedbalosti, tzn. otázka úmyslu se obvykle ve správním řízení ani nezkoumá, protože to není potřeba, a zkoumání formy zavinění by tedy bylo dalším požadavkem nad rámec běžných povinností správních orgánů. Podmínka spáchání přestupku jednáním "významně narušující místní záležitosti veřejného pořádku" může způsobit ještě větší aplikační potíže na straně správních orgánů.

Správní orgán v přestupkovém řízení by nejen prokazoval, že protiprávní jednání naplňuje skutkovou podstavu přestupku, což musí činit v současné době, ale nově by byl povinen prokazovat a řádně zdůvodňovat i tento další podle mého názoru poměrně složitý kvalifikační znak, nutný pro uložení zákazu pobytu.

Významné narušení místních záležitostí veřejného pořádku je pojem zřejmě převzatý z § 10 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, tedy obecní řízení, ve znění pozdějších předpisů. Zde se obecně uvádí, že obec může ukládat povinnosti k zabezpečení místních záležitostí veřejného pořádku.

Má se zároveň jednat o otázky místního, tj. lokálního významu, nikoli o otázky významu celostátního, jejichž úprava je zásadně vymezena v zákonu, tzn. např. delikty proti občanskému soužití, proti majetku, ale i proti veřejnému pořádku obecně.

Jinak taková podmínka patří spíše do kategorie trestných činů. To je mnou před chvílkou citovaný § 12 odst. 2 trestního zákoníku, který obsahuje materiální korektiv. Složitost prokazování a řádné zdůvodnění rozhodnutí svědčí kvalifikovaným profesionálním soudcům a v přípravném řízení též státním zástupcům, kteří mohou věc např. postoupit podle § 171 odst. 1 trestního řádu správnímu orgánu k projednání přestupku, tzn. meritorní rozhodování státního zástupce, což podle mého názoru pro správní orgány by bylo obtížné.

Navíc rozhodnutí správních orgánů, vydaná v prvním stupni, jsou v řadě případů z důvodů procesních i věcných vad rušena v odvolacím řízení a vracena k novému projednání. Přestupkové řízení bývá v takových případech zastaveno po uplynutí jednorozhodčí lhůty, stanovené zákonem projednání přestupku, aniž by došlo k usvědčení a potrestání pachatele, a to lze předpokládat i při ukládání sankce zákazu pobytu.

K tomu pak samozřejmě zcela logicky přistupuje i nutnost důsledné kontroly respektování sankce zákazu pobytu. Tady upozorňuji na nedostatečné početní stavy policistů a městských strážníků v mnohých lokalitách, kdy kontroly by byly spíše namátkové, a zjištěná porušení sankce zákazu by byla spíše výjimečná.

Důvodem návrhu je určitě i tzv. individuální prevence. Já osobně pochybuji o tom, že by tato sankce odradila pachatele od zopakování či pokračování v protiprávních jednáních v lokalitách ostatních, tj. mimo zákaz pobytu.

Pokud jde o § 15a odst. 1 písm. b), za problematický lze považovat i pojem pravomocného uznání vinným z přestupku za obdobné jednání, např. zda se jedná o přestupek, spáchaný opět úmyslně, nebo zda postačí zavinění z nedbalosti či zda se musí jednat o totožnou speciální skutkovou podstatu, tj. např. u přestupku podle § 47 odst. 1 písm. g) přestupkového zákona, či zda stačí i spáchaní obecné skutkové podstaty, např. u § 50 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona, či zda stačí spáchaní přestupku, jímž je narušen tentýž objekt, např. ochrana majetku, kterou najdeme v § 50 přestupkového zákona, bez rozlišení dílčí skutkové podstaty přestupku. atd.

K § 15a odst. 1 písm. c), kde je stanoveno kritérium pro omezení možnosti uložit sankci zákazu pobytu, by se nemělo řídit pouze adresou trvalého bydliště pachatele, resp. bydliště pachatele ale je třeba vzít v potaz, např. i vlastnictví nemovitosti v tom kterém správním obvodu, kdy zákazem pobytu by byl významným způsobem omezen výkon vlastnického nebo užívacího práva k nemovitosti.

Stejně problematické může být uložení sankce zákazu pobytu osobě, která v místě, kde mělo k přestupku dojít, pracuje nebo zde má faktické bydliště např. na ubytovně nebo u příbuzných apod. V důsledku uložení sankce může být pachatel nucen k tomu, přijít o práci, nebo se stát bezdomovcem, případně oboje. Na tento problém, zejména jde-li o práva vlastníků nemovitostí, již byli předkladatelé opakovaně upozorňováni, ale nijak na něj nereagovali.

S ohledem na možnost přihlásit se k trvalému pobytu v místě, kde má být zákazem pobytu zabráněno v dalším páčáním přestupku, lze možnost uložení sankce zákazu pobytu teoreticky obejít, resp. vyhnout se jejímu uložení. U osob, hlášených k trvalému pobytu na ohlašovně, či jiné formální adrese, páchají-li často přestupky ve správním obvodu, kde jsou k trvalému pobytu hlášeni, nebude zřejmě možno sankci zákazu pobytu uložit. Naopak, u osob jen formálně hlášených k trvalému pobytu na ohlašovně, avšak zdržujících se jinde, může být nepřiměřené zakázat jim pobyt v místě, kde jinak dlouhodobě fakticky žijí, např. v nájemním bytě, u příbuzných, v ubytovně, nebo kde pracují, jak už jsem zmínil před chvílí.

Pro úplnost – počet občanů hlášených k trvalému pobytu na ohlašovně přesahuje 110 000 osob a stále stoupá. V nově navrhovaném § 15a odst. 4 přestupkového zákona se zavádí institut upuštění od výkonu zbytku zákazu pobytu. Po uplynutí poloviny doby jeho výkonu, po splnění podmínky, že pachatel přestupku způsobem svého života prokázal, že další výkon sankce není potřebný, zákaz pobytu by bylo možné uložit, jak jsem zmínil, maximálně na dobu tří měsíců a i na dobu kratší a o upuštění od výkonu této sankce by bylo možno požádat třeba už po dvou, nebo po týdnu, nebo dvou týdnech, nejdéle po měsíci a půl. Osobně si nedovedu představit, že by po tak krátké době mohl správní orgán rychle a zodpovědně posoudit změnu způsobu života pachatele, to je ta aplikace institutu upuštění od výkonu zbytku zákazu pobytu, která je podle mého názoru jen pouhou formalitou, protože z hlediska života praktického je nerealizovatelná.

V § 15a odst. 1 písm. c), které se týká změny trestního zákoníku, to znamená té části páté, článek 5 – ten § 337 odst. 1 trestního zákoníku se za písm. c) vkládá nové písmenko d), které zní: Porušil zákaz pobytu uložený podle jiného právního předpisu. Vzhledem k tomu, že jsem trestním právníkem, tak poukážu na současné znění § 337 maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání, zejména v prvním odstavci máme napsáno: Kdo maří nebo podstatně ztěžuje výkon rozhodnutí soudu nebo jiného orgánu veřejné moci – a pak by bylo písmenko další – znovu by se

opakovalo, že jde o orgán, který by rozhodoval, což podle mého názoru působí nekonzistentně a já k tomu mám zcela zásadní výhrady.

Dále dodávám, že bude-li za porušení zákazu pobytu ukládán nefunkční alternativní trest, který bude následně postupem jednoho až tří let přeměněn na krátkodobý trest odnětí svobody, výrazně zatěžující vězeňství, kdy na sociální a psychologickou, respektive převýchovnou práci s odsouzenými u krátkodobých trestů není čas ani prostor, by způsobil značné náklady na straně českého státu, resp. orgánů veřejné moci a přeplněné věznice, které se stát snaží vyčistit, a to jsem tady říkal opakovaně, mnohdy nesmyslným propouštěním odsouzených.

Předložený návrh na novelu přestupkového a dalších zákonů je zřejmě reakcí na neuspokojivý stav na úseku veřejného pořádku v některých regionech našeho státu, kde se situaci nedaří úspěšně zvládat. Zdá se, že skutečným cílem navrhované úpravy je nikoliv primárně postihnout jinak nepostižitelné pachatele přestupků, ale především mít možnost odsunout tyto pachatele do jiného správního obvodu, resp. jiného správního obvodu, resp. obvodu jiné obce. Pouhé přesouvání pachatelů z jednoho správního obvodu do jiného je neefektivní, jde o řešení následků jednání, tedy represe, na úkor řešení příčin sociálně patologického jednání pachatelů.

Logicky lze soudit, že k nápravě věci by spíše než navrhovaná administrativně správní opatření přispělo posílit v inkriminovaných regionech pořádkové síly Policie České republiky. Chybí-li v přestupkovém právu alternativní sankce, vymahatelné i na občanech nemajetných, je na důkladném zvážení, zda právě navržená sankce zákazu pobytu je opravdu tou nejvhodnější.

Závěrem chci dodat, že s nově navrhovanými instituty zákazů pobytu a podobně nepočítá ani nově připravovaný přestupkový zákon, jeho rekodifikace, která by měla nabýt účinnosti 1. 1. 2014 a šlo by z mého pohledu pouze o dílčí novelu, která by nepřesáhla trvání poslaneckého mandátu.

Takže pokud jde o usnesení ústavně-právního výboru Senátu Parlamentu ČR, máme ho před sebou, já jenom zopakuji to nejdůležitější: Za prvé, doporučuje Senátu Parlamentu ČR projednávaný návrh ústavního zákona – pardon – návrh zamítnout, určuje zpravodajem výboru pro projednání této věci na schůzi Senátu Parlamentu ČR senátora Miroslava Antla a téhož, jako předsedu ústavně-právního výboru, aby s tímto usnesením seznámil předsedu Senátu Parlamentu ČR. Jinak já ještě dodám, že všichni přítomní senátoři ústavně-právního výboru Senátu Parlamentu ČR hlasovali pro mnou navržený návrh, tedy zamítnout tento předkládaný návrh na změnu zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane senátore, pane zpravodaji. Prosím, posadte se ke stolku zpravodajů a ptám se, zda si přeje vystoupit zpravodaj výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí. Ano, pan senátor Petr Gawlas se ujme slova.

Senátor Petr Gawlas: Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, kolegyně a kolegové. Výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí se na 25. schůzi konané 18. dubna 2012 zabýval návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb. a některé další zákony, senátní tisk č. 320.

Po úvodním slově zástupkyně skupiny poslanců paní Ivany Řápkové, poslankyně Parlamentu ČR, zpravodajské zprávě senátora Petra Gawlase a po rozpravě 1. výbor nepřijal usnesení, protože při hlasování o schválení z 8 senátorů

hlasovali tři pro, tři proti, dva se zdrželi a při hlasování o zamítnutí z 8 senátorů hlasovali čtyři pro, tři proti a jeden senátor se zdržel, 2. výbor určuje zpravodajem výboru projednání na schůzi Senátu Parlamentu ČR senátora Petra Gawlase, 3. pověřuje předsedu výboru senátora Petra Gawlase, aby předložil toto usnesení předsedovi Senátu Parlamentu ČR. Já jako zpravodaj jsem navrhl zákon zamítnout a upřesním v rozpravě. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane zpravodaji a ptám se, zda někdo navrhuje podle § 107 jednacího řádu, aby Senát vyjádřil vůli návrhem zákona se nezabývat. Nikdo takový tady není, takže otevírám obecnou rozpravu. Pan senátor Kubera se přihlásil písemně a já se přiznám, že si nejsem jist, jestli paní senátorka Paukrťová – má právo, já si to myslím. Takže precedens – písemná přihláška má přednost před předností.

Senátor Jaroslav Kubera: Dobrý den, vážený pane místopředsedo, vážená paní poslankyně, kolegové, kolegyně. Mně ten problém trápí tak asi jako každého z nás a každý kdo koná cosi v komunální politice, tak ví, že je to problém trvalý, dlouhodobý a já říkám dokonce i dokonale neřešitelný. Proto budeme pořád vždycky stejně jako psi exkrementy, spadané listí a další komunální problémy, které ještě nikdo dokonale nevyřešil a nevyřeší. Co mi na tom vadí, že je to typický příklad toho, kdy místo příčin řešíme následky, protože neumíme vybrat pokuty, tak volíme metodu vyhoštění, zákazu pobytu apod. Ten problém je ovšem daleko širší. Oni nejsou jenom ti, kteří nemají žádné příjmy – mimochodem v České republice neexistuje nikdo, kdo nemá žádné příjmy, dokonce i tito pachatelé mají příjmy minimálně z těch kanálů, které odvázejí pravidelně do sběrný, akorát o těch příjmech nevíme. My se bojíme – a oni tito pachatelé, mohu uvést příklad – třeba pachatelé dopravního přestupku díky tomu, že kdejaká vesnice má 20 radarů a měří a měří a ty přestupky posílá k nám – dluží 16 milionů Kč. Jsou to pachatelé nikoliv nepřizpůsobiví, ale velmi přizpůsobiví a neplatí a neplatí. A není žádný racionální způsob, jak ty peníze od nich dostat. Víím, že exekutor je sice dobré řešení. Já jsem tady nedávno mluvil o tom, že poplatky za odpady – kdy jsme je tady bezuzdně navyšovali, že dluhy za poplatky jsou v České republice odhadem 100 milionů Kč. To trvalo jen do druhého dne. Ten dluh je mnohem vyšší, ten dluh je 500 milionů Kč, co dluží občané radnicím za poplatky za odpady. Kolik budou dlužit teď, až se ty poplatky drasticky zvýší, to bude zhruba miliarda a budeme mít zase celou hordu bezdomovců, na které přijde kvůli 500 nebo 1000 Kč exekutor se 7,5 tisíci, které už opravdu nebudou moci zaplatit, a budeme mít další problém, jak z nich peníze dostat.

Vím, jak peníze z těch lidí dostat. Kdysi jsem o tom mluvil s francouzským celníkem a týkalo se to prostituce na E55, kdy jsme se domlouvali, že nemáme žádný způsob, jak dostat z prostitutek peníze. On říkal: Ve Francii je to jednoduché, ona vždycky něco má. Skoro všichni mají mobil a skoro všichni mají tanga, jestli nejsou zrovna na ostro dopředu, že? Tak tanga sundají a mají je v kabelce, takže jim zaberou ta tanga, zaberou jim kožíšek, který jim pasák koupil, ale u nás všechny tyto věci, který každý zná z Rakouska, že když nemá peníze na pokutu, tak mu vezmou autorádio nebo jim dá do zástavy ledničku v autě, co má, nebo něco. A kupodivu Rakousko vůbec není potichu.

Nic se neděje. Ve chvíli, kdy to tady někdo navrhne v České republice, tak Jitka Seitlová bude psát 50stránkové dopisy a všechny neziskové organizace se ozvou, že to je neskutečná diskriminace. Takže za prvé ten, kdo bere dávky, samozřejmě peníze má. Nemusí být žádná exekuce na dávky, pouze když 1000 dluží

za pokuty, tak dostane o 1000 menší dávku. Co je na tom tak složitého? U těch přizpůsobivých, když bude chtít, pas pro dítě, na což většinou zapomene a připomínám to tady, pokud se někdo dívá, nezapomeňte na to, nebo přijedete na letiště a oni vás vrátí. Málokdo o tom ví, že tuším od 1. července bez pasu s dítětem nikam nevyjíždíme. Takže on si přijde pro pas, pracoviště na pasech se podívá do databáze. Řekne: Jo, pane Novotný, hned vám ho vystavíme na rychlovku, běžte do pokladny, máte tam 1500 zaplatit, zaplatte a přijďte. Zdá se vám to nenormální? Nebo si Ferda přijde pro stavební povolení, stavební úřad se podívá do databáze – jo Ferda, stavíš kůlnu, prima, prima, máš tady dva tisíce, kamaráde, běž do pokladny, ta je tady dole, přines potvrzení, hned ti vydáme stavební povolení. Už slyším, jak ječí, že to je protiústavní, a nevím co, ale hlavně je to jednoduché. Je to jednoduché. Tento systém je podobný tomu, jako když chci na strážnících, aby mi našli pachatele, který v noci dává gauč k popelnici. Lidi to kritizují, sami to tam také dávají, ale když to tam dává někdo jiný – no tak ten strážník nemůže toho člověka chytit? No, nemůže, protože těch strážníků je ve službě deset, pachatelů je sto. Kdo bude hledat ty pachatele, kdo bude vydávat rozhodnutí, když si úřady nestačí řešit přestupky, které se na ně valí. Takže my zase vymyslíme – a už se na to těším, až někdo přijde s tím, že prekluze by měla mít tři roky místo roku.

Tento Senát už to projednával a zamítl to, protože to nic neřeší. Ne že, když ty přestupky budou o něco vyšší, protože se prodlouží doba, ale že by to přispělo k vyřešení přestupků, k tomu to nepomůže. Druhá věc, kterou opakovaně tady kritizují, české pokuty jsou drakonické, a to všech druhů. Všichni jsou nadšení, když mohou napsat do nějakého zákona a nejlépe 500 000 a výše. Já jsem dostal pozvánku k notáři, stran dědictví, co myslíte, že je na konci? Ženě jsem musel velmi složitě vysvětlit, že smrt babičky ještě nepřežila zdárně. Na konci je napsáno: Když se nedostavíte v 9:00 hodin, dostanete pokutu 50 000. Padesát tisíc? Proč se to tam píše? Já vím, že to tak je, že je tam i finančák, když chce na radnici nějakou zprávu, napíše: Hrozí vám pokuta 3 000 000, jestli nám to do tří dnů nepošlete. Když dobře víme, že většina pokut je nevymahatelná, protože jsou nepřijatelně vysoké. Jestli si někdo myslí, možná, že se mýlím, ale já když dostanu pokutu 100, tak jsem týden našťvaný. A on každý říká: No, ale pro ty podnikatele 100. Ne, ne, ne. Ti podnikatelé, ti neradi dávají peníze, proto jsou bohatší, jinak by byli chudí, kdyby jim to nevadilo. Podnikatelům je to jedno. Není to pravda. Pokuta v dobrovolné výši normálního člověka musí štát. Ještě zvláštnější je, že se sice podařilo a nevím, jestli to byl návrh, který vznikl až v Poslanecké sněmovně, konečně definovat noční klid, to je docela dobré, protože on by vlastně nebyl kromě domovních řádů podniku bytového hospodářství, v domovním řádu to bylo napsáno, že noční klid je od 22:00 do 6:00 hod., poté už nikdo definován nebyl, ale on tu není definován. Ono je tu jenom napsáno, že od 22:00 do 6:00 je noční klid. A já se ptám, co to je noční klid? Je noční klid např. případ, který jsem řešil, že soused si stěžoval, že sousedovi příliš hlučí lednička? Řešila to až hygiena, dělala měření, jestli v tom druhém bytě může být hluk takový, že to lidi ruší, konstatovala, že nemůže, že ten hluk ledničky je relativně tichý, dosahuje asi 22 decibelů, což je zanedbatelné, ale ti stěžovatelé stále říkali, že měli vztek zase na ty sousedy, že to je prostě narušování nočního klidu. Takže i noční klid je velmi relativní. Doba je hlasitá, a jestli jste si všimli, co na nás připravuje ministerstvo zdravotnictví, teď myslím na obce, protože se mi do toho nechce, takže ne, že bude dělat ministerstvo hlukové mapy a oblasti hluku, budou to dělat zase obce s rozšířenou působností, nejlépe za celý svůj správní obvod, a za peníze z jejich rozpočtu. Jak to budou dělat, to jsem na to velmi zvědavý, protože jaksi definovat, co to je noční klid, mimochodem, víte, že ta celá aféra kolem hracích

automatů vlastně není o hracích automatech, ale o tom hluku, který je poté, když skončí restaurace, herna, cokoliv, tak se potom dějí věci venku. Mimochodem, ten zákaz kouření, pokud v restauraci není povoleno kouřit, tak všichni kouří venku, a přitom Sarkózy, který možná bude nebo nebude prezidentem, s tím je velký problém, že začaly obrovské stížnosti od lidí, kteří považovali za rušení nočního klidu, jak se baví ti kuřáci před hospodou. Podobné jsou i zahrádky. Napsat, že obec může obecně závaznou vyhláškou, rozhodnutím vydaným na základě obecné vyhlášky, výjimečné případy, zejména slavnosti. To mi připomíná slavné vyhlášky o zákazu pití alkoholu na veřejnosti, kde jenom radní mohou chlastat. Ostatní ne, radní si dají sami sobě výjimku. Umí si někdo představit, u nás je asi 10 ohňostrojů za týden, asi 20 takovýchto akcí kdo bude vydávat a kdo to bude posuzovat, zda to ještě je nebo už to není, to přece vůbec není prakticky možné. To je možná možné na vesnici, která má 100 obyvatel, tak tam snad by to nějakým způsobem šlo, ale že by na každou společenskou rodinnou a podobnou akci vydával správní orgán zvláštní, no to přece v praxi cítíte, že je to nesmysl, že to asi nebude úplně možné. A zase kolem toho vznikne velký pro média zase dobrý definice, co to je, bylo tohle, pro jste to zakázali, vracíme se vlastně k tomu, že zase bude radnice povolovat cosi, a přitom stačí obyčejná tolerance, to jsou vyhlášky zákaz sekání trávy v sobotu a zákaz cirkulárek, prostě tam se snažíme zákonem řešit něco, co se zákonem vyřešit nedá. To je přece o normální lidské slušnosti, když v sobotu dítě souseda spí, tak nejspíš nepůjdu sekát a nebudu řezat, ale zeptám se, prosím vás, Lucka v kolik chodí spát. Od 12.00 do 14.00 dobrý, teď vám to nevdává. Nota bene, moje sekání trávy na druhém konci města může být úplně ukradené. Protože to tam už k nim nedolehne. Ale mi na to dodáváme obecně závazné vyhlášky, které stejně nikdo nedodrží, protože je není schopen kontrolovat. My jsme mimochodem k 1. dubnu připravili vyhlášku, která se jmenuje Teplice bez alkoholu, která znamenala totální zákaz té hrozné metly, která je mnohem horší než všechny herny. To znamená, že v Teplicích je prodej a požívání alkoholu totálně zakázáno, a to i doma. A dostávali jsme těžké otázky, jakže chcete toto všechno zabezpečit, co když si koupí v marketu v sousedním městě ten alkohol, na to jsme ovšem odvětili, že to není možné, protože v Čechách všechny radnice vydají vyhlášku o zákazu prodaného alkoholu, takže nebude žádné sousední město, kdo by si ten alkohol koupili. No dobře, a co doma, co vám je do toho, co já dělám doma, na to máme ty, co budou kontrolovat, co pálíte v kamnech, oni při té příležitosti se podívají, jestli nemáte náhodou decovku. Došli jsme k tomu tak, že jsme se při nějaké společenské akci do hotelu Kometa Brno tuším s Plzní nebo s kým, a ti co se na to dívali, ti fandové, byli ve třetí třetině tak opilí, že vůbec nevěděli, kdo vyhrál. Tak má pevně cenu. No, a co hospody, jak to zakážete? Co hospoda? Hospody budou otevřeny pouze do 21.00 hodin, protože co by tam ti lidé dělali, aspoň budou doma u rodiny. Když tam nebude pít, tak co by tam seděli. No, a co když půjdou na večeři? Říkám, to je v pořádku, do 21.00 hodin, protože večeřet po 21.00 hodině se nemá. Spousta lidí, protože jsme současně udělali seriózní anketu o tom, jestli by město mělo regulovat alkohol? A budete se divit, vyšlo to tak, že většina lidí, když chtěla, aby město regulovalo, netušilo ovšem, že by se to týkalo jejich doma, že? Oni měli rádi někoho jiného, a to je nejlepší, když někomu můžeme někomu jinému něco zakázat. Takže jak ten problém nás trápí všechny, já dostávám od lidí, že v lázeňském parku sedí tři hoši a popíjejí každý den krabicové víno a pacienty to uráží, že musí chodit kolem nich. Ale když jim položím otázku na základě čeho jim mám říct, že tam nesmí to víno popíjet, pokud nehodí tu krabici na zem nebo nevykřikují, nebo něco nedělají, tak jako lidé nepochopili, že ta svoboda nějaká je. To není důvod, jako že bezdomovec sedí na lavičce u fontány. Proč by tam

nemohl sedět, jaký je zákaz? Pokud něco dělá, což je přestupek, jasně, tam může zasáhnout městská policie. Dokonce mi říkali strážníci, ale oni mají pitbula bez košíku, volně pobíhajícího. Já říkám, no tak pak je situace velmi jednoduchá, pitbull zaútočí na strážníka, a strážník ho střílí do tlamy.

To je prostě jednoduchý způsob. To je podobné, jako když občan neuklidí exkrementy a říká: Ten pes není můj. Ten pes není můj, já občanku nemám. Dobrá – ten pes není váš, přijede odtahová služba pro psy, odtáhne ho a on říká: Počkejte, přece jenom ten pes asi můj bude, pravděpodobně. Takže já jsem spíš pro takovéto jednodušší – tohle všechno je zase další administrativa, které máme tolik, že už nevíme, co s ní. A ten problém je z hlediska ostatních problémů, které máme, relativně marginální, protože je určitě méně pachatelů, kteří páchají tyto přestupky, než například těch, co dluží za odpadky nebo co dluží za pokuty. A přesto tomu věnujeme tak obrovskou pozornost. Takže pokud bychom chtěli definovat noční klid, tak by tam muselo být, že noční klid znamená, že žádný zvuk nepřesáhne 20 nebo 30 decibelů. Ale narazíme opět na hygieniky, kteří odmítají měřit – nota bene, když chtějí měřit na diskotéce, tak musí oznámit provozovateli, že přijdou měřit. Umíte si to představit, když o tom ví dopředu, že přijdou měřit, tak co udělá. Stáhne to na 80. Typický příběh strážníků na stížnost v obci – přijedou do hospody, hospoda se ztiší, odjedou do jiné hospody, udělají – tam v té hospodě byl také bordel, takže když odjedou, tak ta hospoda se chová úplně stejně jako předtím než tam byli. Tím jim dokumentuji, že je to velmi složitý problém, který jen tak nevyřešíme.

Zajímavé ovšem je, že když jedeme na dovolenou do Egypta, do Španělska nebo kamkoliv, tak jsme nadšeni z toho, jaký je tam veselý noční život, jak tam všichni vesele žijí a vůbec nám to nevadí. Na druhé straně je potřeba rozumět tomu, že když někdo bydlí v sídlišti, chodí ráno do práce a udělají mu diskotéku přímo před okny, takže v létě – není to příjemné pro děti, které nemohou spát. Ale to je věc – žádný zákon to nevyřeší, jenom rozumná domluva. My jsme si ovšem řekli, že čím víc bude zákonů, tím ta společnost bude lepší a vždy znovu se přesvědčíme, že tak to není. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane senátore. Teď promluví paní senátorka Soňa Paukrtová, poté pan senátor Petr Vícha, prosím.

Senátorka Soňa Paukrtová: Pane předsedající, paní poslankyně, dámy a pánové. Já jsem byla jednou z těch, o které bylo řečeno, že ústavně-právní výbor hlasoval pro zamítnutí tohoto návrhu zákona, hlasovala jsem pro zamítnutí také já. Můj předřečník pan kolega Kubera tady hovořil o tom, že se k tomu návrhu vyjadřoval také ombudsman, on se k tomu nevyjadřoval pouze jako ombudsman, ale i jako bývalý soudce Ústavního soudu. Já si vám dovoluji ocitovat – já se s tím stanoviskem poměrně hodně ztotožňuji a rozhodně bych to neřekla lépe. On řekl: Konstatuji, principiálně nesouhlasím nejen jako veřejný ochránce práv, ale také jako bývalý ústavní soudce s tím, aby do základních svobod jednotlivce zasahoval správní úřad. Ochranu před takovýmto jednáním pokládám za jednu ze základních konzervativních hodnot. Jakkoli lze přesvědčit předkladatele v tom, že u určitých skupin osob lze s obtížemi zaručit vymahatelnost práva, není přece možné, aby pro přestupkové, byť opakované jednání, bylo možné tímto způsobem zasáhnout do jedné ze základních svobod a zprostředkovaně také do dalších základních práv.

Já se s tímto plně ztotožňuji, a proto budu hlasovat pro zamítnutí návrhu zákona tak, jak ho předložil ústavně-právní výbor. Ještě bych ráda řekla, že opravdu řešíme následek, nikoliv příčinu. A ještě to řešíme tak, že vlastně osoby, které se nějakým způsobem přestupkově chovají, opakovaně, odsouváme do jiných lokalit.

Paní předkladatelka nám tady plasticky popsala, jak děti chodí do školy kolem parku, kde se potulují polosvlečení zfetovaní jedinci a že to jistě správné není. Já s tím souhlasím. Ale pokud by Jablonec nad Nisou tyto osoby vykázal na základě podobného zákona, tak ony se přesunou do podobného parku v sousedním Liberci a tamní děti budou zase chodit do školy kolem svlečených a zfetovaných jedinců. Takže není to tak, že se ten zákon snaží chránit slušné občany, kteří jsou obtěžováni tímto způsobem. Pouze chráníme tu svou lokalitu a přesouváme osoby, které se nežádoucím způsobem chovají do lokalit jiných.

Já samozřejmě vím, že ten problém je obtížně řešitelný, i v tom mém Jablonci nad Nisou existují asi 6 000 nepřizpůsobivých občanů, s kterými jsou potíže, problémy. Přesto si nemyslím, že by ten návrh zákona byl tím, kterým by se to dalo řešit. Děkuji vám.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, paní senátorko. Pan senátor Petr Vícha má slovo. Prosím.

Senátor Petr Vícha: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, vážená paní poslankyně. Bylo tady v úvodním slově řečeno, že to dává nástroj do ruky starostů. Já jsem se cítil osloven, protože jsem starostou města, která má 23 000 obyvatel, z nichž téměř 1000 již žije na městském úřadě, protože tam má trvalé bydliště, což je problém, ale jako starosta tohoto města, které má velký počet ne nepřizpůsobivých, možná nepřizpůsobených – ať mají šanci do budoucna nebo spíš jak se říká občanům ze socio-kulturně znevýhodněného prostředí, ale takovýto nástroj, nezlobte se, nechci.

Je třeba poděkovat kolegu Antlovi za velmi dobrý právní rozbor, jeden z nejdůkladnějších, které jsme tady měli. Kolega Kubera si z toho trošičku dělal srandu, ale ten problém tady samozřejmě je. A může být ještě horší a horší. Já bych to nechtěl posuzovat z pohledu ústavních svobod, také mi vadí, že ti lidé narušují svým chováním ústavní svobody jiných lidí a jsou za to možná někdy nepostižitelní, ale přiznám se, že mám větší problém s těmi, kteří u nás mají trvalé bydliště, ne ti, kteří k nám přijdou jednou za čas něco ze sousedního města ukrást, ale to tento zákon samozřejmě neřeší.

Konzultoval jsem to u nás s odborníky, s přestupkovým oddělením a s těmi, kteří se tím v praxi zabývají a konstatují, že ten zákon je pro praxi absolutně nepoužitelný. V čem je větší problém? U nás narostla za poslední rok trestná činnost o 20 %, počet policistů za stejné období klesl o 20 %, těm, kteří tam zůstali, klesly platy o 10 % a škrťá se z rozpočtu, peníze na provoz Policie České republiky, takže v podstatě nemají na benzin. To je mnohem větší problém. A samozřejmě, že ten nárůst trestné činnosti, nárůst přestupkové činnosti souvisí se sociální situací lidí, protože můžeme říct, že u nás každý člověk má nějaké peníze, protože má nějaké dávky, ale prostě jestli se jim nedostává na živobytí, tak to jdou prostě někde ukrást. Takže my nepotřebujeme populistická gesta, my potřebujeme systémové řešení. Proto se také připojím k návrhu na zamítnutí tohoto návrhu zákona.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane senátore. A teď má slovo pan senátor Vladimír Dryml.

Senátor Vladimír Dryml: Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně Řápková, vážené senátorky, vážení senátoři. Situace není tak jednoduchá, jak se na první pohled zdá. Já velmi dobře rozumím problémům paní

poslankyně Řápkové a nejen jejím, ale i velkého množství starostů z lokalit, kterých se to týká, ale i těch, kterých se to možná bude týkat.

Chtěl bych vás upozornit, že je téměř 600 míst v České republice, kde hrozí něco podobného jako je v lokalitě, odkud pochází paní poslankyně Řápková, nebo kde působí a kde to hrozí nebo už to určitým způsobem vybuchlo. Za prvé bych chtěl říci, že trvalý pobyt je evidenční údaj, to znamená, že tady asi, kam by směřovalo, co by si představovali někteří starostové, nebo i paní poslankyně, asi moc nebude řešit. Za druhé bychom si měli uvědomit, že správní řízení, která by obnášel tento zákon, by byla nekonečná správní řízení, nekonečná správní řízení, další zatížení úředníků, další finanční náklady.

Senátor Vladimír Dryml: Nevím, jestli by některé obce nebo města tento nával administrativy zvládly.

Tady bylo jasně řečeno, že přemístění problému jinam není řešení. Odklonění sociálně těžko přizpůsobivých občanů z jiných lokalit do jiných měst by asi celou situaci ještě více zhoršilo. Někteří by si svůj problém vyřešili, ale přidělali by problém ostatním. My chceme, aby se poměry zlepšily v celé ČR, nejen v současnosti nejvíce ohrožených lokalitách a aby nevznikaly nové! Řešením je lepší práce policie, lepší práce státního zastupitelství a využívání trestního zákoníku, jak tady naznačil kolega Antl. Bohužel, policie je před finančním kolapsem, a je otázkou kdo za to nese vinu. Myslím, že tam by se měly napřít naše síly i síly kolegyně Řápkové a některých starostů, aby se posílila policie. Státní zastupitelství je takové, jaké je!

Je potřeba odstranit i nerespektování policie a nerespektování některých pravidel, která by měla platit pro všechny stejně! To je i otázka toho, proč je zde v České republice tak vehementně prosazována tzv. pozitivní diskriminace. Myslím si, že všichni jsme občany ČR a všem by se mělo měřit stejně v případech, kdy se poruší nějaký zákon.

Bohužel, příčinou jsou i některé velmi vysoké sociální dávky, které jsou spojeny s příplatky na bydlení. Mimochodem – nedávno jsme to tady měli. Mezi sociální dávkou je i to, že se dává sociální dávka příspěvku na připojení ke kabelové televizi. Je to i určitá nevymahatelnost práva, kde každý, komu se to nelíbí, zvláště ze skupin těžko přizpůsobivých občanů dobře víme, že především to jsou občané romské národnosti – tady využívají někdy neohrazeného pohledu na to, co je nebo není diskriminace.

Závěrem bych chtěl říci, že zákon o zákazu pobytu asi není to pravé ořechové, které by mělo tento problém řešit.

Vážený pane předsedající, vaším prostřednictvím k nepřítomnému senátoru Kuberovi. Chtěl bych se zastat pitbulů. Nepodceňujte je, protože jsou rychlejší než kdejaký městský strážník. Navádět k tomu, aby městští strážníci stříleli pitbuly by měli vystoupit ochránci zvířat! Zvíře by se mělo odchytit a dát do útulku, pokud majitel učiní to, co tady bylo řečeno. Zvíře za to nemůže. Jak se chová, za to může pouze jeho majitel, tzn. člověk, kterému zvíře patří.

Dovolte mi ještě zmínku o nočním klidu. V zákonu je omezen na veřejná prostranství. Nedovedu si představit, jak budete omezovat noční klid na soukromém pozemku. Bylo by možná lépe, kdyby se zavedla polední siesta, aby někteří občané měli klid i po obědě, možná i kniha přání a stížností, jak to u lékaře zavedl pan ministr Heger.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji, pane senátore. Slova se ujme pan senátor Petr Gawlas.

Senátor Petr Gawlas: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, jako zpravodaj výboru VUZP jsem dal návrh zamítnout projednávaný návrh, byť do jisté míry lze chápat pohnutky předkladatelů a některých představitelů měst, které vedou k podpoře předloženého návrhu o přestupcích, ale již po prozkoumání návrhu v hlubších souvislostech se s daným návrhem ztotožnit nemohu. Bylo tady mnoho řečeno o nesouladu s Listinou základních práv a svobod, bylo mnohé řečeno o stanovisku ombudsmana a také vlády. I na půdě Poslanecké sněmovny to často zaznívalo – nesouhlasné stanovisko veřejného ochránce práv.

Myslím, že tady nebylo řečeno, že projednávaný návrh bude mít také dopad na státní rozpočet, a to částkou asi 10 milionů za každý registr. Budou to dva registry po 10 milionech, finanční nároky tak budou v řádech 20 milionů.

Ztotožňuji se s předřečníky a myslím si, že novela zákona problém kriminality neřeší. Myslím si, že někteří kolegové ještě vystoupí na podporu tohoto zákona. Trvám na svém názoru návrh zamítnout. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji, pane senátore. O slovo se přihlásil pan senátor Šebek.

Senátor Karel Šebek: Vážený pane předsedající, paní poslankyně, vážené kolegyně a kolegové, aniž bych chtěl toto téma zlehčovat, přinesl jsem si příručku Základy správy obecní, vydanou v roce 1925 pro potřeby českých obcí, jejich občanů a jejich zastupitelů. Dovolím si ocitovat několik pasáží. Víím, že k domovskému právu se vrátit nemůžeme, ale chtěl bych poukázat na to, že napříč časem i politickým zřízením problém s problémovými osobami trvá a určitě bude zajímavé a inspirativní krátce vyslechnout to, jak se s tím naši předkové vypořádali před téměř sty lety.

Ústavou zaručeno jest každému občanu svoboda osobní, každý státní občan československý, může se usazovati na kterémkoli místě republiky, nabývá tam nemovitostí a vykonáváti výdělečnou činnost v mezích všeobecných právních ustanovení. Omezení těchto práv je možno v zájmu veřejném jen na základě zákona a může se státi jen z důvodů zákonem uznaných a zákonitou formou.

Dále se zde mluví o institutu vypovězení neboli vyhoštění, které jest vázáno na tato zákonná ustanovení: Svého příslušníka nesmí a nemůže obec vypověděti. Společníka obce možno vypověděti pro nedostatek průkazů o právu domovském nebo pro obtížnou chudobu, nikoli pro úhonu. Přespolního možno vypověděti pro nedostatek průkazů o právu domovském, pro obtížnou chudobu a mimo to ještě pro úhonný život.

Dále byl zde institut vyhoštění. Další institut bylo hnanectví. O vyhoštění, jež provádí obec, nutno rozeznávaní posláním postrkem, jež může naříditi okresní politická správa a jež se provádí pomocí hnanectvých stanic zřízených ve větších obcích. V tomto případě může obec pouze zjistiti a okresní politické správě oznámiti skutečnosti, že mohou býti důvodem postrku a žádati o vydání příslušného nálezu. Má se to státi do 24 hodin od zadržení nebo uvěznění postiženého. Postrkem dodají se do své domovské obce tuláci a osoby práce se štítící, kteří padají veřejné dobročinnosti na obtíž, osoby bez výkazů a povolání nemohoucí prokázat příjem nebo živnost, veřejné nevěstky, které neuposlechly úředního rozkazu, aby odcestovaly, propuštění trestanci a káránci nebezpeční osobám nebo majetku.

Pozoruhodné je, že tyto paragrafy jsou velmi stručné a jak se zdá tím neprodleným vykonáním to patrně fungovalo. A na samý závěr – náklad na živění hnance od zadržení až do vykonání nálezu, a též za osoby zadržené, na něž nález vydán nebyl, nese obec, kde byl zadržen, náhradu obec nedostane žádnou. Já víím,

že také platí - kdo chce hledá způsob, kdo nechce hledá důvod, mně je sympatické na předkladatelích, že hledají i v dnešní době způsob a proto ten návrh podpořím.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji, pane senátore a slovo má pan senátor Lebeda.

Senátor Pavel Lebeda: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, paní předkladatelko, slyšeli jsme tady od kolegů s podstatně větším právním povědomím, než mám já, pitvu tohoto návrhu dokonalou, kolega Antl, který to dovede a o správnosti jeho analýzy nemohu pochybovat, to provedl úžasným způsobem. Klobouk dolů. Je asi skutečností, že ten zákon je obtížně konzumovatelný, možná že jeho praktické uplatnění, jeho možnosti aplikace jsou významně omezeny. Já to samozřejmě akceptuji. Trochu v těch námitkách mně vadí zmínka o tom, že by byla těmto osobám porušena lidská práva. To je pro mě úsměvná záležitost, že osoby, které trvale porušují lidská práva ostatním, že se o lidská práva tak staráme. U nás jsou to lidská práva určitých skupin osob, dá se udělat rovnítka, že jsou to neoprávněné výhody menšin, často problémových, na úkor většiny. Je to smutné, ale je to tak. Vážení, my jsme zákonodárci. A máme v popisu práce řadu věcí, ale mj. také povinnost dělat takové zákony, abychom chránili osoby, chránili lidi, kteří poctivě pracují, kteří platí daně a dodržují zákony proti těm, kteří tak nečiní. Kteří zákony nedodržují, daně neplatí, nepracují, práci odmítají, nedodržují základní občanské povinnosti. Je to naše povinnost a nějakým způsobem bychom k tomu měli přistoupit. Chci říci, že všechno to, o čem tady mluvíme oklikou – osoby sociálně vyloučené atd., všichni podvědomě víme, že jsou to Romové. Já po většinu svého života jsem tady vnímal Cikány, a tak to občas také řeknu, oni se o Cikánech už píší středověké kroniky i policejní hlášení Rakousko–Uherska, píší o nich naši spisovatelé – Božena Němcová a K. H. Mácha napsal krásnou novelu Cikáni.

Ale tomuto návrhu zákona určitě přiznávám dobrý úmysl. Totiž starostové, občané řady lokalit nebo i celé republiky čekají na nějakou možnost, na nějaké řešení, protože osoby, ti v přestupcích jsou v podstatě nepostižitelní. Už to tady zaznělo, čtyři stupně možnosti toho přestupce, nějakým způsobem od napomenutí, zabavení věci, prostě oni jsou nepostižitelní. Ten pokutový blok roztrhají. My jsme si tady slavně odhlasovali, že je samozřejmě možné exekucí postihnout starobní důchod. Neplatiče důchodce jen dojí. Můžeme exekučně postihnout důchod invalidní, ale jednu ze sociálních dávek, která tady byla navržena, to jsme tu zamítli.

Řada starostů uvádí poměrně konkrétní čísla, na jaké sumy se mohou sumací všech možných dávek dostat některé problémové rodiny. Nedávno jsem viděl v televizi – to mě samotného zaskočilo – vždycky se říkalo, že oni mají třicet, čtyřicet tisíc. Starosta Dubí na opakovaný dotaz řekl – ano, vím o těch rodinách, které dosáhnou na 90 000, a přesto je nedokážeme postihnout. Důsledek toho je opatrnost při přijímání jakýchkoli zákonných opatření, protože se zvedne varovný prst některých vyčpělých rockových hvězd a všelijakých vládních agentur pro začleňování, dalších asistentů, integrátorů a pseudohumanistů a nelze to řešit s nebezpečím, že buď budu považován za populistu, nebo za extrémistu. Populistou mě asi nikdo neoznačí, protože si nehodlám doyen Senátu ještě budovat další politickou kariéru, budu se zřejmě muset stát extrémistou.

Jsem členem meziparlamentního shromáždění Rady Evropy ve Štrasburku, přijímají se tam úžasné rezoluce týkající se zejména diskriminace Romů v Evropě. Vždycky se to manifestně odhlasuje. Který stát je nejhorší? Česká republika. Odborník na lidská práva pan Hammarberg se sešel s rockovými hvězdami a s představiteli státních agentur pro lidská práva a začleňování a všech různých

veřejně prospěšných institucí, které z této problematiky mají dobrý byznys. Jeho závěr byla práce, ze které vyplynulo, že je to tak jako se živit po přijetí norimberských zákonů v Německu.

Je smutné, že vývoj jde k horšímu, protože dorůstají další generace v těchto rodinách, které nejenže neviděly své rodiče pracovat, mít nějaké povinnosti, ale viděli, jakým způsobem si rodiče opatřují prostředky a vidí, že jsou v podstatě nepostižitelní. Stoupá drzost, arogance a agresivita mladých. Z toho vidíme útoky, chlapec jim nedá cigaretu, tak ho umlátí téměř k smrti. Pro jednání ve Štrasburku jsme od předsednictva vlády a ministerstva zahraničí dostali určitá čísla, určitou informaci, která byla zarážející.

Například jsme se dozvěděli, že třicet procent dospělých Romů si opatřuje prostředky nezákonnými, v rozporu se zákonem, no prostě – kradou. Šedesát procent osazenstva našich věznic jsou Cikáni. Nedávno jsem jako senátor navštívil věznici v Rapoticích, na každých dveřích je vždycky seznam obyvatel v celách. Už podle jmen se dá přibližně poznat, kdo tam tráví své volné chvíle.

Osmdesát procent tohoto etnika je nezaměstnaných, z toho naprostá většina dlouhodobě a řada z nich nepracovala nikdy. Jaké je z toho východisko? Máme povinnost pomoci, starostové a občané na to čekají. Plánuje se zákon o přestupcích, centrální registr. Byla by určitě žádoucí významná progresse trestů při recidivě úmyslných trestných činů. Což takhle zásada třikrát a dost?

Byť tento zákon je s velkými problémy, tak úmysl je dobrý. Myslím si, že nás v této oblasti v budoucnosti bude čekat spousta práce. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane senátore. Jako poslední přihlášený do obecné rozpravy vystoupí pan senátor Jiří Čunek.

Senátor Jiří Čunek: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, chtěl bych po všech výtkách, které pohříchu mnohdy z ústavněprávního hlediska jistě nejsou nepodstatné, přesto všechno bych chtěl poděkovat paní poslankyni a jejím kolegům za to, že situaci chtěli alespoň nějak řešit.

Situace je mnohem horší než se tady jeví, protože pro právní čistotu, jak to tak sleduji kolem, shodíme tento návrh, nicméně další nepřichází – a žádné řešení tady není!

Dokonce řešení, které nám předvádí vláda, kdy do jednoho z našich výběžků dá do současné doby asi 150 milionů, a to jen do jednoho z našich výběžků České republiky na řešení či utlumení svízelné situace, tak je to jen utlumení, protože přítomnost policistů za tyto peníze nic neřeší, situaci jen utlumuje.

Všichni víme, že to žádné řešení není. Přitom vláda má určitý nástroj, kterým by se již mohla vést, a to je koncepce, která byla vládou přijata. Koncepce ovšem není ani zahájena a v zásadě není ani naplňována. Tam by měly mířit naše výtky a tam je řešení. Řešením ani není, kdyby tento návrh zákona, který předkládá paní poslankyně, byl přijat. To je řešení jen pro některé případy, ale v zásadě u generace závadového chování, tzn. to, kdy budeme zasahovat v ohnisku, kde vznikají tyto problémy, tak to vůbec neděláme. Protože cítím, že toto je směr, který aspoň něco dělá, tak z těchto důvodů tento návrh podpořím, byť si uvědomuji chyby, které má. Chci jen, abychom si uvědomili, že řešení je naprosto jiné, je pouze v rukou vlády. Bude to stát těžké miliardy, ale udělá se aspoň něco. Tak se neudělá vůbec nic.

Když jsem se připojil na senátní poštu, každý den dostanu nějaké rady, některé jsou míněny v legraci, mnohé ale jsou míněny velmi vážně, protože občané ČR mě pořád berou jako toho, kterému se dá nějak věřit v otázce řešení romské či

cikánské otázky, že jsem skutečnou snahu měl a nechtěl jsem nic předstírat. Proto mi maily chodí.

Poslední mail, který tam visí, se také týká této otázky. Navrhuje něco, co je myšleno legračně, ale v tuto chvíli je to asi jediná cesta, kterou občané vidí. Asi před čtyřmi lety jsem ji navrhoval také. Všechny tyto problémové občany z těchto problémových lokalit je třeba svést do Prahy, aby tam pod dohledem zákonodárců a vlády a od těchto lidí naučili skromnosti a práci – a problém bude vyřešen. Samozřejmě je to velmi nadlehčené, ale jsem skutečně přesvědčen, že kdyby naproti Úřadu vlády, kde sídlí státní zastupitelství či nějaká geologická společnost, kdyby v tomto velkém komplexu budov sídlili tito problémoví občané – budovy vypadají tak, že by tam bydlet mohli – kolem mne procházející pan ministr Vondra by při východu z vlády se jistě tak neusmíval. Jsem přesvědčen, že situace, až se začne konkrétně týkat vládních činitelů osobně, a mnohých z nás, pak se začne situace řešit. Do té doby, když trpí někdo jiný na kraji naší republiky, jsme schopní poslat akorát vojsko; nebo vojsko ne, ale policii, aby situaci pendrekem vyřešila, to ale není žádné řešení. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane senátore. Dále se přihlásil pan senátor Jan Horník.

Senátor Jan Horník: Dobré odpoledne, pane předsedající, paní poslankyně, kolegyně a kolegové, v této věci jsem mluvil poměrně hodně dlouho na našem výboru. Nebudu se tím pádem moc opakovat. Jsem starostou malé obce, kolega Kubera mluvil o velkém městě. Nejhorší je, že doopravdy můj problém; našich občanů, který musím řešit v naší obci, novelizací tohoto zákona nevyřešíme, protože zrovna z Teplic je velký nápad trestné činnosti lidí, kteří kradou to, co jim nepatří a co druzí těžce vybudovali. Co je zajímavé, dnes dělají jednodenní výlety se starými žigulíky a s vozíky. Divili byste se, jak kousek mědi v hodnotě 3,5 až 4 tisíce korun se dá lehce schovat kamkoliv do auta. Dobře vědí, do kolika tisíc korun mohou ukrást. Když každý den ukradnou za čtyři tisíce a prodají to někde za tisíc, nic se jim v podstatě nic nestává. Stává se to opakovaným přestupkem. Problém jsme tady řešili několikrát, jsou to sběrný šrotu. Změnilo se něco od té doby, když jsme zde vedli debaty? Nezměnilo se vůbec nic, krade se dál. Před měsícem u nás slezl sníh a už u dvou objektů nemáme měděné okapy. Objevily se tam tlupy, které k nám najíždějí. A co děláme? Pořizujeme drahé barevné fotopasti s nočním viděním, dáváme kamerový systém za statisíce a bráníme se jen tomu, že jsou lidé, kteří si berou to, co jim nepatří. Bylo to zde řečeno předkladatelkou i mnohými z nás.

Jsem nucen podpořit novelu tohoto zákona, byť jsem si vědom, co všechno tam může být špatně a na co všechno to může narážet.

Bydlím v pohraničí hned vedle sousedního Saska. Tam se s lidmi zcizujícími majetek druhým až takto zase nemazlí. Když se tam naši občané pokusili krást, velmi rychle s nimi zatočili. Nikdo se jich neptal, jako u nás, zdali náhodou neporušujeme nějakou Listinu práv.

Mám dojem, že si musíme uvědomit – a bylo to tady také řečeno – že někdy už konečně musíme začít. Pokud něco neuděláme, tak se nic nestane. A pak souhlasím s kolegou Čunkem, pak jediná šance je, že my je sem z těch obcí, které pochytáme, a budou krást, přivezeme a teprve tady si lidé uvědomí, v Parlamentu, že by pro věc měli něco dělat.

On ten problém je ve skutečnosti ještě o hodně větší, protože já žiji v Sudetech, v Sudetech jsem se narodil a Sudety jsou vykořeněným územím. Šedesát let tento stát, a ani posledních dvacet let, pro Sudety nic neudělal. Já si

vzpomínám na prohlášení bývalého pana prezidenta i toho současného v rámci různých voleb v 90. letech, jak pomohou pohraničí, jak pomohou v Sudetech. Nepomohou. Je třeba si uvědomit, že k nám šly dneska už generace lidí, kteří se přistěhovali, ale lidí, kteří nebyli schopni dohromady dát společnou tradici, společnou kulturu, protože oni všichni přišli odjinud. Po válce Bulhaři, Maďaři, Rumuni, Slováci, samozřejmě i velká romská komunita. V posledním desetiletí minulého století přišli k tomu opět zejména ze Slovenska, z Vietnamu, z Ukrajiny, z Moldávie. A teď si vezměte, že v tomto my tam žijeme a chceme nastolit pořádek, který možná může fungovat v Praze, možná v okolních obcích, ale v žádném případě nefunguje u nás. A ani nemůže, protože každý přichází z jiného prostředí. A musím bohužel říct, že návyky lidí, kteří přicházejí od jihovýchodu od nás, od naší republiky, nejsou návyky střeoevropské, ty, kterými i my jsme ovlivňováni, řeknu kulturou vyspělých evropských států.

A proto mi nezbyvá než podpořit návrh na novelizaci tohoto zákona, ale také se neobávám, pokud bude dána ústavní stížnost, tak k ní připojit svůj podpis, protože aspoň uvidíme a ústavní právníci nám řeknou, jak vlastně si představují řešení tohoto problému. A my budeme mít mantinely, kam až můžeme jít. Ústavní právníci nám něco říkají, ale já jsem teď myslel Ústavní soud, protože až ten rozhodne, tak to bude ten důležitý výrok. A kolikrát jsme si v Parlamentu mysleli, že něco je možné, a Ústavní soud nám nakonec poukázal na to, že to možné není, nebo je to možné, ale jinak.

To je ten důvod, proč pro návrh budu hlasovat. A jinak, protože se může stát, že v Senátu nebude prohlasována novelizace tohoto zákona, tak bych vás chtěl poprosit: Pojdme sednout, dát hlavy dohromady a pojdme tento problém vyřešit, tak, aby to nikoho nepoškodilo na jeho právech, ale na druhé straně také tak, aby to vyřešilo problémy nás, kterým se věci ztrácejí, našim občanům, a to nejenom v našem pohraničí, o kterém jsem mluvil, ale v celé republice. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane senátore. O slovo se přihlásil pan senátor Miroslav Škaloud.

Senátor Miroslav Škaloud: Vážené senátorky a senátoři, já se domnívám, že toto byl jakýsi dobrý pokus, i když byl napadnut, že je neústavní, z našeho ústavně-právního výboru. Nicméně já bych nezůstával u toho, že se s tím nedá nic dělat. V západní Evropě existuje řada opatření, jak řešit problém, který zde máme. A tento problém zní – za přestupky proti veřejnému pořádku můžeme dát maximálně pokutu, a kdo nemá prostředky, tak je prakticky nestíhatelný, netrestatelný, nepostižitelný. A takhle to zůstane potom navěky, když s tím nic neuděláme. Řadu lidí to může pobuřovat, pro řadu lidí to může znamenat zase na druhé straně to, že jsme asi tak bohatá společnost a můžeme si to dovolit, jsme tolerantní.

Já bych nicméně řekl pár slov k tomu, jak by se to dalo řešit. V první řadě existuje několik materiálů, které vypracoval Parlamentní institut, jeden na můj popud v roce 2010, o problematice veřejného pohoršení v evropských státech. A druhý vydal v listopadu 2011 a je to právní úprava přestupků zemí Evropy.

Doporučil bych všem, koho tato problematika zajímá, aby si to přečetli. Řeknu vám jenom několik malých detailů z těchto zpráv.

Řada států samozřejmě rozlišuje přestupky, přečiny, zločiny, a za přestupky se dává v první řadě pokuta. Ale když pokuta není zaplácena, tak ten člověk jde samozřejmě do vězení, například ve Švýcarsku, protože se alternativně stanovuje náhradní trest odnětí svobody, který uděluje soud.

U nás by to samozřejmě také narazilo. Jedná se o jakousi kriminalizaci přestupků, na to jsme asi dost citliví. Ale tato cesta existuje, a jak už řekl kolega Horník, je vidět, když jedete na západ od nás, třeba v Německu, ve Švýcarsku, tak vidíte, že tyto problémy tam v takovéto míře nejsou.

Pokud tento návrh neprojde hlasováním, tak bych doporučoval v tomto trendu postupovat.

Dále jsem chtěl říct, že třeba v britském právu, přestože je nelze převést dost dobře na naše podmínky, na naše kontinentální právo, existuje široká řada jakýchsi alternativních trestů preventivní povahy, včetně zákazu vstupu, zákazu omezení pobytu tam či onde. Po jejich nesplnění nebo přerušení či porušení ustanovení zákazu vstupu, pobytu apod. v dané lokalitě pak nastává trest, který ovšem uděluje soud. Máme tedy z čeho vybírat, a já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane senátore. Nyní promluví pan senátor Jaroslav Doubrava.

Senátor Jaroslav Doubrava: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já přestože si nesmírně vážím perfektního rozboru, jak je ostatně u kolegy Antla normální, perfektního rozboru předložené novely, dopředu říkám, že pro ni svoji ruku zvednu. Proč? Naprosto souhlasím s vystoupením kolegy Čunka, který tady myslím velmi pečlivě rozebral tuto problematiku, ale souhlasím také s kolegou Horníkem. Mluvil tady o tom, že tihle lidé ukradnou měď za čtyři tisíce a prodají ji za jeden tisíc. Ona ta situace je v podstatě horší. Já vidím podstatně horší to, že se kradou kabely z živého zabezpečení vlakové dopravy. A to už není krádež, to už je obecné ohrožení podle mého názoru. A byl bych rád, kdyby se to takto i hodnotilo, ne tedy jako krádež, která má materiální hodnotu 4 tisíce korun, ale jako obecné ohrožení, protože tam už jde o životy.

Kolega Horník tady říkal, že někde musíme začít. Ano, já jsem s touto výzvou chtěl před vás přijít, aniž bych tušil, že ji přednese kolega Horník. Ano, pojďme si k tomu sednout, pojďme dát hlavy dohromady a pojďme se domluvit a hledat řešení, přestože vím, že toto řešení je velmi, velmi složité a bude asi i bolestivé pro obě strany. Ale skutečně, pojďme dát hlavy dohromady a pojďme si sednout k tomu a pojďme to řešit. A nemyslím tím teď jenom nás senátory, myslím tím i kolegy z Poslanecké sněmovny, protože jedině tak můžeme dojít k rozumnému řešení a ke konsenzu při dohodnutém závěru. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane senátore. A slovo má pan senátor Jaroslav Sykáček.

Senátor Jaroslav Sykáček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já budu velice stručný, i když se mě to bytostně dotýká.

Osobně se domnívám, že problém sociálně vyloučených lokalit tento návrh zákona nevyřeší. Jako významnější vnímám například zavedení centrálního registru přestupků apod. Ale obávám se, že moc nástrojů v téhle té republice stále nemáme, ba jsem přesvědčen, že nám scházejí.

A bohužel mám z toho pocit, že nikdo si se stávající situací neví rady. A to se u nás ve Šluknovském výběžku vystřídal x-ministrů, x-různých agentur apod.

Tento návrh zákona má jistě i mnoho sporných bodů. Zazněly tady velice fundovaně, velice dobře. Já osobně ho ale vnímám jako jakousi naději, která by nám, starostům v postižených oblastech mohla snad alespoň maličko pomoci při řešení problémů s nepřízřusobivými.

Zkrátka a dobře, výstižné by zde mohlo být použití přísloví – tonoucí se stébla chytá. A tento návrh zákona byl oním stéblem možná i mohl být.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane senátore. Zatím jako poslední se chystá promluvit pan senátor Pavel Čáslava.

Senátor Pavel Čáslava: Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, kolegyně a kolegové. Já jsem dlouho váhal nad tímto zákonem. Pravda je, že když jsem přišel do Senátu, tak jsem se snažil držet pořád takovou tu linii, že moje poslání tady je hlídat určitou právní čistotu a čistotu věcí, které naši komoru opouštějí.

Tento zákon je v mnohém sporný. Pan dr. Antl je perfektní trestní právník, já si ho velmi vážím, a to, co tady ve svém vystoupení velmi precizně analyzoval, je určitě velice odborně fundované a je potřeba k tomu přihlídnout.

Nicméně na druhé straně máme problém, který nikdo nikdy nebyl schopen u nás za celou dobu, co tento problém existuje, řešit.

Tento zákon není dobrý, není nějak zvlášť právně čistý, ale já věřím, že bude fungovat a proto ho podpořím.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane senátore. A znovu se o slovo přihlásil pan senátor Jaroslav Doubrava.

Senátor Jaroslav Doubrava: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, teď jsem byl tvrdě peskován za to, že prý jsem použil výraz "chlapi, pojďme dát hlavy dohromady a věnujme se problémům". Jestli jsem to tak řekl, omlouvám se. Myslím, pojďme všichni dát hlavy dohromady a věnovat se tomuto problému a vyřešit ho.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy? Do rozpravy se přihlásil pan kolega Luděk Sefzig.

Senátor Luděk Sefzig: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Hezké dopoledne. Já nechci prolongovat naši rozpravu, ale mám jeden podle mého soudu dosti důležitý dotaz. Já se domnívám, že tříměsíční vyloučení z dané oblasti je doba krátká a zajímalo by mě, z jaké analýzy vycházejí tři měsíce, se všemi těmi omezeními, která tam jsou. A my pochopitelně jako komora zkušenější, když slyší "omezení osobní svoboda", "práva užívat určité teritorium", tak jsme všichni naježeni a pochopitelně to u nás vzbudí velký zájem. Ale na druhou stranu tam je přeci celá řada omezení, včetně toho, že nelze někoho vykázat z daného teritoria, pokud tam má trvalý pobyt, nebo pokud je tam hlášen jako cizinec, svůj trvalý pobyt. Čili ta protiústavnost je tady velmi sporná. Ale já se na druhou stranu domnívám, že to tříměsíční vyloučení z teritoria je příliš krátká doba na to, aby byla účinná.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane senátore. A znovu se zeptám, jestli chce ještě někdo promluvit v obecné rozpravě? Ale protože se nikdo nehlásí, tak obecnou rozpravu končím. A dávám příležitost paní navrhovatelce, pakliže se chce vyjádřit k obecné rozpravě. Ano, samozřejmě chce a má slovo, prosím.

Poslankyně Ivana Řápková: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři. Zaznělo toho tady opravdu hodně, a já si dovolím svoji reakci rozdělit na ty méně podstatnější věci a na ty důležitější.

Dovolím si také upozornit na to, že původní návrh prošel komplexní revizí. Byl podán v podstatě komplexní pozměňovací návrh, který měl vypořádat legislativně technické nedostatky a v podstatě i připomínky vlády a byl zpracován s experty z příslušných ministerstev.

Myslím, že spousta věcí, která tady byla řečena, je otázka právního výkladu. Bylo tady řečeno, že obce budou zahlceny tím, pokud se jedná o stanovení nočního klidu, že budou muset vydávat různá povolení pro to, aby se mohly konat různé společenské akce. No, zahlceny určitě nebudou, protože mnohé obce již dnes měly obecně závaznou vyhláškou stanovenou vymezení doby nočního klidu, a pokud dávaly výjimky, opět to bylo dáno vyhláškou anebo rozhodovala rada města. V tomto případě se tedy nemění pro obce, resp. ani pro správní orgány vůbec nic.

Nevím tedy, jak to mají v Teplicích, ale pan senátor Kubera tady zrovna není – to byla jeho připomínka.

Co se týká vymezení trvalého pobytu. Tak jako soudy dnes musí zjišťovat skutečný pobyt pachatele, tak samozřejmě stejným způsobem se s tím popasují i správní orgány.

Bylo tady řečeno, že tento návrh má finanční dopad. Ano, má finanční dopad do dvou registrů v celkové hodnotě 20 milionů, ale neřeší pouze zákaz pobytu podle přestupkového zákona, ale do těchto registrů by se zaznamenával zákaz pobytu podle trestního práva, to znamená i ten, o kterém rozhodují soudy.

Pak tady také bylo hovořeno dost o tom, že bude docházet k přesunu obyvatel. Ale my z radnic přeci víme, že tam, kde se přistupuje trochu tvrději a opravdu se využívají všechna dosud již možná ustanovení příslušných zákonů, že i tak dochází k určité migraci obyvatel a ti, kteří se chtějí stěhovat a vybrat si pro ně příznivější místo, tak se prostě přestěhují.

Tento návrh zákona v žádném případě nepovede k vystěhovávání nebo k přesídlování. Já už jsem tady říkala, že zákaz pobytu lze uložit buď v celé obci, anebo na určitém místě v dané obci. Je to samozřejmě opět podmíněno trvalým pobytem, kdy pachatel nesmí mít v daném místě trvalý pobyt.

A já si jenom dovolím upozornit nebo přednést praktickou zkušenost. My jsme si v Chomutově nechali zpracovat analýzu názorů obyvatel, jak se jim ve městě žije, co by chtěli změnit. Dělal to renomovaná firma. A v rámci vyloučené lokality byl výsledek takový, že občané napsali nebo reagovali, že se cítí dobře, že jsou v Chomutově spokojeni a že by se nechtěli vystěhovávat. To bylo ve vyloučené lokalitě. A ve všech těch lokalitách okolo byly opravdu závažné výtky k bezpečnosti, kde lidé si stěžovali, že je potřeba zvýšit bezpečnost, že se bojí o svoji bezpečnost, bezpečnost svých dětí a svého majetku.

To je jen na ukázkou, že opravdu nebude docházet k vysídlování nebo přesídlování určitých skupin obyvatel.

Mluvili jste také o tom, že je potřeba posílit policii. Ano, určitě je to dobré. Ale musíme si pořád uvědomovat, že i když města posílí městskou policii, pokud v místě není dostatečně zastoupena policie státní, tak pořád mají omezené pravomoci. Pořád se bavíme o nejtvrdějším trestu. O pokutě, která je mnohdy nevymahatelná.

Co se týká rozhodování správních orgánů, že budou mít problémy rozhodovat o tomto trestu. Ale přece už dnes správní orgány musí postupovat podle § 12 přestupkového zákona. A vždy při určení druhu sankce a její výměry musí přihlídnout k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání, následkům

a k okolnostem, za nichž byl přešůpek spáchán. K míře zavinění, k pohnůtkám a k osobě pachatele, atd. I v tomto praktickém ohledu samozřejmě nebude problém.

Pokud tady byla výřka, že po dobu 3 měsíců, pokud bude uložen trest, že je to velice krátká doba na upuštění od výkonu trestu, tak si vezměme jako alternativu zákaz řízení motorových vozidel, kde je též možno upustit od výkonu této sankce po uplynutí poloviny. Jak se v tomto případě zkoumá dosavadní způsob života pachatele? To si myslím, že právě co se týká přešůpků proti veřejnému pořádku, tak způsob života lze prozkoumat mnohem lépe.

Pak nejzávažnější výřka byla proti ústavnosti. Myslím, že je to z toho důvodu, že každý vycházíme z určitých praktických zkušeností. Z toho se utváří i náš návrh na nevyhnutelnost přijetí tohoto návrhu zákona. Ano, přešůpek má nižší společenskou škodlivost. Ale pokud se jedná o opakované přešůpky, kde právě ve vyloučených lokalitách není výjimkou, že jedna rodina má na kontě deset, patnáct i více přešůpků – tak společenská škodlivost, dámy a pánové, rozhodně a jednoznačně stoupá. I proto si myslím, že je tento návrh v rámci Ústavy.

Již tady bylo řečeno, že je potřeba nějakým způsobem pomoci občanům, kteří jsou negativně dotčeni. Rozhodně se nejedná o populistické heslo. Návrh vychází z mých dlouholetých zkušeností jako starostky a primátorky. Ale hlavně vychází i z dlouholetých zkušeností městských policií a dalších starostů.

Proto vás ještě jednou žádám, zda byste tento návrh podpořili. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, paní navrhovatelko. Musím se teď ještě zeptat pana zpravodaje VUZP, zda si přeje slovo. Nepřeje. Teď prosím, pane zpravodaji garančního výboru, buďte tak laskav, a vyjádřete se k proběhlé rozpravě.

Senátor Miroslav Antl: Určitě ano, moc děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní poslankyně, na začátku bych chtěl říct, přestože sedím u stolku, tak v kuloárech, že tak jsem křičel na paní poslankyni... Pokud to tak bylo, tak se omlouvám, ale křičel jsem na zákon, paní poslankyně, pokud jsem křičel vůbec. Jinak děkuji za pochvalná slova.

Pokud jde o samotnou rozpravu, tak vystoupilo celkem 14 senátorek, senátorů, resp. úplně přesně paní senátorka Soňa Paukrťová a 13 senátorů.

Velmi rychle bych shrnul průběh obecné rozpravy.

Pokud jde o pana senátora Jaroslava Kuberu, řekl zásadní větu, že místo příčin chceme postihnout následky, což mu vadí. Navrhl nám zde recept na vymahatelnost sankcí za přešůpky. Kritizoval příliš vysoké pokuty. Poté jsme si vyslechli sentence o kouření, poté i o alkoholu. Zmínil pití vína krabicového na veřejnosti. Jinak, abych odlehčil, tak já tomu vznostně říkám "šatókarton".

Pokud jde o paní senátorku Paukrťovou, tak citovala stanovisko pana ombudsmana dr. Pavla Varvařovského, na nějž jsem se také odkazoval. Jak jsem říkal, naprosto se ztotožňuji s tím, že pan ombudsman namítá protiústavnost tohoto návrhu.

Pan senátor Petr Vícha promluvil i jako starosta města Bohumín, kde má samozřejmě více problémů s občany, kteří tam mají trvalé bydliště, a proto říká, že návrh zákona nic neřeší.

Pan senátor Vladimír Dryml upozorňuje, že trvalý pobyt je evidenční záležitostí. Pochybuje o tom, že by správní orgány zvládly složité řízení, nápad přešůpků apod.

Pan senátor Petr Gawlas jako zpravodaj dalšího výboru rovněž namítl nesoulad s ústavním pořádkem, ale i značné finanční náklady. Říkal, že on osobně by navrhl návrh zákona zamítnout.

U paní senátorky a senátorů mám značku "N", tzn. negativní stanovisko. U těch dalších mám značku "G" (ale takové slovo asi neexistuje; "gativní"), takže budu spíš říkat, u těch, co podporují.

Pan senátor Karel Šebek nám tady předvedl exkurz do historie. Cítoval nám z právního předpisu prvorepublikového. Poznamenal bych k tomu, že vlastně i trestněprávní předpisy se nám vrací do trestních předpisů z dob Marie Terezie.

Pan senátor Pavel Lebeda říká, že mu vadí, že se staráme o osoby, které se dopouštějí protiprávního jednání.

Pan senátor Jiří Čunek chválí a děkuje paní poslankyni s tím, že je skutečně aktuálně nutnost situaci řešit legislativně. Pak nás informoval o tom, že mu chodí další e-mail na podporu takového legislativního návrhu.

Pan senátor Jan Horník vyjádřil rovněž podporu. S tím, že on má také špatné zkušenosti. Říká, že je nutno řešit situaci legislativně. Dokonce dodává, že on klidně podepíše i případnou ústavní stížnost, která by proti tomuto zákonu, kdyby byl schválen, směřovala, protože ho zajímá názor Nejvyššího soudu, resp. nejvyšší soudní autority, tzn. Ústavního soudu ČR.

Pan senátor Miroslav Škaloud nastínil jiné legislativní možnosti postihu. Říká, že pokud zákon neprojde, rád by se podílel na přípravě nového zákona v tomto smyslu.

Stejně vystoupil i pan senátor Jaroslav Doubrava, který podporuje tuto zákonnou iniciativu. Souhlasí s panem senátorem Horníkem a s panem senátorem Čunkem. Hovoří zde i o trestné činnosti. Rovněž říká, že by se zapojil do legislativní iniciativy, v případě, že by neprošel tento návrh zákona.

Podobně vystoupil senátor Jaroslav Sykáček, který pozitivně vnímá tuto legislativní iniciativu. Vyjádřil podporu tomuto návrhu zákona.

Pan senátor Pavel Čáslava nám rovněž sdělil, že podpoří tento zákon.

Konečně, pan senátor Luděk Sefzig říká, že se mu nelíbí horní hranice sankce zákazu pobytu, která by byla pouze tříměsíční. Jemu se to zdá jako příliš krátká doba.

Chtěl bych dopovědět ještě svoje stanovisko.

Nezastávám se tady občanů sociálně nepřizpůsobivých, dokonce říkám "sociálně obratných" z hlediska jejich chování, včetně páchání trestné činnosti. Mám samozřejmě podobný názor, který tady zazněl. Ale tento zákon nic takového neřeší. Neřeší takovou situaci. Navíc je protiústavní.

S panem senátorem Drymlem bych se shodl na tom, že skutečně řešení, aspoň za stávajících podmínek, je důsledný a rovný přístup orgánů činných v trestním řízení, vůči pachatelům trestné činnosti.

Protože správní orgány nemohou řešit věci, které patří před trestní soudy. Správní orgány také nemohou ukládat sankce, které jsou v rozporu s Listinou základní práv a svobod.

Abych shrnul. Pokud neprojde, tak se rád připojím při tvorbě nových právních předpisů tak, aby nebyly protiústavní.

Podporu zde vyjádřili senátoři vlastně ve druhé polovině obecné rozpravy. Ale nikdo z nich neřekl, že navrhuje schválení.

V tom případě, vážený pane předsedající, je tady jediný návrh, a to návrh ÚPV Senátu Parlamentu ČR na zamítnutí tohoto návrhu zákona. Prosím vás, zdali by bylo možno o tomto hlasovat. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane zpravodaji. Teď možná mají předsedové klubů možnost navrhnout schválení, protože to tady několikrát padlo. (To nejde.) Ano, je to pravda. Chtěl jsem – máte pravdu. Protože jednáme pátou hodinu, tak já si dovolím vás odhlásit, abychom si byli jisti, že jsme všichni tady, kteří mají karty v zástrčce. Znělka, po znělce budeme hlasovat o návrhu zamítnout návrh zákona.

Prosím příchozí, aby se znovu přihlásili. V sále je přítomno 65 senátorek a senátorů, kvórum je tedy 33. Hlasujeme o jediném podaném návrhu, tedy o návrhu zamítnout posuzovaný návrh.

Zahajuji hlasování. Kdo jste pro zamítnutí, zvedněte, prosím, ruce, stiskněte tlačítko ANO. Kdo je proti tomuto návrhu, stiskněte tlačítka NE a zvedněte ruce.

Návrh na zamítnutí byl přijat, opakuji, aktuálně přítomno 66, kvórum 34, pro 43, proti 14. Tím skončilo projednávání tohoto návrhu zákona.

Prosím, už to řídím moc dlouho, budeme muset odhlasovat pověření. Prosím pěkně, posadte se ještě jednou. Souhlas s pověřením. Byl podán návrh pověřit senátora Miroslava Antla a senátora Pavla Gawlase odůvodněním usnesení Senátu na schůzi Poslanecké sněmovny. Souhlasíte s tím, jmenování? Souhlasí. Děkuji. Takže konstatuji, budeme o tomto návrhu hlasovat. 62 přítomných, kvórum 32.

Kdo je pro toto pověření, stiskněte tlačítka ANO a zvedněte ruce. Děkuji. Kdo jste proti, stiskněte tlačítka NE a zvedněte ruce.

Hlasování pořadové číslo 10 skončilo, byl schválen návrh na pověření, registrováno 63, kvórum 32, pro 52, proti nikdo.

Teprve teď projednávání tohoto návrhu zákona definitivně skončeno, a my otevřeme před přestávkou další bod.

Další část schůze řídil místopředseda Senátu Zdeněk Škromach.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Předali jsme si řízení před posledním bodem a máme tady poslední bod před polední přestávkou, a to je

5.

Žádost prezidenta republiky o vyslovení souhlasu Senátu Parlamentu České republiky s jmenováním soudce Ústavního soudu (JUDr. Zdeněk Koudelka, Ph.D.) (senátní tisk č. 308)

Navrhuji, abychom podle § 50 odst. 2 našeho Jednacího řádu vyslovili souhlas s účastí kandidáta na funkci soudce Ústavního soudu Zdeňka Koudelky na našem jednání. Omlouvám se, zapomněl jsem kartičku, nemohli bychom hlasovat.

Nyní přistoupíme k hlasování. V sále je v tuto chvíli přítomno 60 senátorek a senátorů, potřebný počet pro přijetí je 31. Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Kdo je proti tomuto návrhu, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko NE.

Požádal bych pány senátory v pravé části jednacího sálu, aby omezili hlasitost své diskuse, protože ty hodně odvážné výrazy doléhají až k uším řídícího. Děkuji.

Mohu konstatovat, že v **hlasování pořadové číslo 11** se z 60 přítomných senátorek a senátorů při kvóru 31 pro vyslovilo 55, proti nebyl nikdo, návrh byl přijat.

Dovolte mi, abych zde přivítal tedy pana Zdeňka Koudelku.

Tuto žádost jste obdrželi jako státní tisk č. 308. Žádostí na vyslovení souhlasu se zabýval VVVK. Tento výbor přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 308/2. Zpravodajem výboru byl určen pan senátor Jaromír Jermář. Garančním výborem je ÚPV. Tento výbor přijal usnesení, jež jste obdrželi jako senátní tisk 308/1. Zpravodajem výboru byl určen pan senátor Miroslav Antl, kterého nyní žádám, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Miroslav Antl: Děkuji vám, vážený pane předsedající, vážené dámy senátorky, vážení páni senátoři, máme projednávat žádost prezidenta republiky o vyslovení souhlasu senátu Parlamentu ČR se jmenováním soudce Ústavního soudu pana dr. Zdeňka Koudelky, PhD. Navrhovatelem je pan prezident republiky Václav Klaus. Tento tisk byl předložen Senátu Parlamentu ČR dne 7. 3. 2012. Lhůta pro projednání tohoto senátního tisku nám končí dnem 7. 5. 2012. Organizační výbor přikázal senátní tisk dne 13. 3. letošního roku, a jak zde bylo konstatováno váženým panem místopředsedou, garančním výborem je náš ÚPV.

Dovolil bych si ocitovat inkriminovanou, resp. předmětnou část z Ústavy ČR, tedy z ústavního zákona prvního, tj. č. 1/1993 Sb., kde v hlavně IV. je v ustanovení, které se týká moci soudní, ustanovení o Ústavním soudu. V čl. 84 v odst. 3 je řečeno: Soudcem Ústavního soudu může být jmenován bezúhonný občan, který je volitelný do Senátu, má vysokoškolské právnické vzdělání a byl nejméně 10 let činný v právnickém povolání.

Takže když to vezmu od začátku, občan, který nebyl soudně trestán, já předpokládám, že se nic neměnilo, tady je podmínka splněna. Věk 42 let, rovněž splněna podmínka volitelnosti do Senátu.

Kandidát vystudoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity, a to v roce 1996. Právnická praxe, pokud jde o požadavek desetileté právnické praxe, tak je tady 1996 – 2006 advokát, 1998 – 2006 poslanec za ČSSD, 2006 až dosud státní zástupce Nejvyššího státního zastupitelství, přičemž od ledna 2011 je pan dr. Zdeněk Koudelka ve funkci náměstka ředitele Justiční akademie v Kroměříži.

Pak je tady zmínka o jeho působení v politice, ale není třeba se tím, myslím, zabývat.

Pokud jde o postup Senátu Parlamentu ČR, ten se samozřejmě jako obvykle bude řídit Jednacím řádem Senátu Parlamentu ČR, konkrétně jeho 19. částí, a § 140.

K vyslovení souhlasu se jmenováním soudce Ústavního soudu je potřeba nadpoloviční většiny přítomných senátorů. Podle přílohy č. 2 senátního volebního řádu hlasuje Senát většinovým způsobem, a to v tajném hlasování. Avšak vzhledem k tomu, že při předchozí volbě kandidáta na soudce Ústavního soudu na plenárním zasedání Senátu došlo k odchylnému výkladu, zda je nutno hlasovat i o způsobu hlasování, a došlo k hlasování o tajné volbě, doporučuji, abychom, jak říkám pro jistotu, hlasovali nejprve o tom, zda proběhne tajné hlasování.

Jinak pokud jde o rozhodnutí, resp. usnesení ÚPV, pokud jde o první část, tzn., ke které jsem se vyjádřil na začátku, tak ÚPV Senátu Parlamentu ČR konstatoval, že předložené doklady a listiny potvrzují, že kandidát splnil podmínky, stanovené Ústavou ČR pro kandidáty na funkci soudce Ústavního soudu.

Já bych tady jako zpravodaj výboru zmínil průběhu rozpravy. Ta rozprava v našem výboru se dá rozdělit do tří částí. Ta první se týkala poslanecké činnosti pana kandidáta. S tím že v souvislosti s novelou volebního zákona pro volbu do sněmovny, kterou po volbách v roce 1998 vypracovaly ČSSD a ODS v rámci opoziční smlouvy, novela měla posílit roli velkých stran, a pan Zdeněk Koudelka byl autorem kontroverzního koeficientu pro přepočítávání hlasů na mandáty. Novelu se

stranám podařilo i přes nesouhlas tehdejšího prezidenta Václava Havla protlačit Parlamentem. Zákon skončil u Ústavního soudu, který zrušil jeho nejdůležitější část, a to právě koeficient přepočítávání hlasů, jehož autorem, jak se udává, měl být pan Zdeněk Koudelka. To bylo první, co mu bylo vytýkáno, resp. na co byl dotazován.

Dále pak byl dotazován, resp. byla připomínka k tomu, že pan kandidát také v roce 2005 stál za přestěhováním Justiční akademie ze Stráže pod Ralskem do Kroměříže, do svého poslaneckého regionu. Podle některých politiků šlo o střet zájmů, ale zejména šlo o tzv. přílepek k nesouvisejícímu zákonu. My jsme vytýkali, někteří z nás, panu Zdeňku Koudelkovi, že byl "přílepkově aktivní" a přílepkový odsoudil, jak víme všichni, a tady se to připomíná, že samotný Ústavní soud "odsoudil" takovéto přílepkové, a my je, pokud si vzpomínám, odsuzujeme i v rámci našich výborů, ale zejména na plenárních zasedáních horní komory českého parlamentu.

Další připomínka byla k tomu, že v Poslanecké sněmovně pan kandidát byl mj. členem vyšetřovací komise ve věci vyrovnání ČR se společností Diag Human. Předtím ale, podle médií, do kauzy aktivně zasahoval, když radil někdejšímu ministru zdravotnictví Bohumilu Fišerovi s výběrem právníka a znalce sporu.

A konečně tam padla připomínka, že se pan kandidát legislativně spolupodílel na kontroverzním zákonu o exekutorech, s nímž se potýkáme dodnes, a to nejen jako senátoři – legislativci, ale i jako senátoři ve svých obvodech při řešení problémů občanských. Já jsem tam ještě dodával, že pan doktor Koudelka byl v roce 2006 vyznamenán medailí Exekutorské komory.

Další část, ke které se vedla rozprava, se týkala působení pana dr. Zdeňka Koudelky na Nejvyšším státním zastupitelství, kde zejména já jsem připomínal, a zopakuji to, že od 18. dubna 2006 do loňského ledna on byl náměstkem nejvyšší státní zástupkyně pro legislativu a mezinárodní pomoc. Do této funkce byl jmenován tehdejším ministrem spravedlnosti Pavlem Němcem na návrh nejvyšší státní zástupkyně Renáty Vesecké a stal se tak jejím náměstkem, přičemž v této funkci nahradil Jaroslava Fenyka, někdejšího náměstka odvolané nejvyšší státní zástupkyně Marie Benešové až do nástupu nového nejvyššího státního zástupce pana dr. Pavla Zemana, který ho z této funkce odvolal.

My jsme se bavili o tom, že v té době zřejmě státní zastupitelství utrpělo největší šrámy, a pak tedy tam byly otázky vůči panu kandidátovi právě k jeho spolupůsobení, kdy on působil v nejužším vedení Nejvyššího státního zastupitelství, tedy jako jeden ze tří nejhlavnějších představitelů, společně s Renátou Veseckou a Karlem Černovským.

Ptal jsem se ho v rozpravě, jak hodnotí svoji úlohu na Nejvyšším státním zastupitelství a jaký má názor na současné postavení státního zastupitelství ve společnosti právě za tohoto působení a zda se podle jeho názoru zhoršilo postavení, resp. pozice státního zastupitelství, a jaké je jeho hodnocení.

Dále jsem se ptal, jak hodnotí současnou situaci na Nejvyšším státním zastupitelství, a zejména na Vrchním státním zastupitelství v Praze, a kdo je podle něho v právu, "v právu", zda Pavel Zeman, resp. ministr spravedlnosti ČR, anebo Vlastimil Rampula, tzn. i Libor Grygárek a další, a jak by on jako soudce z dostupných informací posoudil jejich spor, a konečně další otázka, která směřovala k jeho působení na Nejvyšším státním zastupitelství, resp. ve vedení Nejvyššího státního zastupitelství ČR, jaký je jeho vztah k Pavlu Němcovi, Pavlu Kučerovi, Renátě Vesecké, Karlu Černovskému, Vlastimilu Rampulovi, Liboru Grygárkovi, včetně toho – no ptal jsem se ho přesně, zda by podle něho někdo z nich byl vhodným kandidátem na soudce Ústavního soudu.

Jinak bych to mohl shrnout velmi stručně. Pokud on odpověděl něco konkrétního, tak jsme vyrozuměli, že je právě na straně Rampuly, Grygárka, tedy na své a Renáty Vesecké i nadále.

Další připomínky, to je třetí část, padaly k odborné a publikační činnosti. Připomínky zejména k jeho habilitační práci na Masarykově univerzitě Brno, to asi známe všichni, takže další připomínka pak byla i k jeho publikační činnosti údajně v Londýně, ale prakticky z Brna, kdy v podstatě vydávané časopisy, které jsou pokládány za anglické, jsou v podstatě brněnské. V této redakční radě sedí pan kandidát společně s bývalou nejvyšší státní zástupkyní Renátou Veseckou.

No a to bylo asi zhruba všechno. A pak jsme samozřejmě po tajném hlasování, jak jsem předeslal, přijali toto usnesení č. 187 ze 41. schůze Ústavně-právního výboru ze 3. dubna 2012, kdy výbor

I. Konstatoval, že předložené doklady a listiny potvrzují, že kandidát splňuje podmínky, stanovené Ústavou ČR, pro kandidáty na funkci soudce Ústavního soudu.

II. Na základě tajného hlasování nedoporučuje Senátu Parlamentu ČR vyslovit souhlas se jmenováním pana dr. Zdeňka Koudelky, Ph.D., soudcem Ústavního soudu.

III. Určuje zpravodajem výboru pro projednání této věci na schůzi Senátu pana senátora Miroslava Antla a IV. téhož coby předsedu ÚPV, aby o tomto usnesení zpravil váženého pana předsedu Senátu Parlamentu ČR.

A to je ve stručnosti moje zpravodajská zpráva, pane místopředsedo.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane zpravodaji. A nyní se zeptám, zda chce vystoupit zpravodaj VVVK pan senátor Jaromír Jermář. Signalizuje, že ano. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jaromír Jermář: Hezké odpoledne, vážený pane předsedající, milé kolegyně, vážení kolegové, já budu velice stručný. Výbor projednal tuto záležitost na svém jednání 18. dubna. Debata se především zaměřila nebo otázky směřovaly k tomu, kdy byl doc. Koudelka požádán, aby vysvětloval své představy o fungování Ústavního soudu. No a na závěr té rozpravy členové výboru v tajném hlasování rozhodli tak, že výbor doporučuje Senátu Parlamentu ČR vyslovit souhlas se jmenováním doc. Zdeňka Koudelky soudcem Ústavního soudu. 5 senátorů bylo pro, 1 hlas byl proti. Zároveň doporučujeme vám, aby hlasování proběhlo tajně.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane senátore. Otvírám rozpravu, do které se jako první přihlásil pan Zdeněk Koudelka, kterému tímto uděluji slovo.

Zdeněk Koudelka: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené senátorky, vážení senátoři, nejprve bych se chtěl vyjádřit obecně k mému vnímání Ústavního soudu u nás, a potom případně reagovat na některé věty, které zazněly ve zpravodajské zprávě.

Ústavní soud v minulosti sehrál významnou roli, kterou vidím především ve dvou bodech.

Za prvé. V odformalizování řízení před soudy. Soudy si pod vlivem Ústavního soudu uvědomily, že nemají věci vyřizovat tak, aby je co nejrychleji vyřadily ze svého soudního rejstříku, ale že by měly chránit skutečně hmotná práva občanů.

Za druhé. Donutil soudce, ale koneckonců i správní orgány, aby běžně ve své praxi aplikovali Ústavu. To znamená, že Ústava není něco, co se vznáší někde na nebesích a o čem se učí na právnických fakultách a pro běžnou praxi právníka již

není potřeba. Ale je to něco, co se musí každodenně aplikovat v soudních síních. Nicméně vnímám i některé kroky Ústavního soudu, ke kterým se vyjadřuji kriticky.

Ústavní soud je jistě významnou mocenskou institucí. Není však vlastníkem veškeré státní moci. Není nejvyšší orgán státu. Takový orgán ve státě, kde existuje dělba moci, totiž neexistuje.

Ústavnímu soudu přísluší ty pravomoci, které mu dává Ústava. Sám ale musí respektovat pravomoci jiných orgánů. Ústavní soud je ochránce Ústavy, ne jejím pánem. Ve vzájemném vztahu Ústavy a Ústavního soudu je Ústava Ústavnímu soudu nadřazena, nikoliv podřízena.

Jestliže společnost dojde k závěru, že chce Ústavu měnit, musí tak udělat ústavním zákonem Parlament kvalifikovanou většinou poslanců a senátorů. Výklady Ústavního soudu nemohou Ústavu změnit. To musí respektovat všechny soudy. Musí to respektovat i Ústavní soud.

Dnes je v ústavním právu módní jakýsi útěk od psaného práva. Právnik, který zdůrazňuje text Ústavy, jakoby nebyl tím správným. Ovšem psané právo je právní jistota. Odkazy na různé principy, duchy a jádra zákonů mohou být výkladovou pomůckou, ale znejišťují anebo zmenšují právní jistotu. Nikdo totiž pořádně neví, co se tím myslí.

Různé složité filozofické konstrukce sice mohou nahradit psané právo, ale nevedou k lepšímu právnímu řádu, a už vůbec ne k spravedlivějšímu světu.

Již v době římského práva, které je základem práva evropského, psané právo bylo jistotou pro chudé, kteří neměli na obratné právníky užívající velmi volně obyčejového práva a principů. Proto na popud tribunů lidu bylo právo vytesáno do dvanácti desek a všem dostupně vystaveno na fóru.

Právní řády se udržují těmi idejemi, z kterých vznikly. Jestliže evropské právo je založeno na právu římském, a to jako svou hodnotu uznávalo psané právo jako garanta jistoty a právní stability, pak je dobré toto dědictví zachovat i dnes.

Hovoří se dnes často o ztrátě hodnot. Je snaha najít něco nového, co by bylo oporou lidem v dnešní nejisté době. Mnozí tuto novou hodnotu spatřují v jakési vládě moudrých. Zklamání politickým systémem ji nalézají v soudnictví obecně, nebo konkrétně v Ústavním soudu. Ovšem i Ústavní soud je dílem lidským a ústavní soudci jsou lidé. Lidé hledající. Nalézající. Ale i chybující.

Neztotožňuji se s hledáním spasení v soudcích a v soudních rozhodnutích. Mistrně to vyjádřil slovy stávající ústavní soudce Jan Musil: "Představa, že právníci jsou snad těmi, kdo v konečné instanci vyřeší nejlépe svár mezi dobrem a zlem, je veskrze mylná a v historii nesčetněkrát vyvrácená."

Ve druhé části svého vystoupení bych chtěl přece jenom zareagovat na některé věci, které zazněly ve zpravodajské zprávě, a na které jsem samozřejmě reagoval i na příslušném výboru. Musím konstatovat – a dělal jsem to opakovaně i veřejně vůči novinářům, ale samozřejmě ne vše se otiskne; že pokud zazní tvrzení, že jsem přestěhoval Justiční akademii do svého volebního kraje nebo volebního regionu, tak pouhá znalost zeměpisu České republiky musí objasnit, že to tak není. Justiční akademie má sídlo ve městě Kroměříž, což je Zlínský kraj. Byl jsem poslancem z Brna – za Jihomoravský kraj. Jsou to zcela rozdílné kraje. Navíc jeden jediný člověk těžko může přestěhovat instituci, jejíž sídlo je stanoveno zákonem.

Musím podotknout, že když bylo schvalováno sídlo Justiční akademie, podporoval jsem původní návrh ústavně-právního výboru, který byl na sídlo do Brna, protože jsem byl Brňák. To jsem, koneckonců, doteď.

V Poslanecké sněmovně zazněl návrh poslance Smýkala z Kroměříže, aby sídlo bylo v Kroměříži. O tomto návrhu se hlasovalo. Tento návrh byl schválen.

V pozdější době, při třetím čtení tohoto zákona, nebyl zákon schválen z jiných důvodů. Nicméně, protože ministerstvo spravedlnosti později došlo k závěru, že je nutné sloučit Justiční školu s Justiční akademií, navrhl jsem návrh, který už byl jednou odhlasován Poslaneckou sněmovnou, o kterém se předtím diskutovalo v ÚPV – navrhl jsem do zákona, kde jsem byl rovněž zpravodajem opakování tohoto sídla do Kroměříže. Znovu jej sněmovna schválila. Tento návrh byl potom schválen jako celek; celý zákon Poslaneckou sněmovnou, Senátem i podepsán prezidentem.

Dále tady zazněly některé věci, které se týkají mého působení na státním zastupitelství. Nebojím se k tomu vyjádřit.

Byl jsem náměstkem pro legislativu. Neřídil jsem trestní úsek. Myslím si, že útoky, které vůči mě zaznívají – a zase jsem na to reagoval na ÚPV – jsou jenom proto, že jsem si dovolil napsat dva odborné články, které visí na Internetu. Jeden z nich byl publikován v rámci vědecké konference "Dny práva na Masarykově univerzitě". Jmenuje se "Příslušnost státního zastupitelství". Druhý byl publikován v časopise "Právo". Jmenuje se "Odnětí a příkázání věci".

Zde jsem jasně, na konkrétním příkladu vašeho kolegy Jiřího Čunka řekl – zákonnost postupu státního zastupitelství je jedním z základů, ze záruk zákonnosti a spravedlivého postupu, spravedlivého řízení v tzv. přípravném řízení trestním. Platí zde zásada, že trestný čin se musí vyšetřovat a dozorovat ve státním zastupitelství tam, kde se stal. Trestný čin se stal ve Vsetíně, tudíž měl být dozorován ve Vsetíně. To, že přešel do Přerova, bylo na základě odnětí a příkázání věci. Ale pouze pro část řízení, kterému se říká – prověřování. Přerovské státní zastupitelství pokračovalo v dozoru nad tímto trestním řízením i ve stádiu trestního stíhání po obvinění. V tomto stádiu se toto přerovské státní zastupitelství dostalo do situace, kdy jednalo nezákonně. To, koneckonců, potvrdil i Nejvyšší soud, když rozsudkem konstatoval tuto skutečnost. Rozsudkem z 1. 10. 2009.

Věřím, že někomu nemusí líbit, některým novinářů, nebo některým, kteří rádi hlásají jenom to, co je v médiích, že se někomu nemusí líbit to, jak se právník dívá na určitou situaci. Nicméně, jestli by na něčem měl být soudce nezávislý, tak mimo jiné i na médiích a mediálním vlivu. Jestliže zákon říká něco o příslušnosti státního zastupitelství, tak já říkám – mělo být dozorováno ve Vsetíně. V Přerově to ve stádiu trestního stíhání nemělo co dělat. Na tom si stojím. Na tom si trvám! Jako náměstek jsem v této věci nerozhodoval. Jen jsem si dovolil napsat dva odborné články.

Jestli by ústavní soudci měli být kritizováni za to, že si před svojí kandidaturou dovolili publikovat, byť kontroverzní názory, tak si myslím, že by to nebylo dobré pro tuto zemi! Děkuji.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji. Dále se do rozpravy přihlásil pan senátor Vladimír Dryml. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Vladimír Dryml: Vážený pane předsedající – někdo tady zapomněl brýle – vážený pane kandidáte, vážení kolegové, vážené kolegyně. Socha spravedlnosti je znázorňována jako slepá, v jedné ruce se mečem, v druhé ruce s váhami. Něco takového tady máme v podstatě před sebou. Jasně jsme zjistili, že nároky na ústavního soudce kolega Koudelka splňuje. Vše ostatní je záležitost možná politická, možná záležitost osobních antipatií nebo sympatií, záležitost politická. Politická angažovanost – předseda Ústavního soudu Rychetský, byl také členem ČSSD, byl místopředsedou vlády, také měl některá kontroverzní rozhodnutí za sebou, a přesto mu nikdo nic nevyčítá, a myslím si, že svou práci dělá dobře.

Nelíbí se mi to, co tady je – to kádrování, ty určité politické rozpory a právnícké rozpory mezi jednotlivými zájmovými skupinami právníků i zde v Senátu, kteří se

snaží obviňovat ostatní a jak už jsem řekl, kádrovat! My jsme toho byli svědky na našem klubu a myslím si, že to nepřispívá k dobré atmosféře. Kandidát Koudelka byl státním úředníkem, a ti z vás, kteří byli státní úředníci, tak vědí, co to je zastupovat a hájit zájmy státu, být loajální se státem a ke svým nadřízeným. A byl podřízen nejvyšší státní zástupkyni. A jak už jsme tady slyšeli, bylo to o legislativě.

Možná, že je rozporuplnou postavou, jak se nám tady někteří snaží naznačit, ale kdo z nás není, když nechci být tou šedivou, šedou myší a zařadit se do davu. To bych mu asi nejméně vyčítal. Že byl dlouhodobým členem ČSSD? Ano, byl, byl dokonce poslancem, dokonce právně pomáhal ČSSD při tvorbě některých zákonů. A velmi mě překvapuje, jak se ČSSD chce odvděčit některým svým dlouhodobým členům. Myslím si, že to není krok správným směrem. Spolupráce s bývalou nejvyšší zástupkyní JUDr. Renátou Veseckou? Vážení, ta spolupráce s paní dr. Veseckou byla i s jinými osobami, i zde přítomnými, v minulosti. Takže si myslím, že vyčítat tady, to by asi nemělo žádný smysl.

Podle názoru mého i některých jiných lidí jde o to, jestli kandidát Koudelka je nebo není profesionálně odborně způsobilý. Bohužel, někteří z vás tady tuto jeho odbornou způsobilost zpochybňujete. Možná, že zpochybňujete i rozhodnutí Nejvyššího soudu.

Mně se taková jednání nelíbí, a já se nebojím to tady říci veřejně. Nesouhlasím také s tím, že část Senátu bude pravděpodobně odmítat každého, koho navrhne Václav Klaus. Kdo jiný, vážení, nežli prezident České republiky, však může kandidáty navrhopvat? Nebo chce paralyzovat Ústavní soud? Cui bono, vážení pánové právníci?

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane senátore, a jako další s přednostním právem se přihlásila paní senátorka Soňa Paukrtová. Paní senátorko, máte slovo.

Senátorka Soňa Paukrtová: Vážený pane předsedající, vážený pane kandidáte, pane doktore Koudelko, dámy a pánové. Já jsem se přihlásila a využila svého přednostního práva, protože chci bezprostředně reagovat na slova, která tady pronesl pan kolega Dryml.

Já si v žádném případě nemyslím, že soudce Ústavního soudu je jakási odměna za dobrou stranickou práci. To si tedy v žádném případě nemyslím.

V žádném případě si nemyslím, že by Senát odmítal všechny návrhy pana prezidenta Klause.

V žádném případě si nemyslím, že by chtěl Senát nějakým způsobem zabránit činnosti Ústavního soudu.

Tady se stalo v minulosti, že soudců Ústavního soudu se měnilo mnohem více najednou, a my jsme tady vždycky pečlivě projednávali a posuzovali jednotlivé kandidáty na post ústavního soudce.

Já bych chtěla říct, že nutnou podmínkou je vzdělání a praxe. A tou podmínkou, kterou posuzuje Senát, musí být to, zdali člověk splňuje další kriteria, protože jaksi jmenování soudcem Ústavního soudu je jednou z nejvýznamnějších kompetencí, kterou Senát vůbec má.

To znamená, že kandidáti na post ústavního soudce by měli naplňovat požadavek odborné způsobilosti a trestní bezúhonnosti, ale měli by především být garantem dodržování Ústavy a hodnot právního státu proti účelovému sloužení práva politickým a jiným zájmům.

Právě proto Senát neposuzuje jenom to, že kandidát splňuje kriteria, on musí pohlížet na kandidáta ze všech úhlů tohoto pohledu. Já se přiznám, že jsem příliš

nečetla to, co bylo o panu doktoru Koudelkovi jaksi popisováno, ani nejsem právník, pane předsedající, pan kolega Dryml to interpretoval jako souboj právníků. Já jsem zaměřena jenom na to, jakým způsobem pan doktor Koudelka odpovídal na ústavně-právní výboru na naše zvědavé, a možná, že i nepříjemné dotazy.

Zaměřím se na dvě věci, kterým rozumím; a které mě poměrně velmi překvapily, nechci-li říci, že i zaskočily.

Já jsem se pana doktora Koudelky zeptala, jak hodnotí průběh, nebo jak hodnotí legislativní činnost v České republice. Pan doktor Koudelka mi odpověděl, že přece nemohu zakázat zákonodárcům, aby předkládali pozměňovací návrhy. Odpověděl mi na něco úplně jiného, než jsem se ptala, takže jsme si pak vysvětlili, že já se ptám na ty oblíbené přílepy. A bylo mi řečeno, že není přílepek jako přílepek. Bylo mi řečeno, že Ústavní soud v této věci judikuje pokaždé trochu jinak. Já podotýkám, že čistý přílepek Ústavní soud hodnotil u novely zákona o zrušení Fondu národního majetku, ke kterému byla přilepena novela zákona o bankách, která mimo jiné měla způsobit téměř úplné vytunelování fondu pojištění vkladů. Tak u tohoto zákona Ústavní soud konstatoval, a zrušil ten zákon, pro jeho nesoulad s Ústavou, nikoliv z důvodů obsahových, ale z důvodů toho, že byl přijat ústavně-nekonformním způsobem.

Takže tato odpověď od kandidáta na post Ústavního soudu musím říci, že mě zarazila. Každý zákonodárce se někdy setkal s přílepy. Pokud přílepy tak, jako pan doktor Koudelka navrhoval přílepkem přesun té tady zmiňované Justiční akademie, myslím, že to bylo k novele trestního zákona, už si to přesně nepamatuji, ale ty dva zákony měly společné jenom to, že spadly do gesce ministerstva spravedlnosti. Tak pokud má takovýto názor na legislativní proces v České republice, tak musím říci, že mě to zarazilo. Možná se divíte, a divili se i poslanci, proč se tak dlouhá léta zabývám legislativním procesem a pokud možno jeho čistotou. Zabývám se jím proto, že jsem hluboce přesvědčena, že jaksi je to jedna z náležitostí demokratického státu stanovit pravidla hry – a pak je dodržovat. Tak proto se jím zabývám, a proto mi nepřipadá jako malichernost, že obcházíme často legislativní proces, zkracujeme si legislativní proces právě již zmiňovanými přílepy. To byla první věc, která mě zarazila.

A ta druhá mě zarazila také – pan doktor Koudelka tam hovořil o tzv. materiálním jádru ústavu. A v podstatě ve své úvodní řeči řekl, že to je do jisté míry jaksi relikv určitého druhu totalitarismu, a to mě u kandidáta na post ústavního soudce také mimořádně zarazilo. Takže nikoliv z důvodů toho, co jsem si přečetla v novinách, ale z těch důvodů, které zazněly na půdě ústavně-právního výboru, tak já nemohu podpořit pana kandidáta a vůbec nepochybuji o jeho odborných kvalitách. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, paní senátorko. Jako další je do rozpravy přihlášen pan senátor Jaromír Štětina. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jaromír Štětina: Vážený pane předsedající, vážený pane kandidáte, dámy a pánové. Já bych vás jenom v krátkosti chtěl seznámit s dopisem, který jsem dostal od významného někdejšího disidenta, později významného politika a dnes významného pedagoga pana Jana Urbana, protože si myslím, že ten dopis patří k tomu dnešnímu jednání, není dlouhé. Vážené senátorky, vážení senátoři. Před několika málo týdny jsem si dovil seznámit vás s dokumenty prokazujícími přinejmenším neetické jednání dr. Zdeňka Koudelky a s řadou otevřeně korupčních rysů, v jehož důsledku Česká republika utrpěla značnou škodu. Pouze dva z vás mi odpověděli. Podal jsem proto na Zdeňka Koudelku trestní oznámení a znovu předal

příslušné dokumenty státnímu zastupitelství. Pana Koudelku jsem už v roce 2008 v přímém televizním přenosu vyzval spolu s moderátorem Václavem Moravcem, aby v případě, že žádný z předložených a mnou zveřejněných dokumentů prokazujících jeho korupční postup, není pravdivý, na mě podal žalobu. Odpovědi se vyhnul a nikdy se toho neodvážil. Některé z vás znám mnoho let, a dosti osobně. Chtěl bych věřit, že s řadou z vás mě spojuje přátelství z disentu i z prvních měsíců polistopadové svobody. Možná jsem naivní, ale stále chci věřit, že ideály tehdejší doby by nikdy neměly padnout před politickým kšeftem a zamlčováním zákona. Prosím vás o odložení hlasování o volbě Zdeňka Koudelky pro mimořádně důležitou a respektovanou funkci soudce Ústavního soudu, přinejmenším do doby, než toto trestní oznámení posoudí a doufám, že s vaší pomocí skutečně nezávislé orgány činné trestním řízením. Tolik tedy Jan Urban.

To přání Jana Urbana o odložení vyslyšet nemůžeme, protože už jsme začali tento text projednávat, ale já vás alespoň prosím, abyste tento text vzali v úvahu. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji vám, pane senátore. Jako další se do rozpravy přihlásila paní senátorka Jiřina Rippelová. Prosím, paní senátorko, máte slovo.

Senátorka Jiřina Rippelová: Vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, pane kandidáte. Když jsem se probírala stenozáznaky při jiných souhlasech k vyslovování souhlasu se jmenováním ústavního soudce, zjistila jsem, že nebývá při těchto příležitostech zvykem vést nějaké širší debaty.

Přesto mi ale dovoluji, abych vám sdělila, proč navržený kandidát nebude mít můj hlas. A to rozhodně nikoli proto, že by je navrhoval pan prezident Klaus, protože já nevím o žádné existenci nějaké vnitrosenátní dohody o vetování jakéhokoliv kandidáta prezidenta Klause. Ono totiž tady nejde o prezidenta, tady jde o Ústavní soud. A právě kvůli Ústavnímu soudu nebudu hlasovat. A nebudu hlasovat ze tří důvodů. Nejprve se ale zmíním o tom, co není zásadním důvodem, proč kandidáta odmítnout, není. To jsou jeho odborné názory. Kritika Ústavního soudu nebo výklad Ústavy ve prospěch prezidenta republiky, ať již se to týká ratifikace mezinárodních smluv, ať už se to týká jeho vztahu k vládě, i známého odvolání předsedkyně Nejvyššího soudu a jiných. Podle mého názoru kritika může být prospěšná a může poskytovat zpětnou vazbu. Byť záleží i na jiné formě, která u kandidáta občas přesahuje do osobní roviny. To je prezidentská interpretace Ústavy. Mě zase trochu zneklidňuje právě ve vztahu k zavedení přímé volby prezidenta, jež může vyvolat různé třenicové konflikty mezi ústavními orgány, mezi přímo voleným prezidentem, vládou a Parlamentem. Pokud by případné soudní konflikty byly řešeny výlučně ve prospěch prezidenta, budeme se posouvat k prezidentskému režimu. To stojí za zvážení. Ovšem to nemusí být fatální. Nicméně já jsem tady řekla tři důvody, proč panu kandidátovi nedám svůj hlas.

Ten první. Víte, my jsme znovu a znovu konfrontováni s případy rozežírání české politiky kmotrovskými praktikami, klientelismem, mnohdy s kořeny tzv. opoziční smlouvy, jejíž výraznou postavou a svým podílem na protiústavní volební reformě, pan kandidát byl.

Mně se Ústavní soud jeví být jednou z nemnoha dosud nenapadených institucí. A já bych si velmi přála, aby takovým i zůstal. Ale prostě nebudu a nemohu hlasovat pro jednoho z čelních představitelů Nejvyššího státního zastupitelství z temných dob ustanovování tzv. justiční mafie! A to bez ohledu na okolnosti, za jakých tehdejší či současnou funkci získal.

Ten druhý důvod. Jedním z nejdůležitějších předpokladů pro to, aby Ústavní soud mohl splnit a plnit specifickou a obtížnou roli orgánu, v němž se setkávají právo s politikou, je osobní integrita a respekt, kterému se musí jeho členové těšit. A já jsem četla – a v diskusích slyšela – různé ohlasy na osobnost a činnost pana kandidáta Zdeňka Koudelky. Mám dojem, že se z nejrůznějších důvodů respektu netěší. Už tady bylo zmíněno.

Ale zřejmě v tom sehrávají roli i akademické a jiné profesní standardy. Například jednodušší slovenská docentura, kterou získal po neúspěchu na mateřské Masarykově univerzitě. Psaním článků rozsáhle využívající přebírání už napsaných vlastních textů. Nedávne angažmá v redakční radě zahraničního časopisu, z nějž se nakonec vyklubal časopis ryze český, pouze v zahraničí formálně registrovaný. Značná publicistická aktivita neobvyklá, a tak trochu sporná u státního zástupce.

Nemyslím, tudíž že by prvním reprezentantem polistopadové generace právníků na Ústavním soudu měl být právě on!

A konečně třetí – a poslední – důvod. Ten třetí důvod přece jen trochu souvisí s panem prezidentem. A s jeho slovy, jimiž doprovodil své rozhodnutí kandidáta nominovat. A já, prosím pěkně, nehodlám sekundovat tomu, aby sociální demokracie tady v Senátu spadla do připravené pasti. Kdybychom odmítli pana doktora Sváčka a potvrdili pana doktora Koudelku, přesně naplníme scénář, podle nějž údajně odmítáme kvalitní prezidentovy kandidáty a podporujeme pouze v uvozovkách "své lidi".

Rozhodně přitom nemyslím, že kariéra poslance je ideálním předpokladem pro funkci ústavního soudce. Členy Parlamentu, resp. bývalé členy Parlamentu s nominací a priori nevyklučuji. Byla tady řeč o Pavlu Rychetském.

Pana doktora Koudelku, však přinejmenším vzhledem k jeho účelovému nakládání s pozměňovacími návrhy považuji spíše za poslance, který přispěl ke zhoršení legislativních poměrů, v nichž pracujeme.

Určitě bychom měli být schopni názorovou pestrost soudců, jejich konzervativní liberální sociálnědemokratické či zelené orientace a různé právní filozofie hledat jinak, než rozparcelováním Ústavního soudu mezi politické strany. Způsobem, který známe z jiných institucí. On totiž kolegyně a kolegové, život přece probíhá i mimo politické strany. Děkuji.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji paní senátorce. Zatím jako poslední se do rozpravy hlásí pan senátor Vladimír Dryml. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Vladimír Dryml: Vážený pane předsedající, vážený pane kandidáte, kolegyně, kolegové. Já vím, že vystupuji už podruhé, ale je to pro to, co tady zaznělo z úst naší kolegyně. Nevyčítám nikomu, že má jiný názor. Prostě tak to je, takový je život. Je to o tom, že to je ta demokracie. A já jsem rád, že můžeme tady všichni vyjádřit své názory, jeden souhlasný, jeden nesouhlasný. Život je ale také o tom, že všichni děláme chyby. Všichni asi mimo – vaším předsednictvím paní předsedající – mimo paní senátorky Paukrtové. I ona však, to jenom připomínám, to ona však tady hlasuje a hlasovala pro některé přílepy s tím, že ona to ví, ale přece jenom zákon je lepší, když projde, protože volí ze dvou zel. Takže pokud chceme být tak nekompromisní, tak skutečně tak jedneje. A ne, aby něco za nás říkala slova a něco jiného za nás říkaly naše činy. A ten rozpor, který tady je a o kterém každý z nás ví – a ta jednání na klubu sociální demokracie nebyla jednoduchá – je to záležitostí do určité míry i klubu sociální demokracie, se odrazují i tady v tom. Ostatně, ten rozpor mezi těmi dvěma výbory – ústavně-právní – já jim neberu jejich

názor a mezi jiným výborem, který naopak kandidáta doporučil, ukazují na to, že věc není jednoduchá. A bude záležet na každém z nás, jak se rozhodneme a myslím si, že to je jediné tak správné, protože je to jedna z mála funkcí Senátu, která ještě tomuto okleštěnému Senátu zbyla.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane senátore. Jako další se do rozpravy přihlásil pan místopředseda Senátu, pan senátor Petr Pithart. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji za slovo, pane předsedající, vážený pane kandidáte. Já nemám problém s odbornou kvalifikací pana Zdeňka Koudelky, ani mi nevádí jeho někdejší příslušnost k politické straně. Pokud jde o politickou stranu, nebo o politické strany, tak vysvětlím, já to vidím ještě mnohem hůř. Já si dovedu představit pana docenta bratislavské právnické fakulty Zdeňka Koudelku jako člena komise expertů, připravující Ústavu. To kdyby si Česká republika rozhodla stávající Ústavu vyměnit za Ústavu docela jinou. Docent Koudelka je erudovaný ústavní právník a jeho názory nejsou zdaleka tuctové. My ale hledáme jednoho z 15 soudců, kteří mají garantovat, chránit dodržování Ústavy té, kterou máme. A to je něco docela jiného.

V čem je problém? V osobitosti názorů docenta Zdeňka Koudelky? Proč bychom neměli mít osobitě myslícího ústavního soudce? Problém není v jeho odbornosti. Napsal jsem první dva odstavce a pak jsem si řekl – rozmyslel jsem si i to jeho členství v komisi expertů. A řeknu tu klíčovou větu: Docent Koudelka totiž příliš vychází vstříc politikům. Dvěma nejsilnějším politickým stranám v době platnosti smlouvy, která se drze nazvala opoziční, ačkoliv opozici měla provždy zlikvidovat, vyšel vstříc, když hodlali změnit pro sebe výhodně volební systém. A přitom i poslanci ne docenti po straně říkali no, je tu problém, ale ústavně se to vyřeší až potom. Tehdy jim byl ochotně k službám. Ke spoluautorství novely volebního zákona, který Ústavní soud z větší části zrušil, se hlásil a hlásí. Pro mě osobně by toto už stačilo, abych mu dnes nedal hlas. Jistě, já nehájím princip poměrného zastoupení, ale způsob, jakým byl nelegitimně prosazován. Volební zákony se samozřejmě mohou měnit, ale jen ústavně konformní cestou. Když se pak většina stran ve sněmovně rozhodla, že si zkrátí volební období, prostě proto, že se jim to jevílo momentálně výhodné, docent Zdeněk Koudelka, jejichž jménem ústavní akt hájil, ačkoliv většině ústavních soudců a také řadě z nás se jevil jako naprosto nepřijatelný, protože obešel Ústavu jako kdyby neexistovala, na čemž nic nezměnilo, že jej tehdy většina v obou komorách označily za zákon ústavní. Přidat adjektivum ke slovu zákon, to umí opravdu každý, na to nemusíte být docenty. To však ještě z aktu čiré oportunitity nedělá součást Ústavy. Součástí, která by měnila či doplňovala tak, jak Ústava sama říká. A přitom tehdy v Senátu, dobře si to pamatujete, už několik let ležel návrh ústavního zákona, který zkrácení volebního období ústavní cestou umožňoval.

Pan docent Zdeněk Koudelka obhájí nejen problematiku, ale i po mém soudu neústavní kroky prezidenta s důsledností, která nemůže než vzbudit pozornost. Napsal o prezidentském úřadu u nás celou knihu a současný prezident republiky si v předmluvě pochvaluje, že autor ospravedlňuje všechny jeho kroky, které jiní problematizují. Troufám si tvrdit, že kdyby takovou knihu napsal kdokoliv jiný, neodvážil by se přijmout nabídku chvalořečeného kandidovat k Ústavnímu soudu do Brna. To je alespoň pro mne silná káva. Někdo by možná řekl chucpe. Pan prezident nemá u nás dnes lepšího obhájce. Kdyby bylo docela podle představ pana docenta, měli bychom tu možná za čas poloprezidentský a možná také prezidentský

systém. Těmto třem vybraným situacím je to společné, že docent Zdeněk Koudelka je zkrátka k mání. Je na straně potřebných politiků, kteří mají moc, nikoliv na straně nebohé Ústavy, která se sama bránit neumí. I když on by jistě dokazoval, že tomu tak není. K tomu, že straníte aktuálním držitelům moci před jejím omezením, se totiž nelze dost dobře přiznat. To lze jen dělat a doufat, že to bude jednou oceněno, třeba při volbě ústavním soudcem.

Je tedy mým hlubokým přesvědčením, že docent Koudelka je ústavním odborníkem, který je bohužel až příliš k dispozici politické moci. K dispozici bohužel i těm politikům, kteří, jsou-li dost silní, či arogantní, si troufají Ústavu porušovat či obcházet. To je ovšem podle mého kontraindikace, k roli ústavního soudce, i kdyby se kandidát habilitoval na těch úplně nejlepších právnických fakultách světa. Ústavní soudce by měl být něco jako rytíř, ochranitel, k dispozici Ústavě, a naopak neměl by být tak nápomocen politikům, jak on podle mého názoru je.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Kdo jiný než oni, než my, máme někdy sklony s Ústavou zacházet tak, aby to bylo pro nás momentálně výhodné.

Doufám tedy, že i bez příliš silných slov - jako třeba osobní integrita, nezávislost, čest, se mi podařilo vysvětlit, co tím myslím, když říkám, že kvalifikací pro roli ústavního soudce jsou na prvním místě osobní morální vlastnosti kandidáta, a až teprve potom erudice a výmluvnost.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane senátore. Jako další se hlásí do rozpravy pan senátor Jiří Dienstbier. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, rád bych se stručně vyjádřil k návrhu na schválení pana doktora Koudelky soudcem Ústavního soudu. Zazněla tady slova o jeho politické minulosti. I já, byť jsem ze stejné strany, sdílím názor paní senátorky Paukrtové a věřím, že i některých dalších, že to není kritériem pro posouzení, zda se někdo má či nemá stát ústavním soudcem. Zde platí jiné důvody, jiná kvalifikace.

Pro mne není argumentem ani tak politické působení pana doktora Koudelky, pro mne je mnohem zásadnější období, které následovalo, a to jeho angažmá ve Státním zastupitelství.

Všichni víme, že pověst naší justice v širším smyslu ve společnosti je nevalná. Nejlépe to vystihuje kauza tzv. justiční mafie. Pojem justiční mafie popisuje období, které je způsobeno se jmény a působením paní doktorky Vesecké v Nejvyšším státním zastupitelství nebo pana dr. Kučery jako soudce našeho Nejvyššího soudu. Po celou éru paní dr. Vesecké byl jejím náměstkem navrhovaný kandidát do Ústavního soudu. Není zdaleka podstatné, pro co konkrétně byl náměstkem. To, že byl náměstkem pro legislativu, že například vydával konkrétní metodické pokyny obecné povahy, jak má Státní zastupitelství při vyšetřování trestné činnosti konkrétně postupovat, mnohem podstatnější je to, že svou odbornou erudicí zaštitil veškeré klíčové kroky, které byly Státnímu zastupitelství následně posuzovány jako velmi problematické. V klíčových věcech vždy svou autoritou zaštiťoval nejen to, co se dělo po dobu, kdy byl náměstkem Nejvyšší státní zástupkyně, ale i poté, co odešel na stáž do justiční akademie, byť je stále státním zástupcem, tak například ve sporu o Vrchní státní zastupitelství v Praze o působení pana doktora Rampuly a pana doktora Grygárka na tomto úřadu dával najevo poměrně jasně na čí straně v této věci je.

Vážené kolegyně a kolegové, Senát často zdůrazňuje, že chce být pojistkou zákonnosti a ústavnosti v ČR. Nemyslím si, že by bylo dobrým signálem v tomto

smyslu, pokud bychom rozhodli vyslat na Ústavní soud člověka, který působením v nejvyšším vedení Státního zastupitelství nepochybně nesl odpovědnost za stav a pověst české justice. To jsou důvody, proč i já jsem se rozhodl nepodpořit nominaci pana doktora Koudelky do Ústavního soudu.

Ještě jednu poznámku na závěr. Zaznělo tady z úst kolegy Drymla, že se tady rvou nějaké party nebo skupiny právníků mezi sebou. Chtěl bych zdůraznit, že na ústavně-právním výboru, ale ani v celém Senátu nevím o žádném právníkovi, který by měl na věc jiný názor.

V Senátu je mezi právníky napříč politickými stranami naprostá shoda. Je na vás, kolegyně a kolegové, zda naše posouzení a naše stanovisko jako právníků budete brát na zřetel při rozhodování, zda dr. Koudelku podpořit či nikoli. Děkuji vám.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane senátore. Jako další se přihlásil pan senátor – zpravodaj Miroslav Antl. Pane senátore, máte slovo.

Senátor Miroslav Antl: Vážený pane předsedající, pan senátor Jiří Dienstbier reagoval na to, na co jsem chtěl reagovat já. První má poznámka je k poznámce pana senátora Vladimíra Drymla o souboji právníků. Právníků v Senátu je pět, z toho čtyři máte jednoznačné stanovisko, proč nehlasovat pro pana kandidáta Zdeňka Koudelku. V mé zpravodajské zprávě, kterou jsem se snažil odosobnit, byla část, která se věnovala Nejvyššímu státnímu zastupitelství. Znovu bych opakoval otázky, které jsem dával a které jsem zmínil v tvrzení. Jako bývalý státní zástupce, 22 let pracující v tomto resortu, neodpustím vedení Nejvyššího státního zastupitelství, kde byl i pan docent Koudelka to, co se stalo se státním zastupitelstvím. Šrámy na pověsti a Státní zastupitelství se nachází v nejhorší době, v jaké kdy bylo. Doufám, že nové vedení Nejvyššího státního zastupitelství alespoň trochu zlepší dojem, který z něho mám já, ale i lidé s nimiž se stýkám. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane senátore. Do rozpravy se ještě přihlásil kandidát pan Zdeněk Koudelka. Prosím, máte slovo.

Zdeněk Koudelka: Vážené senátorky a senátoři, zaznělo tady hodně slov, budu reagovat na to nejpodstatnější.

Za nejpodstatnější z hlediska teoretického považuji to, co zaznělo, že odmítám tzv. materiální jádro Ústavy, a že proto bych neměl jít do Ústavního soudu a že je to něco divného. Materiální jádro Ústavy je teorie, kterou vymyslel v nacistickém Německu Carl Schmitt, člověk, který napsal práci, která zní: Vůdce ochraňuje právo. Za materiální jádro Ústavy považoval vůdce vůli a nacistické právní přesvědčení. Samozřejmě, že za materiální jádro ústavy můžeme dosadit i pozitivní hodnoty – ochranu lidských práv, právní stát, demokratické základy. Ale v tom je právě ten problém, že kdokoli může za toto materiální jádro dosadit cokoli. Ve své úvodní řeči jsem již řekl, že si cením především textu Ústavy. To beru jako právní jistotu pro sebe, ale i pro vás.

Pokud je tady kritizován můj přístup, například k funkci prezidenta, podotýkám, že o prezidentovi jsem publikoval již v roce 1999, kdy byl prezident někdo jiný, než současný prezident.

Když tady byla zdůrazněna má role v rámci opoziční smlouvy, nehlasovali jsme například s kolegou Zaorálkem ze sociální demokracie pro návrh změny Ústavy, která zkracovala v duchu opoziční smlouvy pravomoci prezidenta. Na úřad prezidenta, ale i na jiné ústavní instituce se dívám tak, jak jsou popsány v Ústavě a

ne podle toho, kdo je momentálně drží, zda je to Václav Havel nebo Václav Klaus, můj přístup k této funkci je stejný. Jestliže je v Ústavě napsáno a tady zazněla slova o ratifikaci. Jestliže je v Ústavě napsáno, že prezident ratifikuje mezinárodní smlouvy, tak já to prostě respektuji a nejsem jediný. I za první republiky v knize Československý prezident republiky, což byla nejvýznamnější kniha o prezidentu republiky, prvorepublikoví právníci tam uváděli, že prezident má skutečné právo ratifikovat. V učebnici Mezinárodního práva veřejného, která vyšla v Praze, je německý autor Seidl-Hohenveldern, který říká – z hlediska mezinárodního práva veřejného je ratifikace skutečným právem hlavy státu. Že to není pouze státní notář.

Jestliže se někomu nelíbí tato pravomoc, a to je zcela legitimní, může ji přenést, může změnit Ústavu, navrhnout ústavní zákon a říci, že například bude se souhlasem Senátu ratifikovat například Poslanecká sněmovna. Ale pokud někdo nezmění Ústavu v jejím textu, tak jsem proti tomu, aby se odebíraly některým orgánům jejich pravomoci.

V čem tkví nebezpečí? Dnes se odeberou pravomoci jednomu orgánu, zítra to bude Senátu, vládě nebo někomu jinému. V tom je právě právní jistota. Že každý, ať je právník nebo ne, když si přečte Ústavu, tak by měl vědět, co které ústavní orgány činí. Ještě tady byl zmiňován volební systém. Já jsem v rámci opoziční smlouvy skutečně pracoval na volebním systému. Myslím si, že jsem nebyl nijak významný, protože jsem byl nový poslanec, v té komisi zasedal například místopředseda vlády Vladimír Špidla, zasedal tam dnešní předseda Ústavního soudu Pavel Rychetský. Byla to společná komise, která předložila návrh zásad volebního zákona, který byl potom zpracován jako vládní návrh. A členem vlády jsem nebyl. Nicméně se hlásím k tomu, že například volební dělitel, který tady byl použit, byl v podstatě navržen mnou a je to volební dělitel, který se dodnes používá v zákoně o volbách do krajů. Co je na krajských volbách nedemokratického? Byl někdy od zavedení krajů návrh na to, aby volební dělitel jako něco špatného byl zrušen? Nepamatuji se, ani z Poslanecké sněmovny, ani ze Senátu takový návrh nevzešel.

K volebnímu systému. Jsem plně zastáncem toho, že jestliže není dnes někdo spokojen s politickým systémem, musí navrhnout změnu volebního systému. Od roku 1992 jsme měli u nás 11 vlád. Jen dvě vlády vládly plně čtyři roky, byla to první Klausova vláda a vláda Miloše Zemana. Když sečteme těchto jedenáct vlád a zjistíme, že na ně připadá od roku 1992 do roku 2012 dvacet let, zjistíme, že průměrná životnost vládnutí je u nás jeden rok a několik měsíců. Jestli někdo považuje za dobré takovouto vládní nestabilitu bez ohledu na to, kdo vládu drží, já to za dobré nepovažuji. Jestliže chci změnit politický systém a nejít do nějaké diktatury nebo nejít do prezidentské republiky, kterou také nezastávám, tak jedinou cestou podle mě na půdě parlamentní republiky je změna volebního systému do Poslanecké sněmovny tak, aby systém utvářel stabilnější vládní většinu.

Většinový systém není nedemokratický, je jen jiný než systém poměrný. Senát je takto koneckonců konstruován. Pokud mi byla vyčítána má publikační aktivita, jsem na ni hrdý, nestydím se za ni. Bylo tady vyčítáno, že přebírám vlastní texty. Ano, mé knížky se vydávají v opakovaných vydáních a v nich samozřejmě doplňuji to, co se za určitou dobu změnilo. Vycházím z toho, co se nezměnilo a to přebírám. Některým se knihy vydávají ve stovkách vydání. Je kritizován někdo za to, že publikuje svou knihu ve více vydáních? Jsem kritizován, že jsem si dovolil převzít vlastní texty, vlastní myšlenky, když píšou o tom samém, jenom ten institut se nějak za deset let vyvinul? Všechny své knihy jsem vydal bez toho, že bych na ně získal jakýkoli grant nebo dotaci. Jsem rád, že se prodávají a že vydavatelé mají zájem mé knihy tisknout znovu.

Pokud se týká přílepků. Přílepek, o kterém bylo hovořeno, že rozhodl Ústavní soud, byl schválen v době, kdy jsem poslancem nebyl. Nevím, jakou mám mít za to odpovědnost. To, že jsem na ústavně-právním výboru uvedl, ano, tady je rozhodnutí Ústavního soudu, který přílepek z důvodu neústavnosti zrušil, to je pravda. Také jsem ovšem uvedl rozhodnutí jiné, přílepek nazvaný Topolánkův batoh, kde Ústavní soud posuzoval tuto věc a nezrušil ho. Ani Ústavní soud není jednotný v posuzování přílepků. Nejednotnost Ústavního soudu není jen v této věci, zabývám se samosprávou a ti z vás, kteří jste z obcí, víte, jak se často měnila judikatura Ústavního soudu k rušení obecně závazných vyhlášek upravujících noční klid a stanovící uzavírací hodiny pro hostince. Tam se judikatura za dvanáct let měnila třikrát nebo čtyřikrát. Jestliže uvedu rozpornou judikaturu Ústavního soudu s tím, že nevím, která je převažující, protože jsou dva rozdílné judikáty, tak to nevidím jako něco, za co bych se měl stydět, ale naopak to vypovídá, že neznám pouze jeden judikát, ale že jich znám více. Zaznělo zde, že když byl v roce 2009 přijat ústavní zákon o předčasných volbách, že ležel senátní návrh v PS, kde by se to řešilo přímou novelou Ústavy, ano, senátní návrh by byl lepší. Publikoval jsem to i ve své studii o zrušení zákona Ústavním soudem. Řekl jsem, ano, senátní návrh byl lepší a měl být vzat Poslaneckou sněmovnou. To, že nebyl přijat, je druhá věc. Že je něco lepší, ještě neznamenuji, že je nutně druhá varianta neústavní. Ústavní soud je negativní zákonodárce, není vychovatelem parlamentu, poslanců a senátorů, jak mají dělat nejlepší zákony, může říci, který zákon je tak špatný, že je neústavní, ale neznamenuje to, že může rušit jakékoli zákony jen proto, že se mu zdají, že nějaká jiná varianta mohla být lepší, že vlastní úprava mohla být lépe zpracována. Ústavní soud není vychovatel, je to poslední prostředek ochrany ústavnosti.

Vracím se k ústavnímu zákonu o mimořádných volbách, který byl Ústavním soudem zrušen, publikoval jsem to, že s tímto rozhodnutím nesouhlasím. Proč? Vždyť v roce 1990 první svobodné volby byly na základě speciálního ústavního zákona, který zkrátil funkční období tehdejšího Federálního shromáždění a České a Slovenské národní rady. V roce 1998 byly u nás mimořádné volby na základě speciálního ústavního zákona, na Slovensku byly v roce 1994, v roce 2006 a nedávno v roce 2012. Řeknete svým kolegům na Slovensku, že předčasnými volbami, které byly na základě speciálního zákona skončil právní řád a upadla demokracie? Věřím, že neřeknete a také cítíte, že volby v roce 1990 ani v roce 1998 nevedly ke krachu demokracie. Uznávám, že lepší by byla novela Ústavy, ale samotné vyloučení ústavní možnosti, že by se mohl Parlament sám rozpustit ústavním zákonem podle mě není správné. Například v Rakousku k tomu stačí obyčejný zákon, není třeba ústavního, Národní rada se může rozpustit obyčejným zákonem.

Ano, mám rozdílné názory na judikaturu Ústavního soudu a setrvám na nich. Podle mne je Ústavní soud také o pluralitě názorů. Což se pluralitní demokracie týká jen Parlamentu, plurality demokratických stran? Týká se to i Ústavního soudu. Ústavní soud je svou povahou soud, který nejvíce vstupuje do politiky, protože rozhoduje o rušení zákonů, přezkoumává platnost voleb poslanců a senátorů. Je logické, že i v něm by se měly projevit různé právní názory. Názorová jednobarevnost by nebyla dobrá ani v Parlamentu, ale ani na Ústavním soudu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji. Hlásí se někdo další do rozpravy? Nikdo se nehlásí, rozpravu končím. Táhne se zpravodaje výboru pro vzdělávání, vědu, kulturu, lidská práva a petice, pana senátora Jaromíra Jermáře,

zda si přeje vystoupit k proběhlé rozpravě? Nepřeje. Děkuji, pane senátore. Táži se pana senátora Miroslava Antla, zda si přeje vystoupit jako zpravodaj. Ano, přeje si. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Miroslav Antl: Vážený pane místopředsedo, konstatuji, že v rozpravě vystoupil opakovaně kandidát na soudce Ústavního soudu a kromě toho sedm senátorek a senátorů. Přestože senátor Dryml vystoupil dvakrát, je poměr ve sportovním výsledku 6:1. Šest se vyjádřilo proti kandidatuře a jeden dvakrát pro.

Děkuji za pozornost, návrh jsem již přednesl.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane zpravodaji za statistiku. Zazněl zde návrh ústavně-právního výboru a výboru pro vzdělávání, vědu, kulturu, lidská práva a petice, aby se o žádosti o vyslovení souhlasu s jmenováním soudce Ústavního soudu hlasovalo tajně, podle § 71, odstavec 2 jednacího řádu.

Přistoupíme k hlasování o tomto návrhu.

V sále je v tuto chvíli aktuálně přítomno 62 senátorek a senátorů, potřebné kvorum pro přijetí je 32. Zahajují hlasování.

Kdo je pro tento návrh, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Kdo je proti tomuto návrhu, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko NE.

V hlasování pořadové číslo 12 se z 65 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 33 pro vyslovilo 57, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat.

Pan senátor Horník nemohl hlasovat díky technické závadě, ale byl by pro. Zopakoval jsem to pro stenografický záznam.

Nyní požádám předsedu volební komise, pana senátora Jiřího Pospíšila, aby nás seznámil s průběhem volby. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Senátor Jiří Pospíšil: Pane předsedající, po rozpravě, jaká tu ještě nikdy nebyla a po historii, kdy chodili někteří senátoři a říkali, že nezvolí nikoho, se dostáváme k jádru, které máme vykonat, což je volba. Seznámím vás se způsobem volby. Odhlasovali jsme si volbu tajnou. Na hlasovacím lístku bude uvedeno jedno jméno s tím, že souhlas s jmenováním doktora Zdeňka Koudelky soudcem ústavního soudu vyjádříte zakroužkováním pořadového čísla před jeho jménem, nesouhlas vyjádříte přeškrtnutím tohoto čísla před jménem ve tvaru písmene X – křížkem. Platným hlasovacím lístkem bude ten, na kterém bude pořadové číslo 1 buď zakroužkováno nebo přeškrtnuto křížkem. Jiný než mnou zmíněný způsob úpravy, bude znamenat neplatný hlasovací lístek.

Konstatuji, že volební místnost, prezidentský salonek je připraven od doby oběda k volbě. Prosím členy volební komise, aby se dostavili ihned do volební místnosti. Pro informaci uvádím, že vydávání lístků a hlasování potrvá 15 minut a vyhodnocení maximálně 10 minut.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane předsedo. Přerušuji projednávání tohoto bodu a zároveň vyhlašuji polední přestávku. Sejdeme se tady v 16.00 hodin.

(Jednání přerušeno v 15.03 hodin.)

(Jednání opět zahájeno v 16.02 hodin.)

Další část schůze řídil 1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka.

1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: Kolegyně a kolegové, budeme pokračovat v jednání.

Dávám slovo předsedovi volební komise panu senátorovi Jiřímu Pospíšilovi.

Senátor Jiří Pospíšil: Pane předsedající, dámy a pánové, seznámím vás se zápisem z tajného hlasování k žádosti prezidenta republiky o vyslovení souhlasu Senátu Parlamentu České republiky s jmenováním soudce Ústavního soudu – kandidátem byl JUDr. Zdeněk Koudelka, Ph.D. – konaného dnes v přestávce na oběd.

Počet vydaných hlasovacích lístků byl 71, počet odevzdaných platných i neplatných hlasovacích lístků byl 71, čili byly odevzdaný všechny vydané hlasovací lístky.

Pro JUDr. Zdeňka Koudelku, Ph.D., bylo odevzdáno 29 platných hlasů.

V tajném hlasování nebyl vysloven souhlas se jmenováním JUDr. Zdeňka Koudelky, Ph.D., soudcem Ústavního soudu.

Děkuji.

1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji, pane kolego. A tím končím projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem je

6.

Návrh zákona o evropské občanské iniciativě (senátní tisk č. 321)

Návrh máme jako tisk č. 321. Návrh uvede ministr vnitra Jan Kubice.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážený pane předsedající, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, dovoluji mi, abych uvedl vládní návrh zákona o evropské občanské iniciativě.

Navrhovaný zákon navazuje na nařízení Evropské unie o občanské iniciativě. Tímto nařízením je provedeno právo občanů Evropské unie obracet se prostřednictvím občanské iniciativy na Evropskou komisi s návrhem na předložení právního aktu Unie. Přestože nařízení je přímo použitelné, je třeba přizpůsobit český právní řád.

Z nařízení vyplývají tři věcné okruhy, které je nutné upravit a které jsou tedy předmětem předkládaného zákona.

Za prvé jsou členské státy povinny zajistit posuzování souladu elektronických systémů sběru prohlášení o podpoře občanské iniciativy s požadavky nařízení. Podpořit občanskou iniciativu totiž bude možné nejen v listinné podobě, ale právě i prostřednictvím elektronických systémů sběru prohlášení, tedy počítačových prostředků přístupných prostřednictvím internetu. Jako posuzovatele elektronických systémů sběru prohlášení zákon určuje atestační střediska pro informační systémy veřejné správy pověřená ministerstvem vnitra. Nepožádá-li o pověření žádné z atestačních středisek, což se ovšem s ohledem na jejich zájem v praxi nepředpokládá, posuzování bude provádět přímo ministerstvo vnitra.

Za druhé mají členské státy povinnost zajistit ověření počtu osob, které vyjádřily podporu občanské iniciativě. Orgánem pověřeným k ověřování počtu osob podporujících občanskou iniciativu zákon určuje ministerstvo vnitra. Ministerstvo vnitra bude mít na ověření lhůtu tří měsíců, konkrétní způsob ověření zákon ponechává na ministerstvu. Rámec možných prostředků je pochopitelně dán cílem, jehož má být ověření dosaženo, a tím je sdělení počtu platných prohlášení osob Evropské komisi.

Konečně za třetí nařízení členskými státy ukládá, aby v rámci vnitrostátního práva zajistily, že se na organizátory občanské iniciativy budou vztahovat vhodné sankce za porušení nařízení. Orgánem projednávajícím přestupky na úseku občanské iniciativy zákon určuje ministerstvo vnitra. Trestaným jednáním by pak mělo být předloženo prohlášení o podpoře občanské iniciativy organizátorem, který ví, že osobní údaje některé z podepsaných osob v prohlášení jsou smyšlené, nebo byly zapsány jinou než podepsanou osobou, případně který se za některou z osob uvedených v prohlášení podepsal a zapsal její skutečné či smyšlené osobní údaje. Sankcí za takové jednání organizátora by měla být pokuta od 100.000 do 400.000 Kč.

Tolik k materii upravované navrhovaným zákonem.

Závěrem si již jen dovoluji uvést, že změny navržené a schválené Poslaneckou sněmovnou ministerstvo vnitra podporuje a proto doporučuje, aby Senát navrhovaný zákon schválil ve znění předloženém Poslaneckou sněmovnou. Děkuji za pozornost.

1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji, pane ministře, posadte se, prosím, ke stolku zpravodajů.

Garančním výborem pro tento návrh zákona je výbor pro záležitosti Evropské unie. Usnesení má č. 321/1. Zpravodajem je pan senátor Luděk Sefzig, který má slovo.

Senátor Luděk Sefzig: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, paní senátorky, páni senátoři. My jsme tento tisk projednali již potřetí na dnešní ranní schůzi. A než vás seznámím s výsledkem našeho usnesení, tak mi dovoluji, abych velice stručně vzhledem k nutným časovým úsporám vás seznámil s některými aspekty této de facto implementace evropské legislativní iniciativy.

Jak už pan ministr zmínil, nařízení je přímo aplikovatelné a má přímý právní účinek. Začalo platit 1. dubna a Česká republika k tomu, aby toto nařízení mohla naplnit, musí přece jenom přijmout některé změny zákonů, které se právě týkají vlastního vyjádření evropské občanské iniciativy.

Evropská občanská iniciativa se do základního práva dostala tzv. na poslední chvíli. Účastníci jednání tvrdí, že to bylo dokonce z popudu tehdejšího francouzského prezidenta Valéry Giscarda d'Estainga, který proto, aby tolik kritizovaný demokratický deficit, tedy odtržení politiků od lidu zmírnil, prosadil na závěr velmi neurčitě formulovanou agendu týkající se právě evropské občanské iniciativy.

Tento článek v Lisabonské smlouvě hovoří pouze o tom, nashromáždí-li někdo milion podpisů, a ve smlouvě je dokonce z podstatného počtu nebo z významného počtu, je tam takový neurčitý výraz, zemí států EU, pokud někdo shromáždí, že se takovým návrhem má zabývat Komise.

Pak jsme podruhé projednávali záležitost evropské občanské iniciativy v souvislosti s nařízením, které specifikovalo a vytvářelo Zelenou knihu o občanské iniciativě, kdy se tvořila právě pravidla pro velikost zemí, počtu zemí, jak velké

procento občanů z jednotlivých států má být podstatné k tomu, aby iniciativa mohla být vyhlášena.

Zároveň jsme se zabývali také kontrolními mechanismy. Bude probíhat, jaké povinnosti budou komise na takovou iniciativu projednávat. A v tehdejší usnesení, které jsme přijali v Senátu, jsme také vyjádřili velké obavy z toho, že taková iniciativa může být velmi často zneužitelná některými krajními názory, které pak mohou vytvářet nejenom nebezpečí pro demokratické procesy, ale navíc mohou vytvářet i poměrně velkou díru na evropskou nebo i na státní kasu.

Byl přijat dvouступňový systém kontroly. Nejdříve občanská iniciativa, která má alespoň sedm zástupců, si utvoří svého předsedu, pak zástupce a oni mohou jednat s evropskými institucemi, mohou tedy předložit návrh komisi na předmět iniciativy. A pokud komise uzná, že to není v rozporu s primárním právem, protože – a to, prosím, zdůrazňuji – evropská občanská iniciativa nesmí narušovat a nesmí jakýmkoliv způsobem měnit primární právo, a může se týkat pouze věcí k tzv. hlavním cílům evropské integrace, zkráceně řečeno, řekl bych, že to hlavně budou čtyři volné pohyby, tedy volný pohyb služeb, volný pohyb kapitálu, volný pohyb občanů a volný pohyb zboží. A pokud komise uzná, že cíl občanské iniciativy není v rozporu s primárním právem, tak dá potom organizátorům roční čas na to, aby shromáždili patřičný počet podpisů, a k tomu aby si každý stát stanovil, kdo může být tzv. signatářem, kdo organizátorem, jakým způsobem to bude organizováno, jaké jsou stanoveny pokuty, sankce za porušení pravidel. K tomu právě slouží tento senátní tisk o evropské občanské iniciativě, který pan ministr předložil.

Náš výbor neshledal žádné rozpory, a proto jsme také v našem usnesení doporučili plénu Senátu schválit tento dokument ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou. A dovoluji, abych i já vám toto doporučení dal a zároveň vám poděkoval za pozornost.

1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji. Dále se materiálem zabýval výbor pro vzdělávání, vědu, kulturu, lidská práva a petice a přijal usnesení, které máme jako tisk č. 321/2. Zpravodajem je pan senátor Karel Kapoun, který má slovo.

Senátor Karel Kapoun: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážené paní senátorky a senátoři. Náš výbor celkem bezkonfliktně a po zodpovězení několika drobných připomínek dospěl ke svému usnesení z 25. schůze konané dne 18. dubna 2012 k návrhu zákona o evropské občanské iniciativě:

Po úvodním slovu předsedy výboru senátora Jaromíra Jermáře a po odůvodnění návrhu zákona Dr. Václavem Henychem, ředitelem odboru všeobecné správy ministerstva vnitra ČR a po zpravodajské zprávě senátora Karla Kapouna a po rozpravě výbor doporučuje Senátu Parlamentu ČR schválit návrh zákona, ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou ČR. Děkuji za pozornost.

1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji. A posledním výborem byl ústavně-právní výbor. Jeho usnesení má č. 321/3. Zpravodajskou je paní senátorka Jiřina Rippelová, která má rovněž slovo.

Senátorka Jiřina Rippelová: Kolegyně a kolegové, pane místopředsedo, i náš výbor projednal návrh zákona. My jsme zjistili jedno, nevím, jestli pochybení, ale spíše věc, která se týká účinnosti zákona. Vzhledem k tomu, že nařízení č. 211/2011 Evropského parlamentu a Rady, které tady bylo citováno, nabylo účinnosti dnem 1. dubna 2012, nicméně účinnost zákona se předpokládá až dnem vyhlášení, tak

musíme konstatovat, že se Česká republika do dne nabytí účinnosti zákona ocitne po určité období v situaci neplnění povinností vyplývajících jí ze smluv. To je potřeba tady seriózně povědět.

Jinak ústavně-právní výbor, tak jako výbory předchozí, doporučil Senátu schválit návrh zákona ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou, mne určil zpravodajkou a panu předsedovi výboru uložil, aby předložil toto usnesení předsedovi Senátu. Děkuji.

1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji. Nyní mám otázku pro plénum, zda někdo navrhuje nezabývat se předloženým zákonem? Nikdo, otevírám tedy obecnou rozpravu. Pan senátor Jiří Pospíšil má slovo.

Senátor Jiří Pospíšil: Pane ministře, pane předsedající, dámy a pánové. Představa, že petice, tedy prosba může nahradit demokratický deficit a řešit jej, je směšná už z definice. Žádost, ať už ji podepíše, kolik chce lidí, je opravdu něco jiného, než demokratické rozhodnutí. Rozhodujícím, orgánem bude dále komise, a to znamená, že komise neslibuje nic jiného, než že se bude peticí zabývat. Žadatel není zdrojem moci. A v demokracii je volič zdrojem moci, žadatel naopak je projevem bezmoci.

Když navíc uvážíme složitost a komplikovanost a omezenost toho, co smí iniciativa, tak nám nevyjde nic jiného, než šidítka k nadšení euroúvěru, kteří budou říkat, jak se vylepšila ta demokracie v EU. A o významu takovýchto iniciativ ostatně už podal ve svém díle svědectví Jára Cimrman, když v něm popisuje odeslání ostré prosby z lázní. Děkuji.

1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji. Nikdo další se nehlásí, končím tedy obecnou rozpravu. Pan ministr se nebude vyjadřovat, zpravodaj se rovněž nebude vyjadřovat. Ostatní zpravodajové také vrtí hlavou.

Máme jediný návrh schválit tuto normu ve znění, jak k nám přišla z Poslanecké sněmovny.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Hlasování č. 13 ukončeno, registrováno 52, kворum 27, pro 34, proti 4. Návrh byl schválen.

Končím projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem je

7.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb.,
o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů,
ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu
a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu),
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (senátní tisk č. 328)**

Máme to jako tisk č. 328 a navrhovatelem je opět pan ministr vnitra Jan Kubice.

Ministr vnitra ČR Jan Kubice: Vážený pane místopředsedo, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, dovoluji mi, abych stručně uvedl vládní návrh

zákona, kterým se mění zákon o archivnictví a spisové službě, zákon o elektronickém podpisu a další související zákony.

Cílem navrhovaného zákona je stanovit podmínky pro nakládání s digitálními archiváliemi a zároveň upravit vlastní odbornou činnost digitálních archivů. Dalším důvodem k předložení návrhu je potřeba jednotně upravit podmínky výkonu spisové služby na základě zkušeností z praxe, zejména s ohledem na vývoj elektronických systémů spisové služby. Návrh zákona současně zpřesňuje právní úpravu elektronického podpisu, a to zavedením pojmu uznávaný elektronický podpis, uznávaná elektronická značka a elektronická adresa podatelny. A v návaznosti na rozhodnutí Evropské komise upravuje oblast přeshraničního ověřování uznávaného elektronického podpisu.

Úpravy navrhované v zákoně o archivnictví a spisové službě a v zákoně o elektronickém podpisu jsou promítnuty rovněž do dalších zákonů, a to tak, aby byla v právním řádu zachována jednotnost užívaných pojmů.

V průběhu projednávání v PS byl návrh zákona doplněn v návaznosti na aktuální poznatky získané z projektu Národního digitálního archivu a systému základních registrů. Tyto poznatky je vhodné legislativně zohlednit již nyní, aby nebyla bezprostředně nutná další novelizace příslušných právních předpisů. Cílem těchto úprav bylo upřesnění technického řešení obou projektů, upřesnění vztahů mezi jednotlivými základními registry a vzájemného vztahu registrů a agendových informačních systémů a založení oprávnění stavebních úřadů a správních úřadů čerpat údaje ze základních registrů.

Tolik k materii upravované navrhovaným zákonem.

Závěrem si již jen dovoluji uvést, že změny navržené a schválené Poslaneckou sněmovnou ministerstvo vnitra podporuje, a proto doporučuje, aby Senát návrh zákona schválil, ve znění předloženém Poslaneckou sněmovnou. Děkuji za pozornost.

1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji, pane ministře. Garančním výborem je výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí. Usnesení má číslo 328/1. Zpravodajkou je paní senátorka Marta Bayerová, která má slovo.

Senátorka Marta Bayerová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové. Dovolte mi, abych vám přečetla 104. usnesení z 25. schůze výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí, konané dne 18. dubna 2012 k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Je to senátní tisk č. 328.

Po úvodním slově zástupce předkladatele Mgr. Michala Herodka, vedoucího oddělení legislativy a informatiky ministerstva vnitra ČR Dr. Jiřího Úlovce, ředitele odboru archivní správy a spisové služby ministerstva vnitra ČR a zpravodajské zprávě senátorky Marty Bayerové a po rozpravě výbor

I. doporučuje Senátu Parlamentu ČR schválit projednávaný návrh zákona ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR,

II. určuje zpravodajem výboru pro jednání na schůzi Senátu Parlamentu ČR senátorku Martu Bayerovou,

III. pověřuje předsedu výboru senátora Ivo Bárka, aby předložil toto usnesení předsedovi Senátu Parlamentu ČR. Děkuji za pozornost.

1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji, paní kolegyně, posadte se, prosím, ke stolku zpravodajů.

Dalším výborem je ústavně-právní výbor. Jeho usnesení má č. 328/2. Zpravodajkou je paní senátorka Soňa Paukrtová, která má slovo.

Senátorka Soňa Paukrtová: Pane předsedající, pane ministře, ústavně-právní výbor se předloženým návrhem zákona zabýval. Je to zákon o archivnictví a spisové službě, o elektronickém podpisu a v návaznosti na to novelizuje ještě dalších 44 zákonů. Je to rozsáhlý soubor zákonných změn a klade si především za cíl stanovit podmínky pro nakládání s archiváliemi v digitální podobě a jejich zpřístupňování a vymezit jednotný právní rámec pro provozování systému spisové služby. V neposlední řadě také odstraní terminologické a jiné nedostatky dosavadní zákonné právní úpravy, které byly zjištěny během aplikační praxe.

Tento návrh zákona poměrně hladce prošel Poslaneckou sněmovnou. Pan ministr vyslovil souhlas s pozměňovacími návrhy, které PS přijala. A nakonec proběhlo třetí čtení dne 21. března 2012 a návrh zákona byl schválen ve znění přijatých pozměňovacích návrhů a hlasovalo pro něj z přítomných 169 poslanců 137, tři byli proti.

Ústavně-právní výbor projednal tento návrh zákona, zkonstatoval, že ani naše velmi pečlivá legislativa tam tentokrát nenašla žádné problémy, takže mohou zkonstatovat, že zákon je v pořádku a ústavně-právní výbor vám jednohlasně doporučuje schválit návrh zákona ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou. Děkuji vám.

1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji. Ptám se, zda někdo navrhuje, aby Senát vyslovil vůli tímto návrhem zákona se nezabývat? Nikdo, otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy se nikdo nehlásí, tak ji zároveň končím.

A v této chvíli máme jediný návrh, a to je návrh schválit. O tomto návrhu budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Hlasování č. 14 ukončeno, registrováno 58, kворum 30, pro 46, proti nikdo. Návrh byl schválen.

A tím končím projednávání tohoto bodu. Děkuji panu ministrovi i zpravodajům. Dalším bodem je

8.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (senátní tisk č. 326)

Máme to jako tisk 326. Skupinu poslanců zastoupí pan poslanec Jan Chvojka, který má slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy senátorky, vážení páni senátoři, dobrý den. Já jsem čekal v kanceláři asi od půl druhé na to, až na mě přijde řada, tak jsem se konečně dočkal, nicméně jsem si aspoň poslechl pár pěkných fanfár.

Dovolte mi, prosím, abych vám zde představil krátkou, nicméně dle mého názoru velice důležitou novelu občanského zákoníku. Tato novela byla jako tisk č. 521 v Poslanecké sněmovně předložena skupinou poslanců ČSSD dne 26. října 2011 a byla schválena ve třetím čtení dne 21. března 2012.

Zmíněná novela má za cíl zamezit dlouholetému zneužívání ustanovení § 57 občanského zákoníku.

Toto ustanovení je zneužíváno zejména společnostmi, jejichž živnost spočívá v tzv. předváděcích akcích. Určitě to mnozí z vás znáte, já doufám, že jenom z televize. Jsou to takové akce, kde nabízejí hrnce za 100 000, deky za 50 000, peřiny za 40 000 a další podobné v uvozovkách výhodné věci.

Ve zmíněném § 57 se dnes píše – a já budu citovat, že byla-li spotřebitelská smlouva uzavřena mimo prostor obvyklý k podnikání dodavatele nebo nemá-li dodavatel žádné stálé místo k podnikání, může spotřebitel od smlouvy písemně odstoupit do 14 dnů od jejího uzavření. Nedošlo-li dosud ke splnění dodávky zboží či služeb dodavatelem, může od smlouvy odstoupit bez uvedení důvodů a bez jakékoliv sankce do jednoho měsíce. To neplatí ohledně smluv, u nichž si spotřebitel výslovně sjedná návštěvu dodavatele za účelem objednávky. A právě v této druhé větě, to znamená, ve větě to neplatí ohledně smluv, k nimž si spotřebitel výslovně objednal návštěvu dodavatele za účelem objednávky – je to velký problém.

Potom předváděcí společnosti – tyto firmy nechávají spotřebitele přímo ve smlouvě nebo na samostatné listině podepsat prohlášení o tom, že si spotřebitel výslovně sjednal návštěvu dodavatele za účelem objednávky. Návštěvníci těchto předváděcích akcí – a jsou to zejména senioři – nejsou připraveni na mnohdy klamavé či agresivní obchodní praktiky podnikatelů a snadno se tak nechají přimět k podpisu dokumentu, kterým v žádném případě rozhodně není projevem jejich svobodné volby a vážné vůle a dochází tak ke zbavení jejich spotřebitelských práv. Dochází tu přesto k tomu, že podnikatel nabídne účastníku předváděcí akce, že jej doveze se zakoupeným zbožím až domů. Většinou ten senior je rád, že mu někdo s tím zbožím domů pomůže, protože ten vysavač přece jenom něco váží a ty hrnce také něco váží. Senior je rád, že se s tím nemusí tahat, rád svoluje a pak ochotně dodavateli podepíše jakési potvrzení. To je právě to potvrzení, že si sjednal návštěvu tohoto podnikatele doma za účelem objednávky. Ze strany podnikatelů je to ovšem obcházení zákona a jejich cílem je zbavit spotřebitele jejich zákonného práva na odstoupení od smlouvy.

V současné době má spotřebitel, pokud podepíše takovéto prohlášení, že si objednal návštěvu dodavatele domů za účelem objednávky, v podstatě dvě možnosti. Já se přiznám, že jako poslanec, jsem měl za dva roky ve své kanceláři asi 10 až 15 takovýchto lidí, kteří podepsali takovouto listinu, že si sjednali návštěvu doma za účelem objednávky a vždycky jsem jim řekl, že bohužel nemají žádnou možnost jakkoliv uspět, protože ta jedna možnost je, že si ten hrnec koupí a v případném soudním sporu prokáže, že smlouva byla skutečně uzavřena v prostorách obvyklých podmínkách dodavatele. To je celkem složité, protože ne vždycky se lidé na těchto akcích znají a v zásadě ten člověk nemá jakoukoliv možnost dokázat, že tu smlouvu uzavřel tam a nikoliv u sebe doma. Podnikatel dostane listinu, což je důkaz pro soud velmi podstatný a spotřebitel stvrdil, že to zboží objednal a převzal doma.

Druhou možností je od té smlouvy neustupovat a nechat ji tak platnou, účinnou, a pokud tito lidé okradení většinou tak činí, to znamená, že spotřebitel byl v podstatě v rozporu s úmyslem zákonodárce zbaven své ochrany, spočívající v poskytnutí práva na odstoupení od smlouvy. Je pak tady zřejmé, že při volbě

možností hraje velkou roli to, zda spotřebitel disponuje dostatečnými důkazními prostředky a měl by v soudním sporu prokázat, že smlouva byla skutečně uzavřena mimo prostory obvyklé k podnikání. Jak jsem už řekl, pro velkou většinu to bývá problém, protože v podstatě jinak než svědeckými výpověďmi toto prokázat nejde. Při realizaci již naznačené volby pak hrají roli samozřejmě další úvahy, to, že v případě sporu by ten, kdo by se ucházel u soudu o odstoupení od smlouvy a v případě toho, že by prohrál, tak zaplatí soudní náklady, a to by bylo další navýšení už tak dost vysoké částky za to, co vydal za to zboží.

Je tedy zřejmé, že mnoho spotřebitelů se rozhodne, že od smlouvy neodstoupí, a tím bohužel nahrávají tomu, že podnikatelé zneužívají tuto zákonnou výjimku, realizují zisk a dále působí na trhu, čímž v podstatě přispívá k násobení tohoto negativního jevu. Právem stanovená ochrana tak samozřejmě přichází vniveč.

Já pokud mohu říct svůj osobní názor, já praktiky společností považuji za zlo, a kdyby bylo na mně, tak já bych to úplně zakázal, nicméně je jasné, že by byl osvědčen z toho, že jsem proti nějakému svobodnému podnikání. Ale to je věc jiná. Ta věc, jak jste mi tady nastínil, v podstatě spočívá v tom, že ta věta druhá, která je zneužívána, bude vypuštěna, to jsme navrhli, to prošlo Poslaneckou sněmovnou výboru, tam byla doplněna jiná věta, která v podstatě jenom věc dává do souladu s evropskými normami a v podstatě jenom zakotvuje to, že se od smlouvy nemůže odstoupit tehdy, když byla provedena oprava nebo údržba v místě určeném spotřebitelem na jeho žádost. Byl bych rád, kdyby zde tento zákon prošel, myslím si, že je to zákon důležitý, že je ku prospěchu lidí, že je ku prospěchu hlavně starších osob, seniorů, protože ti se bohužel většinou účastní těchto podivných zločinných aktivit. Víme všichni velmi dobře, že to je, když je okradou, tak je ještě dobrá možnost, protože někdy je okradou a ještě jim při tom zlámou nohy, takže já doufám a budu velmi rád, když tento zákon podpoříte a prosím vás o jeho svolení. Děkuji.

Další část schůze řídil místopředseda Senátu Petr Pithart.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji, pane poslanče, posadte se ke stolku. Garančním a jediným výborem byl výbor ústavně-právní. Usnesení má číslo 326/1. Zpravodajem je pan senátor Miroslav Nenutil, má slovo.

Senátor Miroslav Nenutil: Vážený pane 1. místopředsedo, vážený pane poslanče, milé kolegyně, vážení kolegové. Návrh změny této části občanského zákoníku má historii od podzimu loňského roku a řečeno slovy jednoho z předkladatelů, předkladatele mrzí, že k této úpravě už nedošlo dříve. Mohl bych tady citovat, jak v praxi stále častěji dochází k tomu, že podnikatelé nabízející svoje služby a zboží formou obchodování mimo prostory obvyklé k podnikání dodavatele atd. Oprostím se pouze na krátké konstatování, protože dost podrobně pan poslanec tady návrh zákona vysvětlil. Pocházím z pěkného nebo žiji v pěkném západočeském městečku Stříbře, v rohu náměstí je restaurace, kde tak dvakrát až třikrát do týdne dojíždějí právě tyto zájezdy. Na těch reklamních pozvánkách je vyfocena naše krásná radnice, ale lidé radnici v podstatě ani nevidí, protože přejdou z parkoviště honem do té restaurace, tam je potom grilují od nějakých takových 10:00 do 14:00 hod., a oni potom s nějakým tím batohem, balíkem odejdou. Proč to říkám? Protože uprostřed náměstí má svou advokátní kancelář manželka a tam během několika dní po těchto uzavřených velkoobchodech docházejí potom ti samí lidé a v podstatě má manželka stejné zkušenosti, o kterých tady mluvil pan poslanec. Oprostím se tedy od

citace dalších dvou stránek zpravodajské zprávy a vymezím se pouze na celkem asi i logické usnesení ústavně-právního výboru, kdy po úvodním slově poslance Jeronýma Tejce, mé zpravodajské zprávě ústavně-právní výbor Senátu Parlamentu České republiky doporučuje nám projednávaný návrh zákona schválit, ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou.

Snad ještě jedno krátké, spíš technické konstatování námítky naší legislativy, které došlo k závěru důvodové zprávy, jsou vlastně tužby bezpředmětné, protože v době, kdy se toto stanovisko zpracovávalo, směrnice byla navržena, teď už je tedy platná, takže ta věta o poskytování oprav a tuším služeb, už je v souladu se zněním navrhovaného textu. Možná praktická poznámka. Tato věta by se asi neřešila kupní smlouvou, ale spíše asi nějakou smlouvou o dílo, ale to už je asi pak skutečně jenom technická záležitost.

Tedy, jak jsem říkal, doporučuji přijmout návrh zákona, ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou. Zatím děkuji za pozornost.

Další část schůze řídil 1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka.

1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji. I vy se posadte ke stolku zpravodajů. Moje otázka pro plénum. Navrhuje někdo nezabývat se tímto zákonem? Takže nikdo. Otevírám obecnou rozpravu. Nehlásí se nikdo. A hlásí. Ještě, že jsem řekl jenom začátek. Pan senátor Luděk Sefzig.

Senátor Luděk Sefzig: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Nebudu zdržovat, nebojte se. Mám jenom dotaz. Nemám úplně dobrý pocit z toho, že nedávno přijatý občanský zákoník, který jsme dostali tento týden laskavostí ministerstva spravedlnosti, do našich kanceláří by měl být vzápětí měněn a novelizován a moje otázka je na pana předkladatele, jestli předsedům nelze využít stávajícího zákona, kteří ještě nezažili naši soudci ani advokáti, jestli není tam dostatečné řešení k tomu, aby všechny nešvary, o kterých jste hovořil, byly řešeny touto cestou.

1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: Takže děkuji. Budete mít šanci po rozpravě, jestli vám to nevádí, pane poslanče, to je náš jednací řád. Nikdo další se nehlásí, končím obecnou rozpravu. Pan navrhovatel – pan poslanec má slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Já bych chtěl odpovědět panu kolegovi. Já jsem to asi nezdůraznil na začátku. Nejde o novelu nového občanského zákoníku, který bude účinný od roku 2014, ale jde o novelu ještě toho stávajícího. Já si myslím, že ta věc je důležitá a potřebná, takže není třeba čekat na účinnost nového občanského zákoníku. Ta věc je řešena v podstatě tak, jak tady navrhuje.

1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: Díky, pan zpravodaj chce vystoupit? Nechce. Máme jediný návrh, a to schválit. O tom budeme hlasovat za chvíli. Zahajuji hlasování.

Kdo je pro, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, tlačítko NE a zvedne ruku.

Hlasování č. 15 skončilo, registrováno 57, kvorum 29, pro 49, proti nikdo. Návrh byl schválen. Děkuji, pane poslanče, děkuji, pane zpravodaji. Končím tento bod a nyní máme ...

Poslanec Jan Chvojka: Já bych si dovolil poděkovat. Myslím, že tento zákon je prospěšný pro občany naší republiky. Ještě jednou děkuji. Hezký zbytek jednání.

1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji. Dalším návrhem je

9.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rozhodnutí Evropské rady, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro (senátní tisk č. 82)

Máme to jako tisk č. 82. Na 10. schůzi jsme tento vládní návrh projednali a vrátili ústavně-právnímu výboru a Stálé komisi Senátu pro Ústavu k novému projednání. Vládní návrh jsme obdrželi jako tisk č. 82 a uvede nám jej pan ministr zahraničí Karel Schwarzenberg.

1. místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážený pane předsedající, slovutný Senáte. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s ratifikací Rozhodnutí Evropské rady, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro, zde byl projednán již v červenci minulého roku. Zabývaly se jím příslušné senátní výbory a taktéž Stálá komise Senátu pro Ústavu České republiky a parlamentní procedury.

Stručně připomenu, že Senát o tomto Rozhodnutí jednal i z kraje minulého roku, když vláda žádala o vyslovení tzv. "předchozího souhlasu", bez nějž by předseda vlády býval nemohl na Evropské radě pro přijetí Rozhodnutí hlasovat.

Cílem Rozhodnutí je doplnit článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, aby bylo nadevší pochybnost potvrzeno, že právní rámec Unie nebrání členským státům ve vytvoření stálého mechanismu, jehož prostřednictvím bude možné poskytnout finanční pomoc členskému eurozóny, který bude mít závažné problémy s financováním a bude tím ohrožena stabilita eurozóny jako celku.

V politické rovině ratifikace Rozhodnutí Evropské rady signalizuje jednoznačnou podporu členských států EU opatřením Evropského mechanismu stability a posiluje tak věrohodnost tohoto nového mechanismu. Naopak případné průtahy či nejednotnost členských států v této věci mohou být považovány za nepřímé zpochybnění Evropského mechanismu stability, a tím velmi negativně ovlivnit věrohodnost celé Unie v jejím aktuálním reformním úsilí.

Rozhodnutím nedochází k přenosu žádných dalších pravomocí na Evropskou unii. Nicméně v rámci nalezení širšího politického konsenzu učinila vláda závěr, že by rozhodnutí mělo být přesto schvalováno kvalifikovanou většinou.

Vlastní stabilizační mechanismus bude zřízen mezinárodní smlouvou sjednanou mezi státy eurozóny, jež byla podepsána 2. února 2012.

Česká republika se prozatím nebude tohoto mechanismu účastnit a nebude do něj tedy ani přispívat. Nyní se jedná pouze o to, aby neohrožovala snahy států eurozóny vybudovat mechanismus, který v případě potřeby poslouží ke stabilizaci eurozóny.

Pokud Česká republika v budoucnu přijme euro, pak její přístup ke smlouvě ustavující stabilizační mechanismus bude předmětem separátních jednání a přístupová dohoda se stane předmětem řádné ratifikační procedury.

S ohledem na nastíněný obsah Rozhodnutí si dovoluji navrhnout, aby Senát vyslovil souhlas s jeho ratifikací. Děkuji vám za pozornost.

1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji, pane ministře, posadte se ke stolku zpravodajů. Nyní bych poprosil pana senátora Jiřího Pospíšila jako zpravodaj garančního výboru, aby se rovněž posadil ke stolku zpravodajů. Tento návrh z rozhodnutí Senátu projednal ústavně-právní výbor, přijal usnesení, které má č. 82/3. Následně se také tímto materiálem zabývala Stálá komise Senátu pro Ústavu atd., usnesení má č. 82/4. Zpravodajkou výboru i komise je paní senátorka Jiřina Rippelová, která má slovo.

Senátorka Jiřina Rippelová: Vážené kolegyně, kolegové, pane místopředsedo. Já si dovolím připomenout, že senátní tisk č. 82, který tady právě projednáváme, tedy vládní návrh, kterým nám vláda České republiky předkládá k vyslovení souhlasu s ratifikací Rozhodnutí Evropské rady, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro, projednával jednak zahraniční výbor, ten nepřijal usnesení, projednával evropský výbor, který podpořil svým 113. usnesením a doporučil dát Senátu souhlas k ratifikaci rozhodnutí. Text rozhodnutí nemáme a neprojednáváme v Senátu poprvé. Text rozhodnutí je poměrně stručný. Má tři články a těmito třemi články, které doplňují článek 136 Smlouvy o fungování EU a které jsou následující: článek č. 1 říká, že členské státy, jejichž měnou je euro, mohou zavést mechanismus stability, který bude aktivován v případě, kdy to bude nezbytné pro zajištění stability eurozóny jako celku. Poskytnutí jakékoliv požadované finanční pomoci v rámci tohoto mechanismu bude podléhat přísné podmíněnosti. Článek 2. hovoří o oznámení o ukončení postupu nezbytných dokončených schvalovacích postupů s datem 1. 1. 2013, kdy by toto rozhodnutí mělo vstoupit v platnost. Článek 3. říká, standardní je pouze to, že se toto rozhodnutí zveřejňuje v Ústředním věstníku Evropské unie.

S tímto testem, resp. s tímto návrhem textu rozhodnutí, jak už bylo panem ministrem řečeno, se setkáváme v naprosto stejném znění v Senátu podruhé, tedy není to poprvé. Dne 18. 2. 2011 byl návrh rozhodnutí předložen Senátu k vyslovení předběžného souhlasu. Prvně jsme tehdy využili tzv. vázaného mandátu pro vládu podle našeho jednacího řádu, které její zástupce nemůže za Českou republiku vyslovit bez předchozího souhlasu Senátu v Evropské radě, či v Radě souhlas při hlasování o § 119k, uvedeného v taxativně vypočtených případech, tedy tehdy všech 70 přítomných senátorů a senátorek se vyslovilo pro a nikdo nebyl proti.

Parlament měl a Senát měl tehdy možnost zastavit celý proces zjednodušené změny smlouvy zastavit už na počátku, což se tehdy nestalo. Rozhodnutí stejného znění je nám tedy předkládáno po dojednání na Evropské radě a jednomyslně odsouhlaseno vládou dnes po druhé po konzultaci s Evropským parlamentem, Komisí a Evropskou centrální bankou. Rozhodnutí vstoupí v platnost schválením všemi členskými státy Unie v souladu s jejich ústavními předpisy.

Tento tisk projednával, jak bylo řečeno, ústavně-právní výbor, který doporučil Senátu Parlamentu ČR dát souhlas s ratifikací Rozhodnutí Evropské rady, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování EU, o fungování EU, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro, mne určil zpravodajkou a pověřil předsedu ústavně-právního výboru, aby toto usnesení předložil Senátu Parlamentu ČR.

Jak tady také bylo řečeno, protože toto je vlastně aspekt také s procesním přesahem, věnovala se tomuto rozhodnutí i Stálá komise Senátu pro Ústavu a parlamentní procedury, která v tom procesním aspektu, které vyplývají z členství ČR v Evropské unii, věnuje dlouhodobě a mezi systém patří i mechanismus zjednodušené změny základacích smluv podle článku 48 odst. 6 Smlouvy o Evropské unii.

My jsme se zabývali několika záležitostmi. Tou první byla dvojí ingerence Senátu, o které jsem již tady hovořila. Tou druhou byla potřebná většina. Zatímco předchozí souhlas s rozhodnutím Evropské rady nevykazuje skutečně žádné znaky, kvůli nimž by bylo nutné uvažovat o jiné než naprosté většině, u většiny potřebné souhlasu s jeho ratifikací tady byla věc otevřená. Kvalifikovanou většinu vyžaduje článek 39 odst. 4 Ústavy mimo jiné tehdy, pokud dochází mezinárodní smlouvou přenášenou pravomocí státních orgánů mimo Českou republiku. Pokud tedy k přenosu pravomocí nedochází, uplatní se bez dalšího většina prostá. Nicméně v minulosti tento názor nezastávala ani ústavní komise. A toho času v praxi převládá přístup, který jsme zvolili a který se přidržuje tezi o procesní ekvivalenci, to znamená, že smlouva, která se mění, by se měla měnit a měla by být schvalována obdobnou většinou, kterou byla schválena, to znamená, že ta změna by měla být schvalována obdobnou většinou, to znamená ústavní kvalifikovanou většinou. Právě při daném souhlasu inkriminovanému rozhodnutí Evropské rady kvalifikovanou většinou bude tato zásada stvrzena, i když, znovu opakuji, nedochází tady k přenosu pravomocí orgánů České republiky.

Pak jsme se zabývali ještě otázkou vztahu k pojmu pravomoc. Teď si vás dovoluji ještě seznámit se závěry jednání komise. Komise se zdržela posuzování, jak mají senátoři v dané věci hlasovat, protože to může souviset i s obecnými postoji k Evropské unii a k jejímu vývoji. Nicméně dospěli jsme k závěru, že postup projednávání nejdříve návrhu a posléze vlastnímu rozhodnutí Evropské rady o změně článku 136 Smlouvy o fungování EU, odpovídá Ústavě doložené Ústavním soudem v tzv. lisabonských nálezech, jakož i zákon o jednacím řádu Senátu. Pro Českou republiku změnou článku 136 Smlouvy o fungování EU bezprostředně nevzniká žádný nový závazek, neboť ten by vyplynul teprve z navazujících právních aktů, jichž se ČR účastnit nezamýšlí, ostatně až do přijetí společné měny ani účastnit nemůže. Děkuji za pozornost.

1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy pan senátor Luděk Sefzig se přihlásil.

Senátor Luděk Sefzig: Hezké odpoledne, děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane místopředsedo vlády, paní senátorky, páni senátoři. Úplně na začátek mi dovoluji říci jedno přesvědčení, že jsem v rámci toho jednání před přerušением podal návrh na odročení do května, což není procedurální návrh, ale meritorní návrh, o kterém se bude nepochybně na začátku hlasování jednat. A vy pak budete moci rozhodnout, zdali toto mi umožníte, nebo nikoli.

Já nepochybuji o tom, aby byla jednání, která byla dostatečně dlouhá k tomu, abychom se zabývali procedurami, že přijmeme rozhodnutí, které bude v souladu

s naším jednacím řádem a které bude nepochybně v souladu i s evropským právem. Teď nebudu hovořit tolik o proceduře, která je nám už poměrně všem dobře známa, ale já bych rád hovořil o smyslu takové procedury, ve smyslu toho, proč Evropská unie přijímá evropský stabilizační mechanismus, resp. eurozóna žádá EU, aby mohla něco takového přijmout. Pak to ještě okomentuji velice stručně z pohledu České republiky, z pohledu českého občana.

Naše situace je trochu jiná, než je situace třeba Velké Británie, která doporučila schválit článek 136 jako jedna z prvních zemí, protože ví, že nikdy nebudou členy eurozóny, a proto se jich nikdy vytváření finančních rezerv – protože evropský stabilizační mechanismus v současnosti znamená vytvoření balíku peněz, který je dostatečně důvěryhodný pro věřitele k tomu, aby dlužníkům půjčovali za nižší úrok, tedy s vysokou nadějí, že tyto peníze dostanou zpět, protože evropský stabilizační mechanismus jsou buď záruky jednotlivých členských států eurozóny, nebo v případě eurozóny jsou to vytvořené peníze v Lucemburku z evropské pokladny, ať už formou europokladu nebo eurobondů. Pro věřitele je to jasný pokyn k tomu, že je tady v záloze velký balík peněz, který v případě, že by dlužník věřiteli nezaplátil a věřitel by byl škodný, centrálních orgánů eurozóny mu budou tyto peníze navráceny. To vede k vysoké důvěryhodnosti takových dlužníků a také proto je možno mít nižší úrok pro dlužníka. Věřím, že v případě Irska je velice důležité, aby tento mechanismus fungoval co nejdříve. Vzhledem k tomu, že jsem pozoroval, jak se Irové chovali, jak rychle vytvořili restrikcí svých vládních výdajů, jak přijali poměrně razantní úsporná opatření a dochází k zvyšování důvěryhodnosti jejich ekonomiky, je pravděpodobně užitečné, aby Irsko možnost takové záruky dostalo co nejdříve, aby se z krize dostalo co nejdříve a co nejméně bolestivě.

Na druhé straně jsou ale země jako je Řecko, které, aby mohly čerpat a mít záruky z těchto peněz i do budoucna z vytvořeného stabilizačního mechanismu – velmi neochotně restriktivní opatření. Když vidím některé bouře na ulici před jejich parlamentem, tak musím říci, že jsem velmi neklidný, protože tyto bouře často nesou transparenty, které velmi silně kritizují státy a státníky a zabíhají do okolností historie, které už dávno nejsou pravdivé, zabíhají tak daleko, že například kritizují SRN za to, že vystupuje vůči Řecku negativně, že Řecku škodí jakýmsi diktátem, což je absolutní nesmysl. Čistí přispěvatelé zatím způsobují jen to, že Řecku vytvářejí balík rezerv, kdy si Řekové mohli půjčovat levnější peníze. To je jediný hřích, který tyto země vytvářejí. Mám velké obavy, aby v případě, že nebude docházet k splácení dluhů a bude se naopak vytvářet další tlak na to, aby evropský stabilizační mechanismus měl více než 500 miliard, jak je plánováno, aby ještě narostl a přitom nedošlo ke zlepšení, pak skutečně dojde k velké krizi nejen v jednotlivých státech, ale v celé EU a velice to nabourá integrační proces v EU. Mohli bychom říci, že se nás to zatím skutečně netýká, protože nejsme členy eurozóny. O tom, zda vstoupíme do eurozóny, budou rozhodovat následující fakta.

Za prvé to bude rozhodnutí vlády, rozhodnutí ministra financí, který bude muset určit, že Česká republika vstoupí k určitému datu do ERM mechanismu, fixního kurzu vůči euru, a toto pak bude dva roky trvat. To je jedno rozhodnutí Česka, to není ale rozhodnutí parlamentu.

Druhým rozhodnutím je rozhodnutí, kdy ČR bude členem eurozóny a bude muset diskutovat a v obou komorách parlamentu schválit tzv. evropský stabilizační mechanismus, na jehož základě budou teprve vytvářeny, tezaurovány peníze eura k tomu, aby bylo možno ručit jednotlivým dlužníkům. Teprve jednotliví dlužníci budou moci o takovou záruku požádat. Jak je ve smlouvě řečeno, k záruce se budou moci vyjádřit všechny státy. Záruka bude muset být přísně individuální, přísně indikovaná.

Tady bych chtěl upozornit, že máme v rukou mechanismus, kdy můžeme takové situaci, kdy bude vytvářen nekonečný balík rezerv, ale na druhé straně nebudou dostatečné kroky dlužníků k tomu, aby docházelo ke snižování jejich dluhů, a kdy to bude vytloukání klínů klínem, jak známe z krásné české řeči, máme možnost tomu zabránit tím způsobem, že takovýto evropský stabilizační mechanismus nepřijmeme. Tady máme ještě krok v záruce k tomu, aby bylo lepší, kdyby k tomu došel co největší počet zemí a zároveň, aby mechanismus fungoval tak, aby jej země nezneužívaly a aby to nevedlo jen k protahování klinické ekonomické smrti některých států. To záleží na jednotlivých státech eurozóny, na jednotlivých ministrech financí, jak se na takové radě domluví a jak budou postupovat.

Zdá se, že mechanismů je několik. Chci upozornit, že rozhodování o vlastním ESM bude už nikoli kvalifikovanou ústavní většinou, kterou potřebujeme na to, abychom změnili primární právo, ale bude to jen většina prostá. Doufám, že se tato prostá většina zachová zodpovědně vůči financím českého státu.

Je pravda, že zatím je ESM pro nás neúčinné, do ESM přispívat nemůžeme, protože nejsme členy eurozóny, můžeme pomoci dlužníkům jinými mechanismy, jako jsme pomohli v případě EFSF, finančního stabilizačního mechanismu, který již byl schválen a do kterého ČR ze svých peněz nemalou měrou přispěla.

Z toho důvodu bylo dobré, že jsme mohli vyčkat, zda dojde k tomu, že EFSF, které již nějakou dobu funguje, má kýžený efekt nebo ho nemá. Bohužel, nemohu zde zodpovědně říci ani pozitivní ani negativní stanovisko, je to velmi individuální. Například u Irska jsem přesvědčen, že se díky vytvořeným rezervám ze svých velkých problémů dostane. Nejsem si tak jist, zda to nastane v případě Řecka a o něco méně o tom pochybuji v případě Portugalska. Naopak v případě Španělska věřím tomu, že tato velká ekonomika má větší šanci se z dluhové situace dostat. Nechtějte ale po mně, abych věštil z křišťálové koule. Víím, že se do května nic nestane. Proč se domnívám, že je dobře, že pokračujeme v jednání je to, že původně evropský stabilizační mechanismus měl být funkční až od 1. 1. 2013. Protože země eurozóny usoudily, že je to příliš dlouhá doba a že je třeba půjčované peníze mít ve větším množství a za levnější úrok, domluvili se, že bude platit od 1. 7., tedy o půl roku dříve. Z toho důvodu mnoho času na rozhodování není, ale nějaký čas ještě máme. Na předčerejším jednání COSAC jsem velmi podpořil návrh kolegy z Bundestagu, protože v Německu probírají všechny tři návrhy – proč se na eurozóny to má svou logiku, probírají tu fiskální stabilizační pakt dohromady s evropským stabilizačním mechanismem a se změnou článku 136, který umožňuje vytvoření tohoto evropského stabilizačního mechanismu.

Kolega z Bundestagu nás vyzval, abychom sledovali jejich ratifikaci a abychom eventuálně vytvořili společné jednání. Hlavní jednání mělo být o evropském stabilizačním mechanismu, ale o tom přímo nehovořil. Domnívám se, že sledování toho, co se děje teď v Bundestagu a jak bude ratifikace probíhat v té zemi, která je největším plátcem, i pro budoucnost evropské integrace a hlavně budoucnost eurozóny, je velice důležitá. Na diskusi také zazněla poznámka Williama Kasche, známého předsedy evropského výboru dolní komory britského parlamentu, který nás seznámil s analýzou, že změna článku je proti zakládajícím smlouvám z toho důvodu – domnívám se, že je to z toho důvodu – že v zakládajících smlouvách je uvedeno, že nepřebírá žádný členský stát dluhy za jiné členské státy. Evropský stabilizační mechanismus to tak nečiní v případě, že jde o půjčku a o zajištění půjčky. V případě, že dojde k bankrotu dlužníka a k odpisu peněz z evropského stabilizačního mechanismu, je evidentní, že země de facto přebírají takovou povinnost – dluh za dlužníka zaplatit. Domnívám se, že sice můžeme být v relativním klidu, nejsme členy

eurozóny, smlouva je pro nás neúčinná a já jako zpravodaj jsem na evropském výboru před rokem doporučil, abychom pod heslem "Kdo chce kam, pomozme mu tam" změnu primárního práva schválili, aby se mohl vytvořit evropský stabilizační mechanismus. Pevně jsem tehdy doufal, že dojde k rychlé nápravě, a že mechanismy nápravy budou ochotně přijaty zejména v Řecku. Musím říci, když vidím za poslední rok, jak se v Řecku ke svým dluhům chovají a jaké to vytváří vnitřní napětí uvnitř státu a do jisté míry velkou nezodpovědnost davů, které jsou na náměstí, tak musím říci, že toto evropské integraci vůbec neprospívá.

Proto mi dovozte, abych vás ještě požádal, abychom měli možnost ještě sledovat rozhodování v Bundestagu, kde budou přijímat evropský stabilizační mechanismus a projednávat s ostatními smlouvami v druhé polovině června. Z toho důvodu se domnívám, že takovéto odročení do konce května nebo začátku června nemůže být pro danou věc škodlivé. Moc vás o to žádám, vězte, že čím bude rozhodování pozdější, tím bude pro nás preciznější.

Další část schůze řídila místopředsedkyně Senátu Alena Palečková.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuji, pane senátore. Dalším přihlášeným do obecné rozpravy je senátor Pakosta.

Senátor Petr Pakosta: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážený pane místopředsedo vlády, vážené kolegyně a kolegové, od předložení tohoto návrhu do Senátu utekla už dlouhá doba a evidentně jsme již některé věci, které souvisely s projednáváním, zapomněli. Připomenu, že změna smlouvy má umožnit vytvoření nového záchranného fondu eurozóny, do něhož budou členové eurozóny povinni vložit finanční klady a záruky. To tady padlo.

České republiky se tato záležitost týká, možná dříve než si kdo dokáže představit. Připomenu, že naše země nemá na rozdíl od Velké Británie a Dánska ve smlouvě výjimku ze zavedení eura. Jak je uvedeno v závěrech Evropské rady, které k vládnímu návrhu byly předloženy, stát, který se stane členem eurozóny se stane členem evropského mechanismu se všemi právy a povinnostmi. Pokud by to někdo hledal, je to poznámka pod čarou číslo 4, na straně 24, příloha II závěrů rady.

Na Českou republiku by pak podle propočtů, které se objevily v médiích, vyšel podíl zhruba 250 mld. korun.

Protože mě tato věc zajímala, zúčastnil jsem se opakovaného projednávání tohoto tisku na komisi pro Ústavu a parlamentní procedury 3. srpna minulého roku. Tam členové komise dostali k dispozici od zástupců ministerstva zahraničních věcí dokument, který měl vyvracet obavy, které v médiích a odborníků zazněly. Bohužel, dokument obavy nejen nevyvrátil, ale naopak potvrdil a možná i přitvrdil. V dokumentu se například říkalo, že skutečnost, že – cituji – skutečnost, že nějaká příští vláda budeš vyzvána k proplacení záruk v objemu čtvrt bilionů korun, je nepravděpodobná (byť ji nelze zcela vyloučit). Je to velmi opatrná formulace, upozorňuji na to.

Padla námitka, že EU má právo rozhodnout o zavedení eura o nás bez nás a že to může být na návrh evropské komise. V dokumentu se na toto téma psalo – cituji:

Návrh na přijetí eura Českou republikou by komise pravděpodobně nikdy nepředložila. Velmi opatrná formulace.

Pokud jde o konečnou sumu, kterou by nás vstup do eurozóny měl v důsledku evropského stabilizačního mechanismu stát, zástupci ministerstva zahraničních věcí dokonce odhadli až na 350 miliard korun. Konečný závazek České republiky by podle dokumentu měl činit cca 40 milionu korun splaceného kapitálu, což je 1,33 procenta reálného hrubého domácího produktu a povinnost v případě potřeby, která na sto procent nastane do řad dalších 310 mld. korun, čili 10,34 procent reálného hrubého domácího produktu. 310 plus 40 je zhruba 350, je to vztaženo k hrubému domácímu produktu a číslo se samozřejmě vyvíjí.

Tyto citované věty napsali zástupci, zastánci změny smlouvy, kteří měli za úkol vyvrátit obavy, že schválení změny smlouvy o fungování EU bude znamenat vytvoření závazku pro ČR v objemu zhruba 350 mld. korun.

Chtěl bych upozornit všechny, kteří jsou připraveni hlasovat pro souhlas s ratifikací, že tímto souhlasem zavážeme naše následovníky a Českou republiku v dohledné budoucnosti uhradit do pokladny EU zhruba 350 mld. korun. Prosím, abychom to měli na mysli. Problémy eurozóny jsme nezavinili a neshledávám jediný důvod, proč bychom tuto částku měli zaplatit. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuji, pane senátore. Mám tři přihlášky s právem přednosti. Nejsem si jista, zda pan ministr má možnost vystoupit kdykoli. Ne, v tom případě je na řadě pan předseda Štěch.

Předseda Senátu Milan Štěch: Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane místopředsedo vlády, možná, že pan ministr a senátor Vondra chtěl říci nějakou pozitivnější zprávu, je škoda, že nevystoupil přede mnou.

Nestačím se divit. Nevím, zda to, co se děje ve vládní koalici a v Poslanecké sněmovně, je přání někoho přenášet sem do těchto lavic alespoň postupně, ale myslím si, že bychom se měli v každém případě tomu ubránit a neměli bychom se stát nástrojem nějakých domněnek nebo předpokládaných věštb, které jsme teď slyšeli od kolegy Pakosty. Vidí tak daleko, kam nevidí ani jeden makroekonom, který se zabývá dlouhodobě analýzami a predikcemi vývoje hospodářství. Chci především upozornit, že pokud bychom překvapivý návrh pana předsedy Sefziga respektovali nebo se k němu přiklonili, je velké nebezpečí, že kvůli tomuto bodu budeme v květnu svolávat mimořádné nebo další zasedání tohoto ctěného pléna, protože Poslanecká sněmovna nezasedá, nevíme, kdy začne zasedat, kdy nám pošle tisky, a je možné, že další schůze bude až v červnu. Pokud koalici a velké části ODS není jasné jak postupovat, ať si to vyřeší. V každém případě jsem pro to, abychom hlasovali podle svého názoru a přesvědčení. Chci upozornit, že jestli jsme si v poslední době udělali ostudu s fiskálním paktem, tak bychom si měli dát pozor, abychom znovu na sebe neupozorňovali těmito přístupy, které se týkají současně projednávaného návrhu.

Že se nás bude týkat, to je pravda, ale bude se nás přímo týkat, až se staneme členy měnové unie, což nám díky naší hospodářské výkonnosti v nejbližší době nehrozí. Naše vláda sice přesvědčuje všechny jak dělá všechno pro to, aby snížila schodky veřejných rozpočtů, ale zapomíná na to, že podřezává úplně hospodářský růst a že v regionu, kde se nacházíme, je ČR nejhůře fungující ekonomikou, pokud se týká tempa růstu hrubého domácího produktu. To nikdy od politických změn v roce 1989 nebylo. Málokdo si uvědomuje, že jsme v nejhorší hospodářské situaci, přesto, že máme tak báječný vývoz, že máme tak dobře fungující firmy, ale máme tak špatnou vnitřní poptávku a spotřebu, že jsme v této kategorii. Proto bych varoval, abychom nenaslouchali ekonomickým a finančním radám těch politiků, kteří dovedli v současné době naši zemi do tohoto nepříliš lichotivého stavu.

Proto vyzývám, abychom dnes hlasovali o tomto návrhu, abychom ho podpořili, protože tím vysíláme vzkaz našim sousedům. Měli bychom jim umožnit, aby své problémy mohli řešit. My se musíme starat o to, až budeme euro mít, abychom byli dobře fungující ekonomikou a ne se vybijet v takovýchto hrátkách, kde se strašíme a vyhrožujeme. Měli bychom se spíše soustředit, jak ekonomice pomoci a jak se zapojit do snahy v rámci celé Evropy, která je potřebná. Nebude-li se dařit západní části Evropy, tzn. Německu, Itálii a Francii, nebude se dařit ani nám. Co se týká odvolávání na britské výklady, vážení, na to jsem strašně alergický. Britové jsou tak sobečtí, že to nemá obdoby. Myslím si, že bychom se k nim neměli připojovat. Oni žijí za kanálem, oni nežijí ve středu Evropy. Děkuji.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Další přihlášenou s právem přednosti, je paní senátorka Paukrtová.

Senátorka Soňa Paukrtová: Paní předsedající, pane ministře, dámy a pánové, chtěla bych k tomu říci také několik věcí, protože jsem se také zúčastnila všech jednání Komise pro ústavu a parlamentní procedury, jak nám říkal kolega Pakosta. Z jednání jsem nenabyla stejného dojmu jako on.

Možná bych připomenula, že návrh na změnu článku 136 smlouvy o fungování EU, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro, projednáváme od začátku roku 2011. Projednávali jsme to důkladně, odkládali jsme jej atd., ale je nutno říci, že Česká republika není v tuto chvíli smluvní stranou, protože je sjednávána pouze mezi státy eurozóny.

Pak se tady vyskytly názory, že dnes budeme schvalovat změnu článku 136 kvalifikovanou většinou. To je jen jeden právní názor. Podle jiného právního názoru bychom o tom mohli klidně rozhodovat prostou většinou, protože nepřenášíme na EU žádné další pravomoci.

Za měsíc, který žádá kolega Sefzig, se nic zvláštního nezmění. Nebudeme mít více informací, možná budeme vědět, jak se zachová Německo. Představa, že nám někdo může vnutit euro, a že na nás spadnou záležitosti, které jsme nezavinili. Kdybychom splnili konvergenční kritéria a zachovali se podle přání občanů, kteří v referendu rozhodli o přístupové smlouvě a tudíž i o tom, že máme přijmout euro, tak máme stejně pořád další možnosti, jak přijetí eura oddálit, pokud bychom to mohli mít. I když budeme formálně splňovat všechna konvergenční kritéria, tak nástroje existují, kterými je možné proces přijetí společné měny blokovat, jako to např. s úspěchem činí Švédsko. Takovými jsou například rozhodnutí státu neúčastnit se mechanismů směnných kurzů, indikovaná nevole k účasti na mechanismu by pravděpodobně implikovala, že by eurokupina, potom greenville doporučení k přijetí české republiky do eurozóny. To už je další riziko podnikání.

Je třeba, abychom si uvědomili, že příklad Velké Británie neseď, protože ČR leží ve středu EU. Nevím, jestli jsme nezapomněli, že 80 procent exportu jde do EU. Hospodářsky jsme na EU závislí a myslím si, že by nám nemělo být jedno, jestli existuje nebo neexistuje mechanismus stability. Nevím, jaká jiná možnost je. Pokud bychom chtěli říci, že na nás spadnou takové dluhy, že se z toho žádným způsobem nemůžeme dostat ven, mechanismy nepřijetí eura dále existují.

Také si myslím, že situace trvá velmi dlouhou dobu. Za měsíc se nic nestane a myslím si, že bychom dnes měli hlasovat.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Posledním s právem přednosti je pan ministr Vondra.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, neschvalujeme smlouvu nebo doplňky ke smlouvám kvůli tomu, abychom posílili nějaký vzkaz. Děláme to vždycky, což bylo vlastností této komory – po důkladném zvážení s jasnou hlavou, kdy víme, co děláme a proč to děláme.

O co tady jde? Tato drobná změna, článek 136, jediný důvod, proč se to před jeden a půl rokem domluvilo bylo Německo. Jeho se to týká dvojnásob, jednak jako člena eurozóny a největšího plátce záchranných balíků. Všichni víme, jak německý politický systém a ústavní soud velmi bedlivě dbá na soulad práva evropského a německého práva národního a protože víme, že v článku 125 smlouvy o fungování EU je zákaz beooutu, tak kvůli tomu se dělala tato novela o jednom odstavci a dvou větách, které tady máte před sebou – pro to, aby to neshodil německý ústavní soud.

Za druhé – nás se to netýká, nejsme členy eurozóny. V momentu až jednou budeme rozhodovat o vstupu do eurozóny, samozřejmě budeme muset rozhodovat i o ESM. Pak se na nás bude vztahovat i tato drobná novela, která před námi leží na stole.

Je logické, že pro ten okamžik v budoucnosti, až se jednou budeme rozhodovat, tak to ESM spolu s mnoha jinými věcmi, které jsme tu diskutovali v minulosti a které ještě v budoucnu budeme diskutovat, protože ty problémy nejsou u konce a budou ještě vážné problémy mezi dneškem a momentem, kdy budeme rozhodovat o vstupu, tak to ESM bude tvořit pomyslný balík nových podmínek, kterými se eurozóna řídí, oproti momentu, kdy my jsme se během našeho vstupu zavazovali, že do eurozóny jednou vstoupíme. A pak to samozřejmě bude vážná debata a pak to pro některé z nás nebo z našich nástupců bude argument pro to být pro, anebo být proti. Ale teď se nás to netýká a řekl bych, že stoprocentně se nás to nebude týkat minimálně během působení této vlády.

Za třetí. Já bych chtěl ocenit práci výboru pro evropské záležitosti, protože všichni víte, že to tady v zásadě leží zaparkováno téměř rok, a tak jako to tradičně bývá, výbor pro evropské záležitosti a Luděk Sefzig odvedli vynikající práci, protože tehdy, když to sem přišlo poprvé, vláda k tomu musela zaujmout stanovisko a zároveň se zeptala obou komor Parlamentu na názor, než vláda řekla své ano, ale nebyl žádný důvod tehdy, abychom tady pro to zdvihali ruce, protože to skutečně bylo kvůli Německu a nebyl jediný důvod, minimálně do té doby, dokud nás Německo slušně nepožádá, abychom se k tomu postavili, tak to udělat, protože pak by to bylo skutečně, že jenom posíláme nějaký vzkaz sousedům, aniž bychom si aspoň počkali, že ti sousedé nás o něco slušně požádají. Čili bylo naprosto správně to odročit a bylo naprosto správně, že se horní komora tímto materiálem nezabývala. Fakticky tři čtvrtě roku, jestli se dobře pamatuji, jsme tu debatu neměli a teď se to vrací. Je to celkem logické, v Německu, jde ten proces do finále.

Takže pokud jde o názor můj a myslím si, že i vlády, a diskutoval jsem o tom s předsedou vlády, já nevidím žádný důvod, proč to odročovat dál. Můžeme se k tomu dneska postavit čelem. Spolková kancléřka, jak jste si všimli, nedávno navštívila Prahu, vedla tu oficiální jednání, velmi slušně požádala, abychom dotáhli ratifikaci změny článku 136 do konce, a z tohoto důvodu já pro to odročení již hlasovat nebudu a jsem připraven tu hlasovat i pro tu novelu. Měsíc se samozřejmě ještě počkat dá, nic se nestane, ale nic se nestane ani na poli česko-německých jednání. Ta už prostě proběhla k uspokojení české vlády a české strany.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuji, pane ministře. A nyní se vracíme k pořadí přihlášených. Pan senátor Pospíšil. Předpokládám, že ne jako zpravodaj.

Senátor Jiří Pospíšil: Ne, jako senátor. Paní předsedající, pane ministře, dámy a pánové, já nemám co měnit na svém rozboru, který jsem přednesl v předchozí části tohoto projednávání. V tom jsem přesně citoval ze smluv i ze znění Lisabonské smlouvy a nikdy nikdo necitoval, anebo nevyvrátil nic z toho, co jsem tady citoval, takže prostě platí to, že nebudeme rozhodovat o přijetí do eurozóny. Jediný mechanismus, kterým bychom my mohli rozhodnout o nepřijetí do eurozóny, je zničit své vlastní hospodářství, čímž bychom naplnili ten článek, že pokud země dosáhne takových a takových výsledků, pak na návrh Komise rozhodne Rada o přijetí do eurozóny. Rozhodne Rada o přijetí do eurozóny, takže stačí nám dostat se do irské nebo řecké situace a máme to vyřešeno! To je náš způsob, jak můžeme rozhodovat, a to já přece nechci! Takže ve skutečnosti opravdu jsme referendem rozhodli o tom, že vstoupíme do eurozóny, až naplníme podmínky a Rada to uzná, tedy Komise to navrhne a Rada to uzná. Vůbec tam nijak nefigurujeme!

Musím ale reagovat na některé fráze, které se začaly teď používat. Fráze bezprostřední přechod kompetencí. To je naprosto neuvěřitelná věc! Bezprostřední přechod kompetencí nenastává nikdy mimo bezpodmínečné kapitulace. To je druh smlouvy, kdy nastává bezprostřední přechod kompetencí. Jinak když schválíme jakýkoliv legislativní akt, tak ho schvalujeme do budoucna. Vždycky! Kdybychom se rozhodli, že zavedeme trest smrti, tak také tím nikoho nepopravíme. Je potřeba, aby napřed někdo spáchal vraždu a podle toho zákona potom nějaký soud ho odsoudil. Čili tady naprosto stejně, když tuto smlouvu schválíme, změníme ten článek, tak bezprostředně nic se nestane, ale předurčili jsme tím, že jakmile tam budeme, tak to pro nás bude platit, a pak budeme platit podle rozhodnutí tak, jak je to v tom novém článku, čili my teď rozhodneme o tom, že v budoucnu naprosto spolehlivě, pokud ta situace nastane, a já neříkám, že nastane, může také nastat to, že EU začne hospodařit rozumně, liberálně a bude vydělávat peníze a naopak budou přebytky, ale pokud nastane, tak prostě platit budeme tím, že jsme převedli kompetence. Samozřejmě že v budoucnu žádný legislativní akt poctivý se nedělá do minulosti nebo do přítomnosti, všechny se dělají do budoucna!

Příklad Irska, jak se nám tu zbráborává, tak zmíněné Irsko dosahuje podle odhadů pravděpodobnosti letošního deficitu kolem 14 %. Portugalsko více jak 7 % atd. Čili nějaké sny o nápravě tady moc nejsou. V Irsku se daří lépe, protože vláda začala rozhazovat.

Takže postoj, že máme schvalovat nevýhodné smlouvy jen proto, abychom na sebe neupozornili, jak tady řekl jeden z předchozích mluvčích, tak to považuji za hodně zbabělé. Já si myslím, že my jsme tu od toho, abychom hájili české zájmy. Schvalovat jenom tak – ano, kdysi nám to říkal nějaký státník, že jsme promeškali příležitost držet hubu. Možná, že bychom měli schválit všechno, co se jim líbí, abychom na sebe neupozorňovali a nedělali potíže.

Švédsko má jinou smlouvu s EU než my. Jinou ji má proto, že si ji vyjednalo. My jsme si ji nevyjednali a o přijetí do eurozóny opravdu rozhoduje Rada na návrh Komise, na rozdíl od Švédska, které v tom má výjimku a vyjednanou výjimku. Vynutilo si ji referendem. Takže prostě tam je to napsáno. Někdy je potřeba ty smlouvy číst i se všemi těmi stovkami stránek na konci. Tam se to dá najít a prostě Švédsko nemusí přijmout! Švédsko má právo se o tom rozhodnout samo. My toto právo nemáme.

To jsou jenom takové komentáře. Jinak nemám, co bych na tom měnil, a samozřejmě budu hlasovat proti.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuji, pane senátore. Pan senátor Čunek je teď na řadě.

Senátor Jiří Čunek: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, de facto kdo z nás pozorně poslouchá, tak se opakují ty argumenty, které jsme už říkali před necelým rokem nebo půl rokem, kdy jsme tuto debatu tady vedli.

Já tedy připomenu ještě jednu věc a myslím si, že tady cesta je. Já nejsem žádný euroskeptik, ale pravdou je, že jsme byli podvedeni. Ve chvíli, kdy jsme vstupovali do EU, ve chvíli, kdy jsme měli referendum, tak jsme věřili, že Maastrichtská kritéria platí pro všechny a všechna ostatní kritéria, především ekonomická, platila také pro všechny ty státy, které přistupovaly do EU a posléze také do eurozóny. Zjistilo se, že to není pravda, protože Řecko jednoznačně, ale naprosto jednoznačně nevykazovalo ty parametry už v té době přístupu, nevykazovalo ekonomické parametry. Nevím, jak to bylo u Portugalska, to nechci tvrdit, protože jsem si ověřoval jenom to Řecko.

A jde tedy o to, že my všichni ostatní jsme se domnívali, že kritéria, která jsou uplatňována pro nás a na nás, tak že byla uplatňována pro všechny. O tom jsme byli ubezpečováni a zjistilo se, že to není pravda. Není to pravda! To zkrátka nikdo z nás nemůže popřít. A teď jsme před rozhodnutím, jestli schválit tento článek, ale skutečně to není tak, jak říkají někteří a říkali to i minule, že se můžeme rozhodnout, jestli do eurozóny vstoupíme. To zkrátka tak není. To pan kolega předřečník řekl naprosto jasně. Jakmile dosáhneme ekonomických parametrů, na výzvu bychom měli vstoupit. A to, že můžeme v tom nějak lavírovat, nebudeme chtít, to nás neopravňuje k tomu, že se chováme podle smlouvy. Podle smlouvy bychom měli vstoupit do eurounie.

Takže já vyzývám předkladatele k témuž, k čemuž jsem ho vyzval minule. Ono Švédsko má výjimku, a jestliže eurozóna něco potřebuje, tak my tu výjimku pořád můžeme vyřídit také. To není pravda, že ne! Každá smlouva je změnitelná po dohodě dvou stran či více stran v tomto případě. A já jsem přesvědčen, že to tak zkrátka lze udělat, takže my v tom patu tak úplně nejsme. Ale vadí mi to, že tady prohlašujeme, že tam asi nevstoupíme. Když Evropa bude v pořádku, tak můžeme tedy jít do eurozóny, a když nebude a budou tam dluhy, tak tam nepůjdeme, abychom neplatili. To je přece nesmysl!

Takže toto je můj názor. Já jsem ho říkal už minule a myslím si, že platí pořád.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuji. Faktickou připomínku má kolega Pospíšil. Prosím, aby byla dodržena lhůta.

Senátor Jiří Pospíšil: Musím se vám omluvit za jeden nepřesný údaj. Švédsko nemá výjimku, Švédsko si to vymohlo referendem o švédské koruně. Nemá výjimku, ale prostě je to respektovaný stav, který nikdo nemění. Dánsko má výjimku. Já se omlouvám za tuto nepřesnost. Po konzultaci s kolegou jsme to napravili. Takže prostě ta výjimka se vyjednat dá, akorát se to jmenuje Dánsko a ne Švédsko. Švédsko si to vymohlo tím, že uspořádalo referendum o tom, že si ponechá švédskou korunu, což ostatní respektovali prostě proto, že jinak by vyvolali velmi nepříznivý stav vůči EU ve Švédsku.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuji, pane kolego, a nyní paní senátorka Rippelová.

Senátorka Jiřina Rippelová: Já bych chtěla ještě reagovat na dvě věci a tady na kolegy mé předřečníky. Já cituji ještě ze stanoviska Komise:

Česká republika je dosud státem s výjimkou co do členství v měnové unii. Tato výjimka je stanovena ve čl. 4 aktu o podmínkách přistoupení k článku 139 Smlouvy o fungování EU. K zavedení eura, pro pana kolegu Čunka prostřednictvím paní předsedající, nemůže dojít proti vůli České republiky, neboť to vyžaduje řadu opatření, která nemohou nastat samovolně. Musí mj. být zrušena vlastní měna, a i kdyby EU teoreticky chtěla České republice euro v uvozovkách nutit, je omezena přinejmenším požadavkem jednomyslnosti při stanovení směnného kurzu podle čl. 140 odst. 3 Smlouvy o fungování EU. Bez stanovení směnného kurzu není přechod na novou měnu možný a ke stanovení kurzu je třeba souhlasu ČR. To je jedna věc.

A ještě druhá věc, co se týče samotného mechanismu, který bude vytvořen mezinárodní smlouvou mezi státy eurozóny, které tyto sjednají ve vlastní mezinárodně právní kapacitě, nebude vytvářen aktem přijímaným institucemi Unie. Budou to tedy členské státy a nikoliv Unie, kdo bude nastavovat parametry fungování Evropského stabilizačního mechanismu a vykonávat nad ním kontrolu. Děkuji.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuji, paní senátorko. Zaregistrovala jsem, že se chce přihlásit pan ministr Schwarzenberg. Pane ministře teď, nebo po ukončení obecné? (Po ukončení.) Děkuji. Takže teď mám jednoho přihlášeno, a to je pan senátor Töpfer.

Senátor Tomáš Töpfer: Děkuji, paní předsedající. Jenom takovou drobnou poznámku. Já si jenom vzpomínám, jak jsme tady na minulé schůzi řešili obecné referendum. Já si myslím, že to by byl ten pravý čas se zeptat, protože toto je vládní návrh, těch odborářů na náměstí, těch sto tisíc, jestli jsou pro tento pakt. Já jsem přesvědčen, že by vás vypískali! Děkuji mockrát.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuji. Dalším přihlášeným je ještě jednou pan senátor Sefzig.

Senátor Luděk Sefzig: Děkuji za slovo. Opravdu nechci prolongovat diskusi, ale sami vidíte, že je řada otázek, kterými bychom se měli ještě zabývat. Já chápu, že řada kolegů mimo komisi, ústavní výbor a mimo evropský výbor možná některé věci ani netuší. Když tady říkáme o tom, že nemůžeme být vstoupeni do eurozóny, tak neříkáme celou pravdu. To je pravda. Asi můžeme my sami pozdržet tu dobu vstupu a zřejmě kdybychom vyvolali referendum, což si myslím, že je velmi důležité politické rozhodnutí, které já osobně bych velmi podpořil v případě, že by se eurozóna tak dalece odchýlila od doby, kdy čeští občané o tom rozhodovali v roce 2003, ale v případě, že při plnění Maastrichtských kritérií nezavedeme směnný kurz, nebo když se odchýlíme od konvergenční křivky od přistupování k euru, tak to znamená jediné, že nebudeme mít přístup ke strukturálním fondům. To je ten trest za to. Není to trest, ale prostě je to podmínkou pro to, abychom mohli čerpat strukturální fondy, což v našem případě v současné době krize nejsou vůbec malé peníze! To jsou peníze do většiny investic. Ale říkám, to je samozřejmě na dlouhou dobu, na dlouhá jednání. V momentální situaci, kterou řešíme, a já vidím, že tady není velká podpora pro to, abyste ještě dovolili sledovat a skutečně sledovat to rozhodování v Bundestagu; nepochybují o tom, že Irové v referendu rozhodnou pozitivně z toho důvodu, že si budou chtít zachránit kůži. Oni jsou ti, kteří nejvíce tlačí na to, aby byl přijat fiskální pakt jakožto podmínka k tomu, aby mohli začít čerpat Evropský stabilizační mechanismus, a protože Irsko je na tom tak špatně, jak na tom je, tak by

si podřízli vlastní větev, kdyby pro to nehlasovali v referendu. Věřím tomu, že mají pud sebezáchovy a tentokrát odhlasují Irové v referendu změnu článku 136, o které dnes jednáme.

Pro nás je důležitá jedna věc. Pokud bychom neodsouhlasili tuto změnu, tak se domnívám, že bychom to – ne u nás... Mně velmi šokovala ta tvrdost, nekritičnost, neobjektivnost a nepřiměřenost našeho nepodpisu, to nebylo odmítnutí, nepodpisu fiskálního paktu, ke kterému máme pořád čas přistoupit, kdy skutečně my nejsme v roli dlužníka, abychom honem honem museli něco podpisovat jenom proto, abychom viděli, že jsme v tzv. středním proudu. A to, že to česká vláda neudělala hned během jedné nebo dvou nebo třech hodin, bylo v našem tisku – to, že to dělala opozice, to je celkem logické; ta bude vždycky hledat jakoukoliv příležitost ke kritice vlády, ale že to udělal i tzv. objektivní tisk v míře žádné tolerance, žádné diskuse, to mě nesmírně překvapilo.

A musím říct, že to nebyl případ, kdy jsme něco Evropě, eurozóně zabrzdili nebo zastavili, ale v tomto případě, tady bychom logicky ten proces zastavili. A já se domnívám, že to by skutečně bylo velice obtížně vysvětlitelné. I kdybychom nastokrát tvrdili, což není vůbec nepravdivé, že naopak se snažíme zachránit čisté plátce, naopak se snažíme zachránit prosperující ekonomiku k tomu, aby lidé, kteří tam pracují, aby neměli pocit, že čím víc vyrobí, tím to padá do větší díry, a to vede jednoznačně k velmi těžkému psychickému strádání každého takového člena společnosti, která na něco doplácí. Ale my bychom to obtížně vysvětlili, kdybychom byli jako první, anebo dokonce jako kdybychom byli jak jediní. A dá se předpokládat, že v případě země, která tento ESM mechanismus neschválí a bude jako první, že se celý ratifikační proces zastaví, tak jako se to stalo v případě Francie a Holandska v referendu o ústavní smlouvě. I to je možná důvod k tomu, proč skutečně není kam spěchat, ale pokud tedy, vážené kolegyně a vážení kolegové, budete chtít o tom skutečně rozhodnout dneska, berte v potaz i tato rizika, přičemž já za sebe tvrdím, pro mě je jediný problém to, že bychom to nedokázali vysvětlit, a pak přece jenom tam je ještě ten záchranný mechanismus, kdy se domnívám, že můžeme udělat dostatečný počet kroků k tomu, abychom nebyli vstoupeni do eurozóny, a když vstoupíme do eurozóny, abychom povinně nemuseli přijmout nařízení o Evropském stabilizačním mechanismu, o kterém se bude hlasovat jednohlasně. To hlasování, kdy už budou dlužníci žádat o krytí z Evropského stabilizačního mechanismu, tam už může být i ten, který s tím nesouhlasí, přehlasován vysoce kvalifikovanou většinou, která je někde kolem 90 % vážených hlasů. To je vysoká kvalifikovaná většina, ale tam už, kdyby to byla pouze ČR, může být přehlasována.

Já jsem jenom cítil povinnost vás na všechny tyto okolnosti, které se vám jeví jako drobnosti, ale které mohou v budoucnu být velmi důležité, jsem vás na ně chtěl upozornit.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuji, pane senátore, a ještě jednou pan kolega Čunek.

Senátor Jiří Čunek: Moc se všem omlouvám, bude to krátké. Vážená paní předsedající, prostřednictvím vás paní kolegyni Rippelové chci vzkázat: To přeci je smlouva o budoucí smlouvě, ve které jsou dány podmínky, které jsme se zavázali splnit k tomu, abychom nakonec vstoupili do této měnové unie. Takže já se omlouvám, já ten text tady nemám, já jsem si ho velmi dobře přečetl při minulém vystoupení, které je již pár měsíců, ale jistě se tak významně nemění, protože jsem to říkal předtím stejně. Mně na tom vadí jediná věc: jestliže se k něčemu zaváží, tak to mám splnit a nemám dělat úhybné manévry, proč to či ono nechci. Zdá se mi, že

daleko transparentnější je udělat, že když je tady změna nového článku, který nám nevyhovuje, i poté, co už jsem řekl, tak bychom měli apelovat na to, abychom právě proto mohli tu výjimku mít. A já jsem přesvědčen, jak znám jednání v EU, osobně jsem ho prodělal několikrát, jsem přesvědčen, že to je vyjednatelná pozice. Jenom si tady pořád říkáme, že něco nelze vyjednat. Není to pravda! A to je důvod, proč jsem řekl a říkám tyto věci, a nechci to opakovat.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Ještě jednou pan senátor Pospíšil.

Senátor Jiří Pospíšil: Já už jenom jednu větu. Omlouvám se. Ale to, co tady přednesli ti lidé, kteří říkali, že ještě musíme vyjednat kurzy a tak, tak to je trošku nefér strategie domluvy a argumentace, protože něco jiného je mezinárodní smlouva a něco jiného jsou technikálie, jak se provádí to, co bylo dohodnuto. A to je prostě o dvě třídy níž, to už stejně bude dělat banka a vláda a na to nejsou potřeba smlouvy tohoto typu. Prostě to je, skoro jako když prodáváte barák, a pak byste řekli, že nedáte klíč od domu, když jste ho prodali, že ještě musíte udělat dohodu o tom, kdy si přijdou pro klíč. Je to na stejné úrovni. Prostě pojďme se bavit na jakési úrovni rozhodování, a to je rozhodování: vstoupíme-nevstoupíme. Zavázali jsme se k tomu, že to určí Komise, a ne říct: ještě můžeme, až se bude domlouvat kurz, dělat špunprnágle. Bez toho nás nedonutí. Prostě když jsem prodal barák, tak ten člověk si ten barák také nepřevzme, když mu nedám klíče, anebo si tam nepozve policajty.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuji, pane senátore, a zdá se, že do obecné rozpravy už se nikdo nehlásí, takže ji končím a v tuto chvíli tedy má prostor pan ministr.

1. místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážená paní předsedající, slovně SENáte, zazněly pochyby o tom, jestli navržená změna je v souladu s ostatními ustanoveními zakládajících smluv EU, zejm. s čl. 125 Smlouvy o fungování EU, tzv. no bailout clause, zákaz odpovědnosti za závazky či převzetí závazku jiného členského státu Unie.

Otázka slučitelnosti finanční pomoci z Evropského mechanismu stability s uvedeným čl. 125 Smlouvy o fungování EU byla předmětem důkladných právních analýz. Právní služba Rady ve svém stanovisku ze dne 24. února 2011 už došla jednoznačně k závěru, že finanční pomoc dle podmínek Evropského mechanismu stability je slučitelná s čl. 125 Smlouvy o fungování EU, neboť předpokládané formy nákupu dluhopisů, půjček či úvěrů nepředstavují převzetí závazku jiného členského státu. Jedná se o půjčky či úvěry, u nichž je a) požadováno jejich zaplacení, b) úrokové podmínky se podstatně neliší od podmínek na finančních trzích, a c) jejich poskytnutí podléhá přísné podmíněnosti (v rámci makroekonomického ozdravného programu, zejména snižováním veřejného dluhu a deficitu rozpočtu atd.)

Ke stejnému závěru došlo Ministerstvo zahraničních věcí jako předkladatel materiálu a Ministerstvo financí jako věcný gestor problematiky. Uvedený závěr lze podpořit rovněž řadou dalších expertních studií a analýz.

Popravdě řečeno je mi při té opakované debatě poněkud líto, že se pořád opakují argumenty, které již byly dávno vyvráceny, mnohokrát prodiskutovány o této smlouvě. Já bych snažně prosil, abychom se konečně rozhodli a tuto smlouvu přijali. Všechny věcné otázky byly už dávno prodiskutovány. Další posunutí do konce května znamená jenom – i když bez toho se nevyhneme přijetí – další napínání našich partnerů a další pohoršení naší pověsti v rámci EU. Dávno jsme si tam už

zjednali pověst věčného potížísty. A je pravda, že nevynecháváme jedinou možnost, jednu šanci udělat zase nějaký problém v EU. Jsme sice menší, ale i zde se zdatně snažíme, abychom naši pověst potížísty zachovali. Dle mého názoru to není prospěšné pro ČR, ani pro EU, tudíž bych chtěl velice poprosit tuto smlouvu schválit. Děkuji vám.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuji, pane ministře. A nyní se ptám pana senátora Jiřího Pospíšila, zda si přeje vystoupit jako zpravodaj, aby nějakým způsobem okomentoval další průběh projednávání.

Senátor Jiří Pospíšil: Jako zpravodaj mohu pouze přednést usnesení Senátu, a protože jde o smlouvu, je to jediné možné.

Přečtu vám tedy návrh usnesení, o kterém se pak samozřejmě vyjádříme v hlasování:

Usnesení Senátu k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Rozhodnutí Evropské rady, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro (senátní tisk č. 82:

Senát dává souhlas k ratifikaci Rozhodnutí Evropské rady, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejich měnou je euro, které bylo přijato Evropskou radou ve dnech 24. až 25. března 2011.

Jiný návrh usnesení není možný.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuji, pane senátore. A dříve, než přistoupíme k hlasování, bude tady zřejmě procedurální návrh. Hlásí se pan senátor Richard Svoboda.

Senátor Richard Svoboda: Paní předsedající, pane ministře, dámy a pánové, chtěl bych požádat o desetiminutovou přestávku pro klub ODS. Sejdeme se tady v sále. Děkuji.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Žádosti se vyhovuje, sejdeme se v 18.11 hodin a pak přistoupíme k hlasování.

(Jednání přerušeno v 18.01 hodin.)

(Jednání opět zahájeno v 18.10 hodin.)

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Vážené kolegyně a kolegové, čas na vyžádanou přestávku uplynul, budeme pokračovat v jednání a prosím vás, abyste zaujali svá místa. Dovolím si vás všechny odhlásit v tuto chvíli a prosím, abyste se znovu přihlásili.

Celou proceduru projednávání tohoto návrhu jsme již absolvovali a nám teď zbývá přistoupit k hlasování.

První, o čem budeme hlasovat, je návrh na odročení, který přednesl kolega Sefzig. Termín, do kterého žádá o odročení, je 31. květen 2012.

Přistoupíme k hlasování. Hlasujeme o tom, že Senát odročuje mezinárodní smlouvu do 31. května 2012.

Zahajuji hlasování.

Kdo souhlasí s tímto návrhem, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Konstatuji, že to bylo **hlasování pořadové číslo 16**. Ze 63 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 32 se pro vyslovilo 19, proti bylo 33, tento návrh nebyl přijat.

A nyní přistoupíme k hlasování o návrhu usnesení, který přednesl zpravodaj kolega Jiří Pospíšil. Je to hlasování o tom, že Senát dává souhlas k ratifikaci Rozhodnutí Evropské rady, kterým se mění článek 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o mechanismus stability pro členské státy, jejichž měnou je euro, které bylo přijato Evropskou radou ve dnech 24. – 25. března 2011.

V sále je nás aktuálně přítomno 62, kворum v tomto případě je 38.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto usnesením, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Kdo je proti, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Tento návrh byl přijat. Bylo to v **hlasování pořadové číslo 17**. Ze 62 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 38 se pro vyslovilo 49, proti bylo 9. Návrh tedy byl přijat.

Končím projednávání této smlouvy. Děkuji navrhovateli a zpravodaji.

Můžeme přistoupit k dalšímu bodu, kterým je

10.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Belgickým královstvím, Bulharskou republikou, Českou republikou, Dánským královstvím, Spolkovou republikou Německo, Estonskou republikou, Irskem, Řeckou republikou, Španělským královstvím, Francouzskou republikou, Italskou republikou, Kyperskou republikou, Lotyšskou republikou, Litevskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím, Maďarskou republikou, Republikou Malta, Nizozemským královstvím, Rakouskou republikou, Polskou republikou, Portugalskou republikou, Rumunskem, Republikou Slovinsko, Slovenskou republikou, Finskou republikou, Švédským královstvím, Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska (členskými státy Evropské unie) a Chorvatskou republikou o přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii (senátní tisk č. 301)

Je to senátní tisk č. 301. Vládní návrh uvede ministr zahraničních věcí Karel Schwarzenberg, kterého prosím, aby přistoupil k mikrofonu.

1. místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí ČR Karel Schwarzenberg: Vážená paní předsedající, slovutný Senáte. Návrh, který se předkládá Smlouva o přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii, již byl projednán výborem pro záležitosti Evropské unie a výborem pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost. Oba orgány doporučily Senátu vyslovit souhlas s ratifikací této smlouvy.

Dovolte, abych ve stručnosti připomněl, že Chorvatská republika požádala o členství v Evropské unii v roce 2003. Přístupová jednání byla zahájena v roce 2005 a ukončena v červnu 2011. Výsledky vyjednávání pak byly vtěleny do Smlouvy o přistoupení, která byla podepsána dne 9. prosince 2011 v Bruselu a na jejímž základě by se Chorvatská republika měla stát členským státem Evropské unie dne 1.

července 2013. Podmínkou ovšem je, aby všechny smluvní strany do 30. června 2013 završily své ratifikační procesy a u depozitáře, vlády Italské republiky, uložily své ratifikační listiny.

Nedílnou součástí Smlouvy o přistoupení je akt o přistoupení, v němž jsou podrobně upraveny podmínky přijetí Chorvatské republiky do Evropské unie, včetně přechodných období, která byla sjednána Chorvatskou republikou a stávajícími členskými státy.

Po přistoupení se působnost orgánů Unie rozšíří na Chorvatskou republiku a změní se tedy podstatným způsobem výkon pravomocí, které již byly na Evropskou unii přeneseny.

V souvislosti s přistoupením jsou rovněž v některých případech rozšiřovány pravomoci unijních orgánů. Proto je třeba smlouvu o přistoupení kvalifikovat jako mezinárodní smlouvu ve smyslu článku 10a Ústavy České republiky a k její ratifikaci bude nutný souhlas Parlamentu České republiky udělený ústavní většinou.

Závěrem mi dovoluji podotknout, že vstupu Chorvatské republiky do Evropské unie je Česká republika dlouhodobě velmi příznivě nakloněna. Několik let jsme opravdu o toto v Bruselu bojovali. Vedle toho budu i nadále podporovat integrační úsilí ostatních zemí Západního Balkánu.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuji, pane ministře, prosím, posaďte se nazpět ke stolku zpravodajů.

Návrh projednal výbor pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost a přijal usnesení, která vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 301/2. Zpravodajem výboru byl určen pan senátor Pavel Trpák. Garančním výborem je výbor pro záležitosti Evropské unie. Tento výbor přijal usnesení, jež jste obdrželi jako senátní tisk č. 301/1. Zpravodajem výboru je pan senátor Josef Tábořský, kterého žádám, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou.

Senátor Josef Tábořský: Vážená paní předsedající, pane místopředsedo vlády, kolegyně a kolegové. Diplomatie vztahy Evropské unie s Chorvatskem byly navázány již v roce 1992 a v říjnu roku 2001 pak došlo k podpisu stabilizační a asociační dohody. Jednání o podmínkách členství byla zahájena v roce 2005 a ukončena v červnu loňského roku.

Na základě Smlouvy o přistoupení, jejímž vypracováním byl proces vyjednávání završen, by se Chorvatská republika měla stát za podmínky ratifikace všemi smluvními stranami, tak jak hovořil pan místopředseda vlády, členským státem dnem 1. července roku 2013.

Příprava textu Smlouvy o přistoupení byla přísně podmíněna výsledky politických jednání v jednotlivých 35 přístupových kapitolách. Souběžně s tím byly prováděny tzv. technické adaptace, tj. úpravy sekundární legislativy Evropské unie, nezbytně související se vstupem Chorvatské republiky do Evropské unie. Tyto technické adaptace budou přijaty mimo Smlouvu o přistoupení ovšem na základě předchozí politické shody všech smluvních stran.

Začátkem října 2011 byl text Smlouvy o přistoupení odsouhlasen smluvními stranami a předán Evropskému parlamentu a Komisi. Po obdržení souhlasu Evropského parlamentu a po konzultaci s Komisí Rada Evropské unie jednomyslně schválila rozhodnutí o přijetí Chorvatské republiky do Evropské unie. Dne 9. prosince 2011 na jednání Evropské rady byla Smlouva o přistoupení podepsána všemi smluvními stranami a následně předložena do ratifikačních procesů.

Smlouva o přistoupení se skládá z vlastní smlouvy a aktu o přistoupení, který je řešen v pěti částech.

Smlouva o přistoupení je z vnitrostátního hlediska mezinárodní smlouvou dne článku 10a Ústavy, neboť rozšířením Evropské unie o nový členský stát Chorvatsko současně dojde ke změně primárního práva.

K ratifikaci Senátu předložené smlouvy je pak potřeba souhlasu Parlamentu udělený třipětinovou většinou všech poslanců a třipětinovou většinou přítomných senátorů.

Výbor pro záležitosti Evropské unie doporučuje Senátu Parlamentu ČR vyslovit souhlas s ratifikací smlouvy mezi členskými státy EU a Chorvatskou republikou o přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii. Děkuji.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuji, pane senátore, a prosím, zaujměte místo u stolku zpravodajů.

Ptám se, zda si přeje vystoupit zpravodaj výboru pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost pan senátor Pavel Trpák? Vystoupí, prosím.

Senátor Pavel Trpák: Vážená paní předsedající, vážený pane ministře, vážená kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi přečíst 197 usnesení výboru pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost z 21. schůze, konané dne 4. dubna 2011.

Je to usnesení k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Belgickým královstvím, Bulharskou republikou, Českou republikou, Dánským královstvím, Spolkovou republikou Německo, Estonskou republikou, Irskem, Řeckou republikou, Španělským královstvím, Francouzskou republikou, Italskou republikou, Kyperskou republikou, Lotyšskou republikou, Litevskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím, Maďarskou republikou, Republikou Malta, Nizozemským královstvím, Rakouskou republikou, Polskou republikou, Portugalskou republikou, Rumunskem, Republikou Slovinsko, Slovenskou republikou, Finskou republikou, Švédským královstvím, Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska (členskými státy Evropské unie) a Chorvatskou republikou o přistoupení Chorvatské republiky k Evropské unii (senátní tisk č. 301).

Po odůvodnění zástupce překladatele Ing. Jiřího Schneidera, prvního náměstka ministra zahraničních věcí, a zpravodajské zprávě senátora Tomáše Kladívka a po rozpravě výbor:

I. doporučuje Senátu Parlamentu ČR dát souhlas k ratifikaci předložené smlouvy,

II. určuje zpravodajem výboru k projednání na schůzi Senátu senátora Tomáše Kladívka,

III. pověřuje předsedu výboru senátora Jozefa Regece, aby s tímto usnesením seznámil předsedu Senátu.

Děkuji.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuji, pane senátore. A já otevírám obecnou rozpravu, do které se přihlásil pan místopředseda Přemysl Sobotka.

1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: Paní předsedající, pane ministře, kolegyně a kolegové. Já prostředí Chorvatska znám z různých diskusí, které jsme měli na politické úrovni. Velmi mě potěšilo, že po všech peripetiích Chorvaté splnili všechny podmínky, které byli při předstupních rozhovorech.

Já vstup Chorvatska opravdu, opravdu vítám, ale pevně věřím, že si vyjednalo poněkud lepší podmínky, než jsme si vyjednali my, aby Chorvaté nemuseli za čas řešit podobný problém, jako jsme řešili my před chvílkou.

Věřím také, že Evropská unie brzy také dospěje k závěru, že další země, které chtějí vstoupit do Evropské unie, ať jsou z Balkánu nebo i odjinud, dostanou tu šanci, aby evropský prostor byl skutečně evropským prostorem, který se vrátí k těm čtyřem základním pilířem, na kterých Evropská unie vznikla.

Pevně věřím, že Senát dá více než třípětinovou většinu. Díky.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuji, pane místopředsedo. Do obecné rozpravy se přihlásil pan senátor Stanislav Juránek.

Senátor Stanislav Juránek: Vážený pane místopředsedo vlády, vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové. Já využívám této příležitosti, jenom abych vám sdělil, že u nás existuje na jižní Moravě také chorvatská menšina, a abych vás také seznámil s tím, že už řadu let Jihomoravský kraj má dobrý vztah s chorvatskými regiony.

Po celou tu dobu můžeme říci, že se Chorvatská republika snažila velmi usilovně vstoupit do Evropské unie a byla si plně vědoma toho, jaké závazky musí splnit a jaké závazky musí vzít na sebe.

A protože jsme měli i možnost zprostředkovávat tam část evropské pomoci už jakoby z předvstupních fondů, dovolím si říci, že Chorvatská republika je připravena na vstup do Evropské unie. A já budu velmi rád, když budu moci být jedním z těch, kteří tomu přispějí dnes svým hlasováním. Věřím, že společně dáme dohromady třípětinovou většinu.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan předseda Milan Štěch.

Předseda Senátu Milan Štěch: Paní místopředsedkyně, pane místopředsedo vlády, i já vystupuji s podporou a jsem také rád, že negociační jednání pokročila tak, že Chorvatsko dojednalo všechny podmínky a splňuje všechny podmínky a stane se dalším členem velké rodiny, kterou nazýváme Evropská unie. Myslím si, že je to v jiné době, než jsme vstupovali my. Chorvatsko vstupuje v době, kdy EU je asi v nejsložitějším období od svého vzniku, a o to je cennější jejich výsledek. Ukazuje se, že státy, které v posledních dvou etapách, to myslím to rozšíření, kde bylo Řecko, Španělsko, Portugalsko, a ta poslední etapa, kde jsme byli my a pak ještě bylo Bulharsko a Rumunsko, že v těchto obdobích sice poměrně rychle se vstupovalo, dosáhlo se určité shody, pokroku, došlo, bych řekl, k vyrovnání podmínek v oblasti obecně politické, to znamená přihlášení se k principům parlamentní demokracie, přihlášení se k principům čtyř svobod, na kterých stojí EU, a také to promítnout do národních legislativ, ale co se ukazuje, že se nepovedlo, to je tzv. reálná konvergence v ekonomické a hospodářské oblasti. A to je dneska tedy příčinou, proč má EU ty problémy, které má.

Já se domnívám, že Chorvatsko vzhledem ke své hospodářské výkonnosti nemusí a nebude následovat vývoj některých států jižního křídla. Proto o tom mluvím, že to jižní křídlo EU se ukazuje, že je zranitelnější a že naši přátelé v Chorvatsku si na to dají pozor. Je to důležité proto, že kdyby Chorvaté měli z titulu vstupu do EU větší problémy a EU by měla s jejich vstupem nějaké důsledky, které by komplikovaly další procesy v EU, tak by to bylo velmi nepříznivou zprávou pro celý systém východního partnerství, protože můžu potvrdit, že v rámci východního

partnerství je mnoho zemí, které čekají a snaží se o pokrok v přístupových jednáních. A my jsme se včera vrátili se skupinou z Gruzie a naši gruzínští přátelé vyvíjí skutečně v kavkazském prostoru největší iniciativy a dosáhli největšího pokroku v tom, aby se mohli tomuto pelotonu, který se dotahuje k EU, co nejrychleji přiblížit. A oni potřebují naději. Oni potřebují naději, že jejich práce má cíl a jejich cílem, je to určitý mezistupeň, je vstup do euroatlantických struktur, včetně EU. Takže nezapomínejme na další země. Připojuji se k těm, kteří tady přede mnou o tom hovořili. Nezapomínejme na východní partnerství, že ho musíme podporovat, protože naši přátelé a kolegové a i zástupci parlamentů v západních zemích nejsou bezprostředně s východní částí tak spjati, upínají se spíše k vlastním problémům, než že koukají příliš do budoucna, a myslím si, že to je naším úkolem, abychom východní partnerství připomínali a abychom za ty naše partnery, a doufám v budoucnu i partnery v EU, ztráceli neustále hlas, protože oni potřebují vidět, že my jsme nezapomněli, že nejsme sobci, že nemyslíme sami na sebe a že to myslíme s jejich pomocí skutečně vážně. Takže také bych prosil, abychom dali podporu Chorvatsku co největším počtem hlasů, a tím vyslali i naději, signál pro další země balkánského, ale i dalšího východního prostoru, že pokud budou držet principy jak v politické, tak v ekonomické oblasti učiní pokrok, tak že skutečně to s nimi myslíme vážně a že je do té velké rodiny EU chceme. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuji, pane předsedo. Ptám se, jestli ještě někdo se hlásí do obecné rozpravy. Ale nehlásí, takže rozpravu uzavírám. Zeptám se pana ministra, zda se chce k rozpravě vyjádřit. Nechce. Pan senátor Táborský jako garanční zpravodaj.

Senátor Josef Táborský: V rozpravě vystoupili tři senátoři, ve všech vystoupeních zazněla podpora s přistoupením Chorvatska, je tedy jediný návrh – doporučení vyslovit souhlas s ratifikací smlouvy.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuji, pane zpravodaji, a o tom teď budeme hlasovat po znělce.

Takže hlasovat budeme o tom, že Senát dává souhlas k ratifikaci Smlouvy mezi zeměmi EU a Chorvatskou republikou o přistoupení Chorvatské republiky k EU. V sále je aktuálně... Na doporučení pana předsedy vás odhlásím a prosím o nové přihlášení. Aktuálně tedy je přítomno 57 senátorek a senátorů, kvorum v tomto případě je 35. Zkontrolujte si prosím, jestli svítí všechno.

Zahajuji tedy hlasování. Kdo souhlasí s ratifikací, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji. Návrh byl přijat (potlesk), a to všemi hlasy přítomných senátorek a senátorů. Myslím, že jsme do Chorvatska vyslali jasný signál.

Děkuji navrhovateli i zpravodajům a ukončím projednávání tohoto bodu.

Kolegyně a kolegové, abychom využili čas do 19 hodin, kdy můžeme jednat a hlasovat, můžeme projednávat v tuto chvíli senátní návrhy zákonů a já navrhuji, abychom se pokusili do 19. hodiny projednat návrhy zákonů, senátní tisky číslo 329, 333 a 337. Kdo souhlasí s tímto, nechť v hlasování stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo by byl proti projednávání těchto bodů, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Tento návrh byl přijat. V **hlasování pořadové číslo 19** z 53 při kvoru 27 se pro vyslovilo 49, proti 0.

A můžeme tedy přistoupit k projednávání senátního tisku číslo 329, což je

11.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, ve znění pozdějších předpisů (senátní tisk č. 329)

Návrh nám uvede pan senátor Petr Pakosta, který již kráčí k pultíku.

Senátor Petr Pakosta: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, po téměř dvouletém martyriu před vámi leží návrh senátního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Předložený návrh se týká nejvyššího orgánu Komory daňových poradců ČR, a tedy její valné hromady. Současná úprava pravidel pro fungování komory a její valné hromady pochází z doby, kdy Komora daňových poradců jako profesní organizace sdružující několik stovek daňových poradců vznikala. Postupem času, a to i s ohledem na nárůst počtu členů komory, se ukázalo, že tato úprava je zastaralá, nefunkční a neodráží skutečné zastoupení aktivních členů komory.

To se týká zejména zákona stanoveného požadavky nadpoloviční přítomnosti členů komory jako podmínky pro usnášení schopnost valné hromady, a to buď osobně nebo na základě plné moci. V době, kdy zákon vstupoval v platnost, byl počet členů komory několikanásobně nižší a zajištění tohoto ustanovení v praxi nevyvolávalo žádné výraznější problémy. V současné době však praktické problémy splnění požadavků přítomnosti více než 2 100 členů, jakožto minimálně 50% kvora vedou ke stavu, kdy fyzicky je přítomno několik starých daňových poradců a následně větší počet je přítomen pouze virtuálně na základě udělené plné moci. To vede ke stavu, kdy většina plných mocí je v rukou malého počtu osob, což má za následek mírně řečeno porušení principu profesní samosprávy. Na základě zkušeností z ostatních svým způsobem a fungování velmi podobných profesních organizací je zřejmé, že třeba pravidla pro svolávání a fungování valné hromady komory daňových poradců změnit tak, aby tato pravidla odpovídala současného stavu. Předložený návrh si proto částečně klade za cíl – je zřejmé, že zákon o daňovém poradenství obsahuje problematických míst více a jako nejpalčivější problém jsou odbornou veřejností tedy daňovými poradci, vnímána právě ustanovení o valné hromadě.

Předložený návrh zákona tedy ruší onu zmíněnou podmínku účasti 50 % členů komory jako předpokladu usnášení schopnosti valné hromady a zachovává možnost zastoupení jiným členem komory na základě plné moci s tím, že počet zastupovaných členů komory jedním daňovým poradcem je omezen na pět. V přechodných ustanoveních se potom upravuje případ, kdy by valná hromada byla svolána přede dnem účinnosti tohoto zákona a konala se po dni účinnosti tohoto zákona a ukládá se povinnost komoře daňových poradců uvést své stanovy do souladu s tímto zákonem do 12 měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona. Připomínám, že valná hromada komory daňových poradců, která se konala v říjnu minulého roku, tento návrh výraznou většinou podpořila s tím, že navrhla Poslanecké sněmovně, aby provedla ono zmíněné omezení počtu zastupovaných daňových poradců právě na pět a PS v průběhu legislativního procesu tomuto návrhu vyhověla.

Tolik k představení zákona. Prosím o laskavé projednání a schválení. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuji, pane navrhovateli. Posadte se, prosím, ke stolku zpravodajů. Organizační výbor určil garančním výborem pro projednávání tohoto návrhu zákona výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu. Usnesení vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 329/1. Zpravodajem výboru je pan senátor Jiří Lajtoch, kterého nyní prosím o zpravodajskou zprávu.

Senátor Jiří Lajtoch: Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane senátore, vážené kolegyně, kolegové. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 523/92 Sb., o daňovém poradenství a komoře daňových poradců České republiky, ve znění pozdějších předpisů, se po dvou letech od jeho předložení senátory zpracovateli, vrací zpět do Senátu k završení své legislativní procedury. Účelem předložené senátní novely zákona o komoře daňových poradců je napravit určité nedostatky platné úpravy, byť změněné, avšak z hlediska profesní samosprávy velmi důležité oblasti týkající se svolávání a konání valné hromady jako nejvyššího orgánu komory. Návrh nově stanoví případy, kdy je prezidium komory povinno svolat řádnou a mimořádnou valnou hromadu, v jakém časovém termínu a jakým způsobem s tím, že uvedená pravidla jsou převzata z platných stanov komory. Stejně tak jsou z platných interních předpisů komory, konkrétně volebního řádu převzata zákonná pravidla pro zvolení, resp. odvolání člena orgánů komory. Určitým sporným bodem původního návrhu bylo ustanovení, podle něhož bylo na základě negativních zkušeností z praxe a v návaznosti na zrušení podmínky kvora usnášeníschopní byla vyloučena schopnost zastoupení člena komory na valné hromadě tak, jak to platí více než 15 let, např. projednání valné hromady České advokátní komory.

Návrh zákona obsahuje přechodná ustanovení pro případ, že před datem účinnosti zákona byla již valná hromada komory schválena a nadále stanoví povinnost komory uvést stanovy do souladu s novou zákonnou úpravou. Účinnost zákona se navrhuje prvním dnem 3. kalendářního měsíce po jeho vyhlášení ve Sbírce zákonů. Návrh novely zákona zpracovaný senátory Jiřím Bisem, Vítězslavem Jonášem, Karlem Korytářem, Adolfem Jílkem, Jiřím Žákem, Jiřím Oberfalzerem, v čele se senátorem Petrem Pakostou, byl Senátu předložen 14. dubna 2010. V časové posloupnosti dvou let se po projednání a vrácení k dopracování Senátu příslušného senátního návrhu zákona uskutečnilo na 36. schůzi PS dne 21. března 2012, proběhlo hlasování nejprve o pozměňovacím návrhu rozpočtového výboru, který byl za souhlasu zástupců Senátu jako předkladatele senátora Pakosty přijat 133 hlasy ze 174 přítomných poslanců a potom hlasování schválen senátní návrh zákona ve znění pozměňovacího návrhu, který byl stejným počtem hlasů schválen s tím, že proti hlasovali tři poslanci.

Výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu na své 25. schůzi konané 17. dubna 2012 návrh zákona, kterým se mění zákon č. 523/92 Sb., o daňovém poradenství a komoře daňových poradců České republiky ve znění pozdějších předpisů doporučuje Senátu Parlamentu ČR schválit návrh zákona, ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou a určil zpravodajem výboru pro jednání na schůzi Senátu senátora Jiřího Lajtocha. Toť vše.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuji, pane zpravodaji. Posadte se, prosím, ke stolku zpravodajů. Já se nyní ptám, zda někdo navrhuje podle § 107 jednacího řádu, aby Senát vyjádřil vůli návrhem zákona se nezabývat. Takový návrh nevidím, takže otevírám obecnou rozpravu. Kdo si přeje vystoupit v rozpravě k tomuto návrhu zákona? Zdá se, že nikdo, takže obecnou rozpravu

končím. Pan navrhovatel ani pan garanční zpravodaj se nemají k čemu vyjádřit, takže můžeme přistoupit k hlasování. Budeme hlasovat o návrhu schválit.

Byl podán návrh schválit návrh zákona ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou. V sále je aktuálně přítomno 49 senátorek a senátorů, kворum je 25. Já zahajuji hlasování.

Kdo souhlasí s tímto návrhem, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

V **hlasování pořadové č. 20** se z 50 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 26 pro vyslovilo 47, proti nula. Návrh byl přijat. Blahopřeji, pane senátore.

Senátor Josef Táborský: Velmi děkuji.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Můžeme se pokusit ještě o jeden zákon v následujících 11 minutách a jedná se o senátní tisk č. 333.

29.

Návrh senátního návrhu zákona senátora Jiřího Oberfalzera a dalších senátorů, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (senátní tisk č. 333)

Jedná se o první čtení a uvede ho pan senátor Oberfalzer.

Senátor Jiří Oberfalzer: Paní předsedající, vážené kolegyně a kolegové, ježto jsme také spolu schválili změnu způsobu volby prezidenta republiky, je dobré, aby se na tuto volbu vztahovala stejná pravidla, jako na jiné kandidáty do jiných ústavních institucí. Proto je také důležité, aby i pro kandidáty na prezidenta republiky byla zapovězena propagace či reklama na soukromých elektronických médiích, tzn. rozhlase a televizi neveřejnoprávní povahy.

V krátké důvodové zprávě zmiňuji zejména, jménem našich ostatních kolegů, kteří se připojili k tomuto návrhu, že argumenty mají stejnou logiku jako u ostatních druhů voleb, tj. vytvořit rovné podmínky pro kandidáty, protože propagace ve veřejnoprávních médiích je stanovena rovně, pro všechny stejně; v losovaném pořadí. Kdežto v komerčních médiích by rozhodovaly finance, a pak by mohl vítězit kandidát, který má nejvíce prostředků, což by neprospělo demokracii v této republice.

Žádám tedy, abyste tuto jednoduchou novelu podpořili. Spočívá pouze ve vložení těchto slov do návrhu zákona, a sice "prezidenta republiky". Děkuji.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuji, pane navrhovateli. Posadte se, prosím, ke stolku zpravodajů. Organizační výbor určil zpravodajem pro první čtení senátora Petra Bratského, kterému bych ráda udělila slovo, ale... Nemáme zpravodaje.

V tomto případě, a vzhledem k tomu, že do 19.00 nám skutečně zbývá velmi krátká chvílka, tak přerušuji projednávání.

Prosím, abychom se zde zítra sešli v 9.00 hodin. Děkuji.

(Jednání ukončeno v 18.52 hodin.)

2. den schůze – 26. dubna 2012

(Jednání zahájeno v 9.05 hodin.)

Jednání zahájil a řídil předseda Senátu Milan Štěch.

Předseda Senátu Milan Štěch: Vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, milí hosté, jsem rád, že vás mohu přivítat na pokračování 21. schůze Senátu. Z dnešní schůze se omluvili tito senátoři: Miroslav Krejča, Jan Hajda, Vítězslav Jonáš, Jiří Bis, Karel Korytář, Tomáš Jirsa, Daniela Filipiová, Jiřina Rippelová a Stanislav Juránek.

Prosím vás, abyste se zaregistrovali svými kartami. Pokud jste tak neučinili, náhradní karty jsou v předsálí Jednacího sálu.

Místopředsedkyně vlády Karolína Peake požádala předsedu Senátu o pevné zařazení senátního tisku č. 305. Je to bod, který nese název "Zpráva vlády o přijímání legislativních závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii za rok 2011, a to jako první bod dnešního odpoledního jednání. Ostatní pevně zařazené body by se přečíslovaly. Tolik návrh na doplnění resp. změnu programu.

Budeme o tomto návrhu hlasovat po znělce. V sále je aktuálně přítomno 35 senátorek a senátorů, kvorum pro přijetí je 18.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí se změnou, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji.

Hlasování č. 21. Registrováno 36, kvorum pro přijetí 19. Pro návrh 33, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Dalším bodem pořadu naší schůze je

12.

Petice "Zachraňme Lázně Kyselka" (senátní tisk č. 228)

Tuto petici jste obdrželi jako senátní tisk č. 228. Petici projednal VVVK. Určil jako svého zpravodaje pana senátora Václava Homolku. Usnesení vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 228. Podle našich pravidel Senát při zahájení projednávání petice vezme na vědomí, které osoby zastupující petenty mají požívat práva podle § 142 odst. 2 zákona o jednacím řádu Senátu, tedy mít možnost zúčastnit se schůze Senátu. Prosím.

Senátor Adolf Jílek: Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, mám tady procedurální návrh v tom smyslu, abychom tento bod neprojednávali. Zdůvodnění je jednoduché. Bod se nazývá "petice". Podle petičního zákona č. 85/1990.

Podání, která máme před sebou, není peticí podle toho zákona. Je to podání, které sice vykazuje znaky petice, ale peticí není. A to proto, že podle petičního zákona, petiční archy musí být jasně označeny, ke které petici patří. Na petičních arších má být napsáno jméno, příjmení, bydliště a podpis petenta.

Toto v tom případě není splněno, protože na arších je ve většině napsáno buď jména a příjmení, nebo jenom příjmení. Někde bydliště, někde jenom obec. Ve většině případů chybí podpisy. Tyto tzv. podpisy byly sbírány elektronicky. Elektronický sběr podpisů tímto způsobem, pokud není ověření podpis, je asi stejně relevantní jako "losovačka" přes počítač. Takže to je první důvod, proč si myslím, že to není.

Když jsem byl na veřejném slyšení...

Předseda Senátu Milan Štěch: Pane senátore, měl jste technickou.

Senátor Adolf Jílek: Prosím vás, já to jenom zdůvodňuji... Bylo řečeno jasně, že Senát a jeho orgány mohou projednávat, cokoliv chtějí. Ano, mohou.

Ale v tomto případě, vzhledem k tomu, že se nejedná o petici, musíme se rozhodnout, zda chceme tento bod projednávat nebo nechceme.

Navrhuji, abychom ho neprojednávali. Děkuji.

Předseda Senátu Milan Štěch: Dobře, děkuji. Myslím, že vhodný prostor byl při projednávání této schůze. Ale nebudu do toho zasahovat. Chci jenom říci, že jsem obdržel oficiální usnesení pod č. 228/1 našeho výboru, kde je navrženo, a také proto Organizační výbor tento bod zařadil na program dnešní schůze. Jenom se pozeptám, a také se hlásí předseda výboru Jaromír Jermář. Prosím, velmi stručně. Nemáme obecnou rozpravu. Byla to technická připomínka. Rozhodneme hlasováním.

Senátor Jaromír Jermář: Vážený pane předsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, ve zprávě zpravodaje potom všechno zazní, jakým způsobem petice byla projednávána, jaké parametry splňuje či nesplňuje. Jako výbor jsme ji uznali jako petici. To znamená, že určitý počet podpisů je.

Jenom bych krátce zdůraznil. V roce 2005 došlo k precedensu, kdy se tu řešila petice "Zrušme komunisty", která měla nejdříve tři, pak padesát podpisů – a ostatní byly elektronicky. Senát tehdy dokonce přijal i usnesení, díky kterému se zřídila dočasná komise, která zkoumala ústavnost, nebo možnost zákazu komunistické strany.

My proto navrhuje petici se zabývat – a samozřejmě rozhodneme hlasováním.

Předseda Senátu Milan Štěch: Moment, poradím se ještě s legislativou. Prosil bych paní dr. Bělinovou. (Následuje krátká porada u řečnického pultu.)

Po dohodě s lidmi kompetentními k odborným stanoviskům sděluji, že vzhledem k tomu, že nebylo navrženo tento bod z programu v době, kdy to bylo možné, pokračujeme v jednání o tomto bodu – na základě výboru k tomu kompetentního výboru. Děkuji.

Pokračuji. V tomto případě to jsou Pavel Přemysl Ries, Martin Josef Kadrman a Marie Švábová, kteří jsou uvedeni v usnesení VVVK. Jsou to tedy ti, kteří by měli mít právo, pokud to odhlasujeme, k tomuto bodu vystupovat.

Přistoupíme k hlasování. (Prosil bych pana senátora Jílka, aby diskusní věci řešil mimo Jednací sál.)

Aktuálně je přítomno 44 senátorek a senátorů, kvorum pro přijetí 23.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s návrhem, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Hlasování č. 22. Registrováno 45. Kvorum pro přijetí 23. Pro návrh 37, proti nikdo. Návrh byl schválen.

Dovolte mi tedy, abych zde přivítal zástupce petentů.

Dále Senát hlasováním rozhodne, kteří z představitelů orgánů územní samosprávy, správních úřadů a organizací, jež výbor považuje za dotčené projednávanou peticí, se mohou zúčastnit schůze Senátu.

V tomto případě se jedná o Martina Hanzla, podle posledních informací.

Přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Konstatuji, že v **hlasování č. 23** registrováno 44, kvorum pro přijetí 23. Pro návrh 38, proti nikdo. Návrh byl schválen.

Podle čl. 3 našich podrobnějších pravidel se praví, že může každá z těchto osob vystoupit v rozpravě nejvýše dvakrát, a to vždy nejvýše v délce 10 minut. Prosím, aby toto bylo plně respektováno.

Nyní uděluji slovo zpravodaji VVVK panu senátorovi Václavu Homolkovi. Prosím, pane senátore.

Senátor Václav Homolka: Pane předsedající, pane předsedo, děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, dámy a pánové, petice "Zachraňme Lázně Kyselka" byla doručena osobně petenty dne 12. 10. 2011. Byla adresována Senátu prostřednictvím senátora Petra Bratského, konkrétně VVVK. Je vedena pod č. j. 12946/2011/S.

Celkem jsme obdrželi 14 895 elektronických podpisů. Mailové adresy jsou vytištěny. Asi před měsícem bylo podpisů už kolem 19 000, takže přibývají. Na arších bylo celkem 295 podpisů s adresami, jmény a bydlištěm.

O problému, který tady zmiňoval pan kolega – senátor Jílek – tak víme, je to problém dlouhodobější. To jsme překonali i na jedné z minulých schůzí. Tam jsem vystupoval v tom smyslu, že doba pokročila. Máme tady Internet. Vyzval jsem všechny, aby – pokud k tomu někdo má nějaké připomínky nebo chce vylepšit stav do budoucna, aby dal nějaké návrhy. Žádný takový ale nezněl ani jsme ho nezaznamenali, neprojednávali.

Náš výbor petici projednal na své schůzi 25. října loňského roku.

Senátor Václav Homolka: Byla to 15. schůze. Výbor ji shledal jako důvodnou a rozhodl se uspořádat na toto společensky závažné téma veřejné slyšení. Veřejné slyšení výboru, projednání petice číslo 20/11 Zachraňte Lázně Kyselka, senátní tisk číslo 228 Zachraňme Lázně Kyselka, proběhlo 12. prosince loňského roku. Všichni pozvaní zástupci dotčených subjektů se aktivně zúčastnili, každý mohl vyjádřit svůj názor a postoj. Vedle zástupců petentů a vlastníků objektů zazněla stanoviska dotčených institucí a organizací ministerstva kultury, Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Lokti, Karlovarského kraje a další odborná stanoviska jako například veřejného ochránce práv. Následovalo poměrně dlouhé šetření, naším cílem byla snaha o konsensus mezi účastníky. Proto se také uskutečnila pracovní schůzka za účasti petentů a vlastníků objektů dne 28. 3. letošního roku. Došlo k určitému zpřesnění návrhu usnesení a na místě je také poděkovat Kanceláři Senátu, legislativnímu odboru za korekci formulací. Jeho doporučení výbor plně akceptoval. Tím, že tahle doba byla takhle dlouhá, tak jsme si byli vědomi toho, co namítal pan senátor, kolega Jílek, že to není přesně ta petice s těmi desetitisíci podpisy, které jsou přímo k vidění nezpochybnitelně, a proto jsme ji také nezařadili hned na tu první následnou schůzi od toho podání. Takže opravdu

jsme k tomu přistupovali zodpovědně a myslím si, že zařazení této petice, jako závažného tématu správné.

Nyní bych vás rád seznámil s 210. usnesením z 25. schůze výboru pro vzdělávání, vědu, kulturu, lidská práva a petice, ze dne 25. 4. 1912.

Je to k projednání petice číslo 228 Zachraňte Lázně Kyselka. Výbor po úvodním slovu předsedy výboru senátora Jaromíra Jirmáře a po informaci senátora Václava Homolky k petici číslo 20/11 Zachraňte Lázně Kyselka, senátnímu tisku číslo 228 Zachraňte Lázně Kyselka, která byla předmětem veřejného slyšení výboru dne 12. prosince roku 2011 v souladu s ustanovením § 142 a) zákona číslo 107/19999 Sb., o jednacím řádu Senátu a podrobnějšími pravidly projednávání peticí Senátu a po rozpravě za prvé oznamuje Organizačnímu výboru Senátu, že šetření ve věci petice číslo 20/11 Zachraňte Lázně Kyselka, senátní tisk číslo 228 Zachraňte Lázně Kyselka bylo ukončeno.

Za druhé doporučuje Senátu Parlamentu ČR na základě zevrubného seznámení a projednání petice číslo 20/11 Zachraňte Lázně Kyselka senátního tisku 228 Zachraňte Lázně Kyselka na veřejném slyšení výboru dne 12. prosince 2011 přijmout návrh usnesení, který je uveden v příloze číslo 1 tohoto usnesení.

Za třetí navrhuje Organizačnímu výboru Senátu zařadit na pořad následující schůze Senátu bod, petice číslo 20/11 Zachraňte Lázně Kyselka, senátní tisk číslo 228, Zachraňte Lázně Kyselka.

Za čtvrté určuje, že osobami zastupujícími petenty, kteří užívají práv podle § 142 a) odstavce 2 jednacího řádu Senátu jsou mluvčí petičního výboru petice uvedeni v příloze číslo 2 tohoto usnesení.

Za páté doporučuje, aby se projednávání na schůzi Senátu dále zúčastnili zástupci Ministerstva kultury České republiky, Krajský úřad Karlovarského kraje a obce Kyselka, dále zástupců vlastníků Karlovarské minerální vody a.s. C.T.S. Duo společnost s.r.o., nyní RIS; revitalizační investiční společnost s. r. o., jež výbor považuje za petici dotčené, a kteří jsou uvedeni v příloze číslo 2 tohoto usnesení.

Za šesté určuje zpravodajem výboru pro pojednání senátního tisku číslo 228 na schůzi Senátu senátora Václava Homolku a za sedmé pověřuje předseda výboru senátora Jaromíra Jermáře toto usnesení předložit předsedovi Senátu Parlamentu ČR a Organizačnímu výboru Senátu.

Tolik tedy usnesení a já bych prozatím poděkoval.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji vám pane senátore a zpravodaji a prosím vás, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů, zejména abyste sledoval návrhy a o nich také poté budeme na závěr hlasovat. Otevírám rozpravu, předpokládám, že se přihlásí petenti a potom osoby dotčené, a prosím naše organizační pracovníky, aby jim vysvětlili postup, jak se mohou do rozpravy hlásit. Nyní se přihlásil do rozpravy pan senátor Petr Bratský. Prosím.

Senátor Petr Bratský: Dobrý den, vážený pane předsedo, milé kolegyně, kolegové, vážení petenti. Doba pokročila při projednávání tohoto tisku i ve výboru jsme ještě nevěděli jednu skutečnost, kterou jsem se ještě dozvěděl, proto dopředu bych chtěl oznámit, že budu v podrobné rozpravě navrhopvat jednu drobnou úpravu usnesení, a to proto, že my v bodě V., kde vyzýváme Krajský úřad Karlovarského kraje a Karlovarské minerální vody a revitalizační investiční společnost k nějakým věcem a Karlovarské minerální vody, jak jsem se dozvěděl, jsou vlastníkem sedmi chráněných objektů a vlastně ta výzva by se toho netýkala. Tak se budu snažit doplnit jednu větu adresovanou Karlovarským minerálním vodám.

Předseda Senátu Milan Štěch: Pane senátore, chci připomenout, že nemáme podrobnou rozpravu, je jen rozprava. Navrhněte to při obecné rozpravě.

Senátor Petr Bratský: Nenavrhuji to teď, jen se snažím ozřejmit, proč pak budu navrhopvat. Jde mi o to, aby Karlovarské minerální vody byly povinny chránit všech sedm objektů, nejen dva z nich, které využívají – aby pět dalších pod gescí ministerstva kultury a památkové služby byly chráněny také.

Předseda Senátu Milan Štěch: Při projednávání petic nemáme rozdělení projednávání na obecnou a podrobnou rozpravu. Máme jen jednu rozpravu. Prosím, navrhněte to v této rozpravě, jiná rozprava nebude.

Senátor Petr Bratský: To jsme si nerozuměli, v tomto případě se všem omlouvám, byla to má chyba, ještě se budu muset učit.

Dovolím si navrhopvat, aby v bodu V., ve výzvě Karlovarským minerálním vodám, odstavec 2, byla doplněna věta: Učinila kroky k zastavení devastace všech památkově chráněných objektů ve svém vlastnictví.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji. Hlásí se zástupce petentů. Prosím pana Kadrmana, aby se ujal slova.

Martin J. Kadrman: Dobré dopoledne, vážený pane předsedo, vážené paní senátorky a senátoři, dovoluji mi poděkovat výboru pro vzdělání, vědu, kulturu, lidská práva a petice za to, že naši petici přijal a členům výboru bych také rád poděkoval, předsedovi Jaromíru Jermářovi a zpravodaji panu Václavu Homolkovi. Děkuji za to, že s nejvyšším zájmem věnovali nešťastnému osudu Lázní Kyselka pozornost.

Díky vám i médiím se o zapomenuté lázně, vybudované Heinrichem Mattoni, fungující do roku 1991, začala zajímat celá země i zahraniční média. Ač bychom si jako předkladatelé petice představovali více adresnější, možná odvážnější znění návrhu usnesení, chápeme, že Senát není soudem, ani orgánem, který své usnesení může vymáhat. Věříme však, že i díky zájmu vás, senátorek a senátorů, Karlovarské minerální vody zprůhlední majetkové vztahy s druhým vlastníkem památkového areálu Lázní Kyselka, který se ještě do nedávno jmenoval C.T.S. Duo a přestanou hrát s vámi i s veřejností hru na dva vlastníky, kteří spolu nemají nic společného. Je to hra falešná, trapná a společnosti takového významu, jakým bezesporu Karlovarské minerální vody jsou, hra nedůstojná. Stejně tak chceme věřit, že oznámená oprava dvou památek, které jsou ve vlastnictví Karlovarských minerálních vod bude naplněna a zbylých pět památek, které Karlovarské minerální vody v areálu vlastní, budou zabezpečeny proti další devastaci, aby státní orgány nadále neměly důvod tuto holandskou společnost pokutovat.

Nutno dodat, že společnost Karlovarské minerální vody za dvacetiletý nezájem o své kulturní památky zaplatí vysokou cenu, a to nejen v rovině finanční, ale hlavně v rovině pe are, které si sama poškozují. Obrovský význam této ostudy způsobené nezájmem vlastníků dokládá nejen fakt, že petici za její roční existenci podepsalo takřka 19 000 občan, ale i to, že se k ní připojují veřejně známé osobnosti, jako jsou například Jiří Suchý, Jitka Molavcová, herci Gabriela Vránová, Ladislav Gerendáš, Alfréd Strejček, Vladimír Čech a Petr Vacek, režisérka Olga Sommerová nebo dirigent a nositel Řádu britského impéria Libor Pešek.

Ještě před nimi podepsal petici hejtman Karlovarského kraje Josef Novotný, jeho nastávající protikandidát za ODS Petr Šindelář, petici vyjádřil podporu poslanec za TOP 09 Rudolf Chlad a nebo bývalí ministři Vítězslav Jandák a Jiří Besser.

Právě politická příslušnost posledně jmenovaných dokládá, že řešení trestuhodného přístupu Karlovarských minerálních vod není politikum, ale záležitost, který svým významem boří politické předsudky a spojuje všechny občany kulturního smýšlení.

Věřím, že i vy senátorky a senátoři vnímáte kauzu devastace Lázní Kyselka jako věc dále nepřijatelnou a pro naši petici naleznete pochopení. Litujeme však, že v návrhu usnesení nejsou k zastavení devastace areálu, prozatím jmenovitě vyzvání Karlovarské minerální vody, ale jen revitalizační společnost, která je s mattonkou propojena.

Vážený pane předsedo, vážené paní senátorky, páni senátoři, děkuji vám za pozornost a dovoluji mi pozvat vás jménem asociace Sdružení pro ochranu a rozvoj kulturního dědictví ČR na v dvousetleté historii první otevírání lázeňské sezony, která se v Kyselce uskuteční 12. května ve 14.00 hodin. Děkuji vám.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji, pane Kadrmane. Jenom připomenu, že paní senátorky a páni senátoři mají právo návrh usnesení samozřejmě doplňovat a o těch návrzích se bude po rozpravě na závěr našeho bodu hlasovat. A nyní prosím o vystoupení pana Riese.

Pavel Přemysl Ries: Taktéž přeji dobré dopoledne, vážený pane předsedo, paní senátorky, páni senátoři, dámy a pánové, vážení hosté. V roce 2009 konstatoval někdejší ombudsman Otakar Motejl při prošetření kauzy Kyselka, že při ochraně tohoto kulturního dědictví selhal stát na všech úrovních.

Projednávání naší petice v tomto váženém Senátu je nakročeno k tomu, aby se toto selhání státu začalo napravovat. Přestože památkový komplex v Kyselce na selhání státu doplatil v obrovské míře poškození, náprava je stále možná. O nápravu selhání se také snaží další státní instituce, a to ministerstvo kultury, které odmítlo sejmout památkovou ochranu byť jen z jediného domu památkového komplexu a v daleko intenzivnějším tlaku nutí vlastníky, aby dodržovali památkový zákon a o památkově chráněné objekty se dobře staral.

Chtěl bych velmi poděkovat senátnímu výboru pro vzdělání, vědu, kulturu, lidská práva a petice za to, že do návrhu usnesení vložil konstatování, že petice Zachraňte Lázně Kyselka je důvodná. Vlastníci památkově chráněných objektů v Kyselce, a to především Karlovarské minerální vody vyvinuli maximální úsilí, aby tuto petici zpochybnili a aby nebyla k projednání Senátem vůbec přijata. Předsedající proslavovému slyšení, pan senátor Homolka toto zpochybnění velmi jasným i argumenty odrazil, ostatně také právě zde.

Generální ředitel Karlovarských minerálních vod, Alessandro Pasquale, se pak více než půl hodiny snažil dokázat, že jednotlivé body naší petice již ztratily smysl, neboť jsou plněny či splněny. Samozřejmě, že tomu tak není. Krom toho, že byla provizorně zastřešena pouze jedna pětina Ottovy kolonády, a to ještě z dotace ministerstva kultury, celý areál i nadále chátrá a po letošní zimě jsou na tom komplex památkového komplexu opět o poznání hůře. Karlovarské minerální vody neudělaly více, než že igelitem zastřešily Lešnerův pavilon, neprodyšně zadělaly okna a dveře dřevotřískou a to samé udělaly u svého domu památkově chráněného stavbou a hotelu Praha. Do těchto posledně dvou jmenovaných staveb stále teče. Vlastník Lázní Kyselka, C .T.S. Duo, alias RIS, neudělal vůbec nic a vidět stav například Mattoniho vily po této zimě je pohledem jen pro otrlé. Navíc se do zuboženého stavu dostal nejstarší a památkově nejcenější objekt, a to restaurace, která má dnes propadlou střechu, bortí se její hlavní krov, který vlastník prokazatelně převzal ve velmi dobrém stavu po jeho celkové rekonstrukci před šesti lety. Firma RIS s.r.o.

tvrdí, že nemá peníze ani na základní zabezpečení objektů. Ještě v dubnu loňského roku tvrdil jednatel této pochybné firmy Petr Dostál, že bezprecedentní prodej všech pozemků i přístupových cest ke všem jejím objektům realizovali proto, aby získali peníze na základní zabezpečení objektů. Táhá se, kam peníze dali.

Tímto čachrem, o kterém Liberální institut prohlásil, že by byl v každé právní zemi považován za šílenství, se spolu Karlovarskými minerálními vodami vysmívají české veřejnosti a na státní instituce dělali poněkud dlouhý nos.

Je zcela zřejmé, že C.T.S. Duo, alias RIS, neudělají se svou částí objektu Kyselce i nadále vůbec nic.

Dnes již téměř 19 tisíc signatářů petice nejen z ČR, ale též z mnoha zemí světa, žádá v prvním bodu petice vyvlastnění tohoto architektonicky vzácného památkového komplexu státem. Pokud toto stát neudělá, obávám se, že i slyšení a usnesení, které z něj vyplyne, bude k ničemu a stát bude pokračovat ve svém selhání konstatovaném ombudsmanem.

Selhání státu je zde navíc prokazatelné. Dostal se nám do rukou privatizační projekt na lázně Kyselka z roku 1992, ve kterém stát, tedy prodávající jasně říká, že uchazeč o koupi lázní se musí zavázat, že zabezpečí provoz lázní a přístup veřejnosti do prostoru lázeňských parků. To, že se dnes Karlovarské minerální vody staví do pozice zachránce alespoň některých objektů, které nestaráním se o ně přivedly do současného stavu a očekávají za to obdiv, vděčnost nebo alespoň uznání, přirovnal Český rozhlas Plzeň k židovskému chucpe. Děkuji. Židé znají ze své historie příběh, kdy syn zavraždí oba své rodiče a pak žádá soud o shovívavost, neboť je vlastně sirotek.

Jestliže Karlovarské minerální vody myslí své sliby na obnovu některých památek v Kyselce vážně, nechť tedy konají. Nemohou si ale myslet, že u těch, pro které nenajdou uplatnění, jim časem bude dovoleno je zbourat. Denně nám chodí podpisy z celého světa a na našich stránkách si můžete přečíst mnohé názory lidí, kteří vesměs nechápou jak firma vydělávající miliardy na těžbě strategické suroviny tohoto státu může lhostejně přihlížet celá dvě desetiletí k tomu, jak je ničeno dědictví muže, který především na jeho jméno postavili svůj veleúspěšný obchod s minerální vodou.

Z jejich úspěchu však obec Kyselka nemá vůbec nic na rozdíl od doby, kdy zde ve stejné komoditě podnikal tento výjimečný muž a kultivovaný podnikatel Heinrich Mattoni. Ptám se proto zde přítomných Karlovarských minerálních vod prostřednictvím pana předsedy, kolik tisíc lidí se má ještě podepsat pod naši petici, aby vzaly za své heslo Heinricha von Mattoniho: Beru-li něco z této země, musím do ní také něco dávat.

Vážený pane předsedo, vážené senátorky a senátoři, dámy a pánové, vážení hosté. Omlouvám se za svůj poněkud exaltovaný projev, ale to, jak se Karlovarské minerální vody chovají nejen k památkám ke Kyselce, ale také k životnímu prostředí obce, mně vždy znovu a znovu velmi rozpaluje. Nevím, jak by se vám žilo se sousedem, který připouští, aby jeho pozemky, a to navíc v lázeňském území vypadaly jako skládka odpadků, jak se můžete přesvědčit na fotografiích, které bych prostřednictvím zde přítomné zástupkyně – nevím, jak to mohu udělat, můžu nechat kolovat. Jsou to naprosto ořesné snímky, které jsme pořídili v lázni Kyselka minulý měsíc. Děkuji vám za pozornost.

Předseda Senátu Milan Štěch: Také vám děkuji pane Riesi a co se týká těch fotek, prosím, nechte je u prezence v předsálí, tam se můžou senátoři nahlédnout. Jinak tady nemáme praxi, že by při jednání v jednacím sále koloval

nějaký materiál. Děkuji. Nyní vystoupí – jestli můžu pana Horníka, senátora požádat, jestli by mohl vystoupit za strany dotčené a pak by senátoři diskutovali, nebo jinak bych vám musel dát přednost. Ne. Takže prosím nyní paní Marii Švábovou, aby vystoupila jménem petentů.

Marie Švábová: Vážený pane předsedo, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, vážení přítomní. Můj příspěvek bude velice krátký. Přišla jsem s ním proto, že se obávám, že přes pozitivní výsledek projednání naší petice v Senátě, kterého si nesmírně vážím a vysoko ho oceňuji, budou pokračovat snahy redukovat množství rekonstruovaných objektů. Nejde tu jenom o naplnění litery zákona č. 20/1987 Sb., zákona o památkové péči. Porušením celistvosti chráněného areálu odstraněním některých objektů znehodnocujeme totiž ty zbylé, měníme jejich totožnost, měníme jejich měřítko i vztah k okolí, jejich původní smysl. Předmětem ochrany totiž nemůže být jenom fyzická podstata památky, ale i prostor a prostorové vztahy, které k sobě váží. Zachovaná budova ztvárněná v kontextu s odstraněnými objekty vyznívá potom naprázdno a ztrácí svou urbanistickou i architektonickou hodnotu. Osamocená věž po demolici objektů, jimž dominovala, ztrácí své původní měřítko. Mění se v nostalgický suvenýr bez jasného zakotvení ve svém prostředí. To je podstata snahy chránit vždy celek.

Dále bych vám chtěla ještě přečíst stanovisko k návrhu usnesení Senátu z hlediska působnosti Národního památkového ústavu v Lokti. Vzhledem k tomu, že Národní památkový ústav v Lokti má v územní působnosti odborný dohled a v rámci zákona o státní památkové péči nad areály kulturních památek v Kyselce je důvodný předpoklad, že bude v rámci přijatého usnesení, respektive jeho návrhů, dotazován veřejnými soukromými subjekty na názor daného dokumentu.

Z tohoto důvodu považuje vedení Národního památkového ústavu za vhodné koncipovat stanovisko v jednotné písemné formě, a to v následující podobě. S nálezem, tedy body 2 a 3 se plně ztotožňujeme, byť je nutno doplnit, že v určitých fázích kauzy byly právní nástroje, sloužící k zabezpečení řádné údržby, na bývalých vlastních nevyimadatelné. Je však zřejmé, že v rámci celého procesu nebyly nikdy využity všechny možné způsoby, které jsou v rámci působnosti jednotlivých státních orgánů možné uplatnit, a to nejen v působnosti resortu kultury. K bodu 4, tedy k ustanovení kontrolní a pracovní skupiny je možno konstatovat, že jeho význam chápeme jako vhodný nástroj umožňující koordinaci kroků a rychlou informovanost. Nástroje územního plánování mohou mít podpůrnou funkci, v zásadě však zřejmě daný stav nemohou zvrátit. Požadavek na stavební uzávěru vyžaduje bližší odůvodnění, může být v rámci přípravy koncepce i kontraproduktivní. V bodu 5 k výzvě deklaruujeme, že Národní památkový ústav je připraven podílet se prací svých odborných kapacit na celém procesu a poskytovat konzultační, dokumentační a výzkumný servis, a to jak prioritní činnost v rámci své územní působnosti možnost vstupu krajského úřadu do procesu základního zabezpečení považujeme za zásadní krok. Otázkou je však možnost reálného rozsahu použití veřejných prostředků. Za Národní památkový ústav územní pracoviště v Lokti Tomáš Karel, ředitel.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda Senátu Milan Štěch: I my děkujeme, paní Švábová. Nyní dalším přihlášeným je za stranu dotčenou pan Martin Hanzl.

Martin Hanzl: Vážený pane předsedo, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři. Mé jméno je Martin Hanzl a jsem tady v zastoupení Karlovarských minerálních vod. Jsem tady proto zejména, abych uvedl na pravou míru některé

mýty, které jsou šířeny v souvislosti s peticí a činnosti patentů, které, jak jste mohli asi seznat z předchozích vystoupení zástupců patentů, vždy míří na Karlovarské minerální vody, ačkoliv to není tak úplně oprávněné.

Chtěl bych říct, že v obci Kyselka se nachází dva památkově chráněné areály, které se jmenují Lázně Kyselka a Mattoniho továrna. Karlovarské minerální vody jsou vlastníkem areálu Mattoniho továrna, nikoliv Lázně Kyselka. Karlovarské minerální vody nikdy nebyly a nejsou vlastníkem objektu Lázně Kyselka, což si každý může najít na katastru nemovitostí, který je veřejně přístupný na internetu. Není tomu tedy tak, že by Karlovarské minerální vody nesly jakoukoliv odpovědnost za stav památkově chráněných objektů Lázně Kyselka.

Pokud se týká nemovitostí Karlovarských minerálních vod, tak těch je sedm, čtyři z nich jsou v zachovalém stavu, pro dvě je pro letošní rok připravována kompletní rekonstrukce na malé muzeum a bytový dům. Podklady jsou projednávány v současné době s Památkovým ústavem v Lokti a stavebním úřadem v Kyselce. Jednání probíhají, Národní památkový ústav se jich účastní a vzhledem k procesním lhůtám přípravy dokumentace a stavebního povolení předpokládáme k závěru letošního roku zahájení prací.

Další věcí, která tady zazněla byly některé výroky typu zprůhlednit majetkové vztahy, vyvinout úsilí k záchraně všech památkových objektů. Karlovarské minerální vody nabídky již v loňském roce pomocnou ruku druhému vlastníku s tím, že se s ním shodly na realizaci nějakého společného projektu, na který byly ochotny přispět významnou finanční částkou. Tento závazek či příslib stále trvá. Nicméně řešení, které má být přijato, musí být řešení komplexní a konečné, nelze očekávat od soukromého subjektu, že investuje finanční prostředky do projektu, které nemá žádné vyústění, nemá žádný konec a nemá žádné racionální řešení.

Pokud se týká textu petice samotné, pokud si jej přečtete, tak body, které jsou v ní uvedeny skutečně byly splněny. K vyvlastnění, které Karlovarské minerální vody nejsou schopny zajistit - rozhodně nemáme žádné stanovisko. Pokud se týká poskytnutí finančních prostředků ministerstvem kultury, tento bod byl splněn, byť byl paradoxně petenty následně kritizován. Pokud se týká zapojení samosprávných celků jako je obec Kyselka a Karlovarský kraj do iniciativy patentů, to je věc svobodného rozhodnutí těchto samosprávných orgánů, nikoliv Karlovarských minerálních vod.

Pokud se týká poměrně vážného požadavku na to, aby Karlovarské minerální vody přispěly na cizí majetek ze svých vlastních prostředků, považujeme tento požadavek za příliš přísný, či příliš odvážný. My samozřejmě jsme připraveni obci Kyselka vyjít vstříc a pomoci, nikoliv však pod diktátem a na přání patentů.

Z vystoupení, která jsem měl možnost vyslechnout, vyplynulo, že Karlovarské minerální vody jsou ďáblem, který způsobil v Kyselce všechno zlo a nadále toto zlo tam působí. Z faktů, která jsou z veřejných zdrojů, je poznatelné, že tomu tak není. Pokud se týká usnesení samotného ani Karlovarské minerální vody, ani nikdo další nevyvíjel žádný tlak na nikoho, aby nebylo usnesení přijímáno, či aby bylo jiné. Vedli jsme konstruktivní jednání a poskytovali jsme plnou spolupráci výboru při projednávání petice. To je vše, děkuji vám.

Předseda Senátu Milan Štěch: Já také děkuji a sděluji, že probíhá rozprava. Kdo další se hlásí? Pan senátor Jan Horník.

Senátor Jan Horník: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení petenti. Věc, kterou projednáváme je v mém volebním obvodu a tudíž si myslím, že jsem dokonce povinen v této věci vystoupit. Nejdříve mi dovolu-

abych zmínil ale jednu podstatnou záležitost, která tady proběhla při schvalování programu jednání anebo potom následně, kdy kolega Áda Jílek chtěl vlastně upozornit na to, že projednáváme petici, která byla pouze udělána elektronicky. My se můžeme setkat s tím, že v budoucnosti této možnosti využijí i jiné skupiny obyvatel, které budou chtít něco podpořit, něco prosadit. Potom si dovedu představit, že zde budeme každý měsíc minimálně jeden den sedět a vyřizovat takovéto petice.

Když se podíváte na onu elektronickou petici, tak je napsáno, že bylo podepsáno – do tohoto okamžiku je to 18.746 občanů, ale nebylo podepsáno elektronicky. To znamená, my dáme petici, podporující čtyřpruh R6 z Karlových Varů do Prahy a sbíráme ty podpisy. Ale to je o hodně horší, než to hodit na internet. Ostatně jsme ani netušili, že by se takováto věc dala v Senátu projednávat, a to je ten důvod, nad kterým se zarážím, protože si myslím teď, když se pohnulo s D3 – dálnicí do jižních Čech, tak zůstal Karlovarský kraj jediným, který tu dálnici nebude mít, a to je špatně i pro Karlovarské minerální vody, protože nám budou všechna ta těžce naložená auta s minerálkou jezdit po té hrozně silnici směrem na Prahu a jinam. Samozřejmě možná začnou více využívat silnici R7, která se z Chomutova na Žatec nebo na Žatecku buduje. Takže otevřeli jsme Pandořinu skříňku. Já jsem zvědavý, jak budeme postupovat, až budeme zahrnuti obdobným peticemi.

A nyní k věci – nejen pro pana Kadrmana – zmiňoval kdo z politiků podepsal petici. Já jsem ji podepsal také hned nějak v začátcích, nicméně musím podotknout, že se mi potom přestalo líbit jednání těch, kteří zastupovali petenty, protože to jednání bylo pro ně docela vedeno tvrdě, spíš to byla taková válečná vřava mezi dvěma stranami a mně se to nelíbí a nelíbilo. Já bych doporučoval, kdyby se mohly zchladit hlavy a trochu bych také byl býval očekával, že petiční výbor bude složen z občanů – nebo aspoň kdyby jeden tam byl, který vlastně žije v tom regionu. Když se podíváte, co je dneska petiční výbor, tak zjistíte, že to je pan Ries - Březina, Břasy. Pan Kadrman – Červená voda a pan Šefl – Praha. Jsem rád, že i ve zbytku území České republiky se lidi zajímají o devastaci Lázní Kyselka, ale na druhé straně se ptám, proč se více v této záležitosti v rámci petice nezapojila vlastní obec. Já jsem mluvil s paní starostkou a ani jí se mnohdy militantní jednání nelíbilo. A to na jedné i na druhé straně. Já jsem zde byl v prosinci, byl jsem na výborovém slyšení a nabídl jsem, že bych se možná mohl stát jakýmsi mediátorem nebo bych se mohl stát jistým katalyzátorem, přes který bychom byli schopni najít společnou řeč.

Mě mrzí jedna věc, že bohužel náš stát toto bohatství zprivatizoval, a to není jenom na Karlovarsku, ale po celé republice mluvím o kvalitní minerální vodě. Víte, že minerální, nebo možná, že to nevíte, minerální vody není žádným způsobem jejich čerpání zdaněno a pro vaši informaci voda, která se odebírá na vodné, tak stojí někde plus mínus – to záleží na regionu 25 – 30 korun kubík. To znamená, jedna voda nebo jeden litr této vody jsou tři haléře. Já si dovedu představit, kdybychom udělali revoluci v této věci, teď nevím, jestli v zákoně o vodách nebo někde jinde, abychom využili možnosti, tak jako to je u všech jiných nerostných surovin, za který dostává za vytěžení ty obce, kde se to děje jisté finanční prostředky, u kaolinu jsou to dvě koruny za jednu naloženou Tatra.

Přesto, že jsou tam velké problémy a mnohdy větší se znečištěním, když tyto Tatry vyvážejí bílý kaolin do obcí a do jejich správních území, náklady s tím spojené a životní prostředí pro občany nebývá nejlepší, tak u minerálních vod jsou to zejména dopravní cesty, které velmi zatěžují jejich transport a tím pádem samozřejmě obyvatelé, kteří v tomto regionu žijí.

Proto se pokusím dát návrh na novelizaci takového zákona, kde budou minerální vody nějakým způsobem zdaněny. Buďto aby tyto finanční prostředky šly

do toho prostoru, kde se voda čerpá nebo – před jsme měli náš výbor, kde jsme si lámali hlavy, jak dostat peníze do sportu, tak dejme – zpoplatněme – jeden kubík vody minerální třiceti korunami a rozdělme tyto peníze napůl. Jednu polovinu dejme na záchranu kulturního dědictví naší republiky a druhou půlku dejme do sportu. On to samozřejmě nakonec zase zaplatí občan, i když si myslím, že ty výdělky na minerálních vodách jsou neskutečné oproti tomu, když známe ceny vodného v jednotlivých regionech.

Dovolte mi, abych vyslovil prosbu, aby se obě dvě – a teď můžu snad říct – znesvářené strany daly dohromady a hledaly společné řešení. Já tady bohužel nevidím ty, kteří byli v petici vyzváni, aby v té věci něco udělali, nevidím zástupce Karlovarského kraje, byť jsem také zastupitel Karlovarského kraje. Mám dojem, že tady toto fórum, na kterém měli možnost vystoupit a měli říct na rovinu, jak Karlovarský kraj to myslí s problémem Lázní Kyselka. Chtěl bych najít cestu společnou a znovu jí tady nabízím, pokud bude zájem jedné i druhé strany se sejít, tak tam já a možná i další politici z regionu zapůsobme na obě dvě strany a pokusme se pro Lázně Kyselka ještě něco udělat, protože dědictví, které máme od Heinricha Mattoniho bohužel se stává černou múrou mnoha z nás, kteří v tomto regionu žijeme.

Možná poslední dovětek – když půjdete na karlovarský hlavní hřbitov, tak tam uvidíte hrobky jak Mattoniho, tak Bechera a dalších. Já jsem vždycky byl rozhořčen z toho, když jsem viděl – a zprivatizovaly se tyto majetky – když jsem viděl, jak tyto majetky jsou zajímavě lukrativní a jak vydělávají a jak se nikdo o tyto hrobky nestará. Situace se změnila, naštěstí už ale tady je vidět přístup těch, kteří přišli využívají bohatství, které tady máme, ale minimum z toho vracím. A protože vlastníci Karlovarských minerálních vod jsou Italové, tak já je chci poprosit – oni vědí, co to je kultura, co to je kulturní dědictví. Sami s tím mají velké problémy s údržbou obrovského množství kulturních památek, tak aby se i v České republice na to podívali i z této strany a pokusili se nám společně Lázně Kyselka nebo zbývající torzo dát dohromady tak, abychom se za to nemuseli stydět a aby vzniklo něco, co by mělo i svou udržitelnost do budoucna, co by mohlo pokračovat v tom dobrém jménu, které firma Karlovarské minerální vody užívá, bývalého zakladatele Heinricha Mattoniho. Děkuji za pozornost.

Předseda Senátu Milan Štěch: Také děkuji, pane senátore a nyní vystoupí pan senátor Jaromír Štětina. Připraví se pan senátor Pavel Čáslava.

Senátor Jaromír Štětina: Děkuji vám za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, pan kolega Horník tady mluvil o militantnosti. Já nevím jestli je to v tomto případě ten správný termín, protože já jsem byl petentem jiné petice, kterou organizoval pan Kadrman již před lety, a to byla petice na záchranu historického nádraží v Ústí nad Orlicí, které mělo být zbouráno kvůli přeložce tratě. Tu petici tenkrát také podepsaly desítky tisíc lidí a tento boj na záchranu toho nádraží trval, jestli se nemýlím, dokonce několik let. A to nádraží se podařilo zachránit. Já myslím, že ten přístup petentů k petici, o které zde mluvíme je samozřejmě někdy tvrdý, to je prostě charakter peticí toho, když si lidé nevědí rady mezi volebními obdobími, jak ovlivnit politiky a jak zasáhnout. Proto já prosím, abyste považovali tuto petici za výraz občanské odpovědnosti. Děkuji.

Předseda Senátu Milan Štěch: Také děkuji, pane senátore. Prosím pana senátora Pavla Čáslavu o jeho vystoupení.

Senátor Pavel Čáslava: Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové. Já bohužel musím také konstatovat, že se neztotožňuji se stanoviskem garančního výboru a zpravodaje. Domnívám se, že petice měla být prozkoumána, zda je v souladu s jednacím řádem Senátu, s částí 12 – petice a jiná podání občanů. Mělo být zjištěno, zda petenti předložili petenční archy s deseti tisíci autentických podpisů. Nemyslím si, i když souhlasím s ním, že technika pokročila a internet využíváme běžně v každodenním životě, že bychom tyto autentické podpisy mohli nahradit jenom kliknutím na internet. Jestliže to tak chceme, tak to ale vyjádřeme svojí vůlí a změňme petiční zákon, který s touto záležitostí nepočítá. Myslím si, že to je škoda, že to tak bylo prostě posouzeno. Myslím si, že to trochu devalvuje úctyhodnou práci, kterou si petenti dali s touto peticí. Já přesto, že se ztotožňuji s mnoha názory petentů, tak tuto záležitost velice těžko přijímám. Já osobně se dívám na projednávání této záležitosti nikoliv jako na projednávání petice, ale podání občanů.

K samotnému případu Lázní Kyselka. Dětství a větší část dospělého věku jsem prožil v Karlových Varech, do Lázní Kyselka jsme jako děti jezdili s rodiči na výlet. Tomuto městečku jsme říkali "Kysíbl" a zdejší minerálce "Kysibelka". Pamatuji se, že městečko dýchalo starosvětskou atmosférou, domy byly jako šlehačkové dorty. V posledních 20 letech mi lázně sešly z očí, přestěhoval jsem se z Karlových Varů do průmyslového Sokolova. Přesto jsem se tu a tam o Kyselce něco doslechl a nebyly to vůbec dobré zprávy.

Osudový řetěz likvidace kulturního a historického dědictví Lázní Kyselka provází ničení, podvody, krádeže, projevy chamtivosti a vandalství, ruku v ruce s neschopností, hloupostí a bezprecedentní lhostejností státní a veřejné správy.

Řetěz likvidace začíná už v roce 1992, kdy Lázně Kyselka v privatizaci získává soukromá osoba pan Karel "XY" – nebudu ho jmenovat – instalatér z Prahy. To zní jako dobrý začátek pro postmoderní satiru. Ale pokračování si drží styl. Krátce po privatizaci v roce 1992 byl kompletně zničen firemní archiv, uložený po léta provizorně v budově nádraží. Všechny unikátní archiválie, dokumentující historii firmy Mattoni i Lázní Kyselka od roku 1873 včetně originálních licencí a listin chránících značku pro prodej Mattoni Ferro, tedy v zámoří, stavebních plánů stáčírny i lázní – byly vyhozeny z oken na velkou hromadu a spáleny. Likvidováním papírů to začalo. Ale pokračovalo to likvidováním architektury, vybavení atd. atd.

Historie je opravdu tristní. Já si myslím, že i přesto, že jsem káral ve svém úvodu garanční výbor za to, jakým způsobem uchoopil petici, musím ho zase na druhou stranu pochválit, jakým způsobem připravil doprovodné usnesení.

Doprovodné usnesení osobně cítím jako vyvážené. Velmi rozumně je v mnohém adresováno státní správě a orgánům, které se mají tímto stavem zabývat.

Přes své výhrady - budu s tímto usnesením souhlasit. Děkuji.

Předseda Senátu Milan Štěch: Také děkuji, pane senátore. Nyní vystoupí pan místopředseda Petr Pithart.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Vážený pane předsedo, paní senátorky, páni senátoři. Byl jsem se podívat v Kyselce. Byl jsem samozřejmě zhrozen – tak jako všichni, a od té doby jsem připraven podepsat petici. Třeba tady. Ale podepsal bych ji tak, že bych vyndal pero, napsal bych své jméno, a k tomu jménu bych připojil všechny náležitosti, které k tomu patří. Kdybych byl vyzván, abych petici elektronicky, odmítl bych. A tím je dán i můj postoj k projednávání této věci.

Je mi to líto, že taková energie je – troufám si říci – znehodnocena tím způsobem, kterým si petenti usnadnili situaci.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji. Nyní prosím o vystoupení pana senátora Jaromíra Jermáče.

Senátor Jaromír Jermáč: Vážený pane předsedo, vážení kolegové, milé kolegyně, zaznívalo tady už i při některém minulém projednávání petic, zda právě splňují všechny náležitosti, nebo nesplňují. Myslím, že by nás to mělo vést k zamyšlení, jestli novelizovat petiční zákon z roku 1990, ale i novelizovat jednací řád Senátu. Víme, že v dnešní době rozšíření Internetu, budou samozřejmě upřednostňovány jiné formy. Ale to není bodem dnešního projednávání. Byl bych rád, kdybychom se nad tím zamýšleli.

Zaznělo zde, že takovýchto elektronických petic může být hodně. Pokud se podívám zpátky, tak jsme projednávali petice v maximální míře dvě hodiny měsíčně; myslím tady na plénu Senátu. Nevím, proč bychom tomu nemohli věnovat jeden den v měsíci. Stěžujeme si na malou občanskou aktivitu, a právě vidíme, jaké problémy dneska nastávají, tak právě v tomto může Senát sehrát velkou úlohu. Často se setkáváme s tím, že když se na nás lidé obracejí, kvitují, že Senát je jedinou institucí, která se jejich problémem zabývá.

A věřte mi, že i když my nemáme rozhodovací pravomoci, často jenom doporučujeme, žádáme, tak věřte, že samozřejmě i tyto petice mají svůj smysl.

Pan senátor Štětina tady zmínil petici na záchranu nádraží v Ústí nad Orlicí. Zmínil bych i tu nedávnou, kdy jsme řešili problematiku domu na Václavském náměstí. Žádali jsme tehdy ministerstvo kultury, aby v tom učinilo určité kroky. Ale nyní vidíme, že nová paní ministryně už dala podnět k tomu, aby bylo zahájeno řízení o prohlášení tohoto domu kulturní památkou.

Jsem přesvědčen o tom, že ne vždy se nám podaří vše co zamýšlíme. Ale tak už to bývá v politice i v životě. Ale proto jsem přesvědčen, že petice mají důležité místo v naší společnosti, tedy i zde na půdě Senátu.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji pane senátore, a nyní prosím pana senátora Oberfalzera, aby se ujal slova.

Senátor Jiří Oberfalzer: Pane předsedo, dámy a pánové, zástupci petentů – zdravím! Včera jsem trnul, když jsme projednávali přístup Chorvatska do EU, kdo ještě vystoupí s tím, že byl také v Chorvatsku... Dnes jsem neodolal, abych vás informoval, že i já jsem byl v Kyselce. Narodil jsem se v Karlových Varech – a 19 let jsem tam žil nepřetržitě. Mám samozřejmě vzpomínky z dětství, ze školního výletu, ale i potom z mládí, kdy jsme tam jezdili na kole. Byl to krásný výlet kolem Ohře. Místo bylo malebné.

Musím říct, že když vidím dneska obrazy z toho místa, tak mně skutečně srdce krvácí! Je to naprosté barbarství.

Velmi často tady vedeme debatu o kapitalismu, s kterou velmi často nemohu souhlasit. Ale toto je opravdu odvrácená tvář podnikání. Nevím, neznám details. Nestudoval jsem, za jakých podmínek došlo k privatizaci. Věřím tomu, že tam bylo nějaké zanedbání. Věřím tomu, že dlouhodobá nečinnost pomohla této zkáze. Ale myslím, že je to pro majitele podniku značná ostuda. Měli by se stydět. Radost mi udělal oceněný dokumentarista na cenách Českého lva, který tomuto významnému sponzoru této významné akce připomněl, že kultura není jenom to, co je v televizi. Ale také to, jak se chováme.

Čili já – bez výhrady – tuto petici podpořím. Mrzí mě, že to má nějaké technické nedostatky. Ale jsem rád, že jsme dali tady příležitost se k petici vyjádřit a podpořit ji. Děkuji.

Předseda Senátu Milan Štěch: Také děkuji, pane senátore. Nyní vystoupí pan senátor Jan Horník.

Senátor Jan Horník: Ještě jednou, omlouvám se, že vystupuji podruhé k tomuto bodu, ale jenom krátce. Jestli bych mohlo poprosit pana předsedu, aby svým prostřednictvím vzkázal panu Štětinovi, že když jsem řekl slovo "militantní", nemyslel jsem petici. Petici bych jinak nepodepsal, kdyby byla militantní. Já jsem myslel ono dění kolem toho, co se v Lázních Kyselka děje. Tam jsou skutečně "bojůvky". Museli byste to vidět. Jedna, druhá strana znesvářená, napadení osob apod. Takto se nedají Lázně Kyselka zachránit!

Proto pojďme k jednomu stolu. A pojďme pro věc něco udělat, a ne se vzájemně; i fyzicky a slovně napadat. Toť vše, děkuji.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji. Ujišťuji vás, že pan senátor Štětina je o vašem sdělení informován.

Nyní se přihlásil pan Kadrman, který má ještě právo jednou vystoupit.

Martin J. Kadrman: Vážený pane předsedo, paní senátorky, páni senátoři, jsme nesmírně překvapen z toho, kolik z vás zná Lázně Kyselka – bylo tam ať na léčení nebo na dovolené. A dokládá to význam tohoto ojedinelého památkového areálu v celé ČR.

V krátkosti bych reagoval na několik informací, které tady zazněly, nebo možná i výtek.

Prvně bych chtěl uvést na pravou mírou záležitost zničení mattoniho archívu, kdy mattoniho archív byl uložen v nádražní budově. Nádražní budova patřila Karlovarským minerálním vodám. Mattoniho archiv byl pálen a obyčejní lidé zachraňovaly artefakty, které jsou dnes obrovskou vzácností. Zároveň bych rád poděkoval panu Horníkovi za to, že naši petici podepsal. Samozřejmě chápu, že způsob, jakým vedeme boj za záchranu Lázní Kyselka, se mu nemusí zamlouvat. Každý jsme jiný člověk. Každý máme jiný naturel a jiný způsob jednání.

Nicméně, pokud nám je vytýkáno, možná i právem, tvrdé jednání v celé věci, myslím, že 20 let tady probíhala měkká jednání. A kam vedla, vidíme všichni.

Poslední věcí, kterou bych chtěl ozřejmit, je to, že nejsme s Karlovarskými minerálními vodami znesvářené strany. Jenom vyžadujeme dodržování zákonů této země. O nic v této záležitosti nejde. Pokud by zákony této země byly dodržovány v posledních 20 letech, dnes tu nestojíme. Děkuji.

Předseda Senátu Milan Štěch: Také děkuji. O slovo se přihlásila ještě paní Švábová. Prosím.

Marie Švábová: Vážení senátoři, vážené senátorky, mám jenom velice malou poznámku. Zaujala mě debata nad podpisy pod touto peticí. Myslím, že tato petice je svým způsobem zvláštní tím, že tu byl na první pohled porušen zákon této republiky – památkový zákon. A kdyby přišel jenom jeden občan, a trval na jeho naplnění, domnívám se, že by měl právo! Takže se mi nezdá zpochybňování množství nebo kvality podpisů, v tomto případě, za relevantní. Také není důležité, z které oblasti této země jsou petenti. Jedná se o kulturní dědictví celého národa, tzn.

lidí, kteří jsou nějakým způsobem účastni kultury v tomto území. Každý z nás má právo – a povinnost – opět ze znění památkového zákona, památky chránit.

To jsem jenom chtěla říct na téma podpisů.

Toto je zvláštní petice.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji. Každá petice je svým způsobem velmi originální. Petentům a dalším většinou velmi leží na srdci...

Nyní prosím pana Riese, aby ještě jednou vystoupil. Jste přihlášen... Je to tak? Prosím.

Pavel Přemysl Ries: Vážený pane předsedající, vážené senátorky, vážení senátoři, jenom krátce bych chtěl také dodat k věci a reagovat zde na některé příspěvky.

Chtěl bych zdůraznit, že opravdu jedna věc je diskutovat o tom, do jaké míry byla tato petice řešena podle zákona, zda jsme měli mít archy podepsané či neměli mít archy podepsané. Máme to částečně; a částečně nikoliv. Ono se to lehce řekne. Zkuste si to udělat v praxi, když do toho dáváte svůj vlastní volný čas, a žádné jiné finanční prostředky k této aktivitě nemáte.

Naprosto přesně tady zaznělo od paní architektky Švábové, jakým způsobem tuto petici vnímáme. Stejně bych potvrdil, co řekl pan ing. Kadrman, že kdyby v této zemi byl dodržován památkový zákon a hlavně bylo vyžadováno jeho dodržování na vlastních, skutečně by k této petici nemuselo dojít. A neměli bychom tady dneska co řešit. Děkuji za pozornost.

Předseda Senátu Milan Štěch: Také vám děkuji. Ještě se přihlásil pan Hanzl.

Martin Hanzl: Vážený pane předsedo, vážené paní senátorky, vážení pání senátoři, jenom v reakci na některá vystoupení, která jsem tady zaslechl, myslím, že jsem se možná nevyjádřil dost srozumitelně.

Vyjádření typu, že podnikání Karlovarských minerálních vod má dopad a vliv na stav Lázní Kyselka, je nekorektní a nepravdivé! Lázně Kyselka nikdy nebyly privatizovány Karlovarským minerálním vodám. Nikdy je nevlastnily. Nikdy žádnou činnost v lázních neprováděly. Není korektní tvrdit, že podnikání Karlovarských minerálních vod nějakým způsobem způsobilo současný stav lázeňských budov v Kyselce. To je první věc.

Tvrzení o tom, že bohatství Karlovarských minerálních vod vyplývá z těžby vody nebo nerostných surovin, není rovněž zcela korektní. Protože bohatství Karlovarských minerálních vod spočívá nejen v tom, že využívají podzemní zdroje vody, ale i z práce lidí, kteří v Karlovarských minerálních vodách pracují, z rozvoje té společnosti. Z rozhodnutí a investic, které do ní byly udělány.

Takže je velmi laciné a jednoduché postavit úspěch Karlovarských minerálních vod, kterého nepochybně dosáhly za posledních 20 let – pouze na tvrzení, že využívají podzemní zdroje vody. Zdrojů podzemních vod má ČR velmi mnoho. Ne ve všech oblastech se podařilo využít tyto zdroje tak dobrým způsobem a rozvinout značku Mattoni jako v Kyselce na Karlovarsku.

Pokud se týká likvidace archivů či pálení – o takových věcech nic nevím. A jsem si skoro jist, že pro to neexistují žádné důkazy ani svědectví. Je to domněnka či spekulace, která se v rétorice petentů objevuje velmi často.

Řada argumentů, které petenti přednášejí – a teď do nesouvisí s textem petice, ale s doprovodnou činností, která je navázána – stojí na polopravdách, na manipulaci s údaji, spekulativními závěry.

Je to legitimní způsob, jak prosazovat svoje názory. Pokoušíme se tyto nepravdivé informace vysvětlovat. Bude-li to tak pokračovat, budeme se zase jenom bránit způsob, kterým můžeme.

Co je ale myslím podstatné, je to, co se má v Kyselce udát nyní. Budoucnost, ke které má činnost směřovat. Karlovarské minerální vody jako vlastních 7 objektů z 22, které jsou v Kyselce, má 4 objekty v dobrém stavu a 2 objekty v současné době rekonstruuje. Tak, aby byly ozdobou obce Kyselka a poskytly kulturní zázemí oblasti.

Karlovarské minerální vody jsou také trvale kritizovány za dopravu, která souvisí s provozem stáčírny. Karlovarské minerální vody budou v letošním roce zprovozňovat vlečku mezi Kyselkou a státní tratí ve Vojkovicích. V nejbližších dnech o tom bude veřejnost informována.

Je to rovněž jeden z požadavků petentů, rovněž je plněn. Ale tehdy, když tomu nasvědčují ekonomické rozumné a časové podmínky, nikoliv tehdy, když petenti buší na vrata novinářů. Děkuji vám.

Předseda Senátu Milan Štěch: Také vám děkuji. Do rozpravy se přihlásil pan místopředseda Petr Pithart... Nepřihlásil? To je tedy omyl.

Táži se, kdo další se ještě hlásí do rozpravy. Nikdo se nehlásí. Rozpravu končím, a prosím pana zpravodaje, aby se vyjádřil a sdělil nám, jak a o čem budeme hlasovat.

Senátor Václav Homolka: Děkuji, posilnil jsem se mattonkou, tak to snad nějak zvládnou...

Slyšeli jsme vystoupení. Pokud se týká pozvaných, těmi bych začal. Všichni vystoupili dvakrát. Pan Kadrman poděkoval Senátu, uvedl několik výrazných osobností ze společenského života, které podpořily tuto akci. V druhém vystoupení byl překvapen, kolik senátorů má takový docela osobní vztah k tomuto místu.

Senátor Václav Homolka: Pan Ries také poděkoval Senátu, konkrétně výboru, který má petice ve své gesci. Upozornil na přetrvávající problémy řešení lidí ve vyvlastnění. Nebyly splněny podmínky při převodu majetku. Vyzval Karlovarské minerální vody, aby více investovaly. Ve druhé části vystoupení se vyjádřil k podpisům, jak je to těžké časově i finančně.

Paní Švábová se obává redukce činnosti vlastníků jen na některé objekty. Upozornila na to, že je nutné řešit areál jako celek. Myslím si, že je to velmi důležité. Uvítala některé body usnesení jako například ustanovení pracovní skupiny. Ve druhé části upozornila, že podle ní byl porušen památkový zákon, takže není nutné počítat občany, kolik jich podepsalo petici, ale spíše se zaměřit na obsah než na formu.

Pan Hanzl zdůraznil, že Karlovarské minerální vody jsou jen jedním z vlastníků objektů, a to ještě menšinovým. Uvedl některé kroky karlovarských minerálních vod, kterými plní své povinnosti a zdůraznil možnost pomoci soukromé firmě. Vyvlastnění vlastníků nechce komentovat, k tomu mají neutrální stanovisko. Ve druhé části uvedl na pravou míru některá vyjádření, především to, že vlastníci nevlastní lázeňské objekty, a že opravují své, čímž poukázal na rozdílný přístup. Kritiku ohledně dopravy v současné době řeší Karlovarské minerální vody vlečkou.

Co se týká vystoupení senátorů, první byl Petr Bratský, toho bych si nechal nakonec, protože navrhuje změnu.

Druhým diskutujícím byl pan senátor Horník, který se přiznal, že podepsal petici. Upozornil na možné komplikace do budoucna v souvislosti s elektronickým podpisem a s tím, jak to u nás chodí. Musím říci, že příslušný výbor to peticí rozhodl a ten také mohl rozhodnout jinak. Nemuseli jsme to projednávat. Protože se nám zdálo, že je to téma hodné zvláštního zřetele, myslím si, že jsme to udělali dobře.

O militantním vystupování petentů byla řeč.

Také se zabýval problematikou využívání minerální vody. Myslím, že je to i do budoucna k zamyšlení. Je to veřejný příslib, že bude iniciovat změnu zákona o vodách, kdy tvrdí, že výtěžek z těžby jakéhokoli nerostu by měl jít také do toho místa, tzn. do obce Kyselka.

Zkritizoval orgány státní správy i samosprávy a doufá, že budou vnímat naše usnesení. Vyzval také vlastníky, aby konaly.

Třetím byl pan senátor Štětina. Trochu reagoval na militantní výstup v reakci na pana Horníka a spíše ocenil občanskou snahu a iniciativu. Pojmy si vysvětlili.

Dalším senátorem byl pan Čáslava. Upozorňoval na jednací řád, na to, co tady zaznělo i na začátku. Kriticky hodnotil přístup výborů k zařazení petice, ale na druhou stranu si vzpomněl, že jako dítě jezdil také do lázní. Připomněl rok 1992, kdy se likvidovaly papíry a pak to pokračovalo architekturou a v podstatě usnesení pochválil.

Pátým diskutujícím byl pan senátor Pithart. Také kritizoval postup ve způsobu získávání podpisů.

Předseda Senátu Milan Štěch: Pane senátore, nechci vám do toho zasahovat, ale myslím si, že jsme všechna vystoupení slyšeli.

Senátor Václav Homolka: Víím, chci jen říci, jak se to vyvíjelo a že to má vliv na to, co bude do budoucna. Myslím si, že rozprava odkrývá to, jak usnesení bude nakonec vnímáno těmi, ke kterým to říkáme. Možná u dalšího vystoupení pana senátora Jermáře to jde spíše do vlastních řad, to vynechám. Myslím si, že by občané ocenili, pokud bychom řekli, že se peticemi a zvláště takového charakteru budeme zabývat a že Senát ukáže svou snahu občanům vyhovět.

Senátor Oberfalzer se zamýšlel nad odvrácenou tváří podnikání. Leží mu na srdci nečinnost orgánů. Tady nejsou, byly na veřejném slyšení 12. prosince, ale pokud orgány státní správy a samosprávy by měly toto slyšet.

Vrátím se teď k senátoru Bratskému. Navrhl doplnění usnesení v bodu V, vyzývá

2. vlastníky objektů

a) Karlovarské minerální vody a.s., aby – navrhuje přidat – učinila kroky k zastavení devastace všech památkově chráněných objektů ve svém vlastnictví.

Myslím si, že je to dobrý návrh, i když v podstatě říká, že by se měly dodržovat zákony. Osobně tento návrh podpořím. Dalším návrhy nebyly.

Předseda Senátu Milan Štěch: Chci ubezpečit, jak to bude znít. Návrh je:

2. Vlastníky objektů

a) Karlovarské minerální vody a. s., aby – a zůstane tam to co tam je a doplní se "učinili kroky"?

Senátor Václav Homolka: První tam zůstává - a doplní se to.

Předseda Senátu Milan Štěch: Udělá se spojka – a učinili kroky k zamezení devastace ve všech objektech v jejich vlastnictví.

Senátor Václav Homolka: Přesně tak, bude druhá odrážka, ve které bude to, co jsem přečetl.

Předseda Senátu Milan Štěch: Všichni jste to slyšeli. Pokud se týká procesu hlasování, budeme nejdříve hlasovat o doplňku pana senátora Bratského a pak bychom hlasovali o usnesení tak, jak bylo navrženo, buď včetně doplňku nebo v původním znění.

Děkuji za vaši zprávu.

Budeme hlasovat o doplnění návrhu usnesení Senátu PČR, který nám navrhl garanční výbor, a to v bodě V. Výzva 2., a bude znít:

vlastníku objektů

a) Karlovarské minerální vody, a.s., aby maximálně urychlili započatou realizaci alternativní dopravy svých produktů prostřednictvím železniční vlečky –

a doplňuje se: a učinili kroky k zamezení devastace – pardon – a učinili kroky k zastavení devastace objektů – pane senátore, pojdte to přečíst. Já to tam poznamenané nemám, vy jako zpravodaj nám to přečtete.

Senátor Václav Homolka: Děkuji. Takže ta první odrážka zůstává, za druhou odrážkou bude – učinili kroky k zastavení devastace všech památkově chráněných objektů ve svém vlastnictví.

Předseda Senátu Milan Štěch: Ano, slyšeli jste, o čem budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji vám.

Hlasování č. 24, registrováno 54, kворum pro přijetí 28, pro návrh 49, proti nikdo. Návrh byl schválen.

A nyní budeme hlasovat o usnesení, které nám bylo předloženo garančním výborem, jako celku, a to ve znění přijatého doplnění, o kterém jsme před chvílí rozhodli hlasováním.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s návrhem, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji.

Hlasování č. 25, registrováno 55, kворum pro přijetí 28, pro návrh 50, proti nikdo. Návrh byl schválen.

Děkuji petentům, děkuji stranám dotčeným, děkuji zpravodajovi a projednávání tohoto bodu končíme.

My se vystřídáme.

Další část schůze řídila místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Dobré dopoledne. Dalším bodem je

13.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, ve znění pozdějších předpisů (senátní tisk č. 322)

Tento návrh jste obdrželi jako senátní tisk č. 322. Návrh uvede pan ministr financí Miroslav Kalousek, kterého nyní prosím, aby nás seznámil s návrhem zákona. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji, abych předložil poměrně jednoduchou, spíše technickou a modernizační novelu podnikání na kapitálovém trhu týkající se emise dluhopisů. Podle dnes platné právní úpravy musí Česká národní banka schvalovat emisi i schvalovat příslušný projekt. Není to ve světě obvyklé. Obvyklé je pouze zachování povinností včas zveřejnit projekty emise za předpokladu, že budou dluhopisy nabízeny veřejnosti. To znamená, měníme to tímto způsobem. Dochází tam potom ještě k jedné změně, a to, že vlastníci dluhopisů se mohou účastnit schůzí vlastníků prostřednictvím prostředků dálkové komunikace. Je to v souladu s moderními trendy, odsouhlasené, odladěné s Českou národní bankou. Hladce to bylo chváleno Poslaneckou sněmovnou. Prosím tedy o schválení.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, pane ministře. Prosím, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů. Organizační výbor určil garančním výborem pro projednávání tohoto návrhu zákona VHZD. Usnesení vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 322/1. Zpravodajem výboru je pan senátor Josef Řihák, kterého nyní prosím, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou. Prosím, pane senátore.

Senátor Josef Řihák: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, pane ministře, dovoluji mi, abych se krátce vyjádřil k senátnímu tisku č. 322. Cílem předloženého návrhu zákona je zrušení povinností schvalovat emisní podmínky Českou národní bankou a dohledové povinnosti České národní banky nad emisemi dluhopisů, k nimž již se neuveřejňuje prospekt. A dále zrušení výčtu osob oprávněných vyhledávat dluhopisy.

Dále návrh zákona opravuje úpravy, jejichž cílem je snížit administrativní zátěž spojenou s emisí dluhopisů a změny legislativně technického charakteru. Jedná se zejména o následující změny: zjednodušení dluhopisového programu, úpravu náležitostí dluhopisů a emisních podmínek, úpravu účasti na schůzi vlastníků s využitím prostředků komunikace na dálku, například přenos schůze obrazem a zvukem. A dále jedna důležitá změna je upřesnění podmínek vydávání komunálních dluhopisů.

Co se týká legislativního procesu, vláda návrh zákona projednala 25. října 2011 a v listopadu ho dala do Poslanecké sněmovny. Poslanecká sněmovna v průběhu třetího čtení přijala tři drobné legislativně technické pozměňovací návrhy. Pro zákon v Poslanecké sněmovně z přítomných 167 poslanců hlasovalo 144 a 12 poslanců bylo proti. Do Senátu přišel návrh zákona 2. dubna 2012 a jako garanční výbor byl náš výbor, VHZD, který se tímto senátním tiskem 322 zabýval na své 25. schůzi 17. dubna. Po úvodním slově zástupce předkladatele Ing. Radka Urbana,

náměstka ministra financí, po zpravodajské zprávě senátora Josefa Řiháka, kterou přednesl senátor Jan Hajda, a po rozpravě, výbor

I. doporučuje Senátu PČR schválit návrh zákona ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou,

II. určuje zpravodajem výboru pro jednání na schůzi Senátu senátora Josefa Řiháka,

III. pověřuje předsedu výboru senátora Jana Hajdu, aby předložil toto usnesení předsedovi Senátu.

To je k projednávání tohoto návrhu zákona ve výboru. Děkuji.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také, pane senátore, a také vás požádám, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů. Ptám se nyní, zda někdo navrhuje podle § 107 jednacího řádu návrhem zákona se nezabývat. Nikoho takového nevidím. Mohu tedy otevřít obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy se jako první přihlásil pan senátor Vladimír Dryml. Prosím, pane senátore.

Senátor Vladimír Dryml: Vážená paní předsedající, pane ministře, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, pan ministr Kalousek jako mladý lišák – mladý lišák, zdůrazňuji, minule mě napadl, že jsem mu řekl starý, tak mu říkám mladý, doufám, že ho to neurazí – a jako zastupitel TOP 09 a Starostů, nám tady přednesl i jeden docela sporný příběh o tom, že to je jenom jednoduchá právní úprava, technické detaily. A nezmínil se o té věci, která, si myslím, bude zásadně doléhat na některé starosty, a možná i kraje, a to jsou komunální dluhopisy.

Protože podle zákona o obcích má zastupitelstvo pravomoc na vydávání dluhopisů bez jakýchkoliv omezujících podmínek. Tady proti tomu máme schvalovat další zákon, který vlastně popírá zákon 128/2000 Sb., takže já bych poprosil pana ministra, aby nám vysvětlil ten rozpor a jestli zastupitelstva budou – asi budou – omezena ve svých pravomocích. Možná, že budou zastupitelstva, kterým se to nebude líbit. A pak bych od pana ministra žádal odpověď, jak to tedy bude řešeno.

A druhá věc, to se také týká komunálních dluhopisů, dokonce i těch, které jsou vydávané v zahraničí nebo obdobných cenných papírů, které jsou vydávány územně samosprávným celkem podle práva cizího státu.

Chtěl bych se zeptat, jestli to je unijní právo, nebo že se práva cizích států budou řídit naším právem, nebo jakým způsobem se to bude řešit?

A zajímalo by mě, proč je tam – to je nejlehčí otázka pro pana ministra – proč je ta lhůta právě těch 15 let.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, pane senátore. Nikoho dalšího přihlášeného nemám. Ptám se, zda ještě někdo chce vystoupit v rozpravě. Nikoho nevidím. Obecnou rozpravu tedy uzavírám. Ptám se pana návrhatele, zda chce reagovat. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Tyto otázky byly vzneseny na výboru a byly tam uspokojivě vysvětleny. To znamená, já se pouze odvolám na diskusi ve výboru. Snad jenom není pravda, že dnes nejsou obecní zastupitelstva regulována při vydávání komunálních dluhopisů. I podle dnešní platné právní úpravy musí ministerstvo financí vydat souhlas, neboť místní rozpočty jsou součástí veřejných rozpočtů a někdo musí mít přiměřený přehled a přiměřenou kontrolu nad zadlužením celé soustavy veřejných rozpočtů, kde státní rozpočet je jenom – sice důležitý segment – ale přece jen segment. Jinak nelze samozřejmě držet rozumné bilance veřejných rozpočtů, bez tohoto oprávnění. To platí i dnes důrazně.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, pane ministře. Ptám se pana garančního zpravodaje zda se chce vyjádřit k rozpravě. Nechce. Děkuji. Padl jediný návrh, a to je návrh výboru schválit návrh jak nám byl postoupen Poslaneckou sněmovnou. Já si dovolím všechny svolat k hlasování. V sále je aktuálně přítomno 54 senátorek a senátorů, aktuální kворum je 28. Zahajují hlasování.

Kdo je pro tento návrh, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji.

Konstatuji, že v **hlasování pořadové číslo 26** se z 54 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 28 pro vyslovilo 44, proti byl jeden. Návrh byl přijat.

Děkuji tedy panu zpravodaji, panu ministrovi a projednávání tohoto bodu končím. Pan ministr nám ale tady zůstane, protože dalším bodem je

14.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů (senátní tisk č. 327)

Tento návrh zákona jste obdrželi jako senátní tisk č. 327. Návrh uvede opět pan ministr financí Miroslav Kalousek, kterého prosím, aby nás seznámil s návrhem zákona. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Opět děkuji za slovo. Dámy a pánové. Než si dovolím uvést tuto předlohu, dovoluji, abych vyjádřil svoji úctu a obdiv k nezávislosti a objektivitě horní komory, neboť přesto, že petice o Kyselce byla schválena drtivou většinou, k občerstvení je mi zde nabízena mattonka, a to mimořádně oceňuji.

Dovoluji tedy, abych předložil novelu zákona o rozpočtových pravidlech, o kterou jsem se snažil již v roce 2007, leč zůstal jsem osamocen. Je to velmi jednoduchá protikorupční úvaha. Bude-li mít veřejnost stejný přístup k informacím jako bude mít úředník, který rozhoduje o jednotlivých dotacích, to znamená on line na internetu budou zveřejňovány žádosti, bude jasné pořadí, budou jasné hodnotící komise a jejich rozhodování, tak pod touto veřejnou kontrolou pevně věřím, se výrazným způsobem zvýší transparentnost a omezí se možnosti subjektivního dozorování nebo dovoluji si dokonce říci subjektivní manipulace.

Prosím o schválení. Dopustili jsme se šesti drobných výjimek z nezbytných důvodů. Ty by neměly celkový efekt tohoto nástroje nijak zvlášť ovlivnit, protože se nejedná o významné věci. Jediné významné objemy, kterých se to bude týkat je věda a výzkum. Tam jsme vzhledem k nezbytné ochraně duševního vlastnictví a v souladu s kolizí s jinými zákony, protože poskytování dotací pro podporu vědy a výzkumu se řídí zvláštním zákonem, tak jsme museli přistoupit k výjimce a ke zveřejňování pouze zvláštních údajů, jinak bychom se dostali do kolize s ochranou duševního vlastnictví. Jinak jsem přesvědčen, že to bude norma prospěšná per partes. Teď je to pro dotace z centrálních zdrojů, a na ministerstvu financí už připravujeme novelu tak zvaných malých rozpočtových pravidel zákona 250, kde by se toto týkalo i regionálních a místních rozpočtů. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také, pane ministře, a opět vás požádám, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů. Návrh projednal ústavně-právní výbor. Usnesení vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 327/3. Zpravodajkou výboru byla určena paní senátorka Soňa Paukrtová. Návrh také projednal výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí. Usnesení jste obdrželi jako senátní tisk č. 327/2. Zpravodajem výboru byl určen pan senátor Petr Gawlas. Organizační výbor určil garančním výborem pro projednávání tohoto návrhu zákona výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu. Výbor přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 327/1. Zpravodajem výboru je pan senátor Jiří Lajtoch, kterého nyní prosím, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou. Prosím, pane senátore.

Senátor Jiří Lajtoch: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane ministře, vážené paní senátorky, senátoři. Cílem návrhu novely zákona o rozpočtových pravidlech je v souladu se strategií vlády v boji proti korupci na období 2011 až 2012 umožnit veřejnosti přístup k informacím a rozhodování o dotacích ze státního rozpočtu a tím usnadnit zajišťování příznaků korupčního jednání v této oblasti.

Oproti dosavadnímu právnímu stavu zákona o rozpočtových pravidlech se stanoví povinnost poskytovateli dotace předat veškeré dokumenty a údaje, které jsou rozhodné pro poskytování dotací ministerstvu financí. Ministerstvu financí se ukládá povinnost zveřejnit tyto informace na internetových stránkách, ministerstvu financí se nepředávají dokumenty a údaje, týkající se dotací poskytovaných jako podpora výzkumu, experimentálního vývoje, dokumenty a údaje, jejichž zveřejněním by bylo právo jejich autora, dokumenty a údaje, u kterých se stanoví přímo použitelný předpis EU, utajovaná informace a poslední citlivé údaje – dokumenty a údaje týkající se poskytování dotací fyzickým osobám a organizacím v zemích s nedemokratickou formou vlády.

Zveřejnění dokumentů a údajů bude trvat 10 let, a to bez ohledu na skutečnosti, které nastaly po jejich zveřejnění.

Zároveň se navrhuje uložit povinnost žadateli o dotaci, který je právnickou osobou, identifikovat osoby jednající za právnickou osobu, osoby s podílem právnické osoby a výši tohoto podílu a osoby, které jsou s žadatelem o dotaci v obchodním vztahu a mají z jeho podnikání nebo jeho jiné výdělečné činnosti prospěch, který se liší od prospěchu získaného mezi nezávislými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek.

Návrh zákona má nabýt účinnosti prvním dnem třetího kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Oproti vládnímu návrhu byly v zákoně o rozpočtových pravidlech přijaty jen legislativně technické úpravy a do návrhu byla včleněna novela zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, kde došlo k pouhému zpřesnění ustanovení týkajícího se porušení rozpočtové kázně.

Vláda předložila návrh zákona dne 27. října 2011 Poslanecké sněmovně, ten byl přikázán rozpočtovému výboru, který doporučil plénu Poslanecké sněmovny jeho schválení s pozměňovacími návrhy legislativně technického charakteru. Poslanecká sněmovna návrh zákona schválila na své 36. schůzi. Z přítomných 174 poslanců bylo 165 hlasů pro a 4 proti.

VHZD na své 25. schůzi konané dne 17. dubna 2012 k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 250/2000 Sb.,

o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů, doporučuje Senátu PČR schválit návrh zákona ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou. Vše.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, pane senátore, a také vás požádám, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů. Ptám se nyní, zda si přeje vystoupit zpravodajka ÚPV paní senátorka Paukrtová. Přeje. Ano, prosím paní senátorko, máte slovo.

Senátorka Soňa Paukrtová: Paní předsedající, pane ministře, vzhledem k tomu, že ÚPV přijal jiný návrh usnesení než ostatní výbory, tak je dokonce mou povinností vystoupit. Myslím, že ten zákon tady byl představen velmi dobře. Dokonce byl zmíněn i legislativní proces s tím, že pro ten návrh zákona v Poslanecké sněmovně hlasovala velká většina poslanců.

ÚPV neměl žádné zásadní připomínky k věcné stránce, ale protože to je ÚPV, tak na základě upozornění naší legislativy se snažil odstranit legislativně technické nedostatky, kdy v § 14 došlo k přečíslování odstavců, a to přečíslování však nebylo promítnuto v § 24a, § 26 odst. 2 a § 44 odst. 1 písm. i). My jsme o tom diskutovali se zástupcem předkladatele s panem Ing. Janem Gregorem, náměstkem ministra financí, a nakonec jsme dospěli k názoru jako ÚPV, že vzhledem k tomu, jakou má předpokládanou účinnost tento návrh zákona, dovolíme si vám navrhnout, abychom ten legislativně technický problém odstranili. Takže vám ÚPV doporučuje, abychom přijali tento jednoduchý pozměňovací návrh, který je opravdu pouze legislativně technickou úpravou. Děkuji vám.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také, paní kolegyně. Táhá se, zda si přeje vystoupit zpravodajů výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí pan senátor Petr Gawlas. Ano. Prosím, pane senátore.

Senátor Petr Gawlas: Vážená paní předsedající, vážený pane ministře, vážená kolegyně a kolegové, výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí na své 25. schůzi konané 18. dubna 2012, se zabýval návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů.

Po úvodním slově zástupce předkladatele Ing. Jana Gregora, náměstka ministra financí ČR a zpravodajské zprávě senátora Petra Gawlase a po rozpravě výbor doporučuje Senátu PČR schválit projednávaný návrh zákona ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou,

II. určuje zpravodajem výboru pro jednání na schůzi Senátu senátora Petra Gawlase,

III. pověřuje předsedu výboru senátora Ivo Bárka, aby předložil toto usnesení předsedovi Senátu PČR.

Děkuji.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také, pane kolego. Ptám se, zda někdo navrhuje podle § 107 jednacího řádu, aby Senát vyjádřil vůli návrhem zákona se nezabývat. Nikoho takového nevidím. Otevírám tedy obecnou

rozpravu. Do obecné rozpravy se jako první přihlásil pan senátor Vladimír Dryml. Pane senátore, prosím, máte slovo.

Senátor Vladimír Dryml: Vážená paní předsedající, pane ministře, senátorky, senátoři, dovoluji mi, abych v souvislosti s tím, co tady zaznělo v předchozím projednávání, upozornil pana ministra, že ne všichni senátoři jsou členové hospodářského výboru. Asi mu to není dostatečně známo, protože nebyl senátorem.

Je velmi pozoruhodné, že pan ministr bojuje s korupcí od roku 2007, jak nám tady řekl, a já mu blahopřeji, že konečně v roce 2012 se mu to podařilo a ten boj dokončil.

Chtěl bych říci, že zveřejněním některých dokumentů je to pouze krok A. Druhý krok, který je možná daleko více důležitější, krok B je kontrola. A tady bych chtěl upozornit na závěr Nejvyššího kontrolního úřadu, který konstatoval, že právě ministerstvo financí, které vede pan ministr, odpouští některá pochybení, a to si myslím, že není zrovna dobrý přístup boje proti korupci. Ta pochybení jsou – některá – i úmyslná. To neříká senátor Dryml, to říká Nejvyšší kontrolní úřad jako v podstatě státní auditor.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, pane senátore. Nikoho dalšího nemám přihlášeného do rozpravy. Nikdo další se nehlásí a obecnou rozpravu tedy uzavírám. Ptám se pana navrhovatele, zda chce reagovat. Nechce. Pan garanční zpravodaj také ne. Ale já si myslím, že by byla potřeba, protože jsou zde dvě rozdílná usnesení. Takže prosím, pane senátore.

Senátor Jiří Lajtoch: Já jsem původně nechtěl vystupovat, protože o těch problémech samozřejmě vím, zdají se mi být technické. Projednával jsem to s náměstkem ministra, který říkal, že by se to snažil do toho zákona upravit. Proto jsme na hospodářském výboru schválili usnesení – tedy bylo schváleno usnesení schválit tento zákon. Je tady pozměňovací návrh. Já doporučuji to usnesení, které přišlo z hospodářského výboru. Pokud neprojde, tak budeme samozřejmě diskutovat o pozměňovacím návrhu.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, pane senátore. Máme zde tedy návrh – schválit návrh zákona ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou, o kterém v této chvíli budeme hlasovat. Svolám vás k hlasování.

V sále je aktuálně přítomno 55 senátorek a senátorů, aktuální kvorum je 28. Budeme hlasovat o návrhu – schválit návrh zákona ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji.

Konstatuji, že v **hlasování pořadové číslo 27** se z 55 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 28 pro vyslovilo 30, proti byli 3. Návrh byl přijat.

To znamená, že jsme projednali vše, co jsme měli. Já projednávání tohoto bodu končím. Poděkuji samozřejmě všem zpravodajům i panu ministrovi.

Budeme tedy pokračovat dále bodem, který je opět pana ministra Kalouska. Je jím

15.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky

k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Republikou San Marino o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Praze dne 25. listopadu 2011 (senátní tisk č. 281)

Vládní návrh jste obdrželi jako senátní tisk č. 281. Uvede ho opět pan ministr financí Miroslav Kalousek, kterému uděluji slovo. Prosím.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji. Dámy a pánové, jak jsem měl tu čest vás již několikrát informovat, nepolevuji ve svém úsilí, navázat příslušné dohody s takzvanými daňovými ráji, aby naše daňové orgány měly vzájemnou povinnost se informovat a měly vzájemný přístup k informacím našich daňových rezidentů. Toto je další výsledek tohoto úsilí. San Marino, rozhodnete-li se to schválit, již přestane být bezpečným daňovým rájem.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, pane ministře. Návrh projednal výbor pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost. Tento výbor přijal usnesení, jež jste obdrželi jako senátní tisk č. 281/2. Zpravodajem výboru byl určen pan senátor Tomáš Kladívko. Garančním výborem je VHZD. Tento výbor přijal usnesení, jež jste obdrželi jako senátní tisk č. 281/1. Zpravodajem výboru je pan senátor Vítězslav Jonáš, který je omluven a zastoupí ho paní senátorka Veronika Vrecionová, kterou nyní prosím, aby nás seznámila se zpravodajskou zprávou. Prosím, paní senátorko.

Senátorka Veronika Vrecionová: Dobrý den, vážená paní předsedající, pane ministře, kolegyně a kolegové. Pan ministr myslím řekl to nejdůležitější. Já bych pouze chtěla říci, že jde o naprosto standardní mezinárodní smlouvu, která byla sjednána na podkladě vzorové směrnice pro vyjednávání dohod o výměně informací v daňových záležitostech a vzorové dohody o výměně informací v daňových záležitostech. Uzavření této dohody nebude mít přímý dopad na státní rozpočet. Naopak lze v budoucnu očekávat snížení objemu a rozsahu daňových úniků.

Na závěr pouze přečtu doporučení VHZD, které doporučuje Senátu PČR vyslovit souhlas s ratifikací zmíněné dohody. Děkuji.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také, paní senátorko. Také vás požádám, abyste zaujala místo u stolku zpravodajů. Ptám se nyní, zda chce vystoupit zpravodaj výboru pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost pan senátor Kladívko. Ano. Prosím, pane senátore.

Senátor Tomáš Kladívko: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážený pane ministře, dámy a pánové, výbor pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost na své 19. schůzi konané dne 7. března 2012 přijal usnesení k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a republikou San Marino o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Praze dne 25. listopadu 2011.

Výbor po odůvodnění zástupce předkladatele dr. Ladislava Minčíče, prvního náměstka ministra financí, zpravodajské zprávě senátora Tomáše Kladívka a po rozpravě přijal následující usnesení, ve kterém doporučuje Senátu PČR dát souhlas k ratifikaci předložené dohody, určuje zpravodajem výboru pro jednání na schůzi Senátu senátora Tomáše Kladívka a pověřuje předsedu výboru senátora Jozefa Regece, aby s tímto usnesením seznámil předsedu Senátu.

Dovolte mi ještě několik slov k projednávané materii. Toto je standardní mezinárodní smlouva usnadňující přeshraniční daňovou správu. Dohoda umožňuje prověřit, zda příjem nebo majetek českých daňových subjektů byl řádně zdaněn, a to i bez ohledu na to, zda potřebné informace jsou v držení bank nebo jiných finančních institucí. Informace získané na základě této dohody mohou být také využity v rámci odhalování daňové trestné činnosti a zjišťování jejich pachatelů jako tzv. operativní informace.

Vzhledem k právním omezením daným tuzemským právním řádem dohoda nezahrnuje spolupráci při získávání důkazů, která je v trestních věcech vyhrazena justičním orgánům.

Dovolte mi ještě pár slov. Při debatě na výboru z úst předkladatele zazněl nový pojem – daňová oáza. My jsme pak vedli velkou debatu, jestli daňová oáza je totéž co daňový ráj a dospěli jsme k názoru, že je to totéž. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také, pane senátore. Otevírám obecnou rozpravu k tomuto bodu. Do rozpravy se hlásí jako první pan senátor Vladimír Dryml. Prosím, pane senátore.

Senátor Vladimír Dryml: Vážená paní předsedající, pane ministře, kolegové a kolegyně, já bych se chtěl zeptat pana ministra, a doufám, že mi odpoví, v článku 5 se vyjímá z této dohody poskytování vlastnických informací, pokud jde o veřejně obchodovatelné společnosti nebo veřejné kolektivní investiční formy. Chtěl bych se zeptat, co bylo důvodem k tomu, že toto z toho bylo vyčleněno, když u jiných smluv takové vyčlenění neexistuje.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, pane senátore. Ptám se, zda ještě někdo se hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, rozpravu tedy uzavírám. Pan ministr se chce vyjádřit. Prosím, máte slovo.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Ten důvod je poměrně prozaický. Ke smlouvě musí být vždycky dva. Pokud ta druhá strana si tohle vymíní, že v žádném případě, máme na vybranou – buď to ostatní ano, anebo nic.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji. Ptám se paní senátorky Vrecionové. Nechce vystoupit. Můžeme tedy přistoupit k hlasování, které bude – vydání souhlasu s ratifikací. Svoláme se. Budeme tedy hlasovat o usnesení – Senát dává souhlas k ratifikaci Dohody mezi Českou republikou a Republikou San Marino o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Praze dne 25. listopadu 2011.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji vám.

Konstatuji, že v **hlasování pořadové číslo 28** se z 55 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 28 pro vyslovilo 47, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat.

Projednávání tohoto bodu tedy končím. Děkuji zpravodajům a panu ministrovi. Dalším bodem, který máme na pořadu jednání, je

16.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi vládou České republiky

**a vládou Uzbeké republiky, který upravuje Smlouvu
mezi vládou České republiky a vládou Uzbeké republiky o zamezení
dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu
a z majetku, podepsaný v Praze dne 8. prosince 2011 (senátní tisk č. 275)**

Vládní návrh jste obdrželi jako senátní tisk č. 275. Uvede ho opět pan ministr financí Miroslav Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Opět děkuji za slovo, paní předsedající. Dámy a pánové, vztah, který zamezuje dvojímu zdanění a stanovuje povinnost vyměňovat si informace, je upraven smlouvou mezi námi a Uzbekou republikou z roku 2001. Tehdejší jednobarevná vláda sociální demokracie věnovala pramalou pozornost daňovým únikům. Proto článek 27 této smlouvy je definován tak, že neumožňuje plnou výkonnost daňových orgánů.

Požádali jsme uzbeckou stranu o doplnění článku 27. Uzbeká strana nám vyhověla a běžným způsobem rozšíření takové smlouvy je protokol, který se stane součástí této dohody, pokud se rozhodnete to schválit. Již nám v Uzbekistánu nikdo peníze neuleje. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji. Prosím, pane ministře, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů. Návrh projednal výbor pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost. Tento výbor přijal usnesení, které jste obdrželi jako senátní tisk číslo 275/2. Zpravodajem výboru byl určen pan senátor Jaroslav Sykáček. Garančním výborem je výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu. Tento výbor přijal usnesení, které jste obdrželi jako senátní tisk číslo 275/1. Zpravodajem výboru je pan senátor Adolf Jílek, jehož požádám, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou. Předpokládám, že bude konečná i za výbor pro zahraniční věci.

Senátor Jaroslav Sykáček: Paní předsedající, kolegyně a kolegové, pan ministr to tady krátce shrnul. Smlouvu s Uzbekistánem máme, bylo potřeba ji rozšířit, protože nebyla dokonalá. Povedlo se to formou protokolu, který máme před sebou. Protokol přispěje k rozšíření výměny informací, i k další právní jistotě a dále například k lepší koordinaci činnosti daňových úřadů obou států, směřující k omezení případných daňových úniků a podvodů, což je rozšíření toho, co řekl pan ministr, že nám nikdo peníze neuleje.

Výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu se na své 21. schůzi 6. března usnesl, že doporučuje Senátu Parlamentu ČR vyslovit souhlas s ratifikací protokolu mezi vládou ČR a vládou Uzbeké republiky, který upravuje smlouvu mezi vládou ČR a vládou Uzbeké republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daně z příjmů a majetku podepsaného v Praze 8. prosince 2011. Určil mě zpravodajem a pověřil předsedu výboru, senátora Jana Hajdu, aby předložil toto usnesení předsedovi Senátu.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, pane senátore. Žádám vás, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů.

Vzhledem k tomu, že tady kolega Sykáček není, považují tuto zprávu za společnou. Otevírám nyní obecnou rozpravu k tomuto bodu. Hlásí se pak senátor Vladimír Dryml. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Vladimír Dryml: Vážená paní předsedající, pane ministře, senátorky a senátoři, chtěl bych reagovat na jemné popíchnutí, které nám tady předvedl pan ministr a upozornit ho na to, že i on byl ve vládách se sociální demokracií a měl příležitost napravit to, co teď musíme napravovat, a neučinil to. Je to asi stejné, jako to, když nám tady říkal, že od roku 2007 už bojoval s korupcí.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, pane senátore. Nikoho dalšího přihlášeného do rozpravy nemám, rozpravu uzavírám. Pan ministr má právo reagovat na rozpravu. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Ne že by na tom záleželo, ale nikdy jsem nebyl členem vlády v koalici se sociální demokracií, poprvé jsem se stal členem vlády v roce 2007 ve vládě Mirka Topolánka a teprve potom jsem mohl začít účinně bojovat s daňovými úniky a s korupcí.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji. Ptám se pana zpravodaje, zda se chce vyjádřit k rozpravě. Nechce, děkuji.

Máme předložen jediný návrh usnesení – dát souhlas k ratifikaci protokolu. Svolám tedy všechny k hlasování.

V sále je přítomno 55 senátorek a senátorů, kворum pro přijetí je 28. Budeme hlasovat o vydání souhlasu k ratifikaci s protokolem. Zahajuji hlasování. Kdo je pro, necht' stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, necht' stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

V hlasování pořadové číslo 29, se z 56 přítomných senátorek a senátorů, při kvoru 29 se pro vyslovilo 46, proti nikdo nebyl. Návrh byl přijat.

Děkuji panu ministrovi a zpravodaji. Projednávání tohoto bodu končí.

Nyní budeme projednávat bod, kterým je

17.

Evropská úprava auditů (evropský senátní tisk č. N 124/08, č. N 143/08)

Materiály jste obdrželi jako senátní tisky N 124/08, N 124/08/01, N 143/08 a N 143/08/01.

Prosím opět pana ministra financí Miroslava Kalouska, aby nás seznámil s tímto materiálem.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, tisk je poměrně rozsáhlý, neodvážím se vás zdržovat tím, že vás jím budu podrobně provádět. Pozice je definovaná. Dovolím si jen říci, že komise to předkládá s přesvědčením, že jedním z klíčových prvků, který přispěje k finanční stabilitě, je zlepšení kvality auditorských služeb. S tím je Česká republika zajedno. Obecně podporujeme komunikace i v tom, že skutečně kvalita auditorských služeb by měla být zlepšena, nicméně k předkládaným nařízením máme celou řadu připomínek, kdy text popisuje opatření, se kterými souhlasíme, popisuje však i opatření, která pokládáme za problematická, ať už z technického důvodu nebo protože popírají principy subsidiarity a proporcionality.

Ve stanovisko, které si vám dovoluujeme předložit, jsme zajedno i s ostatními zainteresovanými subjekty v rámci ČR. Jedná se zejména o Českou národní banku, Radu pro veřejný dohled nad auditem či komorou auditorů ČR. Rovněž výhrady,

keré z odborných diskusí vznášíme, nejsou ojedinělé. Troufnu si říci, že je má více než polovina členských států sedmadvacítky. Znamená to, že diskuse o konečné podobě bude trvat poměrně dlouho a konsensus se bude nacházet obtížně. Jsem ale přesvědčen, že ho nalezneme.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji. Žádám, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů.

Výborem, který se zabýval tímto tiskem, je výbor pro záležitosti EU. Přijal usnesení, které máte jako senátní tisk N 124/08/02 a N 143/08/02. Zpravodajkou výboru je paní senátorka Jana Juřenčáková, kterou prosím, aby nás seznámila se zpravodajskou zprávou.

Senátorka Jana Juřenčáková: Děkuji za slovo. Paní předsedající, pane ministře, kolegyně a kolegové, dovoluji, abych vás seznámila se zpravodajskou zprávou k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2006/43/S o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrečích, tisk N 124/008 a k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o specifických požadavcích o specifických požadavcích na povinný audit subjektů veřejného zájmu, tisk N 143/08.

Cílem těchto návrhů je zefektivnění pravidel pro audit, která by měla přispět k návratu důvěry na světové trhy.

Návrh směrnice má sloužit k harmonizaci, tedy sblížení právních předpisů v určité oblasti, nařízení má mít přímý dopad na právní řády členských zemí. V návrhu směrnice je navrhováno několik výrazných změn: vlastnictví auditorů společností, kdy členské státy by už neměly mít pravomoc stanovovat podmínky vlastnictví auditorů společností. Komise se tímto krokem snaží zajistit auditorům firmám kapitál, což by mohlo vést ke vzniku nových auditorů společností, vznik tzv. auditorů pasů, to je možnost poskytování příhraničních služeb, což by mohlo vést k šetření nákladů.

Nařízení se má týkat jak auditorů vykonávajících auditu subjektů veřejného zájmu, tak samotných subjektů veřejného zájmu, pro které jsou stanoveny nové povinnosti – například nová úprava výborů pro audit, podmínky pro výběr auditorů pro výkon auditu a pro dohled nad auditem.

Návrh se zaměřuje především na nezávislost, transparentnost a zefektivnění auditu, to je například omezení možností působení bývalých auditorů v řídicích funkcích subjektů, kde dříve prováděli audit. Dále by se činnost auditorů společností měla zaměřit primárně na samotný audit, to je z devadesáti procent. Výrazně se posiluje role výboru pro audit, neměli by zde být členy ti, kteří zastávají výkonné pozice ve společnostech a aspoň část by měla mít praktické zkušenosti s auditem.

Dále návrh ukládá povinnou rotaci auditorů po šesti letech s cílem zabránění vzniku nadstandardních vztahů, které mohly nezávislost narušovat. Zpráva o auditu by měla být obsahově rozšířena. Členským státům je nařízeno určit orgán odpovědný za dohled na auditory a auditorů společností – v České republice je jím Rada pro dohled nad auditem, dochází k rozšíření dohledových kompetencí a jsou zde uvedeny i kompetence vyšetřovací. Na evropské úrovni by měl dohled přejít pod evropský orgán pro cenné papíry a trhy. (ESMA)

Stanovisko vlády. Vláda zaujímá velmi rezervovaný postoj. Upozorňuje na to, že nejsou respektovány principy subsidiarity a proporcionality. Nesouhlasí s liberalizací pravidel vlastnictví auditorů společností, s navrhovanou podobou

dohledu, kde se prakticky vylučuje prostor pro profesní samosprávu, kterou je v ČR Komora auditorů. Výhrady má také k přenosu pravomocí na ESMU.

Výbor pro evropské záležitosti v Poslanecké sněmovně projednal oba dokumenty 23. 2. a nepřijal žádné usnesení.

V neboť národních parlamentech byla přijata tři odůvodněná stanoviska – ve švédském a slovenském parlamentu a v belgické Sněmovně reprezentantů. Důvodem je i to, že Evropská komise ignoruje specifické podmínky a existenci auditorských samospráv v členských státech.

V úterý jsem se zúčastnila kulatého stolu, který pořádala Rada pro veřejný dohled nad auditem ve spolupráci s Komorou auditorů a katedrou finančního účetnictví a auditu Vysoké školy ekonomické v Praze. Zazněla tam věta, že Evropská komise šije kabát pro celou EU bez ohledu na to, kde jak svítí slunce. To jen pro ilustraci.

Komora auditorů ČR má k návrhu zásadní výhrady. Vstup investorů do auditorských společností považuje za ohrožení nezávislosti auditu ve vztahu k omezení služeb poskytovaných auditorскими firmami; obává se degradace profese a ztráty zájmu o obor. Jako pozitivní vidí standardizaci auditu a posílení úlohy výborů pro audit.

Rada pro veřejný dohled nad auditem nevidí zásadní důvody pro změny. Domnívá se, že problematika auditu by měla být primárně řešena na národní úrovni a nesouhlasí s přesunem kompetencí na ESMA.

Zástupci auditorských společností Velké čtyřky se prakticky ve všech výhradách shodují. Poskytované služby umožňují výchovu profesionálů, kteří míří na vedoucí pozice do jiných forem, omezení poskytovaných služeb vidí jako velmi problematické. Povinná rotace auditorských společností by s sebou nesla ztrátu know how a upozorňují na to, že již existují pravidla pro periodickou výměnu hlavního auditora.

Česká národní banka je k návrhům velmi kritická a zásadně odmítá novou filozofii evropské legislativy založené na unifikaci pravidel v přímo účinném nařízení. Domnívá se rovněž, že návrhy se neshodují s principy subsidiarity a proporcionality a také je toho názoru, že dohledové kompetence by měly být v co nejširší míře ponechány na národní úrovni. Evropská komise hledá další viníky z krize a po mnoha jiných se zaměřila na auditorské společnosti. Dopadová studie se však příliš nesoustředí na to, zda jsou to chyby systémové a ani nezkoumá skutečnou roli auditorů v krizi. Návrh nařízení představuje značný regulatorní zásah a měl by v současné podobě zásadní dopad na existující profesní samosprávu. Míra regulace v návrhu nařízení je velmi výrazná a samotná vina auditorských společností nebyla přesvědčivě prokázána, na čem se usnesl i Evropský parlament. Stávající systém netrpí takovými nedostatky, aby bylo přijato nové řešení. Regulace formou nařízení je neproporcionální a není v souladu s principem subsidiarity. Neexistují důkazy o podfinancování odvětví a není třeba vnějšího kapitálu, jedná se o zbytečný zásah komise do fungování trhu. Princip rotace by též nevedl k uváděnému cíli, již dnes existují mechanismy, které mají zabránit tvorbě vzniku výrazných vazeb mezi auditovaným subjektem a auditorem. Pozitivní jsou opatření, jako je například uplatňování mezinárodních standardů pro audit a posílení role výborů pro audit.

Návrhy jsou v mnoha směrech negativní pro výkon auditů v rámci ČR, proto jsem navrhla na jednání výboru pro záležitosti EU, který se konal 4. dubna 2012 doporučení, které máte na lavicích jako tisk N 124/08/02.

Vrátím se ještě ke kulatému stolu. Před projednáváním na výboru pro záležitosti EU proběhlo jednání v Senátu, kterého se zúčastnili zástupci jak

ministerstva financí, tak ČNB, Komory auditorů, Rady pro veřejný dohled i zástupci velké čtyřky. Tady došlo výjimečně ke shodě názorů všech účastníků jednání. Zaznívaly názory, že do legislativy se má sahat jen tehdy, když je to potřeba a Česká republika nemá potřebu něco měnit, protože to u nás funguje a profesní samospráva si to reguluje. Ve vztahu k tomu, že by se pravomoci měly přenášet na ESMU, zaznívá názor, že pravomoci mají být tam, kde je odpovědnost a ne tam, kde odpovědnost není.

Pozice rady k předloženým návrhům EK by vedla k větší koncentraci a k menší dostupnosti.

V souvislosti s obviňováním, že za finanční krizi mohou i auditorské firmy, byl tam postřeh, jako kdyby někdo tvrdil, že když je zima, tak za to může teploměr. To jen pro ilustraci.

Pokud by došlo ke schválení této směrnice, finanční náklady, které dnes nese samospráva, tzn. komora auditorů, by se přenesly na daňového poplatníka.

..
Nebudu tady číst usnesení výboru. Je to 252, usnesení z 26. schůze konané dne 4. dubna, tisk N 124/0802, který máte všichni k dispozici na stolech.

Toto je závěr mé zpravodajské zprávy, případně v diskusi odpovím.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, paní zpravodajko. Také vás požádám, abyste zaujala místo u stolku zpravodajů. Otevírám k tomuto návrhu rozpravu. Do rozpravy se jako první přihlásil pan předseda Senátu Milan Štěch. Prosím, pane předsedo.

Předseda Senátu Milan Štěch: Vážená paní místopředsedkyně, pane ministře, pro návrh usnesení připravený naším výborem pro evropské záležitosti, nemohu ani v nejmenším zvednout ruku. Kdybych ji zvedl, budu si připadat, že jsem se dal do hlavního směru všech problémů, které byly způsobeny a které pociťuje svět, Evropa a naše země v období finanční a hospodářské krize. Tento návrh usnesení je podle mého názoru velmi špatný. Přečtěte si ho. Možná je to i odraz toho, že usnesení jsou dost často přijímána na poslední chvíli, ale tady tomu možná tak nebylo. Domnívám se, že citace, že nespátřujeme důvody pro regulaci, že není potřeba auditorské společnosti v hospodářské krizi kritizovat, že by selhaly, že regulaci nepovažujeme za vhodnou, že není v zájmu, to je všechno proti názoru vyjádření, který má Evropská komise.

Předseda Senátu Milan Štěch: Myslím si, že Evropská komise není instituce, která by chtěla deliberalizovat, nebo za každou cenu všechno regulovat.

Minulý týden jsem byl v pátek a v sobotu na zasedání evropských parlamentů v Polsku. Vystupoval tam předseda Spolkového sněmu, že je třeba tyto věci vrátit pod kontrolu vlád a institucí k tomu pověřených. Samozřejmě, že v globálním hospodářství, které máme v Evropě, je třeba některé věci dělat společně. Máme nadnárodní společnosti, víme, že se přeletí a daní jinde. Tyto věci je třeba hlídat a toto usnesení je prokorupční opatření.

Navrhují následující návrh.

Za prvé, že bereme na vědomí. Za druhé, že Senát žádá vládu, aby nás informovala o dalším vývoji projednávání a za třetí pověřit předsedu Senátu, aby toto usnesení sdělil Evropské komisi.

Myslím si, že to je řešení v této situaci. Podívejte se na to, jestli se domníváte, že Evropská komise v těchto věcech jde špatným směrem, hlasujte pro to, já upozorňuji, že ani náhodou pro to hlasovat nemohu, protože bych to považoval za velmi, velmi chybné usnesení! Děkuji.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, pane předsedo, dále je do rozpravy přihlášen pan senátor Sefzig. Prosím.

Senátor Luděk Sefzig: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já jsem si také vyslechl ten velmi příkrý odsudek usnesení evropského výboru. To usnesení bylo přijato naprostou většinou, nebylo přijato v žádném spěchu; a bylo přijato na základě mnoha konzultací s ekonomy a odborníky. Koneckonců, vyjadřuje vůli členů výboru, která samozřejmě musí být shodná s vůlí a s názorem některých senátorů, byť by to byl pan předseda horní komory.

Já si teď dovoluji to usnesení přečíst, abyste věděli, co "strašného" jsme na tom výboru zplodili.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Pane senátore, já vás nechci omezovat, máte na to právo, ale je to rozdáno na lavicích, já si myslím, že jsme všichni gramotní.

Senátor Luděk Sefzig: Ano, všichni umíme číst, to je pravda. Tak zřejmě už máte vyřešeno, jak to všechno je, věřím, že tomu bude odpovídat diskuse.

Já bych byl velice rád, kdyby mi mohl říct ten člověk, kterému to tady vadí, jestli by mohl říct, který bod nejvíce překáží. To, že se v poslední době hledá velmi snadno viník všeho špatného – v ekonomii, co nastalo ve světě a v Evropě, a že je tendence to svrhnout vesměs na ty figury, které s tím zase až tolik nesouvisí, včetně auditu. Audit není pro to, aby vytvářel hodnocení, které je jediné pravdivé a správné. Audit je poradním orgánem investorů, bank, občanů, a tak je třeba se na něj podívat.

Přece nechce vytvářet z auditorského týmu a auditorů nějakého arbitra všehomíra k tomu, aby potom také za to nesl zodpovědnost. To není úkol arbitra. Arbitráž, pokud má být vůbec regulována, tak má být regulována jenom tak, aby nepominula soutěž mezi auditory. Jejich práce si pak mohou někteří více vážit, také si ji nakupují. Z toho důvodu je chybou porušit soutěž auditorů, což by vedlo k velkým krizím a to přenesení odpovědnosti na někoho jiného. V tom je rozpor mezi mnou a panem předsedou. Auditory vidím jako poradní orgán, který soutěží o to být nejlepší a ne, který je posledním arbitrem všeho dobrého a všeho špatného, co na zeměkouli kde vzniklo.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, pane senátore. Ještě vystoupí pan předseda Senátu Milan Štěch. Prosím, pane předsedo.

Předseda Senátu Milan Štěch: Dovolte mi, abych se k seriózní práci auditorních institucí vyjádřil. Vždyť přece Lehman Brothers, než zkrachoval, tak několik týdnů předtím měl dělaný audit. Všechno v pořádku...

Jde jenom o to, abychom se nestavěli do pozice, že jsme chytřejší, než celá Evropská komise, protože to jde naprosto proti jejím snahám. Znovu říkám, ať to řeší; ať diskutují odborníci, ministři financí a další a další.

Ale toto usnesení našeho Senátu – promiňte, že to tak říkám – za to bych se musel stydět!

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji. Přihlásila se paní senátorka Jana Juřenčáková. Paní senátorko, jste zpravodajkou, budete mít možnost vystoupit na závěr. Chcete ale vystoupit teď? Jistě, máte na to právo, prosím.

Senátorka Jana Juřenčáková: Chtěla bych reagovat na návrh pana předsedy, kdy kvůli tomu, že se mu nelíbí v bodu číslo 1, navrhuje celé usnesení zavrhnout – a vzít pouze na vědomí.

Budu opakovat to, co tady říkal pan kolega Sefzig. Na našem výboru to bylo přijato hlasováním, kdy bylo 8 přítomných, a všech 8 hlasovalo pro. Nebyl tam žádný spěch a všichni měli dostatek času to prostudovat.

Jde-li o to, že auditorské společnosti v hospodářské krizi selhaly, že k tomu nemáme názor, že selhaly, uvědomme si, že pokud budeme paušalizovat, jestli selže nějaká auditorská společnost, tak v podstatě můžeme dospět do toho, tak jak se třeba říká – všichni politici určité politické strany jsou špatní. Já říkám, není to pravda, protože tam jsou také výjimky. Nemůžeme paušalizovat ani v tomto případě.

Je svaté právo pana předsedy navrhnout návrh na usnesení. Je otázka na vás, kolegyně a kolegové, jak se k tomu postavíte. Opravdu jsem nikdy nezažila takovou shodu, kdy jsme jednali ohledně těchto návrhů, přizvali jsme k jednání i poradce pana předsedy, který se ale nezúčastnil, vím ale, že to s ním zástupci komory konzultovali.

Prostě je to na vás, jak se rozhodnete, ale kvůli jednomu bodu zavrhnout celé usnesení, tak to se mi nezdá dobré. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji za vystoupení. Chce se ještě někdo další vyjádřit v rozpravě? Nikoho nevidím, rozpravu uzavírám. V této chvíli by měl právo vystoupit pan ministr, který mezitím odešel...

Máme možnost pokračovat dál anebo vyhlásit přestávku. Vyhlásím tříminutovou technickou přestávku, než se dostaví pan ministr zpátky. (Krátké přerušení jednání.)

Dovolím si přestávku zkrátit, budeme pokračovat v doprojednání tohoto bodu. Pane ministře, máte právo vyjádřit se k proběhlé rozpravě. Pan ministr nemá toto právo. Děkuji, ušetřil nám další čas.

Paní zpravodajko, chcete se ještě vyjádřit k proběhlé rozpravě?

Senátorka Jana Juřenčáková: Děkuji za slovo. Doplním své vystoupení. Náš výbor nedělá nikoho chytřejšího, než jsou v Evropě. Byla přijata celkem tři odůvodněná stanoviska k návrhu nařízení a to bylo přijato ve Švédském a Slovinském parlamentu a v belgické Sněmovně reprezentantů. Nejsme výjimkou, přijali jsme na výboru pouze návrh doporučení.

V diskusi vystoupili dva senátoři a já, pan předseda přednesl návrh usnesení, ve kterém navrhuje vzít tyto tisky na vědomí. Trvám na návrhu, který byl přijat na výboru pro záležitosti EU, kde byl přijat jednomyslně. Navrhuji nejdříve hlasovat o návrhu výborovém, a pokud nebude přijato výborové stanovisko, tak hlasovat o návrhu pana předsedy.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, paní zpravodajko. Myslím si, že druhý návrh podal pan předseda a měli bychom nejprve hlasovat o něm. Myslím si, že je k debatě. Vy jste navrhla, pan předseda nic nenamítá. Budeme v této chvíli hlasovat o návrhu usnesení tak, jak ho předložil evropský výbor. Svolám všechny k hlasování.

V sále je přítomno 59 senátorek a senátorů, kvorum je 30. Budeme v tuto chvíli hlasovat o návrhu usnesení, jak byl předložen výborem pro záležitosti EU. Zahajují hlasování.

Kdo je pro tento návrh, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Hlasování pořadové číslo 30 se z 60 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 31, pro vyslovilo 24, proti bylo 20. Návrh nebyl přijat.

Budeme hlasovat o druhém návrhu usnesení, který předložil předseda Senátu pan Milan Štěch, to znamená vzít na vědomí návrh nařízení. Zahajují hlasování. Kdo je pro tento návrh, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Hlasování pořadové číslo 31 se z přítomných 60 senátorek a senátorů při kvoru 31 pro vyslovilo 34, proti bylo 14. Návrh byl přijat. Děkuji panu ministři, děkuji paní zpravodajce a projednávání tohoto bodu končím. Dalším bodem je

18.

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1060/2009 o ratingových agenturách (evropský senátní tisk č. N 112/08)

Materiály jste obdrželi jako senátní tisky N 112/08 a N 112/08/01. Opět nám je představí pan ministr financí Kalousek.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, je to novela, kde si komise klade za cíl snažit se vyjasnit a zlepšit práci ratingových agentur, případně stanovit odpovědnost za dopady jejich stanovisek, které jsou často velmi dramatická.

Kdybych měl shrnout tři okruhy, s nimiž komise přichází, tak předně navrhuje povinnost pro finanční instituce, aby si prováděly samy hodnocení svých úvěrových rizik, aby se nespolehaly jen na externí ratingové agentury. S tím lze obecně souhlasit, ale v některých případech je potřeba vzít v úvahu vlastní možnosti těchto finančních institucí a relevanci takového hodnocení.

Další navrhovanou změnou, velmi kontroverzní, je zavedení odpovědnosti ratingových agentur. Jedná se o zavedení odpovědnosti v případě, že úmyslně nebo z hrubé nedbalosti poruší odpovědnost tohoto nařízení. Přiznám se, že nám by se to velmi líbilo, ale je tady obrovský problém nejistoty v právních vztazích, neboť není zřejmé, kterým právním řádem by se řídily procesní otázky v souvislosti s uplatněním nároku investora na náhradu škody. Upozorňuji, že čtyři nejprestižnější ratingové agentury mají sídlo v USA, podle jakého práva, kdo by to vymáhal, o tom bude vedena ještě významná diskuse.

Poslední hlavní změnou, kterou návrh stanovuje, je vytvoření rotačního principu. Je to přístup, ke kterému se stavíme vysloveně negativně. Nemyslíme si, že takovým regulace je vhodná. Rotační princip vzhledem k ne úplně stejným metodikám ratingových agentur by mohl dojít k tomu, že by mohlo dojít k formální změně ratingu, finančního nástroje, aniž by se s tím nástrojem v bilanci cokoli stalo. Zmatky, které by to vyvolalo, byly by více ke škodě než k užitku.

S ostatními změnami odkazuji na rámcovou pozici. Výbor to projednal. V zásadě se zcela shodují s jeho stanoviskem.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, pane ministře. Žádám vás, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů.

Výborem, který tento tisk projednal je výbor pro záležitosti EU. Přijal usnesení, které máte jako senátní tisk N 112/08/02. Zpravodajkou výboru je paní senátorka Jana Juřenčáková, kterou prosím, aby nás seznámila se zpravodajskou zprávou.

Senátorka Jana Juřenčáková: Děkuji za slovo. Paní předsedající, pan ministr mi ulehčil práci, že podrobně informoval o tomto návrhu směrnice. Chtěla bych k tomu dodat, že obecně dá souhlasit se zefektivněním dohledu nad ratingovými agenturami a s celkovým posílením stability finančního systému. Je však nereálné investiční rozhodování založené pouze na mechanickém sledování ratingu. Vždy je třeba zdůrazňovat přiměřenost předpisů, které stanoví povinnost vlastních interních metod hodnocení bonity, což může být hlavně u menších institucí velmi nákladné. Jako přínosný se jeví princip rotace ratingových agentur, ale měl by být doplněn dalšími předpoklady. Problematicky se jeví koncepce soukromoprávní odpovědnosti ratingových agentur vůči investorům. Lze souhlasit se švédským návrhem, že by členské státy měly mít možnost upravit odpovědnost ratingových agentur za škodu tak, aby byla v souladu se systematikou jejich vnitrostátního práva.

Výbor pro záležitosti EU přijal 4. dubna na svém zasedání doporučení k vyjádření Senátu, které máte všichni k dispozici. Návrh doporučení vám číst nebudu. Tolik k mé zpravodajské zprávě. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také, paní zpravodajko. Žádám, abyste zaujala místo u stolku zpravodajů. Otevírám rozpravu k tomuto bodu. Chce někdo vystoupit? Nechce. Rozpravu k tomuto bodu uzavírám. Táži se pana ministra. Pan senátor Dryml – omlouvám se, ptala jsem se opakovaně, kdo se hlásí do rozpravy, nikdo takový nebyl.

Takže ptám se v této chvíli pana ministra, zda chce vystoupit. Ne, paní zpravodajka také ne. Protože nepadl jiný návrh než návrh usnesení, který nám byl předložen, budeme hlasovat o návrhu výboru pro záležitosti Evropské unie. Svolám všechny k hlasování.

Stále je aktuálně přítomno 57 senátorek a senátorů, aktuální kворum je 28. Budeme hlasovat o návrhu usnesení tak, jak byl navržen výborem pro záležitosti Evropské unie. Zahajuji hlasování.

Kdo je pro tento návrh, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji.

Konstatuji, že **hlasování pořadové číslo 32** se z 57 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 29 pro vyslovilo 32, proti bylo 8. Návrh byl přijat.

Děkuji panu ministrovi, děkuji paní zpravodajce a projednávání tohoto bodu končím.

Dále se budeme zabývat dalším evropským tiskem, a tím je

19.

Zelená kniha o proveditelnosti zavedení dluhopisů stability (evropský senátní tisk č. K 119/08)

Materiály jste obdrželi jako senátní tisky K 119/08, K 119/08/01. Prosím opět pana ministra financí, aby nás seznámil s tímto materiálem. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Evropská komise vydala dokument Zelená kniha, která diskutuje možnost přispět ke stabilitě Evropské unie vydáváním tak zvaných stabilizačních dluhopisů, to znamená, že by dluhopisy byly vydávány za celou Evropu. První varianta je plná substituce národních dluhopisů za dluhopisy stability se společnými garancemi, ta druhá varianta je klasická substituce, kde by všechny země ručily za společné dluhopisy společně a do plné výše, ale zároveň by

bylo umožněno, aby státy mohly vydávat i národní emise. Já zdůrazňuji, že nepatřím k těm politikům, kteří občas vykřikují ani korunu Bruselu, nepatřím k těm, kteří se domnívají, že nemá být v Evropě poměrně významná míra solidarity, to je jeden fakt ve finančních potížích. Myslím si, že všichni neseme společnou odpovědnost za stabilitu Evropské unie a musí nám na ní záležet. Nicméně nástroj společných eurbondů pro eurozónu, ke které by mohl dobrovolně vystupovat i stát mimo eurozónu pokládám za nástroj vysloveně škodlivý a za mimořádný morální hazard, neboť by nedošlo k ničemu jinému než k potrestání těch zodpovědných a naopak k neodpovědnosti těch neodpovědných, protože najednou teď všichni si půjčujeme nebo profinancováváme svůj dluh za takové peníze, jak odpovědně a důvěryhodně vidíme své finance. Nám přestávají ještě díky důvěře, kterou máme na kapitálových trzích, se daří půjčovat si desetileté eurobonds pod 4 % za 3,7, za 3,8. Řada mých kolegů je nad 5 – upozorňuji, že kdybych byl nad 5, tak je to zhruba o 15 miliard ročně větší nárok na úrocích za dluhovou službu. Jinými slovy, všichni bychom si půjčovali stejně, ti kteří jsou nuceni do konsolidace svých veřejných rozpočtů, aby neměli tak nákladnou dluhovou službu, kde najednou ten motiv ztratili a ti, kteří byli odpovědní a mohli by se půjčovat levně, by si půjčovali za draho. To je prostě morální hazard. Říkám, nejsem proti solidaritě, ale pak musí být vyjádřena jiným způsobem než tím, který zbavuje toho druhého odpovědnosti.

To je také obsaženo v pozici České republiky a také Česká republika setrvala s celou řadou dalších zemí, které mají stejnou argumentaci k těmto stabilizačním dluhopisům, říká na jednotlivých odborných i politických setkáních "sedmadvacítka".

Jinak je možný, jestli mi dovolíte, nechci vás zdržovat, ale malý historický exkurz z jednoho pohledu úhlu byt' souhlasím, že nefinančníci se mnou nebudou souhlasit, ale lidé, kteří se pohybují v penězích a na kapitálových trzích, tak na otázku kdy doopravdy a definitivně vznikly Spojené státy odpovídají, že vznikly 1795, kdy Thomas Hamilton prosadil, že předlužené provincie se zbaví, že přestanou vydávat emise svých dluhopisů a začnou být vydávány společné americké dluhopisy. V ten okamžik zcela definitivně a navždy vznikla federace Spojených států amerických včetně toho, že ta "bažina", kde se začalo s těmi americkými dluhopisy obchodovat, se tak nějak logicky stala hlavním městem toho státu. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také, pane ministře. Výborem, který projednal tento tisk je výbor pro záležitosti Evropské unie a přijal usnesení, které máte jako senátní tisk K 119/08/02. Zpravodajkou výboru je paní senátorka Jana Juřenčáková, kterou opět prosím, aby nás seznámila se zpravodajskou zprávou. Prosím, paní senátorko.

Senátorka Jana Juřenčáková: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já jen na začátek znovu zopakují, že se k tomuto materiálu vyjadřujeme jako členská země s tím, že se nás to dotýká, týkalo by se nás to až v momentě, kdy bychom vstoupili do eurozóny. Pan ministr tady už taky podrobně hovořil, takže já to zkrátím. Z ekonomického pohledu lze argumentovat tím, že při dosažení určitého stupně hospodářské a měnové integrace se zavedením společných emisí dluhopisů se může jevit jako logický krok, přinášející ekonomické výhledy. Zavedení eurbondů však může dojít ke splnění základních předpokladů, mezi které patří dostatečně robustní fiskální rámec pro kontrolu národních rozpočtů a vysoký stupeň fiskálně politické konvergence. Robustním rámcem se rozumí existence pevných a závazných rozpočtových pravidel, která členskými státními rozpočty neumožňují libovolné hromadění schodku státního rozpočtu a systém jejich financování.

Česká republika sice není plnoprávným členem eurozóny, je však dle článku 139 tak zvaným státem s výjimkou. V případě zavedení eurobondů by vstup České republiky do eurozóny obsahoval i vstup do systému společných dluhopisů. Společné dluhopisy stability jsou důležitým tématem širší debaty týkající se budoucnosti hospodářské a měnové unie, ale na zasedání výboru pro záležitosti Evropské unie 4. dubna 2012 jsem doporučila zapojit se do debaty k této Zelené knize přijetím doporučení, které máte všichni k dispozici, je to doporučení tisku K 119/08. Takže navrhuji schválit doporučení, které bylo přijaté na výboru pro záležitosti EU. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také, paní zpravodajko a prosím, abyste zaujala také místo u stolku zpravodajů. Otevírám rozpravu k tomuto bodu. Do rozpravy se nikdo nehlásí. Rozpravu uzavírám. Ptám se pana ministra, zda chce ještě něco dodat, ne děkuji. Paní zpravodajka také předpokládám, že ne. Dobře. Máme před sebou jediný návrh usnesení, a to je, usnesení výboru pro záležitosti EU. Svolám tedy opět všechny k hlasování.

Aktuálně je přítomno 57 senátorek a senátorů, aktuální kvorum je 29. Budeme hlasovat o návrhu usnesení tak, jak ho předložil výbor pro záležitosti EU. Zahajuji hlasování.

Kdo je pro tento návrh, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji vám.

Konstatuji, že v **hlasování pořadové číslo 33** se z 57 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 29 pro vyslovilo 47, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat.

Děkuji paní zpravodajce, děkuji panu ministrovi a projednávání tohoto bodu končím.

A posledním bodem dnešního dopoledního jednání je

20.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Ruskou federací o sociálním zabezpečení, podepsaná v Praze 8. prosince 2011 (senátní tisk č. 276)

Vládní návrh jste obdrželi jako senátní tisk č. 276 a uvede ho opět, tentokrát za ministra práce a sociálních věcí, ministr financí Miroslav Kalousek, kterému uděluji slovo. Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovolte, abych v zastoupení pana ministra Drábka vám předložil jménem vlády ratifikaci mezinárodní smlouvy o sociálním zabezpečení s Ruskem. Je to v podstatě náhrada staré dohody mezi našimi zeměmi z roku 1959. Od té doby tyto země prošly různými změnami dokonce se i jinak jmenují. Nejzásadnější dohodou – nejzásadnější změnu oproti dohodě z roku 1959 smlouva přináší v oblasti důchodu. Tam vychází z obecného principu smluvních stran, podle něhož každý ze smluvních států poskytuje důchod odpovídající době pojištění získané podle jeho vlastních právních předpisů, ne té druhé země. Nad rámec národních předpisů přináší smlouva přiznání dílčích důchodů v těch případech, kdy doby pojištění v tom kterém ze smluvních států nezakládají nárok na důchod podle jeho právních předpisů, tam je potom zvláštní úprava. Bližší informace o předkládané smlouvě jsou podrobněji obsaženy

v předkládací zprávě a po obsahové i formální stránce je smlouva zcela standardním mezinárodním dokumentem tak, jako je to s celou řadou jiných zemí. Dovolují si tedy poprosit o schválení a vzhledem k tomu, že je to poslední bod, dovoluji si i poděkovat za tradičně vlídné zacházení.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také, pane ministře. Ještě vás poprosím, abyste s námi setrval a posadil se ke stolku zpravodajů. Návrh projednal výbor pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost. Tento výbor přijal usnesení, jež jste obdrželi jako senátní tisk č. 276/2. Zpravodajem výboru byl určen pan senátor Tomáš Jirsa, který pokud vím, je omluven a garančním výborem je výbor pro zdravotnictví a sociální politiku. Tento výbor přijal usnesení, jež jste obdrželi jako senátní tisk č. 276/1. Zpravodajem výboru je pan senátor Milan Pešák, kterého žádám, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou. Předpokládám, že bude společná za oba výbory. Prosím, pane senátore.

Senátor Milan Pešák: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážený pane ministře, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři. Vskutku si dovoluji předložit svou zpravodajskou zprávu jako souhrnnou. Kolega Jirsa mě o to požádal, a to z důvodu své služební cesty ve Štrasburku. Umožňuje mi to také skutečnost, že v obou výborech probíhala jednání velmi podobným až shodným způsobem, a to bez jakýchkoliv problémů, komplikací, námitek s jednoznačným doporučením Senátu Parlamentu ČR - dát souhlas s ratifikací této smlouvy.

Pan ministr popsal obsah té smlouvy. Myslím, že dostatečně, z věcného hlediska zmínil všechny důležité věci, proto si myslím, že takto mohu tuto společnou zprávu předložit se zdůrazněním toho, že oba výbory, tedy jak výbor garanční pro zdravotnictví a sociální politiku, tak výbor pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost doporučují Senátu Parlamentu ČR vyslovit souhlas s ratifikací této smlouvy. Děkuji.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také, pane senátore. A požádám vás, abyste také zaujal místo u stolku zpravodajů. Otevírám v tuto chvíli obecnou rozpravu k tomuto návrhu. Do obecné rozpravy se nikdo nehlásí. Rozpravu tedy uzavírám. Ptám se pana ministra, zda chce vystoupit. Nechce. Pan zpravodaj předpokládám také ne. Můžeme tedy přistoupit k hlasování, ke kterému všechny svolám do sálu. Budeme hlasovat o návrhu usnesení: Senát dává souhlas k ratifikaci smlouvy mezi Českou republikou a Ruskou federací o sociálním zabezpečení podepsané v Praze 8. prosince 2011.

Zahajují hlasování. Kdo je pro tento návrh, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji vám.

Konstatuji, že v **hlasování pořadové číslo 34** se z 58 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 30 pro vyslovilo 52, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat.

Děkuji panu ministrovi za ten dopolední maraton. Děkuji všem zpravodajům a končím dopolední jednání dnešní schůze. Vyhláším přestávku do 14.00 hodin. Děkuji.

Omlouvám se, po debatě zde vyhláším přestávku pouze do 13.30 hodin, tak abychom večer mohli skončit dříve. Takže přestávka bude do 13.00, schůze bude pokračovat ve 13.30. Prosím Organizační odbor, aby to změnili na monitorech. Děkuji.

(Jednání přerušeno ve 12.17 hodin.)

(Jednání opět zahájeno ve 13.32 hodin.)

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Vážené paní senátorky, páni senátoři, vítám vás na odpoledním jednání 21. schůze Senátu Parlamentu České republiky.

Prvním bodem našeho odpoledního jednání

21.

Zpráva vlády o přejímání legislativních závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii za rok 2011 (senátní tisk č. 305)

Jednací řád Senátu ve svém § 119b předpokládá, že vláda předkládá nejméně jednou ročně zprávu o přejímání závazků, vyplývajících z členství v Evropské unii do právního řádu, především o provádění legislativních aktů, vyžadujících transpozici.

Se zprávou vystoupí místopředsedkyně vlády paní Karolína Peake, které tímto uděluji slovo. Prosím, paní místopředsedkyně.

Místopředsedkyně vlády ČR Karolína Peake: Děkuji vám, paní místopředsedkyně. Vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, paní místopředsedkyně již tento bod uvedla. Dovolte mi tedy pouze doplnit, že tato zpráva, kterou nyní projednáváte, zachycuje výsledky plnění legislativních závazků České republiky vyplývajících z členství v Evropské unii za období mezi 30. listopadem 2010 a 30. listopadem 2011.

Vzhledem k vývoji v legislativním procesu jsou tady v tuto chvíli některé údaje obsažené v materiálu již překonány, nicméně poskytují komplexní obraz toho, jakým způsobem byly plněny legislativní závazky vyplývající z členství České republiky v hodnoceném období.

Na tuto část pak navazují konkrétní informace o celkovém stavu transpozice platných směrnic EU, zejména v kontextu publikace International Market Scoreboard č. 23 ze září loňského roku, prostřednictvím kterého komise dvakrát ročně hodnotí výsledky transpozičního úsilí jednotlivých členských států. V tomto hodnocení se Česká republika umístila na posledním místě mezi členskými státy z hlediska včasné transpozice směrnic. I proto chci nad rámec předkládaného materiálu informovat, že v únoru 2012 bylo publikováno následující vydání International Market Scoreboard č. 24, které hodnotilo stav transpozice směrnic z vnitřního trhu k 31. říjnu 2011. Česká republika se s transpozičním deficitem 1,9 % a 26 netransponovanými směrnicemi umístila na 23. místě mezi členskými státy.

Zlepšení výsledku transpoziční činnosti České republiky, které pokračovalo i v I. čtvrtletí roku 2012, lze přičítat zvýšenému úsilí na vládní úrovni, pokud jde o vynucování povinností, které jsou uloženy gestorům a předkladatelům návrhů transpozičních právních předpisů metodickými pokyny pro zajišťování prací při plnění legislativních závazků. Díky tomu klesl v současné době počet netransponovaných směrnic vnitřního trhu na 8. České republice se tímto výsledkem poprvé v historii hodnocení International Market Scoreboard podařilo dosáhnout hranice cílového transpozičního deficitu ve výši 1 % - Česká republika je nyní na 0,6 % - na kterém se členské státy shodly již pro rok 2009. Tyto výsledky se promítnou do hodnocení International Market Scoreboard č. 25, jehož referenčním datem je 30. duben 2012.

Závěrem lze proto konstatovat, že i když některé údaje obsažené v předloženém materiálu nebyly příliš povzbudivé, v poslední době došlo k pozitivnímu obratu ve výsledcích přejímání legislativních závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také, paní místopředsedkyně, a požádám vás, abyste zaujala místo u stolku zpravodajů.

Zpráva byla přikázána ústavně-právnímu výboru. Ten určil jako svou zpravodajku paní senátorku Jiřinu Rippelovou, která je omluvena a zastoupí ji paní senátorka Soňa Paukrtová. Výbor přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 305/2.

Organizační výbor určil garančním výborem pro projednávání této zprávy výbor pro záležitosti Evropské unie. Výbor přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 305/1. Zpravodajem výboru byl určen pan senátor Luděk Sefzig, kterého nyní žádám, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou. Prosím, pane senátore.

Senátor Luděk Sefzig: Hezké odpoledne. Paní místopředsedkyně vlády, paní místopředsedkyně Senátu. Moje zpráva nebude zdlouhavá, ne z důvodu časových úspor, ale z toho důvodu, že tuto standardní zprávu náš výbor projednal včera ráno po 8.00 hodině, takže jsme měli čerstvé informace od ředitele adekvátního odboru, který nás seznámil i s tím, že Česká republika v posledních dvou měsících implementovala osm směrnic a tím jsme postoupili z posledního místa na 23. místo.

Myslím, že to místo není podstatné. Podstatné jsou věci týkající se vnitřního trhu, kde i v době toho nelichotivého 27. místa směrnice, které implementují vnitřní trh, nebyly u nás důsledněji zadávány a byli jsme v první polovině zemí. Navíc u vnitřního trhu nestačí pouze oznámit, tedy tzv. notifikovat směrnici, ale je zapotřebí ji notifikovat komplexní, celou. Nesmí tam být žádný nedodělek a teprve poté je komisí uznána za notifikovanou.

Rád bych vám jenom připomněl, že dlouhodobě je Česká republika velmi kvalitně hodnocena za metodiku, kterou provádíme při implementaci a při notifikaci implementovaných legislativních návrhů. Došlo to dokonce tak daleko, že v době našeho předsednictví jsme byli jakýmsi nejenom symbolem, ale i příkladem pro ostatní, a jedno jednání příslušných odborníků bylo věnováno právě projednávání a metodice, jak se v České republice děje. Myslím, že v tom Česká republika pokračuje dále. A vzhledem k tomu, že naše právo v souvislosti s přejímáním ústavního práva není tak odevzdané, jako je v některých zemích typu Slovensko, Estonsko, tuším že Malta, kde přímo v ústavě mají napsáno, v okamžiku, kdy vyjde v Evropě směrnice nebo legislativní akt, automaticky platí v jejich právním pořádku.

Pak samozřejmě takovýto stát nemá žádný problém s implementací. Ale já se domnívám, že korektiv, který mimo jiné patří i nám, příslušníkům horní komory, a stejně tak i dolní komory, je potřebný a ne všechno je vhodné hned automaticky přejímat do vlastního právního pořádku. A proto se domnívám, že setrváme při této metodice i při eventuálních ústavních procedurách, tak abychom měli a zůstal nám korektiv a dohled nad evropskou legislativou, která k nám přichází.

Na závěr mi tedy dovoluji, abych vás požádal, abyste vyslovili souhlas s usnesením výboru, to znamená, že zprávu vezmeme na vědomí.

Ještě jednou děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také, pane senátore, a také vás požádám, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů.

Ptám se nyní, zda si přeje vystoupit zpravodajka ústavně-právního výboru paní senátorka Soňa Paukrtová. Přeje, prosím, paní senátorko, máte slovo.

Senátorka Soňa Paukrtová: Paní místopředsedkyně vlády, paní místopředsedkyně Senátu, dámy a pánové. Také ústavně-právní výbor na své 40. schůzi konané dne 28. března 2012 jednal o zprávě vlády o přijímání legislativních závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii za rok 2011 a důkladně projednal tuto zprávu. Po úvodním slově pana Mgr. Ing. Dušana Uhra, ředitele odboru kompatibility Úřadu vlády ČR a po zpravodajské zprávě, kterou přednesla kolegyně Jiřina Rippelová a po rozpravě se výbor usnesl a doporučuje Senátu Parlamentu ČR vzít zprávu o přejímání legislativních závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii za rok 2011 na vědomí.

Děkuji vám.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také, paní senátorko. Otevírám rozpravu k tomuto bodu. Do rozpravy se nikdo nehlásí, rozpravu tedy uzavírám. Zeptám se, zda se ještě chce vyjádřit paní místopředsedkyně vlády, případně něco doplnit? Ne, děkuji. Pan zpravodaj také nechce vystoupit.

Můžeme tedy přistoupit k hlasování. Byl podán jediný návrh, a to vzít zprávu vlády na vědomí. Svolám tedy všechny senátorky a senátory k hlasování.

V sále je aktuálně přítomno 38 senátorek a senátorů, aktuální kворum je 20. Budeme hlasovat o vzetí na vědomí zprávy vlády o přejímání legislativních závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii za rok 2011.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji vám.

Konstatuji, že v **hlasování pořadové číslo 35** se z 40 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 21 pro vyslovilo 33, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat.

Děkuji paní místopředsedkyni, děkuji zpravodajům i vám za rychlý průběh a projednávání tohoto bodu končím.

Dalším bodem našeho pořadu je

22.

Zpráva o životním prostředí České republiky v roce 2010 (senátní tisk č. 289)

Tuto zprávu jste obdrželi jako senátní tisk č. 289. Prosím nyní pana ministra životního prostředí Tomáše Chalupu, aby nás se zprávou seznámil. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážená paní místopředsedkyně, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, dovoluji, abych vás seznámil se zprávou o životním prostředí České republiky v roce 2010.

Jak sami ze zprávy vidíte, zpráva vychází ze sledování 39 základních klíčových měřitelných indikátorů, které posuzují stav životního prostředí v meziročním srovnání. Myslím si, že pro úvod této zprávy a pro posuzování těchto faktorů je třeba, byť tato zpráva je vlastně s více než rokem zpožděná, přesto je aktuální pro vnímání problematiky životního prostředí, některé věci uvést.

Rok 2010 byl v České republice rokem hospodářského oživení, rostla průmyslová produkce ve zpracovatelském průmyslu i výroba elektrické energie, výrazný růst zaznamenal zejména automobilový průmysl a na něj navazující průmyslová odvětví.

Proč to uvádím, je to, protože právě tyto faktory se odrážejí na jednotlivých indikátorech životního prostředí, byť ne na všech. Z tohoto důvodu například došlo k meziročnímu nárůstu emisí prašných částic, oxidu uhelnatého zvláště velkých zdrojů, znečištění pak bylo nejvýraznější v Moravskoslezském kraji. To samé platí pro emise okyselujících látek a například také otázku materiálové spotřeby.

Dovolu mi v téhle souvislosti zmínit jednu věc. Není to poprvé, co tady na úrovni horní komory Parlamentu je diskutována otázka životního prostředí v České republice a nejčastěji zmiňovaným tématem, které bývá, je ovzduší, jakým způsobem to je v České republice s ovzduším. A v tomto ohledu zpráva, byť uvádí 39 faktorů, se ovzduší věnuje významně a je také pravdou, že rok 2010 z hlediska stavu ovzduší v ČR byl opravdu velmi tíživý.

Pravdou je, že 18 % obyvatel žilo ve zhoršených podmínkách v roce 2009 a v roce 2010 žila ve zhoršených podmínkách životního prostředí skoro polovina obyvatel ČR. Výrazně se to týká v podstatě všech větších sídel v ČR a neplatí to pouze pro Moravskoslezský kraj.

Jaké k tomu byly důvody, je asi na dlouhý seminář. Nicméně my vidíme důvody tři. Za prvé to byla průmyslová výroba a nárůst průmyslové výroby v tomto roce. Za druhé svůj vliv sehrály dvě složky – doprava a vytápění domácností. A třetí záležitostí, která musí být zmíněna, je to, že to byla nejchladnější zima za posledních 14 let, že průměrná teplota v roce 2010 byla nejnižší od roku 1996. Mimochodem, rok 1996 byl také rokem výrazné zátěže pachových částic v ČR, a například proti minulému roku byla průměrná teplota o 1,2 stupně nižší.

Dovolu mi zmínit některé další faktory, které jsou v této zprávě zmíněny a které považujeme za důležité. Klesla například energetická náročnost průmyslu. Ačkoli došlo k nárůstu průmyslové výroby, potřeba energie byla nižší a ukazuje větší efektivitu průmyslu z hlediska své energetické spotřeby. Stoupla také výroba elektřiny z obnovitelných zdrojů. Na druhou stranu my všichni víme, že rok 2003 byl jedním z těch, ve kterých se problém OZE začal velmi výrazně projevovat.

Struktura vytápění domácností se posunula směrem k těm, které jsou šetrnější k životnímu prostředí, jako je zemní plyn, biomasa nebo centrální zdroje tepla, nicméně tento posun není tak zásadní. Snížila se spotřeba vody, a to jak v domácnostech, tak v průmyslu, a podíl obyvatel připojených na veřejné vodovody se nadále postupně zvýšil, stejně tak jako podíl domácností, které jsou napojeny na kanalizační síť nebo na nově realizované čistírny.

Co je zajímavé z hlediska pohledu na naši přírodu, je například situace, kdy v mezičase mezi lety 2000 až 2010 se výrazně o 2,5 %, což je poměrně velký růst, zvedla lesnatost České republiky. Myslím, že všichni, kteří vnímají debatu v životním prostředí v ČR a hovoří o úbytku lesů, tak by v té věci měli vnímat, že ČR má 33,7 % území zalesněno, což, mimochodem, je jeden z největších podílů v celé Evropě. A pokud bychom vzali ty tradičně lesnaté země, jako je Skandinávie, pak v tomto ohledu ve střední Evropě ČR patří k těm nejvíce zalesněným.

Na druhou stranu k čemu docházelo v případě lesů, byl i nadále pokračující trend defoliace, tedy proces odlisťování lesů, mimochodem, v té době nejvíce viditelně na Šumavě. No, tento Senát o Šumavě mnohokrát diskutoval, takže nemá cenu, abych to tady vysvětloval. Myslím, že každý ví, o čem mluvím.

Zajímavý je pohled na dopravu, kdy došlo k zastavení do té doby rostoucího trendu přepravních výkonů individuální automobilové dopravy a také letecké dopravy. Ovšem co stouplo individuálně jako jedna složka dopravy, jsou přepravní výkony autobusů od 13,9 %, což má také vliv na složku ovzduší, na druhou stranu znamená přesun do veřejné dopravy.

Celková produkce odpadů v roce 2010 se meziročně snížila o 1,6 % a nejvíce se snížila produkce nebezpečných odpadů, a to skoro o 15 %.

Dámy a pánové, takto bych mohl pokračovat v popisu u každého z 39 indikátorů. Ale věřím, že materiál je dostatečně přehledný a každý se v něm umí zorientovat. Jsem také přesvědčen o tom, že to, co ukazuje tato zpráva o životním prostředí, také nasvědčuje o tom, kde náš resort vidí největší problémy z hlediska stavu životního prostředí v ČR a témat, kterým se chceme věnovat, kterým na prvním místě je nepochybně kvalita ovzduší v ČR. Děkuji pěkně.

Další část schůze řídil místopředseda Senátu Petr Pithart.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji, pane ministře, pane navrhovateli. Prosím, zaujměte místo u stolku zpravodajů.

Organizační výbor určil garančním a zároveň jediným výborem pro projednávání této zprávy výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí. Tento výbor přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 289/1. Zpravodajem výboru je pan senátor Karel Šebek, a toho nyní prosím, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou. Prosím, pane kolego.

Senátor Karel Šebek: Děkuji. Vážený pane předsedající, pane ministře, kolegyně a kolegové. Pan ministr tady to velmi podstatné o zprávě o životním prostředí České republiky v roce 2010 řekl. Já bych doplnil jenom několik položek, protože z dalších oblastí, které pokládá za prioritní, jsou protipovodňová opatření, nakládání s odpady a zvyšování energetické účinnosti, a to jak na straně výroby, tak i spotřeby energie.

Ministerstvo životního prostředí se dále zaměřuje i na ochranu půdy, kde je dlouhodobě vykazován trend intenzivního a nekoordinovaného záboru a degradace zemědělské půdy. Nepomíjí ani další prioritní oblast, na kterou soustřeďuje pozornost, a to je ochrana přírody a krajiny. A v neposlední řadě se stavem a snahou zlepšovat životní prostředí souvisejí také evropské směrnice a normy, které je Česká republika jako členský stát EU povinna začleňovat do svého právního řádu.

Sám za sebe bych řekl, že tato zpráva o životním prostředí, která je dispozici v tištěné i digitální podobě, je, řekl bych velmi inspirativní čtení, a řekl bych pro strategické plánování samospráv na jakékoliv úrovni a může sloužit také jako vynikající učební pomůcka na školách všech stupňů.

Jinak si myslím, že samozřejmostí je, že ji znají profesionálové ve státní správě.

Jedinou věc, kterou bych možná mohl uvést jako kritickou, je, že je to zpráva za rok 2010, čili od posledního archivovaného data uběhlo více než 16 měsíců, a to v době rychlého sdílení dat a počítačové podpory je možná trochu dlouhá doba a stálo by za to trošičku vyzvat k větší rychlosti zpracovatele, kterým je CENIA. Ale rozhodně ta pomalost zase není na závadu kvalitě, protože o zpracování dat a o vývodech, které jsou ve zprávě obsaženy, není pochybnosti.

A závěrem bych jenom přečetl usnesení z 24. schůze výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí, která se konala dne 28. března 2012 ke Zprávě o životním prostředí České republiky v roce 2010:

Po úvodním slově zástupce předkladatele Ing. Jakuba Kulíška, prvního náměstka ministra životního prostředí ČR, zpravodajské zprávě senátora Karla Šebka a po rozpravě výbor

I. doporučuje Senátu Parlamentu ČR vzít na vědomí Zprávu o životním prostředí České republiky v roce 2010,

II. určuje zpravodajem výboru pro jednání na schůzi Senátu Parlamentu ČR senátora Karla Šebka,

III. pověřuje předsedu výboru senátora Ivo Bárka, aby předložil toto usnesení předsedovi Senátu Parlamentu ČR.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane zpravodaji, pane senátore. Prosím, posadte se rovněž ke stolku zpravodajů.

Otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy se přihlásila paní senátorka a předsedkyně klubu Soňa Paukrtová, prosím.

Senátorka Soňa Paukrtová: Pane předsedající, pane ministře, já k této zprávě nemám žádné připomínky, myslím si, že je vypracována dobře. Nečetla jsem ji úplně celou, ale ty části, které jsem četla, jsou zpracovány opravdu velmi dobře.

Já tady vystupuji z úplně jiného důvodu. Pan ministr nás tady opakovaně informuje o tom, že to, co má velké dopady na stav ovzduší v České republice, jsou domácnosti a způsob jejich vytápění. Ráda bych tady řekla – a říkám to tady také již poněkolkáté – že existuje podle mého názoru velké nebezpečí z dopadu do ovzduší a životního prostředí tím, že jaksi se rozpadají jednotlivé topné soustavy po celé republice. Jedním z důvodů je samozřejmě vysoká cena v některých oblastech, ale do jisté míry je to způsobeno i neprovázaností mezi zákonem stavebním a zákonem energetickým a o energetických službách. A já si dlouhodobě přeji, aby tyto zákony byly provázány, prostě proto, že jestliže někdo provozuje soustavu centrálního zásobování teplem, tak na sebe přebírá tzv. závazek veřejné služby a ten ho nutí, aby prostě tu soustavu provozoval. Na druhou stranu ty soustavy jsou velmi obtížně jaksi chráněny, přestože provozují závazek veřejné služby, a to prostě proto, že stavební úřady se striktně řídí stavebním zákonem a tvrdí v některých lokalitách, že se ostatními zákony, jako je například zákon energetický, nemusí řídit. Považuji to za chybu a velmi bych prosila, aby v přípravě nového stavebního zákona, protože vím, že stavební zákon se již projednává, ta návaznost prostě byla dána. Nemyslím si, že to je všelék na ochranu soustav centrálního zásobování teplem, na druhou stranu mohlo by to v některých případech této věci napomoci, protože opravdu jsem přesvědčena o tom, že pokud ty soustavy se jaksi rozpadnou, tak to může mít velké dopady do stavu ovzduší v ČR. Děkuji vám.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, paní senátorko. Nyní má slovo paní senátorka Hana Doupovcová.

Senátorka Hana Doupovcová: Děkuji. Pane místopředsedo, pane ministře, kolegyně a kolegové. Pan ministr tady již řekl, že meziročně se stav ovzduší zhoršil a počet obyvatel, kteří jsou zasaženi znečištěným ovzduším, se oproti roku 2009 k roku 2010 zvýšil z 18 % na 50 %, což je velmi alarmující.

Já bych se pokud o ovzduší zastavila u problematiky znečištění ovzduší poléťavým prachem. Myslím si, že tady nemáme dostatek informací o skutečném původu tohoto znečištění, a přitom je nepochybné, že pokud chceme řešit problematiku znečištění ovzduší, tak musíme znát zdroje znečišťovatelů. Už při jednání o poplatcích jsme tady argumentovali, zda tím hlavním znečišťovatelem je průmysl, nebo je to doprava, nebo jsou to lokální topeniště. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, paní senátorko. Jako poslední přihlášený je zatím pan senátor Luděk Sefzig. Prosím.

Senátor Luděk Sefzig: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jsem se přihlásil s krátkou poznámkou, která, doufám, že bude mít co nejširší dopad vzhledem k tomu, že naše zasedání je přenášeno Českou televizí, byť noční hodiny nebyvají ty nejpopulárnější pro sledování.

Zpráva je asi kompletní, je dobrá, je kvalitní, ale nemůže samozřejmě postihnout jednu věc, a to je činnost každé rodiny nebo každého jednotlivce, jak se přičiní, nebo naopak, jak poškodí naše životní prostředí. Statistiky ukáží mnohé, ale teprve, když se dostanete do míst, která jste třeba dlouho nenavštívili, jako mně se stalo nedávno, když jsem byl v Klášterci nad Ohří, kde jsem naposledy byl asi v roce 1986 a viděl jsem, jak velice se zlepšilo životní prostředí v celých severních Čechách, byť možná nejsme úplně nejspokojenější, rozhodně jsou oblasti, kde nemůžeme být ani spokojeni a je dobře, že to dále sledujeme.

Ale co mě velmi zneklidňuje, je to, že pokud jedete zejména na okresní cestě, tak často najdete různé balíky, a často to bývají odpadkové pytle, místo toho, aby je ti jedinci hodili do nádob, kam patří, ale hodí je prostě do škarpy.

Domnívám se, že takové činění je ostudné a že každému, kdo tak činí, by měla upadnout ruka. Ale přesto bych řekl, že počet vyhozených balíků u našich silnic neklesá.

Vím, že je to jenom apel, ale moc rád bych apeloval na každého občana České republiky, eventuálně každého návštěvníka naší krásné země, aby tak nečinil, protože je to – to málo, co nic nestojí, co můžeme všichni udělat pro to, abychom naši zemi měli ještě hezčí, než ji máme doposud. A pokud jste tak činili a nebudete tak činit, tak vám předem za takové posuny velmi děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám. Nyní vystoupí paní senátorka Alena Dernerová, prosím.

Senátorka Alena Dernerová: Dobré odpoledne. Pane předsedající, pane ministře, kolegyně a kolegové. Já jsem z Ústeckého kraje a uvedu případ z praxe. Přivážejí se k nám kaly, to znamená, z Ostravy putují přes celou republiku kaly na území Ústeckého kraje. Když jsme se potom ptali a začala jsem se zajímat, kdo to povolil – je pravda, že ministerstvo v tom nehrálo vůbec žádnou roli – ale povolil to vlastně Ústecký kraj, odbor životního prostředí. To je tedy pro mě velmi špatná informace. Myslím si, že ani ministerstvo mnohdy nemůže zasáhnout do toho, co by třeba chtělo ovlivnit. Kaly tedy teď máme v Ústeckém kraji.

A další věc, která nám tam hrozí, je vlastně to, že by se vlastně někde za Lubencem měl ukládat nukleární odpad, resp. odpad z atomových elektráren. Chtěla jsem se zeptat pana ministra touto cestou, jestli o tom ví. Vím, že tady v Senátu bylo nějaké slyšení, tuším asi v úterý, protože se Lubenec a jeho okolí bouří. Nevím, s kým to bylo projednáváno, ale jinými slovy ještě, když jsem tam s těmi lidmi

hovořila, tak měli obavu z toho, že by to tedy nebyl pouze odpad z ČR, ale byl by to odpad z celé Evropy.

Prosím tedy, jestli by nám pan ministr o tom nemohl dát nějakou informaci, protože Ústecký kraj skutečně potom by byl popelnicí celé republiky. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, paní senátorko. Nyní promluví pan senátor Karel Šebek.

Senátor Karel Šebek: Děkuji, pane předsedající, já jenom, abych ulehčil možná jednu odpověď panu ministrovi, tak vaším prostřednictvím oslovím pana senátora Sefziga. Myslím si, že byl možná svědkem velkého úklidu komunikací, který prováděli dobrovolníci i pracovníci údržby silnic. A oni to dělají tak, že několik dní dopředu vyrazí pěšky po těch škarpách a všechno nandají do barevných pytlů a ty pytle potom následně vozidla svážejí.

Já jsem na to jako místostarosta byl upozorňován občany. V tomto případě to byla legální věc. Jinak si myslím, že ze zákona, ať se nám to zpočátku nelíbilo, původcem odpadu je obec a obec ve své přirozené působnosti má největší možnosti a odpovědnost na to, aby se s ním vyrovnala. Přiznávám se, že je to někdy těžké, ale myslím si, že za řadu let samosprávy udělaly velký pokrok.

Bylo to možná vidět na mnoha silnicích. A ještě, pokud se tedy někdo v noci dívá na záznam přenosu ze Senátu, tak bych chtěl ocenit snahu dobrovolníků, kteří pracují například na akci "Čistá řeka Sázava", kde každý rok dobrovolníci na lodičkách a nafukovacích člunech desítky tun odpadů, a divili byste se, že do řeky se někomu podaří dovézt třeba i sporák nebo samozřejmě i sudy a spoustu jiného odpadu. A i když i tato vytrvalá snaha přináší své užitky, myslím si, že rok od roku je počet tun nasbíraného odpadu menší. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám. A o slovo se přihlásil pan senátor Petr Gawlas.

Senátor Petr Gawlas: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně a kolegové. Bylo tady před chvílí řečeno, že vyvážíme kaly z Moravskoslezského kraje, tak to je mi líto. Mně spíš vadí, že zase k nám se dostává velké množství prachu, tento prach přelétává přes česko-polskou hranici.

Pan ministr byl asi před třemi týdny u nás v Českém Těšíně. Jsem velice rád, že navštěvuje kraj asi nejvíce postižených znečištěným ovzduším a dalšími věcmi.

Pane ministře, poprosil bych vás ještě o intenzivnější spolupráci směrem do Polska. Víím, že se tam činí nějaké kroky, ale vidím v tom jakoby dosti zásadní pomoc ve zlepšení ovzduší v Moravskoslezském kraji.

Jinak také děkuji kotlíkové dotace v kraji a rozšíření jednoho odběrného místa zase v Třinci. Čili jinak věřím, že ministerstvo pod vaším vedením bude postupovat stále tak, jak jste to nastavil, a já si vážím toho, že Moravskoslezskému kraji se věnujete intenzivně, takže děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane senátore. Slovo má pan senátor Vladimír Dryml.

Senátor Vladimír Dryml: Vážený pane předsedající, pane ministře, senátorky a senátoři. Chtěl bych vás upozornit, že projednáváme Zprávu o životním prostředí České republiky z roku 2010! V roce 2012 projednáváme zprávu z roku 2010.

Chtěl jsem se zeptat pana ministra, co zapříčinilo to, že v roce 2012 se projednává zpráva za rok 2010, dále jestli se změnilo něco od roku 2010 do roku 2012, za třetí, kdy bude předložena zpráva o životním prostředí ČR v roce 2011? Doufám, že to nebude v roce 2013 nebo 2014.

A dovozte mně také, abych využil této příležitosti a zeptal se, jak bude pokračovat výzkum, případně těžba břidlicového plynu na Náchodsku, a co udělá ministerstvo pro to, aby nezasáhla těžba uranu na česko-polském pomezí i Českou republiku?

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane senátore. A ptám se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy? Nikdo, takže rozpravu končím. A táži se pana navrhovatele, zda se chce k rozpravě vyjádřit? Ano, prosím.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Děkuji pěkně za položené dotazy, snad jsem si poznamenal všechny, snažil jsem si je všechny zapsat.

K prvnímu dotazu paní senátorky Paukrtové k rozpadu centrálního systému zásobování teplem. Paní senátorko, já jsem myslím stejně jako vy přesvědčen o tom, že jestli existuje několik málo dědictví, které jsme získali z časů nesvobody, tak je relativně funkční systém centrálního zásobování teplem a jeho vliv na kvalitu ovzduší v ČR je zásadní.

Uvedu vám příklad. My vedeme poměrně ostrou polemiku s Úřadem ombudsmana, resp. s paní zástupkyní ombudsmana, která při hodnocení stavu kvality životního prostředí, resp. ovzduší v ČR se soustředí pouze a jedině na oblast Ostravy jako takové. A my vedeme polemiku nad tím, kdy říkáme, že problém moravskoslezský z hlediska ovzduší není jenom město Ostrava, byť ten problém tu je.

A pak, a to je také dotaz navazující na odpověď paní senátorce Doupovcové, ve zdroji. My všichni vedeme spor o to, zda je to ten či onen. A musím říci, že rok debaty na toto téma ve mně vyvolává přesvědčení, že je to vlastně skoro zbytečné.

Co se týká centrálního zásobování teplem, já jsem hluboce přesvědčen o tom, že míra provázanosti vámi třech zmíněných zákonů, a ony to nejsou jenom tyto tři, by měla být co největší. Myslím, že podstata rozvoje českého teplotnictví spočívá na několika faktorech. Jeden nebo dva z těch faktorů nejvýznamnějších, je jeho znevýhodnění z hlediska daňového systému a poplatkového systému v České republice vůči ostatním zdrojům, které jsou méně ekologické, ale ve skutečnosti daňově zvýhodněné. A druhá záležitost spočívá v tom, že velkou roli a rozvoj pro teplotnictví v České republice hraje plánování a jako taková stavební činnost a rozvoj ve městech. Tedy ten ustavičný tlak každé budovy, která vzniká ve městech, kde je teplotní síť v České republice. A je jedno, jestli to je Praha, Ústí, Pardubice nebo třeba Ostrava. A to snaha soukromých subjektů, aby nemusely být zapojeny na centrální systém zásobování právě proto, že když se podíváme na náklady na jednu měrnou jednotku, domácnost v České republice, tak i s ohledem na ty daňové parametry je to jeden z nejdražších zdrojů vytápění. V tomto ohledu ta nutná provázanost, ale řekl bych také aktivita na obcích, kterou nenařídíme zákonem a nezměníme zákony, je velmi podstatná.

Co se týká těch zdrojů, paní senátorko, já si opravdu myslím, že je to bod od bodu, místo od místa. Když se podíváme na stav ovzduší a když si vezmeme například odborný časopis, který se jmenuje Ovzduší a který se zabývá problematiku vlivu ovzduší na zdraví obyvatel, pak zjistíme zajímavé srovnání mezi městy, jako jsou Prachatice na jedné straně a Ostrava. U každého z nich zdroj toho znečištění je

jiný, ale ten výsledek je víceméně stejný. Podstata je v tom, abychom dokázali bojovat s těmi všemi zdroji. Já nechci nést prestižní bitvu, která bude o tom, jestli to je víc domácnost nebo průmysl, protože v Ostravě ve městě to nepochybně bude průmysl. Ve městě, kde je tak velký podíl domácností zapojen na centrální systém zásobování teplem to ani jinak být nemůže. V Prachaticích jsou to zase na druhou stranu domácnosti ve městě, u nichž systém centrálního zásobování teplem nemá tak silný podíl jako například v Ostravě. A tak bychom mohli pokračovat město od města.

V téhle souvislosti bych zmínil a odpověděl rovněž panu senátoru Gawlasovi, poděkoval mu za jeho příznivé hodnocení. Zmínil tu otázku Polska. Na tu návštěvu v Třinci a na návštěvu v Českém Těšíně navázalo jednání česko-polské pracovní skupiny pro kvalitu ovzduší, které proběhlo zhruba před 14 dny v Praze za účasti obou ministrů. Jejím výsledkem je dvojí záležitost. Jedna – je to stále ten stupňující se tlak z naší strany vůči Polsku na to, aby této záležitosti věnovali pozornost. Na druhou stranu, když jsem byl v Českém Těšíně a měl jsem možnost mluvit s místními lidmi, kteří jsou v dennodenním kontaktu přes řeku s Poláky, tak oni sami vědí velmi lépe než já z Prahy, že v Polsku a ve Slezském vojvodství otázka kvality ovzduší zkrátka v tom hodnotovém žebříčku místní veřejnosti i místních politiků je jinde než v Čechách. A že ta otázka růstu zaměstnanosti je jinde a mnohem více vnímaná než v České republice, řekl bych, že je tam spíš jakýsi časový odstup určitého vývoje, kterým jsme si my prošli. V tomto smyslu já jsem pozitivní v tom, že věřím, že ten tlak vznikne i tam. Protože z hlediska právní úpravy a výjimek vyjednaných při vstupu Polska do Evropské unie – my nemáme šanci je změnit, ty jsou součástí právního pořádku Evropské unie. My je nezměníme, nemáme jak.

Druhá záležitost je, že jsme se zároveň dohodli na tom, že pokud to bude možné a pokud se to dá zvládnout, tak to příští zasedání pracovní skupiny pro řešení kvality ovzduší v Moravskoslezském kraji by bylo zasedání společné česko-polské za účasti obou ministrů, hejtmanů příslušných krajů a představitelů největších měst na obou stranách hranice. Tak aby se řešila ta otázka na komplexním jednání a za výměny informací.

Naší ambicí je, aby toto jednání proběhlo ještě v prvním pololetí letošního roku, ale protože, jak sám uznáte, je to jednání, které je přelomové, nikdy takové nebylo, tak v tomto smyslu ta jeho příprava zavede určitý čas a my věříme, že se to povede.

Pan senátor Sefzig hovořil o nepořádku kolem komunikací, v lesích. Pane senátore, máte hlubokou pravdu v tom, že když se podíváme na průzkumy mezi veřejností v České republice v tom, jak vnímá nedostatky, nebo tíživé problémy ve stavu životního prostředí, tak bychom možná byli překvapeni, že mimo ty regiony, které jsou zatíženy ovzduším a logicky na prvním místě uvedou ovzduší, tak u těch ostatních odpad a zejména nepořádek s tím spojený je téma, které uvádějí na prvním místě.

Je to na jedné straně – měst – odpad komunální, kvalita svazu odpadu ve městech, z hlediska toho, jakým způsobem je pořádek kolem popelnic. A na druhé straně i v lesích, podél lesů, podél cest a podél obslužných komunikací zejména druhé a třetí třídy, protože kolem dálnic ta situace je mnohem lepší než bývala v České republice.

Já jsem hluboce přesvědčen o tom, že v tomto případě to nezměníme žádným zákonem a jsem poměrně skeptický k tomu, že to změníme nějakým výrazným dotačním titulem. Podle mého názoru to, co funguje, a řekl bych, že zkušenost starostů i v tomto ctěném senátorském sboru to dokládá, je, že když jednou ten les

vyčistíte, tak už ti lidé většinou se do něj nevrátí tak, jako když byl nepořádný a nikomu o nic nejde.

V tomto smyslu zcela souhlasím s tím, co říkal pan senátor Šebek a chtěl bych tady využít této příležitosti, je-li to sdělení pro veřejnost, a poděkovat těm občanským sdružením, která nejsou každý den v televizi, která neřeší všechny výzvy Věšomíra, která nezachraňují svět, ale pracují. A která se snaží odvádět normální, často neviditelnou, anonymní práci, kdy jednou je to úklid lesa, podruhé že jdou s dětmi kroužkovat zvěř nebo pozorovat ptáky, nebo snaží se zkrátka dělat něco, za co nezískávají žádnou odměnu. Většina lidí o nich neví. Nemají profesionální tým, který je schopen pro ně zpracovat žádosti o dotace, pak ty dotace nemají, většinou je nikdo nezná, ale ve skutečnosti odvádějí tu reálnou práci v životním prostředí. A jestli někde existuje občanská společnost a podpora občanské společnosti v životním prostředí a náš dluh z hlediska toho, kam jsme posílali peníze pro občanská sdružení v minulosti, tak je právě tady.

K dotazu paní senátorky Dernerové k tomu nukleárnímu odpadu. To jednání tady bude. My to vnímáme jako rané stádium a diskuse, které tady probíhají, nicméně víme, že tohle není přímo agenda resortu a že my jsme v té věci pouze posuzovatelé některých záležitostí, a to ještě ve smyslu nezávislých institucí.

Pan senátor Dryml položil několik konkrétních dotazů: Kde se zasekla ta zpráva, když to zjednoduším, že přichází až takto. Já jsem vyrozuměl, že to tak vždycky bylo. Přiznám se, že i já jsem se ptal, čím to je. Mohu zde říci velmi vážně, že mojí ambicí je, aby zpráva za jeden rok byla předkládána v roce následujícím, nikoli s roční pauzou. My sami jsme se po mém příchodu na ministerstvo snažili najít metodiku, jak trochu zjednodušit tu zprávu. Jak se v některých ohledech nezabývat faktory, jejichž vliv na reálný život obyvatel této země je nulový, který řeší něco, co je natolik virtuální realitou, že si to nikdo z nás nedovede představit, a mezi některé ty faktory nezahrnují věci, které naopak kvalitu životního prostředí i z pohledu běžného občana velmi tíží.

Věřím, že nastavení těch indikátorů pro tu zprávu, která vzniká letos, je rozumné a já osobně udělám všechno pro to, aby ta zpráva byla předložena v racionálním čase.

Co se týká dotazu na břidlicový plyn, pak asi mohu říci jedno, že rozhodnutí místního pracoviště výkonu státní správy ministerstva životního prostředí v oblasti Náchodska, Broumovska jsem na základě projednání v rozkladové komisi ministra zrušil, nařídil k novému projednávání. Shledal jsem v tomto případě, který vnímám jako precedenční pro ostatní, základní čtyři okruhy problémů:

Za prvé jsem přesvědčen o tom, že při hodnocení zprávy měla být větší pozornost, než byla, věnována otázce veřejného zájmu ve smyslu ochrany krajiny a ochrany vodních zdrojů.

Za druhé jsem přesvědčen o tom, že v průběhu projednávání té věci měl být dán dostatečný prostor, časový i informační, voleným zástupcům samospráv, kteří se toho procesu účastnili. To, jak byl čas vyměřen, v jakém čase byl určen pro připomínkování a jakou sumu informací pro tuto záležitost dostali, bylo jedním z důvodů mého rozhodnutí.

Třetí záležitostí byly ostatní náležitosti, které shledala rozkladová komise ve smyslu naplnění příslušných ustanovení správního řádu.

Tím čtvrtým okruhem, který se tolik netýká rozhodnutí samého ve správním řízení, ale samotné otázky posuzování břidlicového plynu, je to, že jsme přesvědčeni a zvažujeme v té věci i jakési řekněme legislativní moratorium pro jiné úkony. Stávající právní úprava této záležitosti tkví ve třech zákonech, z nichž dva pocházejí

z let 88, a vůbec nepředvídají situaci tohoto typu, které díky tomu v kombinaci těch tří právních úprav uvedených ve třech předpisech fakticky znamenají v některých ohledech dosti nejasné možnosti výkladu a rizika právních a ekonomických důsledků v případě, kdy se udělá krok B a nebylo by navázáno krokem C z důvodu veřejného zájmu. To mě potom vede k tomu, že bychom rádi provedli nějakou hlubší právní úpravu v této otázce, která je nová a která sebou nese nové a dosud v tomto ohledu v České republice nevyzkoušené technologie, tak abychom našli nějaké rozumné řešení.

Co se týká uranu na hranicích, tady musím říci, že na jednání česko-polské komise toto bylo otevřeno ze strany České republiky, kdy my jsme požádali ministerstvo životního prostředí Polska a upozornili ho, že v této věci nemáme žádné oficiální informace, že jsme o té věci jako Česká republika nebyli oficiální cestou informováni a že v této věci sdělujeme, že to vnímáme jako otázku, která spadá do kompetence mezinárodních úmluv, že v této věci chceme být účastní řízení v rámci procesu EIA, a vyžádali jsme si informace. Pan ministr Korolec slíbil, že i pro něj je to do jisté míry nová informace a že bude postupováno v souladu s dobrou praxí. A musím říci, že česko-polská spolupráce v rámci výměny zkušeností – a my máme celou řadu hraničních projektů, u nás i v Polsku, které jsou řešeny v rámci mezistátních EIA, nejčastěji jsou to větrné parky, ale víme, že se to například týká i některých vodních děl a jiných opatření – tak v tomto ohledu ta spolupráce funguje velmi dobře. V tomto ohledu spoléhám, že bude dodržen tento přístup ze strany polského ministerstva životního prostředí. My jsme tuto informaci vznesli na tom jednání, je to asi 14 dní nebo 3 týdny. Mohu vám, když tak, dát podrobnější informace. Ale řekl bych, že to, co jsem zde popsal, je asi celý obsah té záležitosti. Protože ani polská strana v té věci nebyla vybavena nějakými konkrétnějšími údaji.

Pane místopředsedo, já jsem přesvědčen o tom, že jsem snad nevynechal žádný dotaz ze strany ctěných senátorek a senátorů, proto děkuji pěkně za položené dotazy.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane navrhovateli. Ptám se zpravodaje garančního výboru, nebo vyzývám ho, aby se vyjádřil k právě proběhlé rozpravě a připomněl nám, o čem budeme hlasovat.

Senátor Karel Šebek: Vážený pane předsedající, pane ministře, vážené kolegyně a kolegové, v proběhlé rozpravě vystoupilo 7 senátorek a senátorů se svými připomínkami a dotazy, na které pan ministr velmi podrobně odpověděl. Zazněl zde pouze jediný návrh, vzít zprávu o životním prostředí v roce 2010 v České republice na vědomí. O tom bychom měli hlasovat.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji. A o tomto návrhu budeme hlasovat.

Konstatuji, že v sále je přítomno 51 senátorek nebo senátorů, což znamená, že aktuální kvorum je 26. Budeme hlasovat o návrhu usnesení, tak jak jej přednesl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování. Kdo jste pro, zvedněte ruce a stiskněte tlačítka ANO. Děkuji vám. Jste-li někdo proti, stiskněte tlačítka NE a zvedněte ruku.

Hlasování pořadové číslo 36 skončilo přijetím návrhu, 51 přítomných, kvorum 26, pro 46, proti nikdo. Tím jsme projednávání tohoto bodu skončili.

Děkuji panu zpravodaji. Nyní projednáme bod, kterým je

23.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna přílohy A Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech (senátní tisk č. 288)

Vládní návrh jste obdrželi jako senátní tisk č. 288 a uvede ho ministr životního prostředí Tomáš Chalupa, kterému opět uděluji slovo.

Ministr životního prostředí ČR Tomáš Chalupa: Vážený pane místopředsedo, milé paní senátorky, vážení páni senátoři, dovoluji mi, abych uvedl bod, který se týká záležitosti s tak relativně složitým názvem perzistentní organické polutanty. Dovolte mi zmínit, že Česká republika je smluvní stranou Stockholmské úpravy od roku 2004 a změna této přílohy A byla vyjednána na 5. zasedání konference smluvních stran této úmluvy, která proběhla 25. – 29. dubna v Ženevě.

Uvedenou změnou byla do této úmluvy do přílohy A zařazena nová látka endosulfan a jeho isomery a současně bylo rozhodnuto o udělení zvláštní výjimky pro použití endosulfanu v přesně odůvodněných případech při ošetřování zemědělských plodin. Endosulfan se vyznačuje vysokou toxicitou, má negativní dopady na organismy ve vodním prostředí, na nervovou soustavu savců a poškozování reprodukční činnosti. Z toho důvodu od roku 2000 více než 60 zemí přistoupilo k plošnému omezení výroby a používání. Je třeba zmínit, že v České republice jako ve všech zemích Evropské unie jsou všechny přípravky na bázi endosulfanu zakázány a přijetím této úmluvy Česká republika podpoří účinnější mezinárodní ochranu životního prostředí před nežádoucími vlivy uvedené látky.

Z důvodu, jak jsem již zmínil, že v České republice právní úprava byla provedena, a to již před 12, respektive několika lety, tak přijetí této přílohy A nebude vyžadovat žádnou změnu platné právní úpravy v České republice v uvedené oblasti a nebude mít žádný dopad ani na státní rozpočet, ani na veřejnou a podnikovou sféru.

Doporučuji tedy ke schválení. Děkuji pěkně.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji, pane ministře. A prosím, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů. Návrh projednal výbor pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost. Tento výbor přijal usnesení, které jste obdrželi jako senátní tisk č. 288/2. Zpravodajem výboru byl určen pan senátor Pavel Lebeda. Garančním výborem je výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí. Tento výbor přijal usnesení, jež jste obdrželi jako senátní tisk č. 288/1. Zpravodajem výboru je pan senátor Petr Gawlas a toho nyní žádám, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou. Prosím, pane senátore.

Senátor Petr Gawlas: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, vážené senátorky, senátoři, o Stockholmské úmluvě o perzistentních organických polutantech pan ministr řekl v podstatě to zásadní, já možná některé věci zopakují. Tato úmluva je globální environmentální smlouvou, jejímž cílem je ochrana lidského zdraví a životního prostředí před škodlivými vlivy perzistentních organických polutantů. Tyto perzistentní organické polutanty jsou chemické látky vyrobené člověkem. Jsou organické povahy a jejich neuvážené použití znečišťuje životní prostředí. Byly vytvořeny pro použití v zemědělství jako přípravky na ochranu rostlin nebo ve stavebnictví zpomalovače hoření, ale zároveň se vyznačují vysokou toxicitou, některé jsou karcinogenní, mutagenní či teratogenní.

Perzistentní organické polutanty jsou též nebezpečné svým dlouhodobým setrváním v životním prostředí.

Tato smlouva má 3 přílohy, z čehož příloha A, o které mluvíme, obsahuje ty nejnebezpečnější látky.

Na 5. zasedání konference smluvních stran úmluvy konané dne 25. – 29. dubna 2011 v Ženevě bylo přijato rozhodnutí SC5/3 o zařazení nové látky endosulfanu a jeho isomerů do přílohy A úmluvy.

Endosulfan byl používán na hubení hmyzu hlavně v rozvojových státech, zejména v Číně, v Indii, v Brazílii, v Argentině.

Že přijetí úmluvy nebude mít dopad na státní rozpočet, veřejnou správu, ani podnikovou sféru už pan ministr sdělil. Globální omezení výroby a použití endosulfanu a jeho isomerů přispěje ke zlepšení stavu vodního životního prostředí, snížení rizik pro pracující v zemědělství a k širokému využití a vývoji dalších alternativních látek, jež jsou k přírodě šetrnější. Ve spojitosti s tím, že endosulfan je u nás už 8 let zakázán a zákaz endosulfanu se nás tudíž z praktického hlediska netýká, nevidím důvod nepřijmout změnu Stockholmské úmluvy.

Výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí na své 24. schůzi konané 28. března 2012 k vládnímu návrhu, kterým se předkládá Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s ratifikací změna přílohy A Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech, senátní tisk 288: Po úvodním slově zástupce předkladatele pana Ing. Jakuba Kulíška, prvního náměstka ministra životního prostředí a zpravodajské zprávě senátora Petra Gawlase a po rozpravě výbor

I. doporučuje Senátu Parlamentu ČR dát souhlas k ratifikaci změny přílohy A Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech,

II. určuje zpravodajem výboru pro jednání na schůzi Senátu PČR senátora Petra Gawlase,

III. pověřuje předsedu výboru senátora Ivo Bárka, aby předložil toto usnesení předsedovi Senátu.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane zpravodaji. Pan zpravodaj Lebeda – přeje si vystoupit? Ano. Pan zpravodaj výboru pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost.

Senátor Pavel Lebeda: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy a pánové, prosím, považujte zpravodajskou zprávu kolegy Gawlase za společnou i pro výbor zahraniční, tedy i pro mne jako jeho zpravodaje. Já chci ale promluvit o něčem a moje připomínka možná bude směřovat tam do kouta k dámám z legislativního odboru.

Stockholmská úmluva je uzavřena už řadu let tomu nazad. Ta se nikterak nemění. Nezměnilo se na ní ani slovo. Ale ta smlouva má přílohy A až F a čas od času se do některé z těch příloh přiřadí nová chemikálie. Takže jsme už tuto změnu přílohy, pokud si vzpomínám, dokonce jsem to sám zpravodajoval, dělali v roce 2009. Ptám se, proč musí změna té přílohy, když se základní smlouva nemění, znovu projít tím strašným legislativním procesem jako každá jiná prezidentská smlouva, souhlas obou komor a následně ratifikací prezidentem? Já nevím, jestli by to nespravila nějaká nižší podzákonná norma, neboť sama smlouva není nikterak dotčena. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane zpravodaji, a otevírám obecnou rozpravu. Do rozpravy se přihlásil pan senátor Tomáš Töpfer.

Senátor Tomáš Töpfer: Děkuji, pane předsedající, já jen krátkou poznámku, protože jsme to probírali na zahraničním výboru. Chtěl jsem se připojit ke slovům a k názoru pana senátora Lebedy. Pravděpodobně to bude proto, abychom měli pořad práci, takže každý perzistentní polutant organický budeme znovu ratifikovat. Budeme mít spoustu práce, jakmile se objeví nová chemikálie.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji. Kdo se dále hlásí do obecné rozpravy? Nikdo. Rozpravu končím. Táží se navrhovatele, tedy pana ministra, zda se chce k rozpravě vyjádřit. Nepřeje si. Pan senátor Gawlas si také nepřeje vystoupit. Návrh na usnesení přednesl, takže po znělce o něm budeme hlasovat.

Konstatuji, že v sále je přítomno 49 senátorek respektive senátorů, což znamená, že kvorum je 25. Budeme hlasovat o návrhu usnesení, které zní: Senát dává souhlas k ratifikaci změny přílohy A Stockholmské úmluvy o perzistentních organických polutantech.

Kdo s tímto návrhem na usnesení souhlasí, nechť zvedne ruku. Zahájil jsem hlasování. Děkuji vám. Jestli někdo s tímto návrhem nesouhlasí, má možnost stisknout tlačítko NE a zvednout ruku.

Je to **hlasování pořadové číslo 37** této schůze a skončilo přijetím návrhu na usnesení, 48 nakonec bylo přítomných, kvorum bylo 24, pro 41, proti nebyl nikdo.

Děkuji oběma zpravodajům, děkuji i panu ministrovi, protože dnes tady u nás skončil.

Já otevírám další bod, kterým je

24.

Budoucnost kohezní politiky

(evropský senátní tisk č. N 088/08, č. N 090/08, č. N 091/08, č. N 092/08, č. N 093/08, č. N 094/08)

Materiály jste obdrželi jako senátní tisky č. N088/08, N088/08/01, N090/08, N090/08/01, N091/08, N091/08/01, N/092/08, N092/08/01, N093/08, N093/08/01, N094/098, a již se blíží závěr dramatický – N09/080/1.

Prosím pana ministra pro místní rozvoj Kamila Jankovského, vítám ho na půdě Senátu, aby nás s těmito materiály seznámil. Pane ministře, odložte si a můžete se ujmout slova.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, já bych se vyjádřil a udělal úvodní slovo k těm senátním tiskům, které zde máte před sebou, což jsou pozice vlády k šesti návrhům evropských nařízení. Já bych chtěl informovat o tom, že vláda 18. ledna letošního roku svým usnesením č. 42 schválila balíček rámcových pozic k těmto šesti návrhům pro budoucí kohezní politiku. To je samozřejmě součást procesu, který v současné době probíhá, jehož výsledkem bude vlastně stanovení pravidel pro budoucí programovací období, to znamená od roku 2014.

Tyto pozice byly projednávány, kromě samozřejmě vlády, tak byly projednávány i se zástupci krajů, měst, sociálními, hospodářskými partnery i nevládním akademickým sektorem.

Nyní k balíčku nařízení. Vezmu to velmi stručně.

Co se týče obecného nařízení, tak tam samozřejmě ČR podporuje zachování silné kohezní politiky v rámci evropského rozpočtu. Na tom, myslím si, panuje

všeobecná shoda. Je podpora i efektivnějšímu využívání kohezní politiky, nástrojů kohezní politiky. V této oblasti je jednou z klíčových věcí, která tam je projednávána, tématická koncentrace, což znamená, aby byla intervence zaměřena na omezený okruh priorit.

U obecného nařízení máme jeden problém. Je to vazba na Evropský semestr, tzn. komise by vlastně každoročně vydávala jakési doporučení na určité změny, což se nedomníváme, že by bylo ku prospěchu věci, protože to ohrožuje stabilitu celého systému v průběhu programovacího období.

Další věcí, která nám působí potíže, je otázka nezpůsobivosti DPH, což by opět vytvářelo tlak na národní rozpočty.

Nařízení k Evropskému sociálnímu fondu. Nařízení obsahuje 4 hlavní tématické cíle. Jsou to: podpora zaměstnanosti a mobility pracovní síly, investice do vzdělávání, dovednosti celoživotního vzdělávání, podpora sociálního začleňování a posilování institucionální kapacity a efektivnosti veřejné správy. I zde je rovněž návrh komise na koncentraci budoucí intervence, zejména v souladu s cíli Evropa 2020.

Je návrh, aby nejméně 20 % prostředků v každém státu bylo vyčleněno na sociální začleňování a boj s chudobou. Současně má být v závislosti na vyspělosti regionu 60 až 80 % prostředků operačního programu vyčleněno na nejvýše čtyři z možných investičních priorit.

Samozřejmě souhlasíme s tím, aby bylo množství investičních priorit redukováno. Chtěli bychom, aby to nebylo automaticky, mechanicky, ale aby tam byla určitá možnost flexibility pro každý členský stát.

Co se týče Fondu soudržnosti, tady bych jenom zmínil několik poznámek.

Jedná se o oblast životního prostředí, kde je potřeba ujasnit, upřesnit, jestli do opatření, která se mají dotýkat změn klimatu, jestli do toho lze zahrnout takové projekty, jako jsou protipovodňová opatření nebo opatření na udržení vody apod.

S čím tady určitě nesouhlasíme, je vyloučení bydlení z možnosti financování z fondu soudržnosti. Domníváme se, že naopak v oblasti energetické účinnosti má náš stávající bytový fond značný potenciál pro snížení energetické spotřeby. Investice a podpora těchto aktivit má samozřejmě dopad na zvýšení energetické účinnosti budov.

Dalším je Evropský fond pro regionální rozvoj. Zaměřuje se na oblast výzkumu, vývoje inovací, změn klimatu a životního prostředí, podpory podnikání malých a středních podniků. Součástí je také podpora služeb obecného hospodářského zájmu, tj. komunikace energetická, dopravní infrastruktura.

S řadou ustanovení nařízení nemáme problém. Jenom považujeme za rizikový moment, že je zacílení podpory orientováno pouze na malé a střední podniky, což by v podstatě znemožnilo využití multiplikačního potenciálu velkých podniků.

S čím opět máme problém – a je to v naší pozici – je otázka předem stanovených podílů alokace, který má být určen na konkrétní investiční priority. Domníváme se, že je to příliš svazující pro složení jednotlivých intervencí v regionu.

Souhlasíme s tím, že napojení nebo vazba na strategii 2020 je důležitá, nicméně určitá míra flexibility by měla být zachována.

Co se týče evropské územní spolupráce, nařízení, které upravuje cíl, je svým charakterem specifický. Programu evropské spolupráce se vždy účastní dva a více států. Návrh počtu počítá s rozdělením programu spolupráce na stejné složky, jako je tomu v současném období – nedochází tam k nějaké zásadní změně.

Česká republika vítá snahu o zavedení principu tématické koncentrace i v této oblasti a akceptuje omezení výběru maximálně 4 tématických cílů. Opět požadujeme větší míru flexibility.

Požadujeme také, aby vedle realizace vybraných tématických cílů, byla možnost i realizace územně specifických témat, to znamená takových, které mají význam pro přeshraniční regiony. Tady se např. jedná o dobudování místní infrastruktury, která je důležitá z hlediska cestovního ruchu.

Dalším je Evropské seskupení pro územní spolupráci. To je v podstatě technická novela. Tam nedochází k žádnému zásadnějšímu kroku.

Závěrem bych chtěl poděkovat senátnímu výboru – VEU – za jeho usnesení ze dne 4. dubna, které ve svém doporučení obsahuje stanoviska, která jsou v balíčku návrhů. S body obsaženými v tomto usnesení souhlasíme a oceňujeme, že jsou na velmi vysoké úrovni.

Současně bych chtěl Senát informovat, že se nám podařilo v rámci Visegrádské čtyřky zaujmout společné stanovisko. Byla přijata společná deklarace, která byla podepsána zde, za přítomnosti pánů eurokomisařů Hahna a Andora. Ukazuje se, že spolupráce v rámci Visegrádské čtyřky je skutečně prospěšná, protože řada věcí, které jsem zde zmiňoval, je obsažena i v deklaraci Visegrádské čtyřky.

To je ode mne – na úvod – všechno. Děkuji.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji, pane ministře a pane předkladateli, a prosím, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů.

Na tomto místě konstatuji, že se z jednání omluvil druhý z předkladatelů – ministr práce a sociálních věcí Jaromír Drábek.

Výborem, který se zabýval těmito tisky, je VEU. Přijal usnesení, která vám byla rozdána jako senátní tisky N 104/08/02, N 105/08/02, N 106/08/02 a N 107/08/02. Zpravodajem výboru je pan senátor Václav Koukal. Prosím ho, aby nás se zpravodajskou zprávou seznámil.

Senátor Václav Koukal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kohezní politikou se zabýváme opakovaně v našem výboru a také na plénu jsme naposledy projednávali v březnu závěry 5. zprávy o kohezní politice. Pan ministr říkal, že se na přípravě materiálu podílely skupiny odborné, profesní a také samosprávy. Ještě bych dodal, že se do práce také zapojila parlamentní skupina, která je zastoupena námi v Senátu, kolegou Seřizem, Vystrčilem a mnou a také tam jsou zastoupeni zástupci dolní komory. Pak existuje expertní komise, která se také na pracích podílí. Je to soubor názorů z různých oblastí, které se potom promítly do pozice vlády.

Mohu tady konstatovat, že pan ministr procházel jednotlivá nařízení od obecného, která vytvářejí pravidla pro všechny další fondy po fondy, které potom na základě obecného pravidla využívají prostředky pro podporu soudržnosti.

Uvedl bych dvě poznámky, které jsem si poznamenal během toho, co pan ministr představoval pozici vlády, také ta se blíží pozicím výborů. Upozornil bych pouze na jednu věc, která se týká nařízení vlády o fondu soudržnosti. Tam má Česká republika výhradu, že by z Fondu pro soudržnost mělo být odděleno deset miliard euro na nástroj k propojení Evropy. To je trvale pozice jak senátní, tak i pozice vládní i expertní. To je něco k tomu, co tady konstatoval pan ministr.

U fondu, který se týká seskupení pro územní spolupráci, měli jsme výhradu k jedné věci, to je tzv. tichou proceduru. Znamená to, že pokud orgány, které se mají vyjádřit k projektu, který je hodnocen, to nestihnou ve lhůtě šesti měsíců, tak se má za to, že je vysloven souhlas. K tomu máme výhradu, protože se domníváme, že lhůta k tomu, aby se mohly kvalifikovaně vyjádřit orgány, které se vyjádřit mají, také vyjádřit mohly.

Balík kohezní politiky byl podroben zkoumání ve třech výborech, jak ve výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu – tam byl zpravodajem kolega Hajda, tak ve výboru pro územní rozvoj a životní prostředí – tam byli zpravodajové tři – pan senátor Vystrčil, Horník a Eybert a v našem garančním výboru jsem byl zpravodajem já. Snažili jsme se do našeho doporučení pro dnešní Senát zahrnout všechny připomínky, které do doporučení senátní výbory daly, aby se tam zapracovaly. Je to jistý kompilát několika zpravodajských zpráv, na nichž se podílelo pět senátorů.

Návrh usnesení je velmi dlouhý, zdánlivě složitý. Je dlouhý v tom smyslu, že se u každého stanoviska, kde výbor přijímá, opakuje celý soubor nařízení, právě tak u toho, co doporučuje, se opakovaně objevuje soubor nařízení, která jsou předmětem návrhu usnesení a právě tak u vlastní přílohy, která je také uvedena souborem návrhů opatření k evropskému fondu soudržnosti.

V závěru je zformulováno 12 bodů, které vycházejí z předchozích pozic výborů. Je to kompilát, který se snaží postihnout všechny připomínky, které měly jednotlivé výbory na mysli, když svá doporučení našemu výboru formulovaly.

Domnívám se, že není potřeba déle o materiálu mluvit. Pan ministr ho představil dostatečně z pozice vlády. Já jsem zhodnotil spolupráci na přípravě takové pozice České republiky, která obsahovala velmi široké spektrum zúčastněných a partnerů. To považuji v tomto okamžiku za podstatné.

Jinak se domnívám, že bychom mohli hlasovat – pokud nebudou návrhy na úpravu usnesení – ve tvaru, který jste dostali na lavici a který je výsledkem doporučení evropského výboru. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji, pane senátore, prosím, posadte se ke stolku zpravodajů.

Tisky také projednal výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu. Ptám se pana zpravodaje výboru, pana senátora Jaromíra Strnada, který by zastoupil předsedu výboru Jana Hajdu, zda si přeje vystoupit. Přeje si vystoupit, má slovo.

Senátor Jaromír Strnad: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, náš výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu na své 20. schůzi konané 29. února letošního roku se zabýval tímto materiálem a přijal 219. usnesení, které zní:

Výbor

1. projednal na žádost výboru pro záležitosti EU dokument, týkající se budoucí podoby kohezní politiky po roce 2013,
2. přijímá stanovisko k těmto dokumentům, které tvoří přílohu tohoto usnesení,
3. určuje zpravodajem výboru pana senátora Hajdu, kterého zastupuje.

Vzhledem k tomu, že stanovisko našeho výboru bylo stoprocentně zapracované do stanoviska garančního výboru, doporučuji schválit usnesení, tak jak bylo navrženo zde zpravodajem výboru pro záležitosti EU.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane kolego. Tisky následně projednal výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí. Proto se táži zpravodaje výboru pana senátora Miloše Vystrčila, zda si přeje vystoupit. Ano, pan senátor Vystrčil si přeje vystoupit, má slovo.

Senátor Miloš Vystrčil: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, náš výbor projednal tři z šesti tisků, které tady dnes probíráme. Neprojednal je následně, ale prvotně, protože náš výbor projednával tisky jako první a následně je projednal výbor pro hospodářství, dopravu a zemědělství a nakonec

výbor pro záležitosti EU. Náš výbor měl tři zpravodaje k jednotlivým tiskům – Pavla Eyberta, Jana Horníka a mne. Přijali jsme usnesení jednomyslně, které obsahuje sedm, resp. osm bodů s tím, že následně z dalšího projednávání je vidět, že s našimi usneseními bylo pracováno velmi konstruktivně a nakonec vzniklo usnesení, které tady četl pan kolega Koukal a které obsahuje i většinu našich myšlenek.

Z tohoto důvodu jsem zmocněn za výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí říci, že netrváme na hlasování o našem usnesení, které je sedmibodové, a souhlasíme s tím, aby bylo hlasováno pouze o usnesení VEU.

Já potom k některým věcem, které jsme ve výboru projednávali, ještě vystoupím samostatně v rozpravě jako senátor. Zprávu výboru jako celku v tuto chvíli považuji za ukončenou.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji, pane senátore. Otevírám rozpravu. Kdo se hlásí do rozpravy? Pan senátor Vystrčil.

Senátor Miloš Vystrčil: K našemu usnesení výboru dodám jednu věc, je to upozornění pro pana ministra. Některá usnesení výborů se částečně vztahují i na Českou republiku a na činnost ministerstva pro místní rozvoj. Pokud například v usnesení jsou apely na to, aby byla jasněji nastavena pravidla administrace a lepší organizace čerpání fondů, nezáleží to na tom, na čem se usnese Evropská komise, ale záleží to na tom, jakým způsobem dokážeme připravit operační programy, kolik jich případně bude a zejména jak budou žádosti administrovány, zda bude implementační struktura jednotná, nebo bude tak rozmanitá, jako je tomu nyní.

Náš výbor pro územní rozvoj se usnesl na tom, že budeme k této věci konat i konferenci, která se bude konat 25. května a je ve spolupráci s ministerstvem pro místní rozvoj, za což děkuji a byli bychom velmi rádi, pokud by k závěrům této konference a potom náš výbor, pod vedením pana předsedy Bárka následně o těch závěrech ještě bude jednat – byl dán dostatečný význam, a aby skutečně ministerstvo pro místní rozvoj, protože spousta senátorů jsou bývalí starostové; třeba byli statutárními zástupci, kteří podepisovali různé žádosti a leccos o věcech vědí, zrovna tak se to týká některých krajských představitelů, aby tedy ministerstvo pro místní rozvoj na závěr této konference skutečně dbalo a zkusilo je maximálně zohlednit v rámci definitivního projednávání ve vládě, jak z hlediska množství operačních programů, tak zejména z hlediska jednoty implementační struktury, protože to vidíme jako naprosto zásadní věc z hlediska toho, čím může Česká republika přispět k tomu, aby čerpání evropských peněz bylo jednodušší. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane senátore. Kdo se ještě hlásí do obecné rozpravy? Nikdo. Obecnou rozpravu končím a táži se pana předkladatele, chce-li se vyjádřit. Ano, prosím.

Ministr pro místní rozvoj ČR Kamil Jankovský: Děkuji, pane předsedající. Jenom krátká reakce, co se týká budoucího období. Samozřejmě pokud jde o administrativní zátěž a lepší fungování v budoucím období, u nás se už na tom pracuje poměrně dlouho intenzivně a samozřejmě v první řadě příprava spočívá ve vymezení priorit a aby ty priority byly i v souladu s tím, co EK očekává, a implementační struktura je něco, co má být nástrojem, aby oblast intervence byla procesována dobře. My počítáme s dramatickým snížením operačních programů a já věřím, že příprava a čas, který jsme tomu věnovali, bude zúročen tím, že se o tom povede věcná debata, která bude skutečně směřována k tomu, co je a co není dobře

z hlediska budoucnosti a vyvarování se chyb, které máme v současném období. Věřím, že během krátké doby implementační struktura by měla být představena.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji vám, pane ministře. Táži se ještě pana zpravodaje, zda se chce vyjádřit k rozpravě a zda nemá potřebu připomenout, o čem budeme hlasovat. Je toho hodně.

Senátor Václav Koukal: Pane předsedo, navrhuji, abychom hlasovali o usnesení ve smyslu doporučení výboru pro záležitosti EU v jednom celku.

Místopředseda Senátu Petr Pithart: Děkuji, budeme hlasovat. V sále je přítomno 49 senátorek a senátorů, kvorum je 25. Budeme hlasovat o návrhu tak, jak jej přednesl pan senátor Václav Koukal.

Zahajuji hlasování. Kdo jste pro, zvedněte ruce a stiskněte tlačítko ANO. Jestli někdo proti, stiskněte tlačítka NE a zvedněte ruku.

Toto je **38. hlasování** a skončilo přijetím návrhů tak, že přítomno bylo 49, kvorum 25, pro 44, proti nebyl nikdo. Tím projednávání tohoto návrhu skončilo.

Otevřeme jinou kapitolu. K tomu se ujme vedení schůze kolega.

Další část schůze řídil místopředseda Senátu Zdeněk Škromach.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Budeme pokračovat dalším bodem našeho jednání, kterým je

25.

Návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů (senátní tisk č. 297)

Tento návrh zákona jste obdrželi jako senátní tisk 297. Návrh uvede paní poslankyně Kateřina Klasnová, kterou žádám, aby vystoupila s návrhem zákona. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo, vážené paní senátorky a senátoři, předstupuji před vás za předkladatele ze všech politických stran zastoupených v Dolní komoře parlamentu. Pod ústavní novelou, senátní tisk 297, který zde nyní obhajují, jsou podepsáni členové vedení PS i předsedové všech poslaneckých klubů. Napříč politickým spektrem jsme se shodli na tom, že je zapotřebí po letech marných pokusů omezit imunitu zákonodárců a ústavních soudců a ve třetím čtení jsme tuto novelu schválili počátkem února letošního roku.

Současný rozsah imunity neodpovídá ústavní praxi v Evropě i ve světě, je dlouhodobě kritizován odbornou i laickou veřejností. Podle současného stavu rozhoduje o vydání zákonodárce příslušná komora parlamentu. Pokud se rozhodne svého člena komory nevydat k trestnímu stíhání, je trestní stíhání pro tento čin vyloučeno navždy. Zákonodárná moc pak do jisté míry supluje moc soudní. Předkladatelé se proto domnívají, že to není v souladu s principem rovnosti občanů před zákonem.

Předkládaná novela ústavy ruší zjednodušeně řečeno doživotní trestně právní imunitu. Podle novely by bylo stíhání umožněno po zániku poslaneckého, senátorského mandátu, přičemž trvání mandátu by nebylo započítáváno do promlčecí lhůty.

Vzhledem k tomu, že imunita má sloužit výhradně k nerušenému výkonu mandátu zákonodárce, se předkladatelé domnívají, že šíře imunity i po této změně bude dostatečná a bude plnit svou funkci.

Úprava je o to logičtější, že již přijatá úprava Ústavy, zavádějící přímé volby prezidenta, upravuje imunitu hlavy státu a tato novela jde stejnou cestou ve vztahu k zákonodárcům a ústavním soudcům. Účinnost novely je navržena od 1. ledna 2013 z důvodu přípravy navazující legislativy ze strany ministerstva spravedlnosti, neboť je nutná změna trestního řádu. Stála jsem s novelou tohoto zákona 13. března před členy ústavně-právního výboru Senátu. Ten jej schválil a doporučil horní komoře bez výhrad. Já vám děkuji za předkladatele předem za podporu této novely Ústavy. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, paní poslankyně. Zaujměte, prosím, místo u stolku zpravodajů. Organizační výbor určil garančním výborem pro projednávání tohoto návrhu zákona ústavně-právní výbor, který přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 297/1. Zpravodajem výboru je pan senátor Miroslav Antl, kterého jsem tady viděl – měl právě rozhovor do České televize, takže – už běží. Pane zpravodaji, prosím, máte slovo.

Senátor Miroslav Antl: Já se velmi omlouvám, vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já jsem teď byl právě v přímém vstupu dotazován na to, jak asi rozhodne Senát, což samozřejmě nevím, ale říkal jsem, že jsem přesvědčen, že senátoři rádi omezí svou imunitu, protože ji v podstatě k ničemu nepotřebují, protože patří mezi řádné občany a vědí, že o jejich případných podezřeních z trestného činu by měl rozhodnout nezávislý soud. Ale ke zpravodajské zprávě.

Pokud jde o legislativní poznámky, skupina poslanců předložila návrh ústavního zákona Poslanecké sněmovně 1. září 2011. Je to jejich poslanecký tisk č. 469. Vláda ve svém stanovisku ze dne 21. září loňského roku vyjádřila s předloženým návrhem souhlas. Prvním čtením návrhu proběhlo na 25. schůzi dolní komory českého parlamentu dne 26. října v loňském roce. Návrh ústavního zákona byl přikázán k projednání ústavně-právnímu výboru, který doporučil jeho schválení s jedním pozměňovacím návrhem. Ve druhém čtení konaném na 33. schůzi Poslanecké sněmovny 31. ledna letošního roku nebyly k návrhu ústavního zákona kromě výborového pozměňovacího návrhu podány žádné další návrhy. Třetí čtení návrhu se uskutečnilo na téže schůzi Poslanecké sněmovny 8. února letošního roku. Návrh ústavního zákona byl schválen ve znění přijatého pozměňovacího návrhu ústavně předepsanou 3/5 většinou všech poslanců. V hlasování s pořadovým číslem 150 ze 161 poslanců pro návrh se vyslovilo 156 a nikdo nebyl proti.

Dolní komora českého parlamentu nám postoupila návrh zákona 20. 2. 2012. Organizační výbor přikázal senátní tisk dne 21. 2. 2012, přičemž náš výbor určil garančním výborem, jak už tady pan místopředseda říkal a další Stálá komise pro Ústavu České republiky a parlamentní procedury. Poznámku jenom s poukazem na článek 39 odst. 4 Ústavy. Není jednání o předloženém návrhu ústavního zákona Senátu limitováno ústavní třicetidenní lhůtou a k jeho přijetí se vyžaduje ústavní většina, to je hlasovat pro ni musí aspoň 3/5 přítomných senátorů.

Pokud jde o obsahové poznámky, paní poslankyně tady řekla vše, jak jsem stačil současně sledovat, ona i vše řekla v našem ústavně-právním výboru Senátu Parlamentu ČR. My si pamatujeme na to, že jsme tady hlasovali o předchozí změně ústavního zákona, kde vlastně šlo – ono se to pracovně nazývá přímá volba prezidenta, kde už někteří z nás se ptali, se omezuje pouze časový dopad imunity u prezidenta České republiky a proč ne u ústavních činitelů ostatních, takže toto je naprosto logický návrh, navazující s tím, že pro vysvětlení je to tak, v podstatě by ten režim platil ve chvíli, kdy dolní či horní komora českého parlamentu odmítly vydat svého člena k trestnímu stíhání. Pokud odmítne, pak pro orgány činné v trestním řízení to znamená to, že ony budou čekat, až skončí poslanecký mandát nebo senátorský mandát, či mandát soudce Ústavního soudu a teprve poté běží promlčecí lhůta podle trestních sazeb pro konkrétní zločin či přečin.

Tolik k obsahu. Jinak pokud jde o účinnost, tak datum se stanoví 1. ledna 2013. Já jsem měl připomínku už v rámci výborového projednávání, a to jsem navázal na legislativní připomínky našeho ctěného legislativního odboru, kde je poznámka, že zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny ve svém § 86 odst. 4 výslovně ukládá, aby spolu s návrhem zákona byly předloženy i návrhy prováděcích předpisů, pokud mají nabýt účinnosti ke stejnému datu.

Jinak dodávám, že na schůzi ústavně-právního výboru Senátu Parlamentu ČR neměl nikdo s tímto návrhem zákona žádný konkrétní problém. Pokud se někdo vyjadřoval šířeji, tak řekl, že si myslí, že senátor by neměl požívat žádné imunity, resp. zúžené imunity a že všichni jsme byli přesvědčeni, že je to naprosto logický návrh. Připomínka, která tam padla, bylo, že dostáváme teď kousky Ústavy, to znamená, že projednáváme části Ústavy, kde se novelizuje postupně, že by lepší bylo Ústavu ne předělávat, ale změnit jakoby najednou. No, takže naše usnesení slyšte prosím – je to usnesení ústavně-právního výboru, které navrhuje Senátu Parlamentu ČR projednávaný návrh zákona schválit ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou, II. určuje senátora Miroslava Antla, to znamená mne, abych byl zpravodajem, což jsem a III. pověřuje téhož, co by předsedu ústavně-právního výboru Senátu Parlamentu ČR, aby o tomto usnesení informoval váženého pana předsedu Senátu Parlamentu ČR, což jsem skutečně učinil. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane senátore a zpravodaji, zaujměte prosím, místo u stolku zpravodajů. Návrh ústavního zákona také projednala Stálá komise Senátu pro Ústavu ČR a parlamentní procedury. Usnesení této komise máte jako senátní tisk č. 297/2. Nyní uděluji slovo paní senátorce Soně Paukrtové, která zastoupí omluvenou předsedkyni paní Jiřinu Rippelovou. Prosím, paní senátorko, máte slovo.

Senátorka Soňa Paukrtová: Paní poslankyně, pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji, abych vás seznámila se stanoviskem Stálé komise Senátu pro Ústavu České republiky a parlamentní procedury k návrhu ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb. Já bych možná doplnila, že jaksi imunitou lze charakterizovat jako privilegium Parlamentu, které má své historické kořeny a v různých podobách je dodnes součástí Ústav demokratických států. Do naší Ústavy se rozsah imunity, tak jak je dnes známé a pevně doufám, že omezíme, ústavní listiny z roku 1920, kdy v poměrně divokých poválečných dobách bylo nutné poskytnout, nebo tehdejší tvůrci Ústavy se domnívali, že je nutné poskytnout členům zákonodárského sboru, protože ta imunita není jenom ochranou jednotlivých členů, ona je především a hlavně ochranou Parlamentu jako celku. Faktem je, že

v současné době je v Evropě již reliktem a zcela jistě by měla být omezena na dobu výkonu mandátu, jsem o tom hluboce přesvědčena. Stálá komise pro Ústavu se ztotožnila s tím, že jaksí podporuje omezení rozsahu imunity, nemá výhrady k tomu návrhu zákona, ale protože se zabývá Ústavou jako celkem, tak konstatuje to, co zaznívalo i na ústavně-právním výboru, že k nám přicházejí jednotlivé změny Ústavu prostě po částech a nebo daleko lépe novelizuje Ústavu celek připomíná, že v roce 2001 na návrh této Stálé komise pro Ústavu a parlamentní procedury schválil Senát rozsáhlou novelu Ústavu, která všechny tyto instituty obsahovala. Obsahovala omezení imunity téměř ve stejné podobě, tak jak je nám dnes předkládána. A obsahovala i další věci. Teď se v současné době diskutuje ve veřejném prostoru. To má vztažené k mandátu u poslance a senátora, kdy hypotetický problém je osobní vykonávání z funkce při výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody.

I v té novele z roku 2001 bylo toto řešeno a tehdy Senát schválil, že v případě odsouzení spácháním úmyslného trestného činu a odsouzení, jedná se o formu hrubého porušení poslaneckého a senátorského slibu. Dochází ke ztrátě mandátu. Ta novela Ústavu obsahovala ještě celou řadu věcí a celou řadu aktualizací, s kterým se Senát i celá parlamentní praxe prostě setkává. Možná, že je čas, abychom oprášili novelu Ústavu z roku 2001, a to instituty, které zatím nebyly per partes projednány tak, abychom je tady projednali v celku, protože jsou-li navrhovány jaksí právě po částech může dojít k tomu, že ta Ústava ztratí svoji soudržnost a některé ty instituty budou proti sobě. Takže to bylo to hlavní, co Stálá komise pro Ústavu a parlamentní procedury diskutovala, jinak máte stanovisko této Stálé komise, která vám doporučuje schválit omezení poslanecké, senátorské a soudců Ústavního soudu imunity na dobu výkonu mandátu, tak jak nám byl předložen Poslaneckou sněmovnou a tak, jak nám jej tady přednesla paní poslankyně Klasnová. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, paní senátorko. A nyní můžeme přistoupit k obecné rozpravě, kterou tímto otevírám. Do obecné rozpravy se hlásí paní místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková. Prosím, paní senátorko, máte slovo.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Vážený pane místopředsedo, paní poslankyně, paní senátorky, páni senátoři. Dovolím si ve vztahu k této materii být z počátku trošku osobní. Nejsem ani tak stará jako pamatuji. A pamatuji si, že zhruba před nějakými 8 lety jsem z tohoto místa podporovala návrh na zrušení imunity, kdy jsme hovořili i o zrušení trestně právní imunity. Přestupkové. Děkuji za nápovědu, ano. Přestupkové imunity. A říkala v té době, že jsem 50 let nepotřebovala žádnou imunitu a že si myslím, že bych ji neměla potřebovat ani nadále. V této chvíli musím toto zopakovat s tím rozdílem, že musím říct, že téměř 60 let jsem imunitu nepotřebovala. Ale i tenkrát jsem hovořila o tom, že přece jenom může být jakási obava nejenom o to, že budeme-li měnit Ústavu takto po částech, jak o tom mluví paní senátorka Paukrťová, může dojít skutečně k tomu, že Ústava ztratí neřkuli svého ducha, tak svoji soudržnost, ale také může být obava z toho, že můžeme být jako členové Parlamentu šikanováni mocí výkonu. Ale pokud by se něco takového mohlo stát, tak zřejmě ta šikana nebude zaměřena jenom na členy Parlamentu, ale byla by zaměřena nabubřelosti výkonné moci zřejmě proti občanům a pak bude dobře, pokud něco takového pocítíme my jako členové Parlamentu první na své kůži, protože na nás je vidět. A my bychom tedy neměli nic takového dopustit. Já tedy proto podporuji tento návrh, věřím tomu, že napomůže jednak transparentnosti celé politické scény, že ale také napomůže zvýšení důvěry mezi

oběma komorami Parlamentu a občany této země. Protože bez důvěry mezi občany a mezi těmi, které si zvolili a kteří musí hájit jejich zájmy, nemůže demokracie jako taková fungovat. Děkuji tedy a jsem ráda, že se konečně po těch 10 letech našla ústavní většina. Věřím tomu, že se najde i zde v Senátu Parlamentu České republiky a imunita bude v takové míře pro nás, v jaké je to běžné v civilizovaných zemích. Věřím, že Senát Parlamentu ČR tento návrh podpoří. Děkuji.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, paní senátorko. A jako další do obecné rozpravy je přihlášen pan senátor Jaroslav Kubera. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jaroslav Kubera: Dobrý den, vážený pane místopředsedo, vážená paní poslankyně, kolegyně, kolegové. Mně se špatně mluví, protože jsem ještě dojat z projevu paní senátorky Gajdůškové, to je jeden důvod a potom se mi také ještě špatně mluví, protože o imunitě se vůbec špatně mluví, protože kdokoliv řekne něco, co se nelíbí, tak bude označen nevím za koho. Já jenom připomenu, aby bylo jasno, že jsme s panem senátorem Pospíšilem svého času navrhli ústavní zákon, který imunitu rušil. Tento zákon neprošel a místo toho tady máme ten zákon, který vypadá na první pohled zcela bezproblémově, ale když se nad ním trošku zamyslíte, a to je možná výsledek mého dlouhodobého působení v ústavně-právním výboru, takže jsem nakažen tou právní hantýrkou a tím právním vědomím, tak, abych vám to jednoduše připodobnil. Tento zákon je o tom, jistě si pamatujete, když esenbáci za totáče vybírali pokuty tak, že když někde byla stopka, tehdy ještě takový ten trojúhelník s tím nápisem stop, tak oni se zásadně postavili ne k té stopce, kde by nikdo samozřejmě neprojel, všichni by zastavili, protože by tam stál, oni se vždycky se postavili za roh té ulice, za barák, tam byli schováni a tam zastavovali ty řidiče, co projeli a dávali jim pokutu. A tento návrh je tomu velmi podobný. On totiž neříká nic jiného, že všechno je v podstatě, jak bylo, jen si na vás počkají, a to se mi na něm hrubě nelíbí. Protože to počkání může být v případě některých poslanců, kteří jsou poslanci už od doby, kdy se narodili, někteří i doživotně. Ti, kteří jsou doživotně, ti mají vyhráno. Ti, kteří tam vydrží pořád, tak těm už se nikomu nepovede po skončení mandátu stíhat, protože jejich mandát skončí – a teď nevím, jestli státním pohřbem, nevím, jak je to u poslanců, asi ne, ale prostě pohřbem. Ti, kteří se dožijí konce mandátu, tak budou trnout celou dobu, cože to bude. Takže to je to, co mi na tom vadí, daleko čistější by bylo tu imunitu zrušit, už by Sněmovna nerozhodovala, samozřejmě zůstala by imunita klasická, to znamená, aby někdo nemohl znemožnit poslanci či senátorovi dostavit se do komory k hlasování, což se, jak si dobře vzpomínáte, už v minulosti stalo. A jen tak, tak a neměli jsme prezidenta, kdyby to vyšlo. Takže to riziko tady vždycky je.

Upozorním ještě na jedno – někdy stačí dát velmi krátký nepodmíněný trest místo delšího podmíněného a je vymalováno, to už je ta druhá otázka, která také padla a padá – proč, když už na tom pracujeme, proč jsme tam rovnou nedali nebo nevyřešili otázku toho, když je nepodmíněně odsouzen zákonodárce, proč by neměl ztratit mandát. Čili to bude další kolečko salámu, které nepochybně pod velkým tlakem přijde. A musím říci věc, která s tím zdánlivě nesouvisí. Vláda – jistě víte, neschválila ten nápad, aby byly povinné přílby, zaplat' pánbůh. Protože pořád žijeme v době, kdy jednotlivosti, jednotlivé věci, jednotlivé příběhy vyvolávají legislativní šílení. Ve skutečnosti veřejnosti je naše imunita úplně ukradená, protože trestné činy 281 zákonodárců nijak nevybočují z normálního průměru. Není jich tedy tolik, že každý druhý den dojde k nějakému trestnému činu zákonodárce. Takže já bych se skutečně přimlouval za to, aby imunita byla opravdu omezena, ale aby nebyla

postavena tak, jak je, kdy se dokonce to trestní stíhání přerušuje na dobu, která může být velmi dlouhá.

A víte, že když se něco řeší po velmi dlouhé době, tak je to řešení velmi složité. Nikdo už si nic nepamatuje, nikdo už neví a jenom to vyvolává samozřejmě pochybnosti. Ono to bude vyvolávat pochybnosti stejně, protože když sněmovna nevydá, tak všichni budou čekat na to, co se stane, až skončí mandát. Víím, že je to nepopulární, ale já jsem zvyklý hlasovat podle svého vědomí a svědomí a já tuto novelu nepovažuji za hodnou mého hlasu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane senátore. Jako další se do rozpravy hlásí pan senátor Jiří Čunek. Pane senátore, máte slovo.

Senátor Jiří Čunek: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní poslankyně. Můj názor na imunitu vyplývá pochopitelně z vlastní zkušenosti. Ta mi říká jediné – imunita má smysl jen tehdy, pokud je úplná, to znamená, zákonodárce nemůže být vydán, samozřejmě mimo násilné trestné činy. A nebo, a to si myslím, že je případ dneška, tedy nemyslím dnešního dne, ale v současnosti a nebo imunita žádná. Jak už tady řekl kolega Kubera, měla by se pouze – výjimka z toho žádná – ta by měla být jenom na nemožnost zadržet zákonodárce tak, jak se to stalo u pana poslance Sládka, kterého zadrželi, a díky tomu byl Václav Havel zvolen. Ať si o nich obou myslím cokoliv, tak jsem přesvědčen, že to byl velký faul a nemělo to být. To znamená, aby toto nemohlo být, tak jediné toto bych u zákonodárců chtěl a myslím si, že k tomu bychom měli jít dále. Když říkám, že mluvím z vlastní zkušenosti, tak u tohoto slovatného Senátu, pokud se nemýlím, jsou tři lidé, kteří na vlastní kůži zažili, co to je být vydán – být vydáván, a to jsou senátoři Čunek, Trpák a Lajtoch (poznámka z pléna). Myslím si toho současného. Ano, děkuji za připomínku, ale z tohoto současného Senátu.

Jaká hra vlastně přitom je, to bych se vám snažil malinko přiblížit, protože pokud člověk tu zkušenost nemá, tak se přece k těmto věcem nemůže vyjádřit. Když jsem nastoupil do Senátu, tak jsem měl řekněme podobný pohled jako mnoho z vás, možná téměř skoro takový, jaký má paní senátorka Gajdůšková. Ovšem, když je senátor vydán, tedy nejde jenom o to, co se děje ve fázi trestního stíhání, ale už co se děje předtím. Zde hrají především svou roli politické vazby, lobbisté, no a především hlavně média. Stokrát se může ukázat nevinná špína – tu méně, tu více, a tím i na nevinného. Dále tu hraje roli způsob vyšetřování. To vyšetřování je buď rychlé, nebo pomalé. Jsou zde úniky informací anebo tu nejsou úniky informací z vyšetřovacího spisu, tedy od policie, případně státních zástupců. Hraje se o významnou věc u nás politiků – hraje se o to jediné, co máme, a to je důvěra veřejnosti. A poté, když to projde, týdne, měsíce, tak stejně jako lidé, tak i my řekneme na každém šprochu pravdy trochu. A nakonec to vidíme jako v přímém přenosu soud s Bártou a spol., ti lidé jsou už dávno odsouzeni. A nejenom lidmi a médii, ale také politiky, kteří už po pravomocném rozsudku řekli, jsou odsouzeni. Co bude za půl roku, za rok, to zřejmě už nikoho nezajímá.

Ovšem, co by nás mělo zajímat, je to, co se děje právě teď. Teď se píše o tom, že nějaké problémy má nějaký poslanec Chaloupka, který poslanec je a bude důležitý pro tuto vládu, no a ten člověk je samozřejmě v kleštích, protože on by rád byl nevydán. A záleží na tom, jak se k tomu vládní většina postaví. Co tím chci říct? Záleží totiž – proto jsem na straně toho, abychom imunitu kromě té, které už jsem řekl, abychom ji neměli, protože pak se hraje politická hra. Kdo má za sebou tu politickou většinu – ne tu většinu, která uzná, co je pravda a co není, ale za sebou politickou většinu, ten kdo se hodí či nehodí, tak je vydán nebo je nevydán. Mezi

námi jsou velké rozdíly. Já, prosím pěkně, vůbec nic o vyšetřování kolegů Trpáka a Lajtocha nevím. Víím jen to, co víím z médií. Ovšem, když jsem byl vydáván já – měl jsem dokonce spočítáno, kolik set článků vyšlo – byl zde vydáván kolega Lajtoch, bylo to násobně méně. Kolega Lajtoch byl prošetřen několika měsíci, poté státní zástupce navrhl jeho obžalobu, ta nebyla nadřizeným orgánem, tedy krajským státním zastupitelstvím přijata a krajské státní zastupitelství rozhodlo o zastavení trestního stíhání. U mne to bylo jinak, u mě to bylo přeložené. Z jeho procesu žádné úniky ze spisu nebyly, pozastavení trestního stíhání až na dva články, které jsem četl, tak nebylo nic. U mne tři roky unikaly přímé zprávy přímo ze spisu, na mé naprosto marné žádosti, aby se tomu zabránilo, se nic nestalo, nakonec údajně nějaký policista dostal pokutu. Jinak se nestalo ale vůbec nic.

Je to tak, že to je dvojí přístup. Zlé jazyky tvrdí, že to tak je proto, že Zlatuše Andělová, krajská státní zástupkyně, je kamarádkou či přítelkyní pana Zaoralka, a on že to zařídil. Je-li to pravda, nevím. Že se to říká, to víím. Ale jisté je, že tyto věci přece nemohou hrát roli. A teď řeknu – navážu na to, co řekla paní kolegyně Gajdušková – nechť na nás jako první se odrazí to, jak ta státní moc funguje. Jakoby si vypůjčila tento citát nebo tuto větu od kolegy Mejstříka, našeho bývalého kolegy, který tady byl, a tuším, jestliže se nemýlím, byl zpravodajem v době vydání senátora Čunka. On řekl já sám tomu nevěřím, já sám si myslím, že by vydán být asi neměl, ale protože je místopředseda vlády a ministr, tak se podíváme, jak to probíhá. Dneska musím říci, že mu dávám za pravdu. To jsme se skutečně toho hodně dozvěděli.

Důvod, proč vystupuji dnes a možná obsáhleji a obšírněji, je také, když se podíváte do vyhledávače – dáte tam moje jméno, tak v souvislosti se včerejším naším hlasováním o tom, zda Zdeněk Koudelka bude či nebude ústavním soudcem, tak tam vyjede nescetně článků, kde je také, že se mu vyčítá jeho účast v kauze Jiřího Čunka. A je to pořád dokola. Já jsem včera asi poprvé v životě vzal telefon a zavola jsem paní doktorce Marvanové, a to proto, že tady byla nějaká výzva, kde ona byla podepsána, s tím, že jedním z bodů, které se panu Koudelkovi vyčítají – o těch ostatních nechci hovořit, protože nevím, jak jsou validní, ale o tom jednom, o tom, že byl náměstkem nejvyšší státní zástupkyně Vesecké a významně hrál nějakou roli v případě Jiří Čunek.

Když jsem včera mluvil s paní doktorkou, proč to tam napsali, tak mi řekla: Vííte, to je proto, že my spolupracujeme se spolkem Šalamoun, a my si myslíme, že neměla paní Vesecká právo na to, aby přeložila tuto kauzu z Přerova do Jihlavy.

Myslím, že tady zaznělo včera z úst pana Koudelky, že tuto záležitost také zkoumal Nejvyšší soud. A přesto všechno je to úplně jedno.

Teď v tomto měsíci významný komentátor, kterého si jinak vážím, Petr Nováček, řekl: Beztrestnost českých politiků je dlouhodobě alarmující. A uvedl případ Jiřího Čunka. Říká, že tento případ je dodnes velkým mementem, neboť se o jeho vyřešení v Čunkův prospěch nepostaral soud, ale tehdejší nejvyšší státní zástupkyně Renata Vesecká a pár jejích podřízených, atd., atd.

Nikoho nezajímají žádné objektivní skutečnosti, a už nikoho nezajímá ani soud.

Pan zpravodaj tohoto tisku, pan senátor Dr. Antl, správně podotkl, že my bychom měli všechno nechat na nezávislém soudu. Ale ono je to tak, že on ten nezávislý soud přeci – a proto máme Ústavu, a proto máme trestní řád – nabývá moci a pravomocný rozsudek na světě. Ovšem, jak jsem uvedl na příkladu pana Bárty a spol., tak tady na to nikdo nečeká. My jsme politici. A politicky jsme odstřeleni daleko dříve.

Rád bych tedy upozornil na několik věcí, možná doufám, že poprvé, ne ale naposledy snad, které by pro nás měly být opravdu vodítkem. Jak se chovat ne v případě imunity, ale jak nahlížet na způsob vyšetřování, který provází nejenom nás, ale možná především občany České republiky. Mohu to říci opět pouze z vlastní zkušenosti.

Jaké jsou závěry, které teď uvedu, pouze závěry orgánů, které v případě Jiřího Čunka jsou platné. Závěrem usnesení obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 je, že korunní svědkyně Marcela Urbanová, která byla jedinou svědkyní v mém případě, měla být jejím právním zástupcem JUDr. Jiřím Novákem – ale pozor, to není nějaký neznámý člověk, to je advokátní kancelář Sokol, Brož a Novák, to znamená, že to nejsou levní advokáti – nesprávně poučena o možných důsledcích neoznámení údajně trestně právního jednání Jiřího Čunka a do procesu trestního řízení byla zmanipulována. Tento neměla v úmyslu ani iniciovat, a ocitla se v něm pravděpodobně díky nejasné roli jejího tehdejšího právního zástupce Jiřího Nováka.

Když jsem namítl potom v dalším řízení, že by měli zjistit, jaké úmysly tedy JUDr. Novák měl, tak přes opakovaná proklašování paní Urbanová nedala souhlas ke zproštění mlčenlivosti advokáta Nováka, takže nic nevíme, kdo, proč a jak. Jisté je, že usnesení je takové.

Dále toto městské státní zastupitelství říká, že korunní svědkyně Urbanová v trestním řízení vedeném proti Jiřímu Čunkovi uváděla před orgány činnými v trestním řízení nepravdivé skutečnosti o okolnostech, které měly podstatný význam pro rozhodnutí. Navíc Ústavní soud konstatoval, že postup pražského zastupitelství byl zákonný.

Tím chci jenom říci, že se nedovoláme ani jako ti, kteří mají údajnou imunitu, ti, kteří jsou zákonodárci, aspoň vyřešení těch věcí do úplného vyjasnění.

Scestný a zcela nepravdivý znalecký posudek podle znalce, kterým nebyl nikdo jiný než Vysoká škola ekonomická a tuto školu, tohoto znalce si najalo ministerstvo spravedlnosti, tak posudek, který byl vyžádán policií sloužící jako podklad k žádosti o vydání Jiřího Čunka k trestnímu stíhání a měl tedy doložit motiv pro korupci Jiřího Čunka, je podle tohoto znaleckého ústavu je takovýto: "Revidovaný posudek je konzistentní pouze v chybách a v porušování základních oceňovacích principů, a dále, že není jen zmatenou a nesystémovou snůškou informací, které byly v naprosté většině pro zpracování posudku zbytečné, ukazující na slabou ekonomickou erudici zpracovatele – tedy tehdy je to Nova, s.r.o. – ale zpracovatel se zde dopustil natolik závažných chyb, že je nepředstavitelné, že by byly provedeny nezáměrně."

Takový je závěr posudku. Nakonec tento posudek byl na základě žádosti ministerstva spravedlnosti, tedy na základě tohoto jej přezkoumala policie, která rozhodla, že se stal trestný čin v případě znalce, ale protože je promlčený, nic se s tím dělat nebude.

A těch příkladů tady mám na dlouhou dobu, nebudu vás zdržovat. Ale jenom k tomu nezávislému soudu. Probíhal skutečně ještě jeden soud, a to soud v kauze Vaškůj, která souvisela s mojí kauzou tak, že údajně měl pan Vaškůj ovlivňovat svědkyni. Tento soud vynesl nezákonný rozsudek ze dne 7. 6. 2010 a tento soudce Barbořík v odůvodnění rozsudku argumentuje neexistujícími telefonickými kontakty mezi Jiřím Čunkem a panem Vaškůjem. Ovšem to by tak nevadilo. Alarmující je jiná věc. Alarmující je, že soudce vystoupil v pořadu České televize "Reportéři ČT", který byl odvysílán 28. 6. 2010, ve kterém soudce Barbořík veřejně svůj nepravomocný, ale jak se později ukázalo, také nezákonný rozsudek a v něm uvedená nepravdivá

zjištění prezentoval a vydával je za objektivně zjištění skutečnosti a v televizním vystoupení mě veřejně napadal...

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Pane senátore, já se omlouvám, ale mám obavu, že nehovoříte k věci.

Senátor Jiří Čunek: Ano, už budu končit.

Tento soudce mě napadal jako nevěrohodného svědka. Já jsem nemohl mít a neměl jsem žádné podklady, protože jsem v tom procesu figuroval jenom jako svědek. A později se ukázalo, že si pan soudce ta čísla zcela vymyslel. A doklady o tom můžete sledovat na webových stránkách www.Cunek.info.

Proč to všechno říkám? Proto, že tato kauza vláčela touto vládou, touto republikou po dobu tří let. A bylo naprosto jasné, kdo je viník. Ale naprosto účelově se nemluvilo o tom, že rozsudkem Nejvyššího soudu bylo zjištěno, že usnesení státního zástupce, tedy okresního státního zastupitelství v Přerově, kterým byla zamítnuta stížnost Jiřího Čunka proti usnesení o zahájení trestního stíhání, byl porušen zákon v neprospěch obviněného Jiřího Čunka. A proto Nejvyšší soud napadené usnesení bez dalšího zrušil. Navíc Nejvyšší soud zjistil, že zjištěný nezákonný stav byl napraven rozhodnutím státního zástupce Nejvyššího státního zastupitelství o delegaci do působnosti Jihlavy. To znamená, nastolení zákonného procesního stavu obnovením dozoru státního zástupce nad zákonností v přípravném řízení, jakož i usnesením o zastavení trestního stíhání, kdy bylo de facto rozhodnuto o stížnostech proti usnesení o zahájení trestního stíhání, takže ani další rozhodování v této trestní věci nebylo potřeba.

Rozsudkem Nejvyššího soudu je tedy naprosto jasně dáno, že postup nejvyšší státní zástupkyně je správný a zcela zákonný a odstranil dlouhodobě nezákonný stav.

Přes toto všechno, že takhle rozhodl Nejvyšší soud, včera tady a kdykoliv jindy a stále každý den používají média to, že to rozhodnutí bylo nezákonné, atd. Že to poškozuje Renatu Veseckou, za to nemohu. Že to poškozuje mě jako politika, no to mně vadí a rád bych se bránil, ale věřte mi, nemám jak. Mohu na cokoliv poukázat, je to jedno. Tak ty kauzy žijí svým způsobem.

Jaký je tedy závěr? Závěr je jednoduchý. Ve stejných novinách, tedy včera, kde se o kauze Čunek a jejím hrozném vyřešení samozřejmě píše na jedné straně, kde to říká pan Leština, tak v druhých novinách, tedy ve stejných novinách se mluví o tom, že si hazard přihrál miliardy pro charitu. A je to o roku 2008. A právě v tomtéž roce jsem byl ještě já stále na tapetě, ještě já jsem v té době taky s hazardem bojoval, mnozí si na to vzpomínáte. A to také může být důvod pro to, proč někteří z nás jsou nepohodlnými, a proto jsou šetřeni tak, jak se někomu zlíbí. To znamená, velmi jednoduchá kauza Jiřího Čunka je šetřena mnoho měsíců a let, a některé daleko složitější kauzy ani řešeny a šetřeny nejsou.

Poslední příklad je, kdy právě ve věci hazardu je šetřen pan Kalousek protikorupční policií, ale protože se údajně objevily na veřejnosti informace, které se objevit neměly, tak ta kauza v tichosti, bez jakékoliv pozornosti byla přeložena někam jinam. A nic se neděje. Nikdo o tom nepíše, nikdo se nepohoršuje. Ale když jsem po tom pátral, tak jsem zjistil, že jediné informace, které se ve veřejnosti objevily, byly ty, které podali politici sami, ale ne policie.

A proto vám říkám svou zkušeností a myslete na ni, že ten, kdo dneska se stane arbitrem, bude nejenom soud, ale bude policie a státní zástupce, a on ji dneska žije tedy dávno. A proto bychom neměli přemýšlet jenom nad imunitou, kterou skutečně je třeba zrušit. A já přesto, že tento zákon je nedokonalý a je možná

stejně špatný, právě proto, co říkal kolega Kubera, jej podpořím. A my bychom skutečně měli udělat vše pro to, aby orgány činné v trestním řízení a justice skutečně měřily každému z nás stejně, a to jak pánovi, tak kmánovi.

Na mém případě je vidět, že se vyžívaly na této věci, ale, věřte mi, kdo nic neznamená, kdo není nebezpečný, tedy pro některé tuneláře a ty, kteří kradou, tak ten se bát nemusí. Ale ten, co chce něco změnit, je těmito lidmi zásadně ohrožen. Myslete na to!

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane senátore. Byť tedy nejsem zcela přesvědčen, že to bylo přímo k věci, ale nechal jsem vás dokončit vaše vystoupení. A jako další se do obecné rozpravy přihlásil pan senátor Miroslav Škaloud. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Miroslav Škaloud: Děkuji. Vážené senátorky a senátoři, dovoluji mi pár slov k této změně Ústavy, tentokrát trochu více k věci.

Já jsem členem Komise pro Ústavu a parlamentní procedury a měl jsem odlišné stanovisko.

Já imunitu samozřejmě nepotřebuji pro sebe, ale chci připomenout to, co zde již bylo řečeno v jiné souvislosti. Chci připomenout, že imunita není ochrana jednotlivce, je ochranou parlamentního sboru jako takového a má sloužit k tomu, aby výkonná moc nemohla svými rozhodnutími tento sbor a jeho rozhodování ovlivnit. A realizuje se, pokud komora jako celek toto nebezpečí, tj. nežádoucí záměr exekutivy, uzná za relevantní. A odstranění tzv. doživotní imunity by vedlo jen k odložení takto identifikovaného výkonu záměru exekutivy.

Pokud tedy připustíme imunitu jako takovou, pokud ji nezrušíme, pokud ji připustíme, tak pokud bychom ji změnili jenom na dočasnou, tak nemůže plnit svůj účel. Pokud by byl skutečně člen komory chráněn exekutivou oprávněně, pak poté, co by mu skončil mandát, by exekutiva dosáhla svého. A to by byl dostatečný signál, mimo jiné, pro ostatní členy komory, aby byli poslušnější, i kdyby jim mandát ještě trval.

Z toho důvodu se domnívám, že zrušení tzv. doživotní imunity nemá věcné opodstatnění. Je nelogické. Tak ji zrušme celou, anebo ji nechme. Proč to tak je, o tom se zmíním později.

Já jenom chci říci, že podobnou úvahou se možná řídí i Evropská unie. To je zjevné například v protokolu o privilegiích a imunitách Evropských společenství, který deklaruje, že pro úředníky Evropské komise trvá platnost imunity v rámci vynětí pravomoci soudů, mimo jurisdikci ESD, i poté, co skončí jejich služební či pracovní poměr.

To je více méně odpověď i na to, co tu od někoho zaznělo, že již není moderní imunita ne dočasná.

Dále připomínám, že hledání jakési blíže neurčené pojistky, nebo systémové pojistky v návaznosti na zrušení této doživotní imunity, o které se ve svém usnesení zmiňuje Komise pro Ústavu, je opět další cesta k prohlubování salámové metody změn Ústavy. A pokud navíc tato systémová změna, o jejichž principech nemá nikdo ani ponětí, jak by mohla vypadat, nebude přijata současně s odstraněním doživotní imunity, pak sdělení v usnesení Komise pro Ústavu podle mě představuje jenom jakousi bezradnost, jak se vyrovnat s argumentem, že odstranění tzv. doživotní imunity je jen odložení vykonání negativně identifikovatelného záměru exekutivy.

Ještě bych k tomu podotkl jednu věc, že předpisy typu Ústavy mají myslet na hypotetické situace, krizí. Ústavy tu nejsou od toho, aby se s nimi pracovalo v každodenním pohodovém životě, a navíc, aby se stávaly předmětem populismu a

mediálních hrátek. Přestože tu máme demokratické instituce i nezávislé soudnictví, může být pro zachování demokracie v této zemi ochrana zákonodárných sborů i tímto způsobem vhodným nástrojem pro budoucí krizové a nepředvídatelné situace.

Ještě mám dvě poznámky k tomu, co zde bylo řečeno.

Já osobně tu nevidím žádný naléhavý zájem na takovéto změně Ústavy, kromě naléhání veřejnosti a médií a některých populistických politiků. Já se totiž obávám, že mylné chápání interpretace doživotní imunity může být jedním z důvodů negativního stanoviska veřejnosti. Mohu se také mýlit, ale já mám pocit, kdybyste se zeptali, co to znamená, tak možná, že vám dost velké procento lidí řekne, že to znamená, že poslanci a senátoři mohou páchat trestné činy až do konce svého života beztrestně.

Navíc ještě pokud média použijí vhodnou mediální masáž, lze dost lidí poštvat na ty privilegované vyžírky a ještě na tom vydělat.

Já chápu, že je obtížné tomuto vzdorovat, například před senátními volbami nebo budoucími krajskými volbami. Je to obtížné, protože takovýto požadavek nebo takovéto vysvětlení je nesdělitelné. Proto jsem také hlasoval kdysi pro zrušení celé imunity. Ale k tomuto dílčímu záměru mám velké výhrady tohoto druhu.

Chci ještě zareagovat na jednu připomínku, která zde zazněla, která se opakuje v názorech na zrušení této dočasné imunity. A ta zní, že není v souladu s principy rovnosti občanů před soudem. Především chci říct, – řekla to zde předkladatelka – že to není v souladu s principem rovnosti. Já si myslím, že to nebude v souladu s principem rovnosti, ani když odstraníme tuto doživotní imunitu. Ano, já s tím naprosto souhlasím. Imunita sama o sobě, ať je jakákoliv, může vytvářet dojem, a oprávněný dojem nespravedlnosti, nerovnosti, nerovnosti před zákonem. Ale má to svůj význam. Členové zákonodárných sborů jsou vystaveni jaksi větší snaze je ovlivnit od exekutivy, protože oni dělají právo, pravidla pro exekutivu. Ale tato potenciální nespravedlivost je reálná, souhlasím, ale tato nespravedlivost nyní zajišťuje lepší šance na prosazování spravedlnosti v budoucnosti. V budoucnosti mohou totiž nastat situace, kdy se vlády ujme uskupení, které bude nějakým tvůrčím způsobem si prosazovat své cíle. Například vláda disponuje vždy řadou různorodých mocenských prostředků. Nebo pod vlivem okolností, které se nyní mohou zdát jako málo pravděpodobné, např. masivní imigrace, přírodní katastrofy, dlouhodobé výpadky energií, může vláda i exekutiva obecně dostat víc pravomocí, nežli je nyní v kraji zvykem. A nastoupí-li v budoucnosti vláda tohoto typu, která chce tvůrčím způsobem nebo může tvůrčím způsobem tyto pravomoci zneužívat, a to nemůžete nikdy vyloučit, a není to až tak malá pravděpodobnost, tak potom tato imunita má svůj význam a ti lidé, kteří jsou dotčeni, že jsou postiženi tím, že je tady nějaká nerovnost, tak poté už o rovnosti nebudou moci mluvit vůbec. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane senátore. A jako další je do rozpravy přihlášen pan senátor Jiří Pospíšil. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jiří Pospíšil: Pane předsedající, paní poslankyně, dámy a pánové. Přemýšlel jsem nad tím, jestli vystoupím, a pak jsem se rozhodl, že ano.

Pokud povedeme debatu tímto způsobem, kde používáme naprosto šílené pojmy, jako je doživotní imunita, jenom proto, že si to vymyslel nějaký novinář, tak se nedopracujeme nikdy k racionálnímu závěru.

Já prohlašuji, že nikdy nikdo, ani já, ani kolega Kubera, jsme nenavrhli úplné zrušení imunity. Nic takového nikdo nikdy nenavrhl. My jsme navrhli zrušení

hlasování sněmoven o vydání v obecné trestné činnosti. Imunitu jsme samozřejmě ponechávali.

Imunita může být jen doživotní. To, co není doživotní, se nejmenuje imunita, to je prostě odložení.

Je to jako ve zdravotnictví. Jste prostě imunní, anebo nejste. Ale prostě když zařídíte, abyste tu chřipku dostali až za tři týdny, tak jste ani s imunitou vůbec nic neudělali.

Druhá věc je, že zcela podivným způsobem se tady bavíme o tom, že zase nic neděláme s přestupkovou imunitou. Nic takového, jako přestupková imunita, neexistuje. Existuje jedno privilegium, že si poslanec či senátor může určit, že jeho přestupek bude projednávat někdo jiný, než místně příslušné orgány. Ti, co si to vyzkoušeli, aspoň za ty čtyři roky, co já jsem byl předsedou imunitního výboru, zjistili, že to není žádná výhoda, a je to pouze ochrana proti tomu, kdyby měl někdo oprávněný pocit, nebo i pocit, že místně příslušné orgány jsou na něj nějak zaměřeny. Ve skutečnosti to není nic jiného, než třeba to, že přestupky vojáků projednávají jejich velitelé, přestupky řidičů trolejbusů projednávají drážní orgány, a v případě poslanců a senátorů to mohou být dva orgány – ty, které jsou k tomu běžně příslušné, a imunitní výbor jejich komory. On si může vybrat. Jinak nikdo není z žádného přestupku žádným způsobem vyčleněn, jak jsme se teď někteří přesvědčili z vyplňování dotazníků. Někde to projednávali seriózně. Myslím, že nikdo se neodvolal k našemu imunitnímu výboru, nebo aspoň všichni to projednali naprosto běžně ve správním řízení ve svých obvodech. To je jedna věc.

Druhá věc je, že tento návrh, tak jak je podaný, tak kolegovi Čunkovi by nezajistil ale vůbec nic. Jenomže kolega Čunek by tyto zkušenosti zatím neměl, ty by ho teprv čekaly, až skončí mandát. Ale možná by to zabránilo takovým věcem, jakože orgány činné v trestním řízení s kolegou Čunkem si vyžadovaly například seznam lidí, kteří přišli v den, kdy se projednával případ imunity kolegy Čunka, do Senátu. Ty lidi si povolávaly a ptaly se jich, koho šli navštívit a co tady vlastně dělali. Zajímavé! Jako imunitní výbor jsme proti tomu samozřejmě protestovali. Aby to bylo dokonalé, tak si to spletly ještě o měsíc, takže to dělaly dvakrát.

Ale kvalitu řízení tento zákon nezmění vůbec nijak. Prostě znovu budou psát různé výbory příslušnému státnímu zástupci, který jediný o tom může rozhodnout, a ten pak rozhodne, že ty seznamy se pošlou zpátky, atd., ale ve spisu už jsou jejich výsledky uvedeny dodnes, těch lidí, kteří přišli navštívit někoho úplně jiného a vůbec v tom sále nebyli. A přesto se to tak dělo.

Nevím, jakou to mohlo mít souvislost s trestným činem, který se odehrál údajně několik let předtím. Ale prostě stalo se to tak.

A třetí problém, kterým se budu zabývat, je docházka k hlasování. Já jsem navrhol, a prošlo to až do sněmovny, že vlastně by se zrušilo toto jednání o obecné trestné činnosti. A tam by komory rozhodovaly pouze o tom, jestli bude vydán ke stíhání vazebnímu, nebo jestli to stíhání má probíhat na svobodě. To byla ta ochrana hlasování, protože máme snad poprvé případ, že byl někdo odsouzen v průběhu svého mandátu. No, většinou to skončilo tak, že žádné hlasování nebylo ohroženo, s výjimkou té slavné historky s volbou prezidenta.

Proč o tom tak mluvím? Účast na hlasování je záležitost, o které rozhoduje sám poslanec nebo senátor, anebo o ní rozhoduje vyšší moc. Stejně tak, když dostane poslanec a senátor chřipku, tak zůstane doma, léčí se a nehlasuje. Nevymýšlíme kvůli tomu nějakou ochranu Parlamentu. Nevymýšlíme. A lidí, kteří neprijdou z těchto důvodů, je mnohonásobně víc v hlasování, než těch, kteří se nedostaví proto, že byli zavřeni.

Když způsobí úmyslný trestný čin obecného charakteru, tak to byl on, kdy rozhodl o tom, že nebude hlasovat. Proto se domnívám, že není potřeba hájit po odsouzení nějak jeho přítomnost na hlasování, prostě se nedostavil. Způsobil to on. Je to podobné, jako když odjede do lázní. A řeknu vám, že je tady řada kolegů, kteří nehlasují z důvodů daleko malichernějších, které způsobili sami, možná i teď bychom jich pár našli. A přesto se nezabýváme tím, jak to zařídit, aby tito kolegové mohli hlasovat.

Z tohoto hlediska pojďme se bavit o tom, co je a co není imunita. Úplnou imunitu má poslanec a senátor za projevy učiněné v komoře a v jejích orgánech, při práci. To je úplná imunita. Tam nemůže být stíhán nijak. A nikdo o tom nerozhoduje.

Přestupkovou imunitu nemá žádnou. Proto není třeba se o ní dále bavit. Ledaže bychom chtěli zrušit privilegium výběru, protože bychom věděli, že místní orgány nemohou pronásledovat poslance a senátora, protože jsou tak čestné, že by to nedělaly... Já bych to raději ponechal ještě nějakou dobu.

Třetí případ je, že poslanec spáchá nějaký trestný čin – a má být za něj souzen. Odložením, třeba v mém případě o 16 roků, mě zmaříte, ale i spravedlností zmaříte, právo na spravedlivý soud. Kdybych to udělal první rok, pořád by to platilo. Mimo to by se změnil můj svět, protože noviny by psaly o tom nesouzeném Pospíšilovi, a co je to za lumpa; to někteří také znají – a já bych se nemohl bránit, protože bych nebyl ani odsouzen, ani neodsouzen, ani osvobozen. A za 16 let byste zvali svědky toho, co jsem udělal třeba v samoobsluze, která už neexistuje. Lidé by říkali, že si opravdu nepamatují. To je věc, kterou bych nezavádl.

Měli jsme tu dobrý návrh, jsme ochotni ho obnovit – prostě, sudme lidi za to, co udělali. V případě potřeby řekneme – musí být stíháni na svobodě. Ale, ať probíhá normální soud.

Třetí věc, u které se také nemluví o imunitě, a je to velká výsada, je možnost nevypovídat o věcech, které poslanec a senátor zjistili, nebo které se udály při výkonu jejich mandátu. Třeba co se týče Věcí veřejných, když by si na toto privilegium vzpomněli, možná by politická scéna byla důstojnější, možná by to dopadlo stejně. Ale jak říkal soudce, prý argumenty k odsouzení dodali sami, tak kdyby si vzpomněli na to, že mezi imunity patří i možnost nevypovídat o tom, co se děje při jejich politické činnosti v rámci výkonu mandátu, tak možná by to vypadalo jinak. Aspoň by to bylo důstojnější.

Nevím, neshledávám v tomto návrhu žádnou výhodu. Je to protrahované trápení těch, které budou z něčeho obviněni. Je to trápení opravdu někdy na desítky let.

Mohu toho být příkladem. Shodou okolností jsem se tenkrát nedopustil ničeho, z čeho bych byl stíhán, nebo to nikoho nenapadlo, že by mě stíhal. Ale kdyby se tak stalo, tak doteďka by si museli počkat na podzim, a já bych nejspíš znovu kandidoval, abych to posunul zase o 6 let. Takto kandidovat nebudu, protože mé svědomí je čisté, a nemusím čekat na žádný soud po 20 letech.

Já pro hlasovat nebudu. Pokud přijde nějaký návrh, podávat ho už také nebudu. Do podzimu to asi nestihnu. Pokud přijde do té doby nějaký návrh na zrušení tzv. imunity, která se dává teprve tím nevydáním; a imunitu poslanci a senátoři nemají na jakýkoliv čin, mají pouze na ten čin, kvůli kterému nebyli vydáni, tak představa, že poslanci a senátoři chodí po světě a páchají trestné činy, protože jsou nestíhatelní "až do smrti" je opravdu mylná. Tak samozřejmě to podpořím.

Tento zákon nepodpořím, protože jsme podávali návrh lepší. Děkuji.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane senátore. Jako další se do rozpravy přihlásil pan senátor Vladimír Dryml. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Vladimír Dryml: Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, slovutný Senáte. Už jsme si zvykli na ledasco, co přichází z Poslanecké sněmovny, a to napříč politickým spektrem. Chtěl bych upozornit, že revoluce požírá svoje děti!

Pevně souhlasím s definicí imunity členem ÚPV kolegou Škaloudem – vaším prostřednictvím, pane předsedající, i s tím, co tady řekl bývalý předseda imunitního výboru, který má velké zkušenosti s tím, jak se posuzuje imunita mezi námi v Senátu.

Máme zde dvě roviny. První rovina je ústavněprávní. Tady zaznělo z úst předsedy ÚPV, že návrh neodporuje Ústavě. Já s ním do určité míry souhlasím.

Druhá rovina je politická. Je to rovina, která je motivována nenávistí proti vám všem politikům; i těm v Poslanecké sněmovně. I proti politice jako takové. Protože taková je nálada lidí ve společnosti v poslední době.

Setkáváme se s další změnou Ústavy v krátké době. Jaký je rozdíl mezi ČR a např. Spojenými státy? Ale jsme v Česku, Absurdistanu.

Prezident Klaus se možná po skončení mandátu v lednu příštího roku bude moci sám osobně přesvědčit o tom, jak bude fungovat "salámová změna" Ústavy. Možná se na to už některé subjekty připravují.

Podle mne jde o další, vyloženě populistický návrh změny Ústavy. Patrně ze stejných míst a od stejných lidí, jejichž cílem je možná destabilizovat politický systém v ČR, velmi lacině se zalíbit voličům, kteří stejně nás všechny politiky nenávidí – napříč politickým spektrem. Možná předat postupně politickou moc do rukou různých sdružení a aktivit, které ale nikdo nevolí a nenesou žádnou odpovědnost.

Zároveň tady velmi silně cítím tlak na posílení moci výkonné proti moci zákonodárné. Chci vám všem připomenout jiný, vrcholně populistický zákon, a to schválené snížení platů a především zdanění náhrad, který vás většina odhlasovala. Pak jste se většina z vás divila, kteří hlasovali pro, a stejně tak se budete možná i divit, pokud odhlasujete i tuto významnou změnu Ústavy. Možná tím i účelově bude ohrožena demokracie v této zemi a možnost nás, svobodně vyjadřovat názory lidí, kteří se na nás obracejí, když se jim nelíbí některé podivné postupy policie, soudů, státních zástupců a úředníků různých ministerstev. Vzpomeňte si, jak se vám pak státní zástupci i soudci vysmáli, když u nichž k žádnému snížení platů, natož ke zdanění náhrad nedošlo! Jak jste se divili, když jste viděli svoje výplatní pásky, a dokonce mnozí z vás se pohoršovali, že vlastně nevěděli, co schvalují. Ostatně aféra Věcí veřejných vznikla i na základě této nespokojenosti.

Nyní vás opět varuji před všemi, kteří ve jménu populismu a svého zviditelňování se opět salámovou – salámovou osekávací metodou, a je to velmi nebezpečná metoda, v tak krátké době opět chtějí měnit Ústavu! Kolikrát ještě my všichni budeme cílem útoků na nezávislost poslanců a senátorů? Co uděláme se soudci, státními zástupci, když v této novele dokonce útočíme i na nezávislost ústavních soudců? To je tak Ústava špatně napsaná, že ji musíme nyní měnit každou chvíli? To byla ČR tak nedemokratická a špatná, že to téměř 20 let nikomu nevadilo a nyní se to musí v krátké době rychle změnit?

Možná to dopadne stejně, jako to dopadlo s platy, že ústavní soudci si prosadí jako v případě platů neplatnost pro sebe v rámci zachování nezávislosti. Já jim to přeji.

Varuji. Velmi důrazně varuji před takovou změnou Ústavy a právním inženýrstvím některých populistických politiků a právníků.

Varuji před nahrazováním justiční mafie mafí jinou. Přejde za chvíli i zrušení Senátu? Kdy? Lidé si to přece přejí! ČSSD to také měla ve svém programu, a dokonce to nesli i někteří odboráři na transparentech v sobotu na Václavském náměstí! Cui bono, jak říkají právníci? Komu ku prospěchu? Proč vlastně poslanec a senátor má imunitu? Právě proto, podle mého názoru, aby se nebál šikany a nátlaku ze strany moci výkonné. Tady se najedou asi bude prosazovat pravý opak. Vzpomeňme si, tady, tady to bylo! Na projednávání zvláštního převodu bytů na Ostravsku a vystoupení právníka pana Bakaly zde v Senátu! Pamatujte si! Zvůle české justice, především některých státních zástupců i soudců, i celkově neutěšený stav české justice jako celku – připomínám jenom tak na okraj, že 64 soudců jsou absolventi Plzeňské Sorbonny, ve spolupráci s korupcí a nefunkčností – o korupci soudců tady byla řeč v souvislosti se zprávou BIS, a to doufám nikdo nechcete zpochybňovat, a jak se to vyřešilo? Nijak! – nefunkční a rozvrácenou a odborně bohužel ne příliš zdatnou českou policií, to vše je smrtelný koktejl a návod k tomu, jak po této ústavní změně začít politické procesy. Ostatně výroky soudce, že občan nemůže vykonávat činnost, kterou mu zaručuje Ústava, ano, Ústava, vážení, je názorným příkladem nerespektování ústavních práv, ze kterých si mnozí už nyní dělají trhací kalendář. Pokud soudce nadřazuje zákon nad Ústavu, nikdo se nemůže divit, jak vypadá české soudnictví, kde se někteří soudci povýšili na bohy. Tím narážím na to, že Ústavou je každému občanu ČR zaručeno právo volit a být volen. Každý, komu se totiž nebude určitý poslanec nebo senátor líbit, si počká a po skončení jeho volebního období ho zažaluje, a to třeba i za výroky, které pronesl zde na půdě Senátu nebo sněmovny. To nemá v celé civilizované Evropě obdoby, a přesto něco takového navrhovatelé a někteří obhájci této změny Ústavy zde zavádějí! Nevidí si pro svoji pýchu, touhu po zviditelnění a populismus ani na špičku svého nosu!

Jak se mají zachovat poslanci a senátoři při změně této Ústavy, kteří částečně působí, a mnozí z vás si na to vzpomeňte, i jako určití ombudsmeni, na které se lidé obrací o pomoc, když cítí, že se jim činí křivda, nespravedlnost, nebo že někdo krade, když takový politik bude mít v podstatě svázané ruce, protože se může stát po několika letech objektem dlouhodobého vyšetřování, popotahování po soudech a nebude se moci obrátit ani na imunitní výbor, protože po skončení jeho mandátu již takový výbor nebude mít vůči bývalému poslanci nebo senátoru žádné pravomoci. Vy z vás, kteří osobně znáte, jak pracují někteří policisté, státní zástupci a především jak pomalu a zdlouhavě pracují české soudy a jak drahé jsou advokátní služby, vy víte, o čem mluvím! Současný postup je takový, že i když člověk soud po letech vyhraje, je finančně velmi poškozen, psychicky zdeptán a navíc, a to je to nejhorší, stejně nikdy nebude před lidmi a některými novináři očištěn, i když soud vyzní pro něj. Ostatně jsme to tady slyšeli.

Ano, vážení, to je realita současného Česka, kterou asi ti, co navrhuji nynější změnu Ústavy, neznají, a žijí v akváriu svých naivních, ano, naivních představ, anebo pracují tak, jak to bylo v případě exekučního zákona pro některé právní kanceláře a velké ekonomické zájmové skupiny, kterým vadí někteří poslanci a senátoři, protože poukazují na některé nekalé praktiky. Místo, abychom se soustředili na jiné zákony a problémy, které vadí daleko větší části občanů, jako je například neomezené právo exekutorů, lichva nebo boj proti korupci, tak se tady rozdmýchává nenávisť proti svobodnému vyjadřování názorů, a to i na parlamentní půdě! Dám příklad: když lékař na půdě Poslanecké sněmovny diagnostikuje intoxikaci u ministra, je za to

postihován. To dokazuje, že dokonce i na půdě Poslanecké sněmovny je někdo pronásledován za odborný názor, odborný lékařský názor! Už to, vážení, totiž začalo! A je jenom potřeba, aby se to dotáhlo do konce a aby všichni, kdo jsou dnešnímu establishmentu nepohodlní, se zastrašili a případně i zničili po ukončení jejich mandátu. Nezapomínejme ale, že politické poměry v ČR se mohou rychle měnit a tato změna Ústavy může být použita i proti tvůrcům této populistické změny Ústavy, k vyřizování osobních, ano, osobních účtů. Změny budou takové, že se poslanci a senátoři stanou lovnou zvěří, protože jejich obrana, imunita, před pozdějšími útoky padne! To platí i pro ústavní soudce! A jsem velmi, velmi zvědav, jak se vypořádají se stejnou hrozbou, protože tato hrozba platí i pro ně. Možná, že se s tím, a zcela určitě, vypořádají tak, jako se snížením platů a Černý Petr opět zůstane v rukách možná těch méně chápavých! Schválíte-li tento zákon, lov začíná. Budeme stíháni i po 10 letech za naše kritické projevy v Senátu a za naše zastávání se občanů, na kterých stát páchá v současnosti křivdy? Varuji před překotnými změnami Ústavy salámovou metodou! Uvědomte si, že se to týká každého, každého z nás – z nás poslanců, i senátorů! Je nás 281. Kriminalizovat politiky dostane v Česku zelenou. Česká republika, a to je poslední, co bych vám chtěl říct, má velmi, velmi smutné a historické zkušenosti s politickými procesy.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane senátore. Jako další se hlásí dva senátoři s přednostním právem, takže paní senátorka Soňa Paukrtová. Prosím, máte slovo.

Senátorka Soňa Paukrtová: Dámy a pánové, já se omlouvám, ale v projevu mého kolegy pana senátora Drymla zazněla taková spousta nepřesností, a navíc jeho emotivní projev by mohl i v nočních hodinách vyděsit občany, tak já bych to ráda uvedla trošku na pravou míru. Já si nemyslím, že by Senát mohl být podezříván z toho, že dává zelenou ke kriminalizaci politiků, protože už v roce 2001 a potom několikrát a opakovaně navrhoval změnu Ústavy, která omezí trestní imunitu poslanců, senátorů a soudců Ústavního soudu na dobu výkonu jejich mandátu. Já bych ráda řekla, že to znamená, že tehdy, když senátor, poslanec je vydán imunitním výborem, tak už nepožívá žádné imunity, pouze tehdy, jestliže imunitní výbor mu tu imunitu poskytne, tak je podle současné dikce zákona, trestní stíhání jaksí vyloučeno a my to teď omezujeme na dobu výkonu mandátu. Samozřejmě, že to může mít svá úskalí, kolegové tady o tom hovořili, já si ale nemyslím, že žijeme ve světě, který nám tady připodobnil pan doktor Dryml.

A pak bych chtěla ještě říct, že jsou dva pojmy. Jeden se jmenuje imunita, event. trestní imunita, a pak existuje tzv. indemnita, což je ochrana před tím, aby někdo mohl být stíhán za projevy pronesené na půdě Senátu, a tu nikdo neomezuje a ta je absolutní. To znamená prostě představa, že někdo někoho bude stíhat za to, co u tohoto pultu pronese, mi připadá zcela absurdní, a proto jsem si dovolila se k tomu vyjádřit.

Samozřejmě vnímám všechny kritické připomínky. Myslím, že nejvážnější kritická připomínka je v tom, že novelizujeme Ústavu per partes, tou salámovou metodou. To dobře určitě není. Ale jestliže jsme schválili změnu Ústavy k přímé volbě prezidenta a prezidentu republiky omezili trestně právní imunitu na dobu výkonu mandátu, tak přece nemůžeme mít větší rozsah imunity, než má prezident republiky. Děkuji vám.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, paní senátorko, a o slovo se přihlásil pan předseda Senátu Milan Štěch. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Předseda Senátu Milan Štěch: Pane místopředsedo, paní poslankyně, my jsme se před chvílí dozvěděli, že v naší zemi je několik desítek statečných lidí, na kterých to všechno visí, kteří jsou neustále ohroženi, a máte tu čest, že jsou to vaše kolegyně a kolegové a v Poslanecké sněmovně, a všichni ti ostatní za těmito zdmi, za těmito paláci, kteří organizují různé akce, projevují své občanské postoje, to jsou lidé z nějakého jiného světa, protože ti nemusí požívat privilegia, že mají své názory hájené. Ano, je pravda, že my to máme svěřeno na základě svobodných voleb od občanů, ale od přírody, od Pána Boha doufám, že jsme si aspoň v některých věcech rovní. Já naprosto musím ty hororové scény a dramatické výjevy mého ctěného kolegy pana Mirka Drymla odmítnout. Takhle to není, a kdyby to tak bylo, tak víte, kdo za to může? Jedině a pouze my politici v zákonodárných sborech, protože moc výkonná se odvíjí od naší vůle. Od naší vůle! Ať už v generacích před námi, v současných a v budoucnu to bude i u těch budoucích.

Takže nedělejme z toho populistické sdělení občanům, jací jsme bojovníci za práva a demokracii a že tady ta demokracie stojí jenom na nás. Vidíme kolem sebe aféry, ze kterých jsme, aspoň slušní politici, nešťastní, a vidíme, že nemáme efektivní a účinné metody. A určitě to není v tom, že by nám chyběla imunita. Vždyť jsme ji doteď měli! O tom to vůbec není a možná spíše je to opak, že někteří spoléhají, zejména ti, kteří i v našich řadách nehrají fér, na to, že když mají imunitu, tak že to mohou mít snazší.

Je mi jasné, a já nepatřím k těm, kteří by nepochybovali aspoň chvílkami o zcela dostatečné nezávislosti některých institucí, které právní stát má. Ale na druhou stranu musím prostřednictvím řídícího mému ctěnému kolegovi Čunkovi říci, že já také snad nepatřím k lidem, kteří by byli zticha a neleželi některým lidem v žaludku. Nakonec i tady v minulosti mi to někteří dávali jasně najevo. A o tom je demokracie, musíme to umět překonat a musíme se s tím vypořádat. A tu imunitu, myslím si, že ve své podstatě vůbec nepotřebujeme, pokud děláme věci podle svého vědomí a svědomí, akorát někdy se může stát, že okolnosti nechtěně můžou nás někoho dostat do blízkosti jevů, které na nás hodí špatný stín, ale to je bohužel to riziko politiky.

Takže chci říci, že tady byla příliš silná slova na mé gusto, slova neadekvátní, a co je zarážející, my tady jednáme o opatření, které se týká několika desítek lidí veřejně činných v této republice, které přímo neohrozí, podle mého názoru, pilíře a základy demokracie, ani neohrožuje to, co rozhoduje o síle demokracie, a to je síla a vývoj životní úrovně. Když jsme tady projednávali zvýšení DPH a desítky jiných opatření, která bolestivě dopadnou na lidi, staví tento svět tak, že je ještě více nespravedlivý, než je, tak se tady takhle nediskutovalo! Ale o sobě, to někteří tady dokážou napsat román a ještě nám ho hned na místě přečíst! A já k těmto lidem patřit nechci, a proto budu pro zrušení imunity, aspoň po dobu výkonu našeho mandátu určitě hlasovat. Já bych se musel stydět, kdybych toto v této době hájil, kdy situace je taková, jaká je! A je i zásluhou politického spektra; spektra, které je v Parlamentu, to znamená ve Sněmovně, bohužel, i když asi v menší míře, i v Senátu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane předsedo. A jako další se do rozpravy hlásí pan senátor Tomáš Töpfer. Pane senátore, máte slovo.

Senátor Tomáš Töpfer: Děkuji, pane předsedající. Já jenom opravdu několik poznámek k předřečníkům. Prosím pěkně, to byl asi přehek paní senátorky, která řekla, že imunitní výborů může dát imunitu zákonodárci. Musí to dělat plénum a také plénum vydává zákonodárce. On sám nepožívá imunity a nemůže se proto rozhodnout. Mluvme prosím v těch kategoriích a buďme přesní, co to je imunita. To znamená, pokud zákonodárce provede nějaký trestný čin, tak ho vydá na žádost policie event. plénum Senátu nebo Poslanecké sněmovny. Takže on sám se o imunitě nemůže rozhodovat.

Já jsem si jenom vzpomněl na film Manželství po italsku, jestli si na to pamatujete, s Marcellem Mastroiannim. Sofia Lorenová tam byla obviněna z toho, že prodává pašované cigarety, ale do vězení nemohla jít, dokud byla těhotná, tak dělali ty děti pořád. Až už nemohl, tak nakonec ji zavřeli. Ale trvalo to dlouho a stěžoval si, že dostává pořád fazolovou polévku a že už nějak nemá dost síly na to, aby ji ochránil před vězením. Tehdy jsme se tomu smáli, ale to byla filmová komedie. A já mám takový pocit, že se máme tomu smát ještě dneska, té debatě o imunitě. Já budu klidně pro zrušení imunity, když si budu jistý, že už tady nemáme justiční mafii, že to můžu říct a nebude to kriminalizovaný výrok, že tu máme skutečně nezávislé soudy, že tu máme nezkorumpované a nezkorumpovatelné státní zástupce, kteří nemají styky s podsvětím, že máme neovlivnitelnou policii, že z BIS neunikne ani jedna věta odposlechů a ještě navíc se potom třeba ukáže, že ty odposlechy vůbec nezavdávají žádný důvod k trestnímu stíhání. A jestli prosím si myslíte, že nás budou mít lidé raději, tak nebudou! Podívejte se na průzkumu i na důvěru v ústavní instituce. Pořád jsme někde na předposledním místě jako Senát. Zmrazili jsme si platy, snížili jsme si platy, nic nepomohlo! Důvěřuje nám strašně málo lidí. Zdanili jsme si náhrady. Kde je to okénko, kam jste chtěli vracet náhrady? Nenašli jste ho!

A víte, já doufám, že už teď nikdo nebude shromažďovat žádné nahrávky na sebe navzájem, že ta novinka v české politice už zmizí, že nikdo nebude sbírat kompromitující materiály na své politické odpůrce, nebude je sledovat a účelová trestní oznámení, která budou podána na zákonodárce, že už se nebudou pravděpodobně opakovat. Víte, kde jsou ti – tady dlouze mluvil pan senátor Čunek – kde jsou ti, kteří byli obviněni, odešli z politiky? Kdo z nich se vrátil? Já si na nikoho nevzpomínám. Já si vzpomínám jenom na ty obviněné, nikoliv na ty, kteří se očistili a vrátili.

Když jsem nastoupil do Senátu, tak mě pan senátor Pospíšil varoval. Říkal, žádnou přestupkovou imunitu nemáš!

Pozor! Zaplat' tisíc korun policajtům, nebo my ti dáme pět tisíc! Já jsem se toho držel. Nikdy jsem žádnou přestupkovou imunitu nevyužil, resp. nevybral jsem si náš imunitní výbor k tomu, aby mě za nějaký přestupek trestal. A veřejnosti se to opravdu těžko vysvětluje.

Všechny argumenty tady padly a já jenom chci avizovat, že já pro tento zákon touto salámovou metodou hlasovat nebudu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane senátore. A jako další se hlásí pan senátor Petr Vícha. Prosím, máte slovo.

Senátor Petr Vícha: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Milé kolegyně, vážení kolegové, vážená paní poslankyně, já se přidám ke kolegovi Töpferovi k určitému opravování senátorky Paukrtové, která řekla, že kdo by v nočních hodinách slyšel projev kolegy Drymla, tak že by mohl být vyděšen. Musím říct, že my jsme někdy z jeho projevů vyděšení i za bílého dne. (Pobavení.)

Ale ta druhá věc, a tím bych chtěl navázat na kolegu Töpfera, máme asi všichni pochybnosti o činnosti policie, státního zastupitelství, soudů, ale kdo jiný tedy než my jsme za to spoluzodpovědní? Ti lidé, kteří nemají vůbec žádnou imunitu, tak jestli tohle nefunguje, tyhle orgány, tak na ně to přece dopadá také!

Kolegyně, kolegové, při poslouchání části dnešní debaty jsem si vybavil písničku Tomáše Kluse Lekce planého žvanění, lekce arogance. Omlouvám se vám, jestli se vás to dotklo, ale jsme skutečně nadlidi, kteří potřebují něco navíc než normální lidi? Já vás vyzývám, abychom tento zákon schválili. Děkuji.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane senátore. A ještě jednou se do rozpravy hlásí pan senátor Tomáš Töpfer. Téměř jsem myslel, že ukončím rozpravu. Prosím, máte slovo.

Senátor Tomáš Töpfer: Ještě jednu malinkou poznámku prostřednictvím pana předsedajícího k panu předsedovi Štěchovi. Kdysi byla taková anekdota, jaký je rozdíl mezi naší a americkou ústavou. Naše ústava zaručovala svobodu projevu a americká dokonce i svobodu po projevu. Ta anekdota samozřejmě už neplatí, protože nemáme totalitu, ale já jsem chtěl ujistit pana senátora Štěcha i pana senátora Víchu, že ty protestující občany nikdo nekriminalizuje. Děkuji.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane senátore. A jako další se hlásí pan senátor Jan Horník.

Senátor Jan Horník: Já musím jenom reagovat... Dobré odpoledne, dámy a pánové. Já musím reagovat na slova kolegy Töpfera, protože jsem byl členem mandátního a imunitního výboru, a já si pamatuji, když jeden náš kolega řešil přestupek dopravní právě přes tento výbor. A kdo jste u toho byl, tak jsme tam strávili dvě hodiny kvůli, mám dojem, 500 nebo 1000 korunám pokuty. A když jsme pak měli možnost si vyslechnout všechny důkazní materiály, tak to bylo docela dost hrozné. A co nejhorší na tom bylo, to zjištění jakési falešné kolegiality, která tam nastala při tomto výboru. V ten okamžik nikdo nebyl schopen říct, že bychom kolegu měli potrestat, a když potrestat, tak kolika korunami? Mám dojem, že to nebylo 5 tis., jak říká kolega Töpfer, mám dojem, že to byla výše do 2 tis. Kč. On mohl dostat pokutu za tisíc korun. Já jsem navrhl potom po dlouhých debatách, když to nikdo nechtěl vyslovit, protože ten ortel jsem nakonec řekl já, tak jsem navrhl 2 tis. Pak jsme mu udělali průměr, dali jsme mu tisíc a za pět minut jsme byli doma. Ale dvě hodiny jsme předtím řešili jeho problém, když překročil rychlost poměrně podstatně, a dle mého z toho, co jsem k tomu věděl, i poměrně arogantně směrem k městské nebo obecní policii.

To znamená, jsme všichni jenom lidé, každý z nás je trošku jiný. Já jsem, tak jak tady bylo řečeno, nikdy nevyužil své průkazky, naopak mám ji hluboko schovanou, aby mě nenapadlo ji náhodou někdy vytáhnout, a myslím si, že to je to nejhorší, když to směrem k občanům uděláme a pak je to medializováno. Je něco jiného politická záležitost na politickém kolbišti a něco jiného jsou obyčejné přestupky za dopravu. Tam bychom si všichni skutečně měli být rovni, a proto já budu pro návrh tohoto zákona nebo novelizaci Ústavy hlasovat. Děkuji.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane senátore. Vidím, že se nám rozprava rozrůstá, takže pan senátor Jan Žaloudík. Prosím, máte slovo.

Senátor Jan Žaloudík: Já myslím, že je čas, vážený pane předsedající a vážená paní poslankyně, vážené kolegyně, kolegové, léčit slovem. Já jsem nikdy nepochopil, proč se neříká beztrestnost nebo nestíhatelnost, a proč tak důležitou biologickou věc, jako je imunita, a já bych nechtěl, aby mě někdo, proboha, nějak točil s mojí imunitou z jakýchkoliv politických důvodů. To je věc, která se vás týká všech. Já vím, že se to tak říká. Já to chápu, pochopil jsem, ale možná, že bychom někdy v budoucnu našim pravnoučatům mohli doporučit, aby tam dala ustanovení o nestíhatelnosti, beztrestnosti částečné nebo úplné, abychom debatovali v těchto termínech. Ono by to i veřejnosti bylo potom jasnější, protože někdo si myslí, že si tady ještě kšeftujeme s vakcínami, třeba! (Pobavení.)

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane senátore. Do rozpravy už se nikdo nehlásí. (Zdvžením ruky se hlásí senátor Kubera.) Pane senátore, máte se hlásit z místa!

Senátor Jaroslav Kubera: Aha! Omlouvám se, že jsem se nehlásil z místa.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Já vám výjimečně dávám slovo, ale je to...

Senátor Jaroslav Kubera: Jenom faktická poznámka vašim prostřednictvím k panu senátoru Horníkovi, aby bylo jasno, to, co on tady tak horoucně líčil, my v tomto zákoně neřešíme. Tam se nic na přestupkové imunitě nemění, takže jenom pro pořádek.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji. Já mám pocit, že už byla vyčerpána téměř všechna témata, ale pokud by ještě někdo chtěl vystoupit, stále ještě je možnost a je otevřena obecná rozprava. Pokud se tedy nikdo nehlásí, tak obecnou rozpravu uzavírám a požádal bych předkladatelku o závěrečné slovo, pokud chce vystoupit. (Ano.) Takže prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Klasnová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, já jsem si vyslechla všechny názory, které dnes zazněly všech mých předřečníků, tedy hlasů pro i proti této novele Ústavy, a dovoluji mi tedy pár vět. Nejprve ke kritice dílčích úprav Ústavy. Věřte mi, že ani já nejsem zastánkyní salámové metody úpravy Ústavy jakožto nejvyšší normy platné v ČR. Nyní nás čeká v dolní komoře Parlamentu projednávání dalších úprav Ústavy, zavedení celostátního referenda a rozšíření pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu. Zatímco vládní předklad celostátního referenda nepovažuji za zcela zdařilý, rozšíření pravomocí NKÚ má moji plnou podporu, zvláště v pozměňovacích návrzích ústavně-právního výboru.

Za své krátké angažmá ve vysoké politice musím konstatovat, že chuť ke koncepční a systémové práci je alespoň v dolní komoře Parlamentu bohužel často minimální. Nejinak tomu bylo v případě novely Ústavy omezující imunitu. Když neprošel na začátku tohoto volebního období první pokus o omezení imunity, které bylo součástí koaliční smlouvy, pochopila jsem, že ta snaha byla v podstatě mediální. Pochopila jsem, že samozřejmě pokud by byla ta snaha vedena skutečným úsilím o změnu Ústavy, byla by projednána už tehdy se sociální demokracií a KSČM, protože bylo zapotřebí ústavní většiny.

Jablkem sváru se v předchozím předkladu v tomto volebním období stala právě přestupková imunita, či chcete-li privilegium ve slovníku pana senátora

Pospíšila, která byla zcela neakceptovatelná pro zástupce sociální demokracie a KSČM. Já jsem tehdy mohla zcela rezignovat na to, že vůbec tato Poslanecká sněmovna bude o zrušení nebo omezení imunity jednat. Místo toho jsem téměř po roce jednání přesvědčila kolegy k této změně Ústavy, za kterou si stojím. A pro pana senátora Drymla chci zopakovat, že pod touto – jeho slovníkem – téměř hrůzostrašnou novelou je podepsán předseda sociální demokracie pan Sobotka.

Na rozdíl od některých se domnívám, že touto novelou se v podstatě ruší jistá historická kuriozita naší Ústavy, jak zde již uvedla paní senátorka Paukrtová. Ve většině parlamentů evropských zemí je imunita členů omezena na dobu trvání mandátu, někdy jen na cestu do parlamentu a jednání v budově. V řadě zemí, kde je trestní stíhání člena parlamentu možné jen se souhlasem dané komory, však nesouhlas Sněmovny s vydáním jejího člena nevyklučuje trestní stíhání poté, kdy dotyčný už přestane být poslancem či senátorem, tedy svým způsobem sejde z očí, sejde z mysli. To je moje poznámka k panu senátorovi Čunkovi.

Znovu zdůrazňuji, že imunita má chránit fungování komor parlamentu, jejichž členové mají mít možnost v souladu se svým slibem svobodně a nerušeně vykonávat svůj mandát, a také znovu zdůrazňuji, že tato úprava novely nijak neruší tento princip imunity, pouze odstraňuje jakousi anomálii z Ústavy ČR.

A znovu také na závěr připomínám, vážené paní senátorky a vážení páni senátoři, že stejně jste již omezili imunitu hlavy státu. Bylo by tedy značně nekoncepční ponechat stávající šíři imunity zákonodárců a ústavních soudců. Já ještě jednou velice děkuji těm, kdo tuto novelu Ústavy podpoří.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, paní poslankyně, a nyní se ptám pana zpravodaje, zda chce vystoupit. Ano, takže prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Miroslav Antl: Děkuji vám, pane místopředsedo. Já budu velmi stručný. Vy jste určitě stejně pečlivě jako já poslouchali vystoupení jednotlivých senátorů a opakované vystoupení paní senátorky Soni Paukrtové. Celkem to bylo 14 vystoupení, z toho 12 senátorek, senátorů vystoupilo.

Jinak pokud jde o ty okruhy, já se nebudu skutečně zabývat vším, ale jednak k panu senátorovi Kuberovi s tím, že někdo skutečně opakovaně kandiduje a opakuje svůj mandát ne proto, aby se vyhnul, on to tak neřekl, ale já říkám, ano, může opakovat i proto, aby se vyhnul, a myslím si, že někteří, a nechci říct mnozí, kandidují právě proto, aby se vyhnuli trestnímu stíhání.

Reakce byla na vystoupení pana senátora Čunka. Já k tomu chci dodat, že on nebyl zproštěn viny nezávislým soudem, ale trestní stíhání bylo zastaveno státním zástupcem, a o tom se vede diskuse, zdali ten postup byl zákonný, či nezákonný. A pan senátor Čunek v procesním postavení obviněného si mohl podat stížnost a domáhat se tedy vyslovení nevinou nezávislým soudem.

Pokud tady bylo reagováno na vystoupení senátora Vladimíra Drymla, tak já k tomu mohu dodat jedno. Já jsem občanem jeho senátního obvodu, protože jsem z Hradce Králové, a i mně se psychicky přitížilo poté, kdy jsem slyšel svého senátora.

Jinak pokud jde o návrhy, tak přestože zde byl vysloven opakovaný nesouhlas s navrhovanou novelou, nebylo řečeno, že bychom měli hlasovat o zamítnutí takového návrhu, a jediný návrh, který padl, resp. byl vysloven mnou coby garančním zpravodajem z hlediska ústavně-právního výboru Senátu PČR, byl návrh na schválení a já, vážený pane předsedající, prosím, zda byste mohl nechat hlasovat o tomto návrhu. Děkuji.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Děkuji, pane zpravodaji. Je tomu tak. A nyní tedy přistoupíme k hlasování. (Znělka.) Byl podán návrh schválit návrh zákona ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou. V sále je přítomno 47 senátorek a senátorů, potřebný počet pro přijetí je 29? To se mi nezdá. Pardon, omlouvám se, ano – 29. Je to správně, je to třípětinová většina. Špatně jsem počítal. Omlouvám se.

Takže dle čl. 39 Ústavy k přijetí ústavního zákona, k souhlasu s ratifikací mezinárodní smlouvy uvedené v čl. 10a odst. 1 je třeba souhlasu třípětinové většiny všech poslanců a třípětinové většiny přítomných senátorů.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko ANO. Kdo je proti tomuto návrhu, nechť zvedne ruku a stiskne tlačítko NE. Hlasování skončilo a já mohu v tuto chvíli konstatovat, že v **hlasování pořadové číslo 39** se ze 48 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 29 pro vyslovilo 27, proti bylo 10. Návrh nebyl přijat.

Děkuji. Tímto skončilo projednávání tohoto bodu. A já bych si dovolil předat řízení schůze.

Další část schůze řídila místopředsedkyně Senátu Alena Palečková.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Vážené kolegyně a kolegové, budeme pokračovat dalším bodem, a tím je

26.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony (senátní tisk č. 325)

Obdrželi jste jej jako senátní tisk číslo 325. Návrh nám uvede ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil. Doufám, že mu umožníme, aby nám to mohl říci v klidném prostředí. Poprosím všechny kolegy, kteří chtějí diskutovat, aby tak učinili v předsálí, v kuloárech!

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, dovoluji vám stručně přestavit předloženou novelu zákona trestního, který upravuje tzv. trestní řád. Jedná se tedy o procesní předpisy trestního práva tato vládní novela má vést ke zrychlení a zefektivnění některých institutů trestního práva, které nazýváme tzv. odklony. Pokud mám velmi jednoduše vysvětlit, o co se jedná, tak moderní trestní proces v některých případech umožňuje, aby méně závažné kauzy nebo případy, kdy se dotýčný dozná, aby byly řešeny zjednodušeně ve zkrácených formách řízení, ne v tom klasickém soudním řízení, ve kterém se nařizuje tzv. hlavní líčení, které, jak víte, většinou trvá dlouhou dobu, ale také je mimořádně ekonomicky nákladné. Je třeba si uvědomit, že tyto náklady vždy platí daňový poplatník, a při stovkách tisíců kauz, které ročně řeší naše soudy, je dobré mít takovéto alternativní formy řešení trestních kauz.

Tato novela tedy na jedné straně upravuje již existující instituty odklonů, tzv. podmíněné zastavení trestního stíhání a podmíněné odložení podání návrhu na potrestání, ale hlavně zavádí úplně nový institut, tzv. dohodu o vině a trestu. To je

v zásadě základem této novely, a když dovolíte, o ní bych chtěl zde asi nejvíce hovořit.

Další důležitou částí této novely trestního řádu je pak úprava institutu spolupracujícího obviněného, kdy se mění podmínky, za kterých je možné označit jednoho ze spolupachatelů závažné trestné činnosti za spolupracujícího obviněného, a tímto způsobem získat klíčové svědectví pro usvědčení ostatních spolupachatelů závažné trestné činnosti. V zásadě jde o jakousi formu tzv. korunního svědka, kdy v tomto případě však ministerstvo, potažmo vláda navrhuje vhodnější formu. Rozdíl mezi spolupracujícím obviněným a korunním svědkem bude vysvětlen za chvíli.

Dovolte mi tedy nejprve o té první části, kterou považuji za mimořádně důležitou, a to je zavedení institutu dohody o vině a trestu. Nejprve chci říci, že toto je institut, který dnes má většina zemí Evropské unie. Nejedná se tak pouze o prvek anglosaského práva, který by chtěla vláda zde uměle inkorporovat do českého právního řádu. Většina zemí Evropy má takovouto podobnou instituci a musím říci, že většina zemí Evropské unie si ji také velmi chválí a velmi často ji využívá.

Jako příklad uvedu Slovensko, kde dohoda o vině a trestu byla zavedena v roce 2006, to znamená před sedmi lety, a je třeba říci, že od té doby se právě skrze takovouto dohodu o vině a trestu řeší nemalá část trestních kauz na Slovensku. Dokonce ta poslední čísla jsou taková, že se jednalo o 8 tisíc kauz v roce 2011 a došlo tak k výraznému zkrácení délky soudního trestního řízení.

O co v případě dohody o vině a trestu jde? Jde o to, že naším cílem je nalézt, jak už jsem řekl, řešení tam, kde není třeba provádět složité, časově náročné a finančně nákladné hlavní líčení a kde je možné věc vyřešit rychleji odsuzujícím rozsudkem, tak stanovit jasná pravidla, zákonná pravidla pro to, jak takovéto řízení provést.

Dohoda o vině a trestu se týká těch trestných činů – zdůrazňuji, že tam nejsou zvláště závažné zločiny, jde o přečiny a zločiny, nikoli o ty nejzávažnější trestné činy – tak takováto dohoda o vině a trestu spočívá na principu, že když v rámci přípravného řízení, které probíhá pod dozorem a dohledem státního zástupce, jsou v rámci dokazování dostatečně shromážděna fakta o tom, že konkrétní osoba spáchala určitý trestný čin, jsou dostatečně osvětleny okolnosti, za kterých takovýto trestný čin osoba spáchala, pokud se takováto osoba, takovýto pachatel přizná k tomu, že trestný čin spáchal, pak asi mnohého z nás napadne, zda má či nemá smysl provádět, jak už jsem řekl, finančně nákladné a zdouhavé hlavní líčení. A právě dohoda o vině a trestu umožňuje, aby v případě toho, že vše je prokázáno v přípravném řízení a dotyčný se dozná, tak aby státní zástupce navrhl, zdůrazňuji, přiměřený, adekvátní a spravedlivý trest. A pokud dotyčný obžalovaný, respektive v té chvíli ještě obviněný, bude s tímto trestem souhlasit, pak může takovýto konsensus mezi obžalobou a obviněným, obžalovaným, posvětit soudce a může být takováto dohoda o vině a trestu uzavřena.

Cílem tedy není uložit někomu mírnější trest. Cílem není, aby si obviněný sám stanovil trest, jak některá média nesprávně informují. Cílem je, abychom tam, kde se to vyplatí a kde je skutkový stav jasný, předešli zdouhavému hlavnímu líčení, kde se často opakují jednotlivé důkazy, provádění jednotlivých důkazů a je to zkrátka v některých případech opravdu zbytečné.

Takováto dohoda o vině a trestu musí být garantována soudcem. Soudce je ten, který garantuje, že v rámci takovéto dohody, takovéhoho konsensu na trestu nedošlo ke zvýhodnění obviněného. Soudce garantuje, že tam nedošlo k nějakým prokoruptivním či jiným klientelistickým, praktikám. Ostatně takováto dohoda je

zveřejňována ve veřejném zasedání soudu a je tedy tak pod společenskou kontrolu, tedy pod kontrolou veřejnosti.

Avizuji, že cílem není dávat obviněnému menší trest. Cílem je, aby zkrátka se zkrátilo soudní řízení a aby soudy měly dostatek času pro ty trestné činy, kde obviněný vinu popírá, kde je třeba vše pečlivě prokázat, anebo aby měly soudy dostatek času pro zvlášť závažné formy trestné činnosti, kde je takováto dohoda, zdůrazňuji, vyloučena. Týká se to tedy spíše méně závažných trestných činů než zvlášť závažných zločinů.

Myslím si, že takováto nová instituce nabude významu zvláště u takzvaných nedbalostních trestných činů, kdy bohužel dojde ke spáchání trestného činu, aniž by pachatel měl úmysl spáchat nějaký trestný čin, typu nedbalostní ublížení na zdraví při dopravní nehodě, kde je zřejmé, že ten, kdo spáchal dopravní nehodu, je v zásadě "slušný" člověk, ne pachatel závažné trestné činnosti, je to člověk, který přizná to, že spáchal například takovouto trestnou činnost, a jeho cílem je, mít co nejrychleji kauzu uzavřenu, mít přiměřený trest, ten vykonat, škodu nahradit a celou věc vyřešit. Právě pro nedbalostní trestné činy já osobně se domnívám, může být takováto dohoda o vině a trestu důležitým procesním instrumentem a může být v praxi výrazně využívána.

To je tedy k dohodě o vině a trestu. Avizuji, že na Slovensku ta úprava má mnohem menší ústavní a zákonné záruky než má ta naše úprava. Například je možné ji vztáhnout na veškeré trestné činy na Slovensku, třeba i na vraždy. Nejsou z toho vyňati mladiství. My z toho mladistvé vyjímáme, protože mladiství nedokáží vždy posoudit, zda trest je adekvátní, nemůže se tedy svobodně plně rozhodnout o tom, že přijme navržený trest. Stanovujeme podmínky nutné obhajoby, to znamená, chceme, aby člověk, který dobrovolně přijímá trest, se poradil se svým právním zástupcem a rozhodl se na základě odborné právní rady, aby nebyl manipulován do toho, že přijímá určitou dohodu a pak následně se ukáže, že je pro něj nevýhodná, že by se třeba v hlavním líčení prokázalo, že ten trestný čin nespáchal anebo že ta míra společenské škodlivosti je nižší a tedy ten trest uložený soudem po hlavním by byl nižší. Proto je tam nutná obhajoba, aby vždy dotyčný dostal právní informaci a právní radu.

Tolik tedy srovnání se Slovenskou úpravou.

Druhá věc, kterou upravujeme, jak už jsem řekl, je takzvaný spolupracující obviněný. Vláda se tím snaží řešit jeden z bodů své protikorupční strategie, kdy se jasně hovoří, že se chceme zabývat otázkou korunního svědka. Nicméně my jsme vždycky upozorňovali na rizika korunního svědka, na to, že je to cizorodý prvek do českého právního řádu a že popírá základní princip, že dotyčný, který spáchal trestný čin, je v zásadě takto vyviněn.

Pokud přistoupíme na takovýto průlom z důvodu efektivity postihu zvlášť závažných trestných činů, které páchá více spolupachatelů, zvláště v nějaké organizované skupině, tak by alespoň mělo být zaručeno, že dotyčný spolupachatel, který obviní ostatní spolupachatele, je dále povinen nahradit škodu oběti trestného činu. Což u korunního svědka není. Korunní svědek je jednou vyňat, není odsouzen, není tedy vinen a oběť trestného činu má v zásadě smůlu, nemůže se po něm hojit, musela by to velmi složitě prokazovat v samostatném občanskoprávním řízení.

Spolupracující obviněný umožňuje na rozdíl od korunního svědka to, že u tohoto obviněného je jasně řečeno, že je vinen, že spáchal nějaký trestný čin. Nicméně je následně upuštěno od uložení trestu. To znamená, buď vůbec není uložen trest, anebo je uložen trest pod dolní hranicí trestní sazby. Ta úprava specifikuje zákonné podmínky, kdy se volí varianta upuštění a kdy se volí varianta

uložení trestu pod spodní hranicí trestní sazby, která je obsažena v trestním zákoníku.

Mimo jiné je tady ochrana právě zájmů oběti, kdy oběť díky tomu, že soud říká "ano, ten dotyčný je vinen", že může domáhat náhrady škody po takovémto spolupachateli, byť on je spolupracující obviněný a udal, respektive označil ostatní spoluobviněné a předložil důkazy, které vedly následně k jeho usvědčení. Myslíme si tedy, že to je vhodnější forma, čistší forma než samotný korunní svědek jako takový.

Nicméně pro ty, kteří jsou příznivci korunního svědka, domníváme se, že tato úprava splňuje ten účel, že se nám podaří, aspoň pevně doufáme, u zvláště závažné trestné činnosti rozkrýt pachatele této činnosti, kdy je asi většinou konsensuálně přijímáno, že veřejný zájem na postihu těch nejzávažnějších forem trestné činnosti je silnější, než veřejný zájem na postihu všech spolupachatelů, tedy toho jednoho z toho vyjímáme, který postižen nebude, ale ve veřejném zájmu tak činíme, protože ostatní spolupachatelé budou postiženi a rozkrýtí závažné formy kolektivní trestné činnosti bude takto odhaleno.

Dámy a pánové, to je tedy stručné představení této novely, kterou považujeme za mimořádně důležitou. Může vést ke zrychlení soudního řízení, k zefektivnění postihu zvláště závažné trestné činnosti, a proto vás prosím o její podporu. Děkuji ÚPV, který přijal doporučující stanovisko.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Já děkuji, pane ministře. Posadte se, prosím, ke stolku zpravodajů. Organizační výbor určil garančním a zároveň jediným výborem pro projednávání tohoto návrhu zákona ÚPV. Tento výbor přijal usnesení, které máte jako senátní tisk č. 355/1. Zpravodajem výboru je pan senátor Miroslav Antl, kterého prosím, aby nás nyní seznámil se zpravodajskou zprávou.

Senátor Miroslav Antl: Vážená paní předsedající, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, pan ministr spravedlnosti jako obvykle obšírně, ale zcela pojal tu navrhovanou novelu o trestním řádu, když nám tady vysvětlil i dva základní instituty, to je dohoda o vině a trestu a spolupracující obviněný, jinak řečeno korunní svědek.

Já bych přece jenom jako obvykle nejdříve začal legislativním procesem. Návrh zákona připravil pro českou vládu zde přítomný pan ministr spravedlnosti. Pokud jde o meziresortní připomínková řízení, která proběhla v červnu 2011, ta přinesla necelých 20 připomínek. Ministerstvo vnitra bylo výrazně pro další posilování efektivnosti spolupracujícího obviněného. Všichni účastníci požadovali posílení postavení poškozeného ve vztahu k dohodě o vině a trestu. Dále byl mimo jiné vysloven požadavek, podmínit dohodu odevzdáním výnosu z trestné činnosti. Předkladatel těmto připomínkám vyhověl. Zásadní odpor k návrhu zákona, zejména k dohodě o vině a trestu, vyjádřilo pouze ministerstvo zahraničních věcí. V podstatě by se to dalo shrnout tak, že toto ministerstvo namítlo, že prohlášení viny je jedním z institutů, typickým v angloamerickém systému práva a do našeho nepatří.

Předkladatel ministerstvu zahraničních věcí odpověděl velmi podrobně a argumentačně podle mého názoru velice správně. A mimo jiné, k tomu, co jsem řekl, namítl i to, že nesouhlasí ani s argumentem, že se jedná o institut, který je v kontinentálním právu cizí a poukazuje na různé formy dohodovacího řízení, objevující se v právní úpravě nebo praxi například Spolkové republiky Německo, Itálie, Španělska, Polska nebo Slovenska.

Legislativní rada vlády doporučila schválení návrhu zákona po provedení asi 40 oprav víceméně legislativně technického charakteru. Vláda schválila návrh

zákonu a předložila ho Poslanecké sněmovně v říjnu 2011. Poslanecká sněmovna přikázala návrh zákona pouze ÚPV, který se usnesl na 9 pozměňovacích návrzích legislativně technického charakteru a jedné změně věcné, kterou se redukuje rozsah použití dohody o vině a trestu.

Vládní návrh vylučoval z dohody pouze úmyslné způsobení smrti, trestné činy proti republice a proti lidskosti. ÚPV dolní komory českého Parlamentu však navrhl vyloučit všechny zvláště závažné zločiny, což se tedy stalo, protože Poslanecká sněmovna tento pozměňovací návrh přijala.

Rozprava pak byla minimální v Poslanecké sněmovně, hovořilo se pouze o zmíněném rozsahu použití dohody o vině a trestu, a to buď na přečiny, to znamená jakési testování dohod, nebo na všechny trestné činy, což, jak uvedl zde přítomný pan ministr, je vzor slovenský, tedy uplatněný ve Slovenské republice, případně na jiné okruhy.

Objevil se také názor, že poškozený by měl mít vůči dohodě právo veta.

Konečné hlasování sněmovny dopadlo tak, že o návrhu při kvoru 84 hlasovalo pro 97 poslanců, 59 bylo proti. Návrh zákona byl postoupen Senátu 2. dubna letošního roku, lhůta pro jednání Senátu nám končí 2. 5. tohoto roku. Přičemž, jak vážená paní místopředsedkyně konstatovala před chvílí, garančním výborem je ÚPV.

Já mám velkou výhodu, že pan ministr – opakují jako vždy – zde velmi podrobně vám objasnil oba tyto zcela zásadní instituty a já, abych nemusel vystupovat v obecné rozpravě, tak vlastně se tomu vyhnu tím, že zopakují obecnou rozpravu z ÚPV, kde jsem vystoupil já s tím, že vítám osobně oba tyto instituty a zase jsem poukázal na svou trestně právní praxi, zejména v roli ústavně právního zástupce, kde skutečně oba tyto instituty mohou, zejména institut dohody o vině a trestu uvedený v § 175a trestního řádu, tedy navrhovaném, výrazně zrychlit a usnadnit práci všem orgánům činným v trestním řízení, zejména pak státnímu zastupitelství v přípravném řízení trestním. Určitě mohu ze své praxe potvrdit potřebnost rozsahu na všechny trestné činy, respektive zločiny. Tam mě mrzí, že vypadly i navrhované závažné zločiny, protože by to urychlilo řízení i o těchto zvláště závažných zločinech. Mohu uvést třeba zločiny, které se vztahují k drogovým deliktům, kde to dokazování bývá složité a pokud se na začátku obviněný dozná, tak to může ušetřit práci několika měsíců a nepřeženu, když řeknu, že i třeba roků dvou.

Pak tady máme další zvláště závažné zločiny, jako "jednoduchá loupež", majetková trestná činnost velkého rozsahu apod. Takže já bych skutečně vítal, kdyby ten návrh zůstal v původní vládní podobě, to znamená, na všechny, a já bych ho ještě rozšířil, tak jak je to ve Slovenské republice, i na úmyslné způsobení smrti, protože jsem se setkal – já vím, že ty případy nejsou jednoduché, ale já jim tedy, a už jsem to tady v Senátu říkal, trošku cynicky říkám domácí zabijačky, to znamená vražda v rodině, nebo v podobném poměru rodinného. S tím, že tam zpravidla doznává pachatel svoji vinu a skutečně by čekal jenom na trest, a zase to řízení se táhne. Takže já bych ten rozsah vítal i větší.

Ale každopádně za sebe a myslím si, že za všechny státní zástupce, ale i soudce říkám ano, je to nový institut, který určitě uvítáme ke zrychlení přípravného řízení trestního. Jinak pak ministr tady řekl další důležitou věc, že státní zástupce o tom rozhodovat nebude. Bude o tom rozhodovat soud, to znamená skutečně nezávislý soud, a nemůže být podezírán státní zástupce z toho, že se dohaduje s obviněným na něčem, co by šlo mimo právo. Protože soud tam má pak, když se podíváte do těch procesních částí, mnohé možnosti, jak dále postupovat.

Vítám i rozšíření postavení spolupracujícího obviněného, jinak řečeno korunního svědka, zejména v možnosti návrhu státního zástupce na upuštění od

potrestání, to je ten vložený odstavec 2 v § 178a trestního řádu, protože skutečně to může pomoci objasnit zejména věci spadající do sféry organizovaného zločinu, kdy státní zástupce už bude moci přislíbit tomu spolupracujícímu obviněnému, že skutečně nemusí do výkonu trestu odnětí svobody, kde by mohl dopadnout velice špatně.

Já mám připomínku tady, měl jsem ji na ÚPV, je to očekávaná připomínka, že mi vadí, i proto, že trestní právo přednáším, to, že těch novel trestního řádu je příliš. Orientace pak je velmi těžká, kdy před sebou máte současný trestní řád a složitě s ním pracujete, vřazujete tam nová ustanovení trestního řádu, a vlastně jakmile si koupíte – a nejlevnější je úzetko, já nevím, v ceně 199 Kč, mí studenti si ho musí koupit, aby se orientovali v trestně právních předpisech, a za tři měsíce kupují další, protože by si jinak museli vlepovat další ustanovení trestního řádu. Takže já bych se přimlouval za komplexní rekonstrukci trestního řádu, která je sice v legislativním plánu vlády, ale myslím si, že asi rok 2013 není reálný. Ale to je jediná připomínka, kterou jsem měl, co se mi nelíbí. Jinak vám přečtu usnesení:

192. usnesení ÚPV Senátu PČR z 43. schůze konané dne 18. dubna 2012 k tomuto senátnímu tisku, kdy ÚPV Senátu PČR

I. doporučil Senátu PČR projednávaný návrh zákona schválit ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR,

II. určuje zpravodajem výboru pro projednání této věci na schůzi Senátu senátora Miroslava Antla,

III. téhož coby předsedu výboru pověřuje, aby předložil toto usnesení předsedovi Senátu PČR.

To je ve stručnosti moje zpravodajská zpráva. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuji, pane senátore. Posadte se, prosím, ke stolku zpravodajů a zaznamenávejte případné další návrhy. Ptám se, zda někdo navrhuje podle § 107 jednacího řádu, aby Senát vyjádřil vůli návrhem zákona se nezabývat, přihlášená je paní senátorka Bayerová? (Předčasně.) Takže k mému dotazu na nezabývání se – nevidím nikoho přihlášeného. Otevírám obecnou rozpravu. Teď přichází čas pro paní senátorku Bayerovou, která se přihlásila jako první do obecné rozpravy.

Senátorka Marta Bayerová: Vážená paní předsedající, vážený pane ministře, vážené kolegyně a kolegové, ráda bych se jen velmi stručně vyjádřila k projednávanému návrhu novely trestního řádu. Inspirací pro toto vystoupení byly rozhovory a porady s některými advokáty a soudci v mém regionu, především ve Znojmě, kteří mě v této věci oslovili.

Rozumím tomu, že i v právní úpravě trestního řízení se projevuje snaha tento proces co nejvíce zkrátit, zlevnit a zjednodušit. S tím nemám problém. S čím však problém mám je to, že se tak děje i na úkor zásad trestního řízení, jako je rovnost občanů před zákonem, princip veřejnosti řízení apod.

Mám problém například s tím, že se výrazně zvýhodňují majetní občané, kteří si budou moci zaplatit nižší sankce při dohodách o vině a trestu, či se dokonce zcela vyvinut v případě tzv. odklonění z běžného průběhu trestního řízení.

Dále mám problém s tím, že v případě dohody o vině a trestu se podstatně vyjednávání o konečném verdiktu odehrává mimo soudní jednání a tedy bez účasti veřejnosti, přičemž právě veřejné projednávání trestních věcí je velmi důležitou zárukou spravedlivého procesu. Princip veřejnosti dokonce odlišuje naši justici od justice středověké. Nemyslím si samozřejmě, že se tím otevírá prostor pro využívání

práva útrpného, ale otevíráme nepochybně prostor pro korupci, klientelismus a podobné praktiky.

Konečně mám nejen já, ale i mnozí advokáti a soudci problém s tím, že u tzv. spolupracujícího obviněného bude moci být zcela upuštěno od jeho potrestání. Při stávajících praktikách orgánů činných v trestním řízení, které jsou často označovány jako mafiánské, to může vytvářet vysněný prostor pro jakýsi rozvoj organizovaného zločinu v naší zemi. Co si může organizovaný zločin přát víc než to, že si může zajistit naprostou beztrestnost.

Uznávám, že projednávaný návrh novely trestního řádu může mít svá pozitiva. Přesto s ním ale nehodlám vyslovit souhlas. Obávám se totiž, že vnáší do trestního řízení prvky, které z něj činí trh se spravedlností či lépe řečeno trh s nespravedlností. Beztrestnost si někteří budou moci koupit. A to je pro mě nepřijatelné. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuji, paní senátorko. Dalším přihlášeným do obecné rozpravy je pan senátor Čunek.

Senátor Jiří Čunek: Vážená paní místopředsedkyně, milé kolegyně, vážení kolegové, po slovech paní kolegyně Bayerové chci vystoupit jen v té věci, že jsem měl stejné pocity jako ona, ale neměli bychom zapomínat, že v návrh rozhodnutí soudu a soudce z něj nevypadává. Návrhy jdou k posouzení také soudu. Na to bychom měli myslet.

Pak tam byla ještě jedna věc, kterou namítali někteří kolegové, a to postavení v tu chvíli obviněného. Člověk má svého advokáta, který se musí účastnit řízení. Jsem přesvědčen, že obě polohy, tzn. aby obviněný nebyl nějakým způsobem šikanován a donucen k nějakým věcem, to by měl hlídat jeho advokát a dohodu by měl hlídat soud. To je důvod, proč se mi zdá, že toto zrychlení a zlepšení je na místě.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuji, pane senátore. Chce ještě někdo vystoupit v obecné rozpravě? Zdá se, že nechce, tak ji v tuto chvíli uzavírám. Táži se pana navrhovatele, zda chce vystoupit.

Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil: Dámy a pánové, co říkala paní senátorka Bayerová, není pravda, toto není místo k narovnání, toto není pro bohaté, odškodnění a zaplacení finanční částky nesouvisí. Toto je pro všechny občany, kteří bohužel spáchali nějaký trestný čin, doznali se a chtějí mít martýrium trestního řízení rychle za sebou a chtějí si vykonat přiměřený a spravedlivý trest. O něm rozhoduje v konečné fázi soudce, který nekvalitní návrh dohody o vině a trestu může odmítnout.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuje se za toto upřesnění. Pan zpravodaj si nepřeje vystoupit a navrhl schválit. O tom budeme hlasovat. V sále je přítomno 38 senátorek a senátorů. Aktuální kvorum je 20. Zahajují hlasování.

Kdo souhlasí s tímto návrhem, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Hlasování pořadové číslo 41 se ze 40 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 21 pro vyslovilo 37, proti byli dva. Návrh byl přijat.

Děkuji navrhovateli i zpravodaji a končím projednávání tohoto bodu. Dalším bodem našeho programu je

27.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 172/1991 Sb.,
o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí,
ve znění pozdějších předpisů (senátní tisk č. 324)**

Návrh jste obdrželi jako senátní tisk číslo 324. Návrh uvede zástupce skupiny poslanců pan František Dědič, kterého prosím, aby nás s návrhem zákona seznámil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Dědič: Dobré odpoledne, vážené paní senátorky a páni senátoři, měl bych mít za úkol požádat vás o podporu novely zákona číslo 172 o přechodu některých věcí z majetku ČR do vlastnictví obcí. Jedná se o novelu zákona, která se již v různých verzích dvacet let snaží dostat do českého právního řádu. Pracovali na tom mnozí senátoři a senátorky v minulosti, bohužel nikdy se nepodařilo legislativní proces dotáhnout do konce. Původně si mysleli na ministerstvu obrany, že by to mohlo jít jen nařízením vlády apod., ale soudy nic takového nepřipustily. Jedná se o majetek obcí, který je ve vlastnictví a spravovali jej orgány federativní republiky. Majetek ČR vydán byl, federální majetek vydán nebyl. V tomto se obce, jejichž majetek spravovalo zejména ministerstvo obrany a ministerstvo vnitra, dostaly do nerovného postavení vůči ostatním obcím, kterým majetek vrácen byl.

Návrh jsme připravili. Původně k němu vláda zaujala negativní stanovisko, proto jsme ve spolupráci s ministerstvem obrany a s ministerstvem vnitra připravili návrh, který jako komplexní pozměňovací návrh následně schválila Poslanecká sněmovna.

Jsem přesvědčen, že tento návrh je kompromisem mezi všemi zúčastněnými stranami a jeho přijetí umožňuje, aby majetek obcím byl navrácen a aby to, co se za dvacet let nepodařilo, se v letech 2013 a 2014 stalo skutečností. Věřím, že Senát, jak to dva senátní výbory navrhly, návrh schválí, ve znění Poslanecké sněmovny. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuji, pane poslanče. Prosím, posaďte se ke stolku zpravodajů.

Návrh projednal ústavně-právní výbor. Tento výbor přijal usnesení, které jste obdrželi jako senátní tisk číslo 324/2 a zpravodajem výboru byl určen pan senátor Miloš Malý

Návrhem se také zabýval výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu. Tento výbor přijal usnesení, které jste obdrželi jako senátní tisk číslo 324/3. Zpravodajem výboru byl určen pan senátor Petr Šilar.

Organizační výbor určil garančním výborem pro projednávání tohoto návrhu zákona výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí. Usnesení vám bylo rozdáno jako senátní tisk číslo 324/1. Zpravodajem tohoto výboru je pan senátor Pavel Eybert, kterého prosím, aby nás nyní seznámil se zpravodajskou zprávou.

Senátor Pavel Eybert: Vážená paní předsedající, vážený pane poslanče, kolegyně a kolegové, vezmu to trochu historicky.

Po společenských změnách na začátku devadesátých let bylo nutné upravit vlastnictví historických majetků měst a obcí. Zákonem číslo 172/1991 Sb., tak přešel z majetku České republiky na města a obce jejich historický majetek, ale pouze ten, který byl v držení, užívání českých národních ministerstev. Na majetek v užívání

federálních ministerstev, především obrana, vnitro, zahraničí, se zákon nevztahoval. A tak řada původního historického majetku měst a obcí jim vydána nebyla. Zcela logicky to dodnes považují za křivdu.

V Senátu Parlamentu ČR na popud a ve spolupráci se SVOL; Svazem vlastníků soukromých a obecních lesů – vznikla již více než před čtyřmi lety novela zákona, která si dala za cíl napravit tuto křivdu. Senát ji schválil, byla postoupena Poslanecké sněmovně, a tam pak ve třetím čtení nebyla schválena. Z tohoto důvodu vznikla nová iniciativa k řešení situace opět od SVOLu a od starostů některých měst nebo od zastupitelů některých měst, které nedostaly tento majetek vydán.

Po zkušenosti s průběhem minulého posuzování zákona jsme usoudili, že bude racionálnější, aby tato novela započala své projednávání v Poslanecké sněmovně. Proces je jednak kratší, jednak známe to, jak to občas dopadá, když Senát posílá svůj návrh do Poslanecké sněmovny. Obrátil jsem se tedy na poslance, dnešní předkladatele, zdali by se tohoto úkolu ujali a jak je vidno, bylo to úspěšně završeno schválením novely v Poslanecké sněmovně.

Ta první verze minulého původního návrhu zákona byla verzí výčtovou. Legislativní připomínky namítaly, že zákon má být formulován obecně. Obecné zpracování pak bylo neúspěšné, jak jsem již uvedl. Proto byl nový návrh novely zákona zpracován ke schválení v duchu legislativních pravidel obecně. Po předložení vládě byl vládou tento návrh nedoporučen Poslanecké sněmovně ke schválení pro připomínky, že není dostatečně přesně vymezen okruh vydávaného majetku, což by mohlo dělat problémy při prosazování nároků měst a obcí z hlediska potřeb dotčených ministerstev. A tak došlo k dalšímu přepracování návrhu zákona ve spolupráci s legislativci především na ministerstvu obrany, aby nemohlo dojít k situaci, že města a obce by nárokovaly svůj historický majetek, jehož případným vydáním by mohla být – byť jen hypoteticky – ohrožena obrana státu, proces vypořádání se soudními státy, zejména Polskem, ochrana státní hranice, smluvních vztahů apod. Dle textu schváleného Poslanecké sněmovně, má vláda právo vyjádřit se k požadovaným nemovitostem a nezařadit je do seznamu vydávaných nemovitostí, pokud tak z nějakého důvodu usoudí.

Města a obce budou moci do 31. března 2013 požádat o zařazení konkrétního historického nemovitého majetku měst a obcí do seznamu u příslušné organizační složky státu nebo organizace, která má majetek v užívání v současné době, vydání zpět do svého majetku. Vláda pak svým usnesením bude rozhodovat, zda bude majetek vydán či nikoli. Schválené nemovitosti tak k 1. 1. 2014 přejdou do majetku měst a obcí. Žádat mohou pouze o ty nemovitosti, které vlastnily před 31. 12. 19149 a ke kterým budou umět toto vlastnictví doložit.

Celkově se jedná o necelých 2500 hektarů pozemků, převážně lesních a na nich stojící stavby, zejména cesty. Vzhledem k celkovému majetku ČR jde o zcela mizivý objem. Pro řadu měst a obcí je však toto vlastnictví a tedy příjem z tohoto majetku zajímavou záležitostí, vylepšující jejich rozpočet. Nelze pominout ani skutečnost, že po ukončení procesu navrácení majetku dle tohoto zákona dojde k ukončení právních nejistot o vlastnictví, byť to bude ještě poměrně dlouhý proces.

Za největší problém považuji dobu, která uplynula od zabavení majetku měst a obcí i dobu, po kterou se stát – Česká republika – dodnes bránil vydání tohoto majetku, o který musí obce a města žádat místo toho, aby sám stát napravit křivdu, která se před více než 60 lety stala.

Lze se samozřejmě různě pokoušet upřesňovat a upravovat předložené znění, které jistě není dokonalé a ne ve všem odpovídá zaběhnutým pravidlům pro přechod vlastnictví, nicméně je to po dlouhé době výsledek, který nebyl nikým v Poslanecké

sněmovně napaden a který byl schválen dnes zcela neobvyklým konsensuálním způsobem, když pro něj hlasovalo 165 ze 175 přítomných poslanců a nikdo nebyl proti.

V dnešní politické situaci, ve které se Poslanecká sněmovna nachází, bych vrácení novely zákona naprosto nedoporučoval. Pokud opravdu chceme městům a obcím jejich historický majetek vrátit, novelu schvalme. Města, obce, mají dobře svůj historický majetek zjištěný, zmapovaný a obava, že by pevným termínem, dokdy mohou požádat o jeho vydání de facto vyvlastňujeme ty nemovitosti, o kterých by se později mohla města a obce dozvědět, že byly jejich historickým majetkem, je zcela mizivá. Pozemkové knihy byly přesně vedeny až do roku 1953 a není žádný problém z nich objem vlastnictví každého vlastníka zjistit.

Výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí na svém jednání podrobně projednal předloženou novelu zákona a po rozpravě došel k závěru doporučit plénu Senátu Parlamentu ČR schválit předloženou novelu zákona ve znění doručeném z Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Mne pak pověřil přednesením zpravodajské zprávy a předsedu výboru pana senátora Ivo Bárka seznámit předsedu Senátu s tímto usnesením. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuji, pane senátore. Posadte se, prosím, ke stolku a plňte roli zpravodaje. Táži se, zda si přeje vystoupit zpravodaj ústavně-právního výboru, pan senátor Malý? Ano, přeje si vystoupit.

Senátor Miloš Malý: Vážená paní předsedající, pane poslanče, dámy a pánové. Ústavně-právní výbor se zabýval návrhem tohoto zákona na své 42. schůzi a přijal usnesení č. 190, ve kterém doporučuje vrátit projednávaný návrh zákona Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR s pozměňovacím návrhem, který je uveden v příloze, určuje zpravodajem výboru k projednání této věci na schůzi Senátu senátora Miloše Malého a pověřuje předsedu výboru senátora Miroslava Antla, aby předložil toto usnesení předsedovi Senátu Parlamentu ČR. Já jen odůvodním, proč toto usnesení je takové jaké je.

Ústavně-právní výbor se zabýval otázkou návratu historického majetku obcím a samozřejmě v této věci plně podporujeme města, aby dostala ten majetek, který jim patří. Je pravda v tom, že pozemkové knihy, které vedly a evidovaly tento majetek, byly v některých katastrálních úřadech vedeny do roku 1956, takže jsou velmi precizní a dá se z nich ten majetek bez problému vyhledat. Zabývali jsme se také samozřejmě souladem s Ústavou a zde je jediný problém, který říká, a to přímo v § 8 odst. 1 – pokud vlastnické právo, které na obec přešlo podle § 1, 2, 2a, nebo § 2b tohoto zákona, není dosud zapsáno v katastru nemovitostí – jako povinnost nejpozději do 31. března 2013, uplatnit návrhy vůči katastrálního úřadu, neb podat žalobu na určení vlastnického práva u soudu. Tento bod je v rozporu s Ústavou. Nesplní-li obec tuto povinnost, považuje se den 1. dubna 2013 za den přechodu vlastnického práva na stát. Stát může majetek, který někomu patří, vzít – je to Ústavou na základě zákona, ale za náhradu. Takže tady tento druhý bod není splněn a tím bychom posvětili zákon, který je zčásti v rozporu s Ústavou. Není žádný velký problém tuto větu vynechat, takže se nic nestane a v ten okamžik je zákon absolutně čistý, bezproblémový, a proto doporučuji, abychom ho vrátili zpět s pozměňovacím návrhem, ve kterém se tato věta poslední vynechává. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuji, pane senátore. Ptám se, zda si přeje vystoupit zpravodaj výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu pan senátor Šilar. Má slovo.

Senátor Petr Šilar: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, dámy a pánové, kolegové a kolegyně. Chtěl bych vás seznámit s návrhem usnesení našeho výboru, který tento návrh v Poslanecké sněmovně projednal. Projednávali jsme především podstatu toho zákona, to znamená zásadní vrácení majetku obcím bývalého majetku federální republiky. Výbor doporučuje Senátu Parlamentu ČR schválit návrh zákona, ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou. To znamená, že tady jsou teď dva návrhy – my jsme neprobírali na výboru záležitost, co se týká – co projednával ústavně-právní výbor, takže logicky nemohu předjímat, o čem by výbor jednal nebo nejednal. Ale z hlediska logiky věci bych jako zpravodaj, jako senátor také potom doporučil ten návrh novely. Ale usnesení výboru je schválit návrh zákona ve znění postoupeném Poslaneckou sněmovnou.

Nyní takový dotaz nebo informaci, kterou jsme měli na pana náměstka, který předkládal zákon, zákon tak, že se jedná zhruba asi o 2 000 ha zemědělské půdy, převážně zemědělské půdy a lesů, takže není to skutečně žádná velká záležitost, že by stát přišel o velký majetek. Děkuji.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuji, pane senátore. A teď se ptám podle § 107 jednacího řádu, zda někdo navrhuje, aby Senát vyjádřil vůli návrhem zákona se nezabývat. Zdá se, že takový návrh tady není, takže otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, zda někdo chce vystoupit k této obecné rozpravě. Pan ministr Vondra.

Ministr obrany ČR Alexandr Vondra: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, já nechci se příliš vracet k meritu věci, bylo to tady dostatečně objasněno. Je to snaha napravit to, co se nepovedlo v době, kdy se převáděl majetek České republiky na obce a co se nepovedlo, to znamená federální majetek tehdy i zásadně nyní ve správě buď ministerstva obrany, což je většina těch případů a nebo ministerstva vnitra. Pokusy tuto – řekněme – křivdu nebo pokusy ty převody dotáhnout do konce se na půdě této komory odehrávaly opakovaně a kolega Pavel Eybert a další o tom mohou vyprávět, jak předkládali různé návrhy. Tato komora je schvalovala, aby to pak skončilo na nesouhlasu vlády, kde stanovisko formulovala příslušná ministerstva, popř. Poslanecká sněmovna.

V zásadě snaha dotáhnout to do konce nebyla tak daleko jako nyní, kdy skupina poslanců ve Sněmovně napříč politickým spektrem předložila návrh, který – jenom připomínám – se opět setkal s negativním stanoviskem vlády. Následně při projednávání ve Sněmovně – já jsem donutil úředníky ministerstva obrany a ministerstva vnitra, aby si sedli se zástupci poslanců a s legislativou Poslanecké sněmovny a zkusili to dotáhnout do konce tak, aby ten majetek zhruba v tom rozsahu, jak tu bylo zmíněno, mohl být na obce převeden.

Poslaneckou sněmovnou to prošlo, nyní je to v Senátu a já bych velmi, velmi doporučoval k tomu zaujmout politický postoj a nechat to projít bez pozměňovacího návrhu, protože si myslím, že je důležité mít jistotu. Člověk nikdy neví – Poslanecká sněmovna může být – nemusí být, takže velmi se přimlouvám za to nelovit vrabce na střeše, ale prostě vzít toho zajíce, který se tu nabízí a v souladu s těmi dvěma výbory to schválit, jak to je. Protože ta věta, kterou tam ústavně-právní výbor chce vyškrtnout, byla součástí toho kompromisu – přece jenom otevírá se tu určité okno, příležitosti po nějaký čas. Ti starostové to velmi dobře vědí, o jaký majetek jde, jsou na to připraveni a pokud by nedokázali v tom oknu té příležitosti to nedotáhnout do konce, tak je to spíš jejich chyba než kohokoliv jiného. Takže přimlouvám se velmi za to, aby to bylo schváleno v tom znění, jak bylo postoupeno ze Sněmovny. Děkuji.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuji, pane ministře. A dalším přihlášeným do obecné rozpravy je pan senátor Pospíšil.

Senátor Jiří Pospíšil: Vážená paní předsedající, pane poslanče, dámy a pánové. Za tu dobu, co jsem tady, tak jsem byl i já jedním z autorů pokusu o spravedlnost mezi obcemi. O nic jiného totiž nejde. Jde jen o to, že armáda kdysi neměla přesně vymezené území vojenských újezdů a případně mělo i ministerstvo vnitra to, o čem se říkalo ochranné pásmo. A proč nevrátila – proč nebyl vrácen federální majetek? Když si vezmete, ze kterého roku byl ten zákon, tak tu byla ještě federace a byl to zákon České národní rady, ten první. Prostě federace se tím nezabývala, ta se připravovala spíš na rozdělení a tak se stalo, že obce, které neměly v sousedství nebo na svém území vojenský majetek, majetek dostaly. A ty ostatní měly prostě smůlu. Námitky bývaly obrácené. Námitky bývaly obrácené, že tím vydáním majetku bychom mohli poškodit zájmy státu. A to byl jeden z důvodů, proč proto někteří nehlasovali a druhý z důvodu, proč pro to nehlasovali, bylo, že když to přišlo do Sněmovny, tak k tomu všichni přidali své požadavky, jako byly různé přiděly a nedořešené a různé další věci, čímž ten zákon jakoby nabubřel pozměňovacími návrhy a pak si to vzájemně pozamítali poslanci. A těm obcím to nevrací nikdo.

Vzhledem k tomu, že ten majetek je prakticky identifikovaný do hektaru, připadá ta námitka, že by se jednalo o vyvlastnění, kdyby nějaká obec byla tak neschopná, že by si nedovedla zjistit svůj historický majetek – vlastně jí byl vyvlastněn – mi připadá zcela zanedbatelný proti tomu, že v tom zákoně je také obrana případně i možnosti nevydat ten majetek v zájmu obrany státu, v zájmu jiných státních zájmů, což není až tak přesně specifikováno, protože mimo to, že je to důležitá věc, tak je potřeba usnesení vlády, že to vydává. A když toto usnesení nebude, tak tento majetek nebude vydán. Takže vlastně to může být větší podíl než ten, který obce nedohledaly a tím budou připraveny o svou možnost to státu předat k vyvlastnění za peníze. Ten stát totiž ty pozemky drží a drží je už hodně dlouho. A když se nám podaří zmařit tuto příležitost na základě toho, že by mohlo jít o nějakých 5 – 10 ha z těch 2000, kde bychom porušili ústavní princip, tak nevím – výsledek byl ten, že ta velká nespravedlnost zůstane, obce ten majetek nedostanou. A zase pro 500 ha žádná obec nezkrachuje, ale prostě zůstane ta nespravedlnost, že některé, které měli pouze to štěstí místní, že neměli v okolí vojáky, ty pozemky dostali a ty ostatní obce to nevymohou, i když od té doby uplynula řada let.

Proto já bych doporučoval schválit ten návrh tak, jak je. Nebudu hlasovat pro ten pozměňovací návrh, i když si uvědomím, že možná v případě jakýchsi hypotetických dvou tří hektarů, možná, a to se nestane, protože já nevěřím tomu, že je nějaká obec, která by neznala svůj majetek a nebo která by ho v termínu nedovedla vyhledat, o ten majetek přijde. Je to jeden z pokusů. Já to chápu jako svůj dluh, protože tehdy v té době jsem na to ministerstvo byl a později – a vlastně ta armáda to nevydala a už nikdy, přestože to pak přešlo do majetku České republiky, tak takový zákon, který by to napravil za stejných podmínek jako ostatní, prostě neprošel a nebyl. A když budu na podzim končit se svou politickou kariérou, tak bych si řekl, podařilo se to napravit, konečně do rozdělení majetku armády je dokončeno. Děkuji.

Další část schůze řídila místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, pane senátore, a další v obecné rozpravě vystoupí pan senátor Doubrava.

Senátor Jaroslav Doubrava: Vážená paní předsedající, pane poslanče, kolegyně a kolegové. Já se vám přiznám, že mám o sobě dilema. Já jsem měl tu čest být u počátku projednávání zákona o majetku obcí, zkrátím teď název, v 91. roce, kde jsem zastupoval starosty obcí okresu Ústí nad Labem, já jsem v čele obce pracoval víc než 31 let a protože to byla malá obec nebo je, je malá obec, 750 obyvatel není žádné horentní nebo žádné velké číslo, vím, jak složitá práce na malých obcích je, protože tam si starosta něco vymyslí, pak si to napíše a pak si to ofrankuje známkou a pošle to dál, protože nikoho jiného na to nemá. My jsme tady na jedné straně – a to dilema spočívá právě v tom, že my jsme tady jako jedni z těch, kteří máme dbát na čistotu legislativního procesu, a to je ten náš problém. Na druhé straně je tedy v situaci, kdy máme trošku přimhouřit očko, protože je to pro obce důležité. Já tady stojím před vámi s rozhodnutím požádat vás o to, abychom to očko přece jenom trošku přimhouřili a ten návrh zákona schválili v tom znění postoupeném nám Poslaneckou sněmovnou. Myslím si, že v tuto chvíli to pro obce bude podstatně důležitější než takové to malé minus, které si budeme muset připsat na svoje svědomí za to přimhouření očka. Já podpořím návrh, který nám byl Poslaneckou sněmovnou postoupen. Děkuji vám.

Další část schůze řídila místopředsedkyně Senátu Alena Palečková.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuji, pane senátore a ptám se, jestli ještě někdo chce vystoupit v obecné rozpravě. Zdá se, že nechce, takže já obecnou rozpravu uzavírám. Vzhledem k tomu, že několikrát zazněl z výboru návrh schválit, tak o něm budeme hlasovat, ale nejprve tedy dám slovo panu navrhovateli.

Poslanec František Dědič: Ještě jednou dobré odpoledne. Opravdu se nechci opakovat, já myslím, že to tady zaznělo celkem jasně a já věřím, že opravdu Senát posoudí a dojde k závěru, že opravdu rizika toho majetku, který nebude identifikován v příslušném termínu, jsou tak malá, že si ten zákon zaslouží být schválen v navrženém znění sněmovnou. Děkuji.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuji a ptám se pana garančního zpravodaje.

Senátor Pavel Eybert: Já jenom konstatuji, že v rozpravě vystoupili tři senátoři a musím říci, že tu námitku, kterou má ústavně-právní výbor ve svém pozměňovacím návrhu, tady de facto vyvrátil pan senátor Pospíšil, protože stát ten majetek dneska drží. On ho má ve vlastnictví, takže to není vyvlastnění, on ho dneska fakticky drží. Děkuji za pozornost a doporučuji hlasování pro návrh schválit, poté případně návrh zamítnout. Děkuji.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, pane zpravodaji. Já jsem přehodila pořadí, měli vystoupit ještě, pokud si to budou přát, zpravodajové ústavně-právního výboru – nepřeje si – a výboru pro hospodářství, zemědělství a dopravu – také si nepřeje. Takže teď máme splněno všechno co potřebujeme k hlasování o návrhu schválit. Já spustím znělku.

V sále je přítomno 39 senátorek a senátorů, aktuální kvorum pro schválení v tomto případě je 20. Zahajuji hlasování.

Kdo souhlasí s návrhem schválit, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Hlasování skončilo. Konstatuji, že v **hlasování pořadové č. 41** z 39 přítomných při kvoru 20 se pro vyslovilo 36, proti byl jeden. Návrh byl přijat a my jsme ukončili projednávání tohoto bodu.

Děkuji panu navrhovateli a loučím se s ním a děkuji i zpravodajům.

Dalším bodem našeho dnešního jednání je

28.

Výroční zpráva Nejvyššího kontrolního úřadu za rok 2011 (senátní tisk č. 307)

Je to senátní tisk č. 307. Dovolte mi zde přivítat pana Miloslava Kalu viceprezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu, a poprosím ho, aby nás s výroční zprávou seznámil.

Miloslav Kala: Vážené paní senátorky a vážení páni senátoři, vážené dámy a pánové. Je mi ctí, že mohu představit výroční zprávu Nejvyššího kontrolního úřadu za rok 2011.

Výroční zpráva je povinným dokumentem, který v předem dané a sevřené formě seznamuje příjemce s postavením, působností, organizační strukturou a zhodnocením činností Nejvyššího kontrolního úřadu. K základním údajům tak patří informace, že NKÚ vyčerpal na svoji činnost v roce 2011 asi 500 mil. Kč, tedy 93 % schváleného rozpočtu, a dodržel všechny závazné ukazatele rozpočtové kapitoly. Jako doklad úsilí o zvyšování efektivnosti stojí za povšimnutí informace, že rozpočet NKÚ činil v roce 2009 více než 660 mil. Kč. 60 % výdajů reprezentují výdaje na platy a související výdaje, přičemž počet zaměstnanců se od roku 2009 stabilizoval na průměrném počtu 463 zaměstnanců při roční míře fluktuace necelých 8 %.

NKÚ považuje za svůj největší kapitál právě své zaměstnance, vynakládá značné úsilí i finanční prostředky na jejich vzdělávání a rozvoj, a rád bych využil této příležitosti, abych svým kolegům a především kontrolorům poděkoval za jejich práci.

Významnou oblastí aktivit NKÚ jsou mezinárodní aktivity, kde jsme jen v ČR zorganizovali 28 mezinárodních akcí. Za zmínku stojí třeba mezinárodní seminář, zaměřený na boj proti korupci, na který navázalo jednání pracovní skupiny INTOSAI. Uspořádali jsme schůzku prezidentů nejvyšších účetních a kontrolních institucí zemí Visegrádské čtyřky, Rakouska a Slovinska, tedy formátu V 4 plus 2. Vedle řady bilaterálních jednání realizujeme společné kontroly, kromě jiného společnou kontrolu zadávání veřejných zakázek a s tím spojené prevence korupčního jednání s německým Bundesrechnungshof. Výsledky této kontroly v oblasti dopravní infrastruktury a pozemního stavitelství chceme představit v letošním roce.

K dalšímu dovolu, abych odkázal na text výroční zprávy, ať se jedná o publikační činnost, oblast poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., nebo oblast práce s podáními občanů.

Výroční zpráva za rok 2011 se nevyhýbá ani problémům. Smutnou kapitolou v historii naší instituce zůstane spor vyvolaný bývalým prezidentem úřadu mezi Nejvyšším kontrolním úřadem a Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR o údajnou nezákonnost zásahu spočívající v zahájení a v kontrole hospodaření NKÚ. V roce 2011 tento spor nebyl vyřešen, ovšem nad rámec informace v této výroční zprávě vás chci informovat, že jak v rovině správní, tak i trestní byl již pravomocně uzavřen a kontrolní výbor v těchto dnech připravuje podklady pro zahájení kontroly hospodaření NKÚ. Druhým vážným problémem je otázka řešení sídla nejvyšší kontrolní instituce. V březnu t. r. jsem se obrátil na předsedu vlády dopisem s žádostí o pomoc při řešení tohoto problému. Pro vaši informaci uvedu, že komerční nájemné uhrazené v letech 2007 až 2013 činí více než 455 mil. Kč, přičemž zajištění vlastního sídla výstavbou by představovalo částku někde mezi 400 až 500 mil. Kč. V minulosti bylo na nákup pozemku vynaloženo již kolem 100 mil. Kč, a tak mi nezbylo, než konstatovat, že – cituji ze svého dopisu – "rozhodnutí o uzavření smlouvy o nájmu budovy Tokovo bylo drahou chybou a nesprávným rozhodnutím".

Nyní mi, vážené paní senátorky a páni senátoři, dovolu, abych věnoval několik slov zákonné působnosti NKÚ, tedy naplňování kontrolní činnosti v souladu s postavením nezávislého kontrolního orgánu.

V závěru naší výroční zprávy najdete slova, že "opatření kontrolovaných osob jsou pouze formální, neúčinná, případně naznačují chybějící vůli či schopnost k jejich přijetí nebo realizaci". Tato slova byla motivem zamyslet se také nad podobou naší výroční zprávy. A rozhodli jsme se, že my jednak musíme, ale i chceme usilovat o to, aby žádný náš krok nebyl formální, neúčinný nebo aby mu chyběla vůle po realizaci. Proto vám předkládáme novou podobu zhodnocení kontrolní činnosti. Základní informací je, že plán kontrolní činnosti v roce 2011 obsahoval 38 kontrolních akcí, byly zkontrolovány finanční prostředky a majetek v celkové hodnotě 150 mld. Kč. Bylo odesláno 26 oznámení příslušným finančním úřadům v objemu 400 mil. Kč a byla podána čtyři trestní oznámení. Tolik statistika.

Plán kontrolní činnosti a následné rozpracování cílů a programů kontroly vycházely z analýzy rizik. Tato analýza identifikovala klíčové oblasti a z kontrolní činnosti pak vyplynula zásadní zjištění, se kterými bych vás rád seznámil.

V oblasti příjmů státního rozpočtu se naše zjištění týkala efektivity správy vybraných pohledávek, kde jsme konstatovali značné rezervy, v oblasti správy odvodů za porušení rozpočtové kázně jsme konstatovali, že systém nezajišťoval transparentní řízení ani rovné postavení subjektů. Systémové nedostatky vykazoval i systém ostatních operací státního rozpočtu.

Dotičná politika státu. NKÚ konstatoval, že přetrvávají nedostatky v činnosti správců programů a poskytovatelů dotací, chybějí konkrétní cíle a jednoznačné indikátory. Chybí vyhodnocení účelnosti a efektivnosti, systém je administrativně byrokratický, založen na formálním plnění povinností. Mnoho pochybení je spatřováno v oblasti zadávání veřejných zakázek, jsou potlačována ekonomická kritéria, kontrolní systémy jsou neúčinné.

V oblasti hospodaření s majetkem státu závažná zjištění se týkají nestandardních případů využívání majetku v rozporu se zákonem o majetku ČR. Objevili jsme případy nevhodného a neúčelného využívání nebo dokonce neodůvodněně snížený výnos z tohoto majetku. Konstatovali jsme nedostatečné

hájení oprávněných zájmů státu, značné mezery v řídicích a kontrolních systémech. Nezlepšil se stav v oblasti vedení účetnictví a vykazování majetku.

V oblasti významných investičních programů a akcí. NKÚ se soustředí na zjišťování příčin, proč není zabezpečena hospodárnost a účelnost vynakládaných prostředků. Odpověď je zde jednoduchá: Chybí koncepce, pokud existuje, je nekonkrétní nebo nevymahatelná. Tento stav umožňuje zásadně měnit priority a parametry a tím obcházet povinnost prokázat efektivnost programu nebo akce.

Systémovým nedostatkem je, že státní fondy nemají povinnost řídit se pravidly ve smyslu zákona o rozpočtových pravidlech.

NKÚ konstatuje, že termíny ani náklady nejsou dodržovány, chybí motivace posuzovat nákladovost a nevyužívají se nástroje k optimalizaci cen staveb. Volba způsobu financování, zejména formou PPP projektů, je zatížena značnými riziky a problémy.

Konečně oblast finančních prostředků ze zahraničí. Nemám z toho radost, ale musím konstatovat, že se varování NKÚ z minulých let do puntíku naplnila. Úhrady nezpůsobitelných výdajů, včetně neprovedených prací a dodávek, zadávání veřejných zakázek, administrace žádostí, výběr projektů, nastavení kontrolních mechanismů. Všechna tato témata byla diskutována v minulosti. V současné době se Česká republika musí věnovat této oblasti v souvislosti s hrozbou zastavení čerpání prostředků Evropské unie.

V oblasti kontroly závěrečných účtů. Vedle zjišťování skutečností, které svědčí o závažných nedostacích v podkladech a tím o nevedení správného, úplného a průkazného účetnictví, NKÚ konstatoval, že pravidla pro vedení účetnictví a výkaznictví organizačních složek státu, stanovená pro rok 2010, nebyla v celém rozsahu jednoznačná, srozumitelná a úplná. Nebylo možné ve všech případech hodnotit správnost aplikace v účetnictví a výkaznictví.

Vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, dovoluji mi, abych si vypůjčil citát od pana prof. Filipa a konstatoval, že "Nejvyšší kontrolní úřad má za povinnost informovat orgány státu o tom, že v kontrole vykonávané podle zvláštních pravidel, mimo soustavu exekutivy, ku pomoci legislativy a zčásti po vzoru organizace a pravidel řízení před soudy, zjistil existenci či neexistenci určitých skutečností. Tyto závěry nenabývají formální a materiální právní moc, nejsou vykonatelné a NKÚ z nich nemůže vyvozovat právně relevantní závěry." Tolik citát ke komentáři k Ústavě.

Předkládám vám tuto zprávu o kontrolní činnosti s nadějí, že přispěje k tomu, aby orgány státu mohly konat v rozsahu své působnosti. Děkuji vám za pozornost, děkuji výborům za vstřícné, racionální a odborné projednání naší výroční zprávy, a ubezpečuji vás, že NKÚ není a nemá být nepřitelem kontrolovaných osob. Jsem přesvědčen, že máme společný cíl. Děkuji vám.

Další část schůze řídila místopředsedkyně Senátu Alena Palečková.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuji, pane navrhovateli. Prosím, posadte se ke stolku zpravodajů.

Organizační výbor určil garančním výborem pro projednávání této výroční zprávy výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu. Ten přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 307/1. Zpravodajem výboru byl určen pan senátor Petr Šilar, kterého nyní žádám, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou.

Senátor Petr Šilar: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, kolegyně a kolegové, pane viceprezidente. Děkuji za slovo a chci říci, že při projednávání této výroční zprávy Nejvyššího kontrolního úřadu nejprve splním povinnost jako zpravodaj výboru, který celou zprávu po diskusi projednal. A nebudu zde opakovat ty věci, které zde již zazněly. Připomenu jenom několik vět, o kterých si myslím, že jsou klíčové a které pan viceprezident řekl.

Na straně příjmů byly například identifikovány zásadní nedostatky v efektivitě správy některých pohledávek států. Připomínám to proto, že neustále mluvíme o nevymáhání daní a nedostatečné kontrolní činnosti v této oblasti.

Na straně výdajů NKÚ upozornil na závažné případy nevhodného vynakládání prostředků v oblasti významných investičních akcí státu. Jsou pak uvedeny přímo v kontrolních protokolech, které NKÚ dělá a které mimo jiné dostáváme i na náš výbor k možnosti, abychom si je mohli prohlédnout.

Potom v obecné rozpravě bych chtěl ještě vystoupit s komentářem k některému z protokolů.

Nyní ještě jako zpravodaj řeknu, abychom věci, které byly řečeny v závěru vystoupení pana viceprezidenta, i to, co je ve zprávě, brali skutečně velmi vážně, ale hlavně, aby je vážně brali také ti, kteří je mají brát vážně, to znamená vláda a orgány činné v trestním řízení.

Výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu navrhuje doporučit plénu Senátu parlamentu ČR vzít výroční zprávu Nejvyššího kontrolního úřadu za rok 2011 na vědomí. To je návrh usnesení.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuji, pane senátore, posadte se, prosím, ke stolku zpravodajů a plňte úkoly zpravodaje.

Dále výroční zprávu projednal ústavně-právní výbor. Usnesení výboru vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 307/2 a zpravodajkou byla určena paní senátorka Jiřina Rippelová, kterou zastoupí na dnešním projednávání paní senátorka Paukrťová, která teď má slovo.

Senátorka Soňa Paukrťová: Vážený pane viceprezidente, vážená paní předsedající. Ústavně-právní výbor se tímto materiálem zabýval. Výroční zpráva NKÚ je docela pozoruhodná z řady hledisek, pokud si ji přečtete. A hlavně výsledky kontrolní činnosti v roce 2011 upozorňují na řadu závažných nedostatků. A tak jak tady řekl pan viceprezident, za jednu z hlavních příčin zjištěného stavu NKÚ považuje absenci závazných dlouhodobých koncepcí ve významných oblastech vynakládání finančních prostředků státu, příčinu nevhodného použití prostředků v oblasti veřejných zakázek i nedodržování postupu a zásad při jejich zadávání, potlačování ekonomických kritérií a účelové využívání výjimek ze zákona. Tato oblast je nejrizikovější i z hlediska možného korupčního jednání.

Ústavně-právní výbor konstatoval, že tyto závěry jsou vážné. Na druhou stranu vám doporučuje, abychom tuto zprávu vzali na vědomí, protože byť jsou její závěry vážné a jsou směřovány i k nám, tak ústavně-právní výbor si nemyslel, že bychom mohli přijmout jiné usnesení. Doporučuje vám tedy vzít zprávu na vědomí. Děkuji vám.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Děkuji, paní senátorko. A otevírám rozpravu k tomuto tématu. První se přihlásila paní místopředsedkyně Gajdůšková, takže má v tuto chvíli slovo.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Vážená paní předsedající, vážený pane viceprezidente, NKÚ, vážené kolegyně a kolegové. V této chvíli mě jenom velmi mrzí, že tuto zprávu projednáváme v poněkud oslabeném složení. Myslím si, že výroční zpráva Nejvyššího kontrolního úřadu, zvláště v dnešní situaci, kdy víme, že se potýkáme s mnoha a mnoha nepravostmi a problémy české společnosti i ve správě veřejných věcí, by si zasloužila skutečně větší pozornost horní komory Parlamentu ČR.

Říká se, důvěřuj, ale prověřuj. Jsem přesvědčena o tom, že při hospodaření s veřejnými prostředky to platí dvakrát. Jsem hluboce přesvědčena o tom, že hospodaření s veřejnými prostředky musí být ještě pečlivější, než s těmi soukromými. Když si někdo rozhází svůj soukromý majetek, je to jeho věc. Ale veřejný majetek má ten, kdo k němu má přístup spravovat s péčí nejlepšího hospodáře. Ten majetek není jeho, ten majetek skutečně spravuje a byla mu tato správa svěřena pouze dočasně. Proto by ta správa měla být velmi a velmi pečlivá, poctivá a s co největší hospodárností.

Bohužel ne všichni tento přístup k veřejnému majetku mají. Proto musí mít stát kontrolní mechanismy. Tím zásadním je existence NKÚ a kompetence, které jsou mu dány zákonem. V této chvíli se hovoří o rozšíření kompetencí NKÚ. Jsem přesvědčena o tom, že by rozšíření těchto kompetencí bylo jenom dobře, a čekáme na to, jaký návrh zákona v této věci nám přijde z Poslanecké sněmovny.

Dalším mechanismem je zákon o kontrole. I ten v této chvíli, pokud vím, není dokonalý a není ani úplně v souladu s evropským právem.

Je to také dluh této vlády.

Úspěch v kontrole a dobré správě veřejného majetku závisí nejenom na existenci příslušného úřadu, který má v kompetenci kontrolu. Nejenom na dobré legislativě, ale také na morální autoritě těch, kteří kontrolu mají provádět. Také ale na schopnosti společnosti vymáhat nápravu a nepřipustit další pochybení a opakování pochybení. A tak postupně celý systém kultivovat.

Proto také zprávu a závěru "nezávislého kontrolního úřadu" projednáváme v obou komorách Parlamentu ČR. Máme tedy povinnost dát k těmto závěrům svoji pozici. Je na nás vymáhat nápravu a vyvozovat odpovědnost těch, kteří pravidla hospodaření s veřejnými prostředky nedodržují.

Výroční zprávy "nezávislého kontrolního úřadu" za rok 2011 je z pohledu nedodržování pravidel hospodaření s veřejnými prostředky skutečně tristním a alarmujícím čtením, na které nemůžeme nezareagovat. Tím spíš, že podle závěrů velká část prapodivně spravovaných financí; jejich část v důsledku špatného hospodaření mizí neznámo kam. Jde za ministerstvem financí potažmo vládou.

Tato vláda, a zejména MF, resp. ministr financí nás a občany neustále masíruje tím, že je nutné škrtnat, protože financí není dost! Obírá proto lidi se zdravotním postižením, pacienty. Snižují se příjmy rodin s dětmi, seniorů. Posílá svými tzv. reformními opatřeními střední třídu do chudoby, a to se týká učitelů, zdravotníků a dalších.

Přitom i odhad pravicových médií, jako je server Aktuálně.cz, říká, že špatnou správou mizí 100 miliard korun ročně. Dalších 100 miliard odhaduje tento server v šedé ekonomice. Kolegyně a kolegové, to skutečně nelze tolerovat.

Závěry "nezávislého kontrolního úřadu" jsou poukazem o prokazatelných pochybeních, z nichž velká část je způsobena nehospodárností právě onoho zmíněného MF. Tedy stejného ministerstva, které ve jménu ideologických reforem zbídačuje občany této země.

Jen z těch nejzávažnějších připomenu z právě projednávané zprávy - správu odvodů a penále za porušení rozpočtové kázně. Vyměřeno bylo 34,5 miliard. Prominuto 32 miliard. Výdaje na správu tohoto činily 1,2 miliardy. Zbývá tedy zhruba 1 miliarda, kterou ministerstvo bylo schopno vybrat.

Problém je v tom, že ono prominutí ne vždy splňovalo kritéria pro prominutí odvodů. Nebylo tedy spravedlivé, a nebyl zde rovný přístup ke všem subjektům. To není přijatelné a není přípustné!

Stejně tristní je situace v efektivitě správy pohledávek u vězeňské správy. A u MF při správě státní pokladny. Zde opět prapodivným způsobem bylo nakládáno s částkami ve výši desítek miliard korun.

Velmi pobuřujícím čtením – ve světle rétoriky vlády o rozpočtové odpovědnosti – je kapitola o hospodaření s majetkem státu. Z této kapitoly si dovolím citovat ze zprávy:

Již v předchozích výročních zprávách konstatoval NKÚ řadu závažných nedostatků při nabývání majetku státu a nakládání s ním, včetně nestandardních případů jeho užívání. Nadále dochází k tomu, že některé kontrolované osoby, v rozporu se zákonem o majetku ČR, nevyužívají majetek hospodárně či účelně k plnění funkcí státu a k výkonu jim stanovených činností nebo neodůvodněně snižují výnosy z tohoto majetku. Neuspokojivý stav se ukazuje i podle šetření z roku 2011.

Dovolím si proto navrhnout následující usnesení, kterým jako horní komora Parlamentu ČR podpoříme závěry "nezávislého kontrolního úřadu", a zvláště budeme požadovat po vládě ČR, aby vyvodila důsledky z těchto závěrů, tak jak ukládá zákon.

Dovolím si tedy navrhnout následující usnesení:

Senát Parlamentu ČR kladně hodnotí činnosti NKÚ shrnutou ve výroční zprávě za rok 2011.

I. Je znepokojen nárůstem nedostatků zjištěných při kontrolách dodržování příslušných právních a dalších předpisů a při kontrole účelnosti, hospodárnosti a efektivnosti prověřovaných činností. Nálezy nedodržování postupů a zásad při zadávání veřejných zakázek, potlačování ekonomických kritérií a účelovém využívání výjimek ze zákona, které jsou nejrizikovější oblastí z hlediska možného korupčního jednání.

II. Žádá vládu ČR, aby závěry NKÚ odpovědně projednala a přijala odpovídající opatření k nápravě zjištěných nedostatků, včetně vyvození osobní odpovědnosti, zejména v oblasti řídicí, metodické a vyhodnocovací činnosti orgánů implementace, jejichž selhání je zásadní příčinou nečerpání financí z evropských fondů, hospodaření s majetkem státu, příjmů státního rozpočtu a ostatních finančních operací státního rozpočtu a významných investičních programů a akcí.

III. Pověřuje předsedu Senátu Parlamentu ČR Milana Štěcha předat toto usnesení předsedovi vlády ČR Petru Nečasovi.

Ještě kratičký komentář. To, že se obracíme na vládu, aby projednala závěry a přijala opatření a vyvodila důsledky, je způsobeno tím, že podle mých informací vláda zprávu NKÚ pouze "vzala na vědomí". To je podle mě naprosto neodpovídající závěrům, které v této zprávě jsou. Vláda si prostě nad tím prostě "jenom umyla ruce". To neodpovídá ani pozici NKÚ, ani tomu, co vláda sama o sobě hlásá, že je vládou rozpočtové odpovědnosti, o čemž se tedy dát s úspěchem pochybovat!

Dovolím si na závěr ještě připomenout a odvolat se na to, co jsem řekla na začátku, že kontrola a skutečně kultivace prostoru, hospodárné zacházení s veřejnými finančními prostředky je závislá i na morální autoritě a kreditu těch, kteří s nimi jednak zacházejí, a jednak toto zacházení kontrolují. Já bych chtěla

vzpomenout morálního kreditu velké osobnosti pana Voleníka, který byl prvním předsedou "nezávislého kontrolního úřadu". Bohužel další prezident NKÚ, pan Dohnal, velmi pošramotil pověst tohoto úřadu, který skutečně má velmi vážnou úlohu v celé společnosti. I v tom, jaký kredit má politická scéna, jaký kredit má stát a demokracie jako taková.

Je mi to velmi líto. Chtěla bych ale v této souvislosti poděkovat panu viceprezidentovi, který převzal toto žezlo v řízení NKÚ.

Chtěla bych poděkovat pracovníkům "nezávislého kontrolního úřadu", kteří za rok 2011 – i přes situaci, která na NKÚ po úřadování bývalého prezidenta NKÚ byla. Dokázali skutečně odpracovat to, co odpracovat měli, kteří dokázali prokázat to, že "nezávislý kontrolní úřad" je úřad, který je potřebný, který má svou úlohu – a tuto úlohu dokáže plnit. Skutečně ještě jednou všem pracovníkům NKÚ děkuji skutečně i za statečnost v této chvíli.

Žádám vás ještě jednou o podporu navrženého usnesení.

Místopředsedkyně Senátu Alena Palečková: Dalším přihlášeným do rozpravy je pan senátor Dryml. Jenom pro steno upřesním, protože tady několikrát zazněl název "nezávislý kontrolní úřad". Ale oficiální název je Nejvyšší kontrolní úřad... Pane senátore, máte slovo.

Senátor Vladimír Dryml: Vážená paní předsedající, vážený pane viceprezidente, senátorky, senátoři, asi už jsme všichni unavení, ale toto je opravdu zásadní věc.

Nejdříve mi dovolu, prostřednictvím paní předsedající, k paní kolegyni Gajdůškové. Důvěřuj, ale prověřuj – je heslo staré téměř 100 let. Zavedl ho Felix Edmundovič Dzeržinskij, zvaný Železný Felix – zakladatel ČEKY v roce 1917.

Kontroly, které provádí NKÚ, jsou v podstatě určitým státním auditem. Mne by zajímalo: Jak se vymáhá náprava zjištěných chyb? Paní senátorka tady konstatovala chyby, které se staly na ministerstvu financí v letech 2006 – 2009, kde z téměř 34 miliard byly vymoženy sotva 2,2 miliardy. Ale bohužel daleko alarmující je to, že od března 2008, kde byly tyto důvody prominuty stanoveným zákonem o rozpočtových pravidlech, a my tady schvalujeme zákony jako důvody zvláštního zřetele, postupovalo ministerstvo financí nadále podle své vnitřní směrnice, ale zákonem požadované důvody téměř nezohlednilo ani je dále nerozpracovalo. To, že se postupovalo ke všem subjektům nerovně, už tady bylo řečeno.

Chtěl bych se zeptat pana viceprezidenta, jestli je mu známo, jaká opatření přijalo MF v této vysoce citlivé záležitosti, protože když si uvědomíme téměř 35 miliard; tady se šetří všude možně, tak jestli tady není jeden ze zdrojů toho, proč by se nemuselo zvyšovat DPH, pokud by se zlepšila kontrola.

Jako lékaře by mě zajímalo, co na to říkala správní rady VZP a jestli jí to bylo k dispozici, když VZP odepsala za období 2000 – 2009 pohledávky v celkové výši téměř 20 miliard? Ale hlavně by mě zajímalo, jak je možné, že VZP v rozporu s principy veřejného zdravotního pojištění hradila v roce 2008 elektronické zdravotní knížky ze základního fondu, který má sloužit na léčbu? Tím byly samozřejmě kráceny prostředky určené pro zdravotní péči občanů. Pak by se možná nemusely zvyšovat poplatky u lékaře, tzn., jestli to bylo správní radě VZP a dozorčí radě oznámeno NKÚ – a jak se s tím vyrovnala správní a dozorčí rada, protože té samozřejmě podléhá i pan ředitel VZP!

Pak mě ještě zarazila jedna věc. Kontrolovaly se pouze dvě rady regionální rady regionů soudržnosti, a to v roce 2011, kde samozřejmě narazil NKÚ na zlozvyk, který se děje na regionech, tzn. úhrady nezpůsobilé při zadávání veřejných zakázek.

Jak to řešily v rámci operačního regionálního programu "severovýchod" a operačního programu "střední Čechy"?

Další část schůze řídila místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, pane senátore. Dalším přihlášeným do rozpravy je přihlášen (jako senátor) pan senátor Petr Šilar. Využiji situace, než dojde k řečnickému pultu, a omluvím se za terminologickou nepřesnost. Zpracovalo podvědomí. Myslím, že NKÚ by měl být také nezávislý. Omlouvám se teď. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Petr Šilar: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, dámy a pánové, nejsem častým řečníkem – aspoň za tu krátkou dobu co jsem v Senátu. Ale shodou okolností jsem zpravodajem podruhé u NKÚ (teď jsem se rychle díval, jestli jsem to řekl správně...) – a nedá mi to, abych neřekl jeden dovětek. V ten den, kdy jsme na výboru projednávali tuto zprávu, tak také v tisku, v médiích proběhla zpráva o kontrole, kterou prováděl NKÚ v Lesích ČR. Protokol, který je velmi obsáhlý, jsem si vyžádal jako člen našeho hospodářského výboru, mj. jsou nám sem zprávy zasílány do Senátu, kdybyste chtěli, můžete se podívat.

Mohu vám říct, že čtení této zprávy nebylo vůbec pěkné a vůbec ne radostné. K tomu, abych dodal, tak jsem říkal – my bereme zprávu na vědomí, a vlastně nevím, jakou jinou formu k tomu říct.

Ale to, co zaznělo ve zprávě, řeknu jenom dvě věci. NKÚ prokazatelně zjistil, že došlo k pochybení při výběru, nebo resp. nevýběrového řízení na nákup služebních automobilů v částkách milionových. Co mne ale nejvíc zarazilo, bylo zjištěno, že tehdejší generální ředitel Lesů ČR byl zároveň v představenstvu jedné ze společností, která získala některou ze zakázek, které se realizovaly v Lesích ČR. Tato zpráva byla vzata pouze na vědomí. Dokonce se zřizovatel a GŘ Lesů ČR potom v tisku ohradil a řekl, že zpráva je neobjektivní.

Co víc mě vyděsilo, to jsem si přečetl především na Internetu, a jestli je to pravda, tak se strašně divím. Dozorčí rada Lesů ČR odmítla také tuto zprávu NKÚ! Chtěl bych říci – kde to jsme? Jestli místo toho vzít na vědomí, u toho návrhu na usnesení bychom neměli spíš říct "bijme na poplach" – a to dost silně, protože skutečně, jestliže nebude podáno trestní oznámení, a doufám, že bude. Co se týče hospodaření Lesů ČR, jsou zprávy nanejvýš alarmující! Měl jsem tu čest a měl jsem možnost se od začátku zajímat o hospodaření pomocí Dřevěné knihy a blíže se o celou záležitost zajímám. Jestliže se zjistí některé podklady, je samozřejmě zapotřebí, aby byl vyvozen důsledek v tom, že musí být podáno trestní oznámení.

Chtěl bych zde podpořit návrh usnesení, které zde zaznělo z úst paní Gajdůškové, a požádat ji, jestli by nebylo možné doplnit v bodu č. 2 – hospodaření s majetkem státu – uvést čárku, Lesy ČR, nebo to dát do závorky, aby se skutečně upozornilo, že je to jeden z příkladů, který by skutečně neměl znamenat odklad řešení. Děkuji.

Dále je přihlášen do diskuse pan senátor Miloš Vystrčil. Prosím, pane senátore.

Senátor Miloš Vystrčil: Vážená paní předsedající, vážený pane viceprezidente, já jsem si nemohl odpustit nevystoupit, protože málokdy se mi podaří s paní místopředsedkyní souhlasit a podpořit ji. Takže jsem moc rád, že tady mohu

sdělit, že její usnesení podpořím, a věřím, že z pravé části spektra určitě nebudu sám.

K tomu, proč tak udělám, mě vedou minimálně dva důvody. První je, že si myslím, že jakýkoliv kontrolní úřad, tím více Nejvyšší kontrolní úřad, potřebuje mít motivaci, potřebuje vědět, že jeho nálezy vůbec někoho zajímají, že je někdo čte a že si jich třeba i váží a chce, aby byly potom uvedeny v život tím, že z nich budou vyvozeny důsledky. To znamená, to je první důvod. A druhý je, že se mi docela líbí, když Senát bude jakýmsi pozorným pozorovatelem, nebo, chceme-li, strážcem toho, jestli jakákoliv vláda bere v úvahu nálezy Nejvyššího kontrolního úřadu a zabývá se jimi. Takže já v tomto směru ten návrh usnesení považuji za správný, rozumný a rád jej podpořím.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, pane senátore. A dále vystoupí pan senátor Vladimír Dryml.

Senátor Vladimír Dryml: Vážená paní předsedající, vážený pane viceprezidente, kolegyně a kolegové, jenom krátce vaším prostřednictvím ke kolegovi Šilarovi. Já bych ho chtěl upozornit na § 175 trestního zákona, který může být aplikován i tak, že když někomu oznámíte, že na něj podáte trestní oznámení, tak paradoxy současné trestně právní úpravy jsou takové, že vás může dokonce i zažalovat, a proto jsem rád, že debata o imunitě senátorů dopadla tak, jak dopadla, protože nedej bože. Já vím, že před sebou máte delší volební období nežli já – ale to se nepromlčuje.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji. A dále vystoupí pan senátor Jan Horník. Prosím, pane senátore.

Senátor Jan Horník: Dobré odpoledne, paní předsedkyně, vážený pane místopředsedo, kolegové, kolegyně. Já bych měl dotaz, protože se samozřejmě kontrolují i evropské finance a jsem z regionu, kde s těmito financemi máme velké problémy, a každou chvíli vyskočí informace, kdy jsou lidé kolem dotačních programů nějakým způsobem buďto obžalováni, nebo dochází k prostředí, které není úplně čisté zejména u výběrových řízení, mám teď na mysli program ROP Severozápad. Velmi vyhlášený je také ještě program ROP Jihozápad. A proto se chci zeptat, protože se kontrolovaly v roce 2011 i dotační programy jednotlivých ROPEk, jestli z toho, co se dozvídáme většinou jenom z tisku, zdali na základě informací ze Severozápadu i probíhající šetření se nepřipravuje NKÚ k provedení kontrolní činnosti právě u rady Severozápad. Předem děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také. A poslední do rozpravy je přihlášena paní senátorka Alena Dernerová. Prosím, paní senátorko, máte slovo.

Senátorka Alena Dernerová: Děkuji. Já nebudu dlouho zdržovat. Hezký večer. Já jsem chtěla jenom říct jednu věc, že Nejvyšší kontrolní úřad je jeden z pilířů demokracie a měl by fungovat na 100 %. V našem zkorumpovaném státu by to bylo zapotřebí. Chtěla bych říct, že budu souhlasit plně s usnesením paní místopředsedkyně Aleny Gajdůškové, a zároveň jsem chtěla jenom říct jednu věc, že když jsem začala kritizovat Krajskou zdravotní, tak jsem posílala podněty, kam se dalo, včetně Nejvyššího kontrolního úřadu. Bylo to v roce 2009 a NKÚ je tehdy vlastně dal do zevních podnětů, ale dodneška jsem nedostala žádnou odpověď. Asi

už žádnou nedostanu a možná, že ale bychom nemuseli být tak daleko s tou Krajskou zdravotní – ne tak daleko, není dořešena dodnes a možná, že by se peníze na Severozápad dostávaly regulární cestou. Takže někde se to zřejmě asi potratilo, což mě tedy velmi mrzí, a prosila bych, kdyby to šlo, tak třeba se podívat ex post, ale já si myslím, že té práce bude víc. A spíš pléduji za to, co říkal kolega Honza Horník, prostě podívat se na Severozápad jako takový. Děkuji.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také, paní senátorko. V této chvíli nikdo další do diskuse přihlášený není. Ptám se, jestli chce někdo vystoupit. Není tomu tak, rozpravu uzavírám. Pane viceprezidente, samozřejmě máte právo na závěrečné slovo. Takže prosím, máte slovo.

Miloslav Kala: Omlouvám se, už jsem pozapomněl parlamentní procedury. Dotazů bylo vzneseno hodně. Já se pokusím na některé odpovědět obecně a slibuji, že všem, kteří vznesli konkrétní dotazy, odpovím během týdne písemně, abych se nedopustil nějakých nepřesností, nebo aby nedošlo k tomu, že na něco z toho zapomenou.

Především bych chtěl poděkovat všem, kteří ocenili práci Nejvyššího kontrolního úřadu, a to, co tu zaznělo, že potřebují kontroloři, zaměstnanci a také členové NKÚ mít motivaci, aby si byli jisti, že někdo ty jejich závěry čte, že se jimi někdo zabývá, že je někdo využívá, tak to jsou věty, které teď ode dneška budu na všech poradách opakovat a budu říkat, že teď už mám jistotu, že už jedna instituce taková je a že doufám, že se budou připojovat další a další. Moc za ta slova děkuji!

Chtěl bych dále vysvětlit to – na všechny dotazy pana senátora Drymly a dalších – jakým způsobem se vymáhá náprava zjištěných chyb. Formálně to probíhá tak, že po uzavření kontrolní zprávy a po jejím zveřejnění ve věstníku předseda vlády si vyžádá stanovisko kontrolovaných osob, a to se projednává na vládě. Vidíte, že tam byl určitý problém, nějakou dobu prezident NKÚ nebyl přizván a tyto závěry nebyly zařazovány. V současné době tento problém je vyřešen a v poměrně rychlém sledu se projednalo více než 20 kontrolních závěrů a tomu tedy i odpovídala úroveň projednávání. Já jsem o tom hovořil s panem předsedou vlády a ujistil mě, že má zájem se závěry zabývat do větší hloubky, vytvořit určitý prostor pro diskusi a doufám, že tato slova dojdou k naplnění. Nicméně to je rovina vládní.

Vedle toho je samozřejmě rovina kontrolního výboru Poslanecké sněmovny, kde dochází velmi často k poměrně vášnivým diskusím mezi poslanci a kontrolovanými osobami nad našimi závěry. Tam si myslím, že je vždycky role opozice silnější, která má větší motivaci jaksí žádat, aby byli seznámeni s opatřeními, která byla přijata.

Pod tím ale ještě je třetí rovina, aby se na ní nezapomínalo. Kontrolované osoby dostávají tzv. kontrolní protokol a v kontrolním protokolu je podstatně více informací a podstatně více detailů, než je tomu v kontrolní zprávě, kterou dostává veřejnost, a těmito kontrolními protokoly se zabývají kontrolované osoby. A taková ta zjištění, bych řekl, jednodušší, taková ta administrativní pochybení apod. jsou odstraňována, musím říci, že velmi pečlivě a jsou i vyvozována, pokud se prokáže, že někdo něco zavinil a dopustil se něčeho, tak jsou ta pochybení i trestána. Bohužel to bývá na nižší úrovni řízení nebo výkonu státní správy, což někdy bývá jaksí předmětem určité kritiky a myslím si, že i trošku oprávněné.

Ke konkrétním dotazům. Byl tady dotaz na porušení rozpočtové kázně. Tam přestože došlo k určité, bych řekl, mediální přestřelce s kontrolovanou osobou, tak musím říci, že Ministerstvo financí a Generální ředitelství cel, kam tato oblast patří,

připravuje legislativní opatření. A v zásadě z toho, co vím zatím, tak se zdá, že tato oblast by měla být vyřešena uspokojivě podle našeho závěru.

Zatím ale je předčasné to hodnotit. Navíc my nejsme oprávněni hodnotit ta opatření. My případně můžeme provést následnou kontrolu, což v tomto případě nepochybně se dá předpokládat, ovšem bude to samozřejmě s nějakým časovým odstupem.

Správní rada VZP – tam platí ta druhá záležitost – samozřejmě byla seznámena s kontrolním protokolem. Já v současné době nemám informace, jakým způsobem tyto věci vypořádali. Je pravda, že ta záležitost s elektronickou zdravotní knížkou byla hodnocena jako jedno z nejzávažnějších pochybení, která jsme konstatovali v našem kontrolním závěru, takže objevila se i v kontrolním závěru a já vám bližší informace k této problematice pošlu, až si nechám připravit současný stav, jak je máme.

Skutečně ale to, že byl učiněn pokus hradit tyto záležitosti ze základního fondu a ještě obhajovat v námitkovém a odvolacím řízení tyto věci, tak jsem to považoval za věc, která svědčí o tom, že tam správní rada asi neplnila úplně své povinnosti tak, jak by měla, protože toto považuji za jednu ze základních věcí, které tam patří.

Obecně prosím řeknu k regionálním radám. Dotazů tady zaznělo hodně a já vám podám bližší informace písemně. V současné době je stav takový, že probíhají tři kontrolní akce a tyto tři kontrolní akce jsou ve stadiu, kdy byly uzavřeny kontrolní protokoly, a probíhá odvolací řízení. Odvolací řízení z mého pohledu je poměrně komplikované. Kolegium úřadu se těmi odvoláními zabývalo už na minulém jednání. Většina z nich nebyla uzavřena, byly vzneseny některé dotazy členy, kteří neřídili tuto akci, a další jednání jsem nařídil na příští týden. Nicméně o průběhu a o detailech neuzavřené akce vás nemohu dále informovat. Budete informováni poté, kdy kontrolní závěr bude zveřejněn ve věstníku.

A správně tu zazněla informace, která je podstatná, orgány Poslanecké sněmovny i Senátu si mohou vyžádat kontrolní protokoly, které my celkem bez nějaké prodlevy předáváme s tím, že tedy upozorňujeme na určitou povinnost mlčenlivosti a určité závazky, které z toho vyplývají. Musím říci, že existuje asymetrie mezi postavením kontrolovaných osob a Nejvyššího kontrolního úřadu spočívající v tom, kontrolované osoby jsou oprávněny používat kontrolní protokoly jakýmkoliv způsobem. Všichni naši zaměstnanci, včetně členů a mne, jsme vázáni mlčenlivostí, to znamená, já nemohu jaksí jít do většího detailu. Dokonce svým způsobem senátoři, kteří budou mít zmocnění nějakého orgánu a získají protokol oficiální cestou, tak mají lepší postavení v tomto než já. Trošku nám to komplikuje život, ale to už tak bývá. A nakonec na jedné straně máme moc, na druhé straně ji máme omezeno. To platí i na dotaz pana senátora Horníka. Odpovím písemně.

K paní senátorce Dernerové. My jsme se potkali mnohokrát na půdě kontrolního výboru. V době, kdy jste podávala tyto podněty, tak byly zařazeny do našich kvalifikovaných podnětů...

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Já se omlouvám, pane viceprezidente, ale my potřebujeme teď odhlasovat pokračování po 19. hodině, protože bychom nedojednali program. Mohu vás poprosit o přerušení? Pan předseda klubu navrhne hlasování. Děkuji.

Senátor Petr Vícha: Děkuji za to přerušení, protože kdyby pan místopředseda hovořil ještě do 19. hodiny, tak už bychom pak nemohli odhlasovat zprávu, ani to usnesení. Takže dávám procedurální návrh, abychom mohli jednat a hlasovat i po 19. hodině.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji. Svólám senátorky a senátory k hlasování. (Znělka.) Děkuji. Budeme tedy hlasovat o procedurálním návrhu, abychom mohli jednat a hlasovat ještě i po 19. hodině.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji.

Konstatuji, že v **hlasování pořadové číslo 42** se z 34 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 18 pro vyslovilo 34, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat.

Děkuji vám všem za toto hlasování, děkuji panu viceprezidentovi za pochopení a, prosím, můžete pokračovat.

Miloslav Kala: Děkuji. Už vás dlouho nebudu zdržovat. K panu senátoru Šilarovi. My jsme už na výboru hovořili o problematice Lesů ČR. Znovu na dotazy odpovím a podám další informace. Tato záležitost žije dál. V současné době připravujeme stanovisko do vlády k materiálu, který předložilo Ministerstvo zemědělství. Takže určitě i v této věci ta podpora je velmi důležitá.

A nyní k tomu poslednímu, co řekla paní místopředsedkyně Gajdůšková. Jsem velmi rád, že vzpomenu morální autoritu a kredit pana doktora Voleníka, na kterého na úřadě rádi vzpomínáme, a myslím si, že ten úřad založil velmi dobře, a připojuji se k vyjádření, které tu zaznělo. A já si myslím, že vybudovat nebo budovat morální autoritu je strašně těžké a trvá to strašně dlouho a zkazí se to hned, člověk si ani nestihne všimnout, že už se vlastně pokazila nějaká důvěra veřejnosti, takže určitě se k tomu připojuji.

Já jsem vytkl takové dva úkoly, to znamená v oblasti kontroly, abychom byli precizní, abychom dodržovali standardy a dělali práci co nejlépe. A myslím si, že tam rezerv máme relativně málo, ale máme je a jsme si jich vědomi. V oblasti správní sekce jsem řekl, že náš úřad se musí chovat tak, jako kdyby k nám přišel na kontrolu Nejvyšší kontrolní úřad, tak aby vůbec nic nezjistil. To je to nejpodstatnější, co jsme myslím v minulosti nedělali a z čeho pramenily problémy, které tam byly.

A potom - to poslední, to bude záviset od toho, až se někdy změní politická situace a vláda se překulí z jedné strany na druhou, tak já vás ubezpečuji všechny, kteří jste dnes v opozici, a naopak všechny, kteří jste dnes v koalici, že tak jak možná dnes zlobíme současné ministry, tak že budeme stejně, ne-li více zlobit ty budoucí. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji. To je příslib dobré práce. Prosím pana zpravodaje, aby se vyjádřil a provedl nás hlasováním.

Senátor Petr Šilar: Děkuji za slovo. Ještě dřív, než splním úlohu zpravodaje, tak bych prostřednictvím paní předsedající poděkoval panu Drymlovi za to upozornění, ale já jsem zvyklý, vždycky když jsem přesvědčen, že se páchá nějaká špatnost, říkat věci na rovinu, takže to klidně budu říkat i dál.

Ke zpravodajské zprávě. Vystoupilo celkem 5 senátorů a senátorek, z toho jeden dvakrát. Při rozpravě zazněl návrh na usnesení – mimo návrhu na usnesení z výboru, který jsem přečetl – výroční zprávu NKÚ vzít na vědomí. Přibylo usnesení paní senátorky Gajdůškové, které jsme dostali v tištěné podobě. A teď bych potřeboval poradit jako nováček, protože nevím, v jakém pořadí se má teď o usneseních hlasovat, ale předpokládám, že návrh usnesení, které je širší a které rozebírá tu zprávu, to znamená, to je návrh, který předložila senátorka Gajdůšková, že by mělo být o něm hlasováno jako o prvním.

Já si ale nejsem jist, chtěl bych požádat někoho, kdo rozumí organizačnímu řádu.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Ta usnesení se nevyklučují, můžeme přijmout obojí, je tam pouze problém toho, co jste navrhl ještě vy.

Senátor Petr Šilar: Já jsem chtěl právě požádat navrhovatelku – dovoluji si předložit ještě můj malinký pozměňující návrh, ale není podmínkou, jestli se s tím navrhovatelka ztotožní, v bodě II. navrženého usnesení pod druhou pomlčkou – hospodaření s majetkem státu – uvést závorku a napsat (Lesů České republiky, státní podnik). Nic víc, nic míň. Chtěl jsem jenom na to upozornit, že to je zdůraznění tohoto problému.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Řekl jste to v rozpravě, takže to je pozměňovací návrh navrženému usnesení, takže musíme hlasovat o tomto pozměňovacím návrhu, poté o usnesení, můžeme ale hlasovat i o usnesení výboru, o tom, vzít zprávu na vědomí, protože se to nevyklučuje. Navrhují, abychom hlasovali v tomto pořadí, jestli s tím také souhlasíte. (Pan senátor Šilar souhlasí a děkuje za pomoc.)

Já svolám všechny k hlasování v této chvíli. Budeme tedy v tuto chvíli hlasovat o prvním pozměňovacím návrhu k návrhu usnesení toho širokého, který přednesl pan senátor Šilar, to znamená doplnění do závorky (Lesů České republiky, státní podnik).

Zahajují hlasování. Kdo je pro tento návrh, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji.

Konstatuji, že v **hlasování pořadové č. 43** se z 35 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 18 pro vyslovilo 29, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat.

V této chvíli tedy budeme hlasovat o návrhu usnesení ve znění pozměňovacího návrhu, tentokrát bez znělky.

Zahajují hlasování. Kdo je pro návrh usnesení, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji.

Konstatuji, že v **hlasování pořadové č. 44** se z 35 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 18 pro vyslovilo 35, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat.

Děkuji vám. Třetí hlasování – vzít celou zprávu NKÚ na vědomí.

Zahajují opět hlasování bez znělky. Kdo je pro tento návrh, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji.

Konstatuji, že v **hlasování pořadové č. 45** se z 35 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 18 pro vyslovilo 35, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat.

Děkuji vám všem. Děkuji panu viceprezidentovi za projednání tohoto bodu, i za práci, kterou skutečně velmi dobře odvádí. Děkuji panu zpravodaji.

My budeme ještě pokračovat.

Dalším bodem, který musíme ještě projednat, je

29.

Návrh senátního návrhu zákona senátora Jiřího Oberfalzera a dalších senátorů, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (senátní tisk č. 333)

Projednání tohoto bodu jsme včera přerušili po úvodním slově předkladatele senátora pana Jiřího Oberfalzera, kterého ale v této chvíli zastoupí pan senátor Richard Svoboda. Prosím pana senátora, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Organizační výbor určil zpravodajem pro 1. čtení senátora Petra Bratského. Prosím pana senátora, aby se ujal své funkce.

Senátor Petr Bratský: Dobrý večer, kolegyně a kolegové, vážená paní předsedající. Po krátké poradě s jedním z navrhovatelů bych chtěl jako zpravodaj uvést k zákonu č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, sdělit, že se jedná o část obchodního sdělení v § 48, kdy kolegové navrhnou v povinnostech provozovatelů, co nesmějí zařazovat do vysílání, mimo jiné zařadit ještě v odstavci 1 bod e) obchodní sdělení politických stran a hnutí a obchodní sdělení nezávislých kandidátů na poslance, senátory, doplnit o slova: prezidenta republiky, a pokračovat: nebo členy zastupitelstva územního samosprávného celku, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Zástupce navrhovatelů již zdůvodňoval tuto potřebu, schválili jsme v Poslanecké sněmovně i v Senátu přímou volbu prezidenta a navrhovatelé, včetně řady senátorek a senátorů, si myslí, že je to správná úprava tohoto zákona. Zatím nemám, co bych k tomu dodal.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, pane senátore. Požádám vás také, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů a sledoval rozpravu, abyste k ní případně mohl zaujmout stanovisko. Otevírám nyní obecnou rozpravu k tomuto návrhu. Do obecné rozpravy se nikdo nehlásí, obecnou rozpravu tedy uzavírám. Ptám se pana navrhovatele, zda chce něco doplnit. Prosím, pane senátore.

Senátor Richard Svoboda: Já jenom pro dobrou paměť, protože ten bod byl přerušen, chci připomenout, že se vlastně nejedná o nic jiného, než o doplnění výčtu veřejných osob, které jsou voleny, že nesmí být konána jejich propagace v privátních médiích. Je to velmi prostinký návrh, takže doporučuji, abyste propustili ten návrh do dalšího čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji také. Ptám se pana zpravodaje, jak budeme postupovat a co bylo navrženo v rozpravě.

Senátor Petr Bratský: Děkuji za slovo. Protože v obecné ani podrobné rozpravě už pak nezazněly žádné připomínky, doporučuji Senátu propustit do dalšího čtení. Tuto novelu.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji. Takže tím dalším krokem, který je v této chvíli na pořadu dne, je příkázání tohoto návrhu k projednání výborům.

Senátor Petr Bratský: Myslím si, že by měl být přikázán výboru, který je gesčním pro navrhovatele i Stálou komisi pro sdělovací prostředky, to je výbor pro vzdělávání, vědu, kulturu, lidská práva a petice.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji. Organizační výbor navrhuje jednak to, aby garančním výborem pro projednávání tohoto návrhu senátního návrhu zákona byl výbor pro vzdělávání, vědu, kulturu, lidská práva a petice, což je v souladu s návrhem pana zpravodaje. Dále, aby návrh projednal ÚPV a následně žádá Stálou komisi Senátu pro sdělovací prostředky, aby také návrh zákona projednala.

Ptám se, zda ještě někdo má nějaký jiný návrh k tomu. Není tomu tak. Můžeme tedy přistoupit k hlasování. Dovolím si zase fanfáru. Budeme hlasovat o návrhu Organizačního výboru k přikázání projednávání tohoto tisku jednotlivým výborům.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, necht' stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, necht' stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji.

Konstatuji, že v **hlasování pořadové č. 46** z 34 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 18 se pro vyslovilo 34, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat. Děkuji panu navrhovateli, děkuji panu zpravodaji a projednávání tohoto bodu končím.

Posledním bodem dnešní schůze je

30.

Návrh senátního návrhu zákona senátorů Jiřího Oberfalzera a Tomáše Grulich, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (senátní tisk č. 337)

Tento návrh senátního návrhu zákona uvede navrhovatel senátor pan Tomáš Grulich. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Tomáš Grulich: Vážená paní předsedající, milé kolegyně, kolegové, je to novelka zákona, která je velmi prostá a jednoduchá, ale řekl bych, že významná. To znamená, že všichni, nebo řada z vás asi ví, že když dosáhnete věku 60 let, tak musíte mít lékařskou prohlídku, abyste mohli zasednout za volant svého automobilu. Vzhledem k tomu, že se přece jenom věk prodlužuje, že věk do důchodu stoupá už k 65 letům, zdá se mi to zbytečné a špatné a posunul bych tento věk na 65 let. Toť vše. Je to jednoduché. Musím nakonec konstatovat, že nejsem ve střetu zájmů, neb toto potvrzení již mám, dovršivše 60 let. (Veselost.)

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji vám, pane senátore a požádám vás, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů. Organizační výbor určil zpravodajkou pro první čtení senátorku Veroniku Vrecionovou. Prosím, paní senátorko, máte slovo.

Senátorka Veronika Vrecionová: Dobrý večer, paní předsedající, kolegyně, kolegové. Po přečtení tohoto velice jednoduchého, kratičkého návrhu a poté, co jsem si vyslechla pane předkladatele, nemohu nic jiného, než uznat a konstatovat, že se mi tento návrh jeví jako logický a vhodný. Proto si dovoluji

doporučit, aby se jím Senát zabýval. Proto navrhuji, aby byl tento návrh přikázán VHZD a výboru pro zdravotnictví a sociální politiku.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, paní zpravodajko, také vás požádám, abyste zaujala místo u stolku zpravodajů. Otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy je přihlášen pan senátor Jaromír Štětina. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jaromír Štětina: Ještě před chvílíčkou, vážená paní předsedající, vážené dámy a pánové, jsem chtěl podat pozměňovací návrh k návrhu pana senátora Grulichy, to je, aby onen věk byl zvýšen na 70 let, poněvadž já je brzo budu mít, ale nebudu ho podávat proto, abych uspořil čas pro nás pro všechny. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, pane senátore za vstřícnost. Slovo má pan senátor Vladimír Dryml.

Senátor Vladimír Dryml: Vážená paní předsedající, vážený navrhovatel, slovutný Senáte, pro vaši informaci, toto potvrzení je takovéto velikosti. (Ukazuje.) Uvědomte si, jaké velikosti je řidičský průkaz a jaké potvrzení o tom, že můžete, že jste způsobilí jezdit s autem po té zdravotní prohlídce, je to předepsaný formulář. Chtěl bych poděkovat navrhovateli, protože tím ušetříme lidem po 60 letech určité finanční prostředky, protože za to lékařské vyšetření se platí docela dobrá částka, podle toho, jak který lékař si to stanoví, takže to je příspěvek Senátu k tomu, abychom nevytahovali zbytečně peníze z kapes občanů.

Místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková: Děkuji, pane senátore. V této chvíli nemám nikoho dalšího přihlášeného, rozpravu tedy uzavírám. Ptám se pana navrhovatele, zda se chce ještě vyjádřit k rozpravě. Není tomu tak. Paní zpravodajko pro první čtení? Také ne. Při rozpravě padl jeden jediný návrh, to je návrh, abychom přikázali návrh zákona k projednání výborům. Organizační výbor navrhuje, aby garančním výborem pro projednávání tohoto návrhu senátního návrhu zákona byl VHZD a paní zpravodajka ještě navrhla výbor pro zdravotnictví a sociální záležitosti.

Budeme hlasovat o návrhu přikázat tento senátní návrh zákona příslušným výborům.

Budeme hlasovat o návrhu přikázat tento návrh zákona. Zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, nechť stiskne tlačítko NE a zvedne ruku.

Konstatuji, že v **hlasování pořadové č. 47** se z 31 přítomných senátorek a senátorů při kvoru 16 pro vyslovilo 31, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat.

Děkuji panu navrhovateli, děkuji paní zpravodajce.

Vám všem za odvedenou práci při této schůzi Senátu.

Kanceláři Senátu za podporu a za to, že s námi vydrželi i v těchto večerních hodinách!

Přeji vám všem pěkný večer a hodně úspěchů v další práci.

Tímto zasedání končím.

(Jednání ukončeno v 19.18 hodin.)

Těsnopisecká zpráva
Senátu Parlamentu České republiky
8. funkční období – 21. schůze
Vydává Kancelář Senátu, Odbor organizační
Valdštejnské nám. 4/17, 118 01, Praha 1

WWW.SENAT.CZ (DOKUMENTY A LEGISLATIVA) – TĚSNOPISECKÉ ZPRÁVY